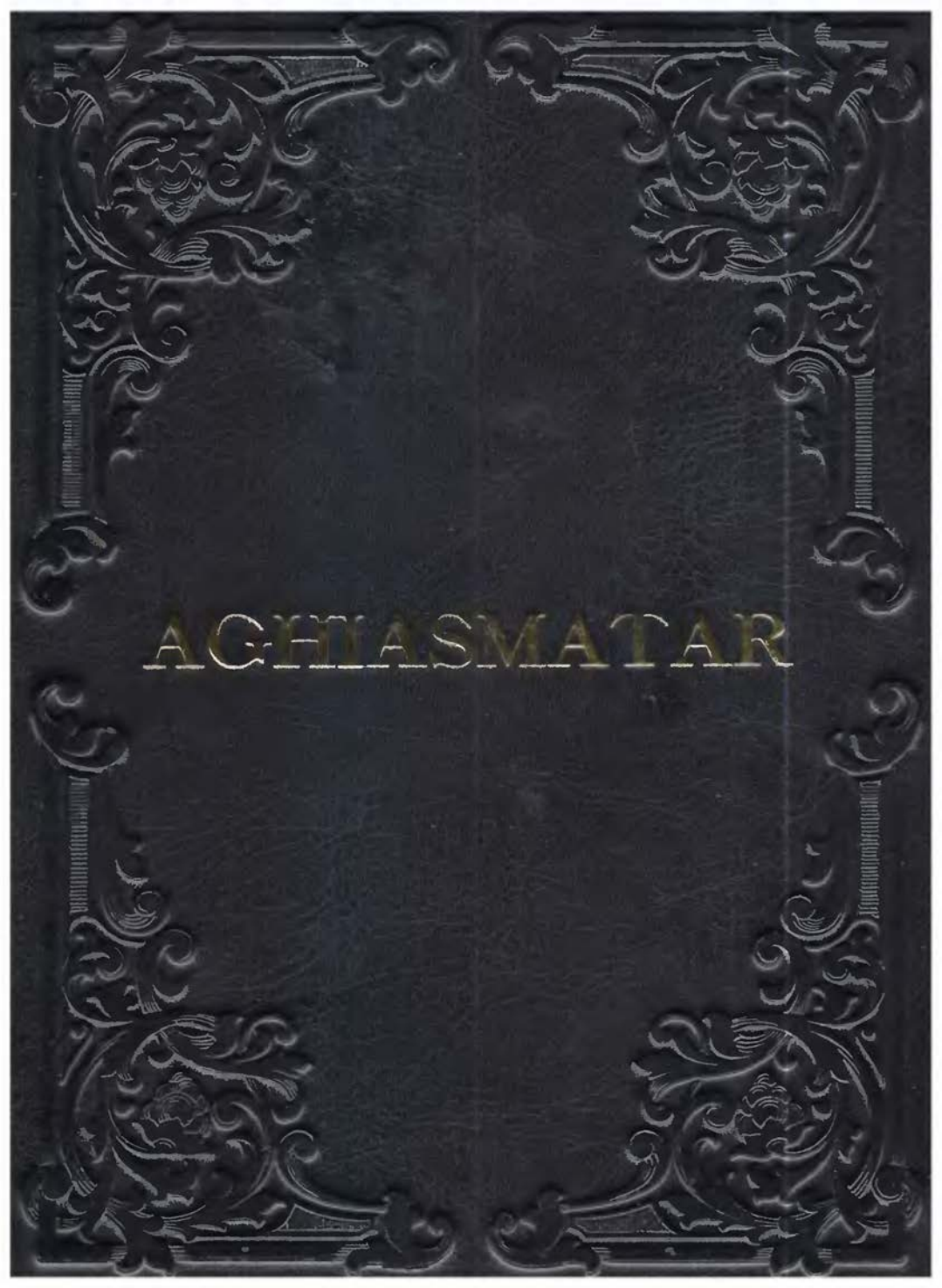
AGHIASMATAR

AGHIASMATAR

ÎNTRU SLAVA SFINTEI ŞI CELEI DE O FIINŢĂ,
DE VIAŢĂ FĂCĂTOAREI ŞI NEDESPĂRŢITEI TREIMI

AGHIASMATAR

PUBLICAT CU APROBAREA SFÂNTULUI SINOD ŞI CU
BINECUVÂNTAREA PREAFERICITULUI PĂRINTE

DANIEL

PATRIARHUL BISERICII ORTODOXE ROMÂNE

EDITURA INSTITUTULUI BIBLIC
ŞI DE MISIUNE ORTODOXĂ
BUCUREŞTI - 2016

Descrierea CIP a Bibliotecii Naţionale a României
Aghiasmatar / publicat cu aprobarea Sfântului Sinod şi cu binecuvântarea Preafericitului Părinte Daniel, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române. - Bucureşti : Editura Institutului Biblic şi de Misiune Ortodoxă, 2014
ISBN 978-973-616-397-5

I. Daniel, patriarh al Bisericii Ortodoxe Române
243:281.95

© - EDITURA INSTITUTULUI BIBLIC ŞI DE MISIUNE ORTODOXĂ
ISBN 978-973-616-397-5

NOTĂ EDITORIALĂ

Din cuvintele şi lucrările Mântuitorului Iisus Hristos, Biserica a învăţat să săvârşească sfinţirea şi binecuvântarea omului şi a naturii, prin Taine şi ierurgii, ale căror rânduieli au fost stabilite în scris de Sfinţii Părinţi ai Bisericii, pe baza tradiţiei apostolice. Prin „cuvântul lui Dumnezeu şi prin rugăciune" (*1 Timotei* 4, 5), Biserica sfinţeşte natura înconjurătoare şi firea omului. Aceasta o face prin sfintele ei slujbe, care mijlocesc făpturii harul dumnezeiesc, reaşezând-o în comuniune de sfinţenie cu Preasfânta Treime, Izvorul vieţii.

Slujbele Sfintelor Taine şi ierurgii sunt cuprinse, de obicei, în *Molitfelnic* sau *Evhologhion*, dar cele mai uzuale au fost adunate în cartea numită *Aghiasmatar*, care, fiind într-un format mai mic, este folosită curent de sfinţiţii slujitori la săvârşirea slujbelor liturgice solicitate de credincioşi. Numele de *Aghiasmatar* provine de la faptul că, în vechile ediţii, cea dintâi slujbă tipărită în el era *Slujba Aghiasmei*

mici, săvârşită adesea, în biserică sau la casele enoriaşilor. Alături de acestă slujbă, *Aghiasmatarul* mai conţine rânduielile Sfintelor Taine ale: Botezului (alături de *Rânduieli legate de naşterea omului*), Spovedaniei, Cununiei, Maslului şi Împărtăşirii (*Împărtăşirea grabnică a celui bolnav* şi rugăciuni pentru cei aflaţi pe patul de moarte), precum şi: Slujbele pentru cei răposaţi, rugăciuni de dezlegare, exorcisme şi molitfe pentru cei demonizaţi şi pentru casele bântuite de duhuri rele, rugăciuni la neputinţe şi boli, binecuvântări ale caselor, animalelor domestice şi alimentelor, rugăciuni pentru călători şi pentru elevi.

Ediţia prezentă a *Aghiasmatarului* urmează, în ce priveşte cuprinsul, celei din anul 2002, la care s-au adăugat câteva rugăciuni pentru binecuvântarea ţarinilor, a grădinilor şi viilor, solicitate uneori după săvârşirea Sfeştaniei în casele sau gospodăriile credincioşilor. Textul a fost preluat din ultima ediţie a *Molitfelnicului*, diortosit şi tipărit în anul 2013. De asemenea, s-au adăugat *Slujba la împăcarea celor divorţaţi* şi *Îndrumări privind înmormântarea sinucigaşilor,* aşa cum au fost aprobate de Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române în anul 2015.

Tipărind această carte de cult, completată şi diortosită, nădăjduim că ea va fi de mare folos în practica liturgică a preoţilor şi cântăreţilor bisericeşti, dar şi pentru viaţa duhovnicească a binecredincioşilor creştini.

RÂNDUIELI
LEGATE DE NAŞTEREA OMULUI

RÂNDUIALA ÎN ZIUA ÎNTÂI

Sfinţirea apei

După ce femeia naşte pruncul, moaşa sau cineva din familie aduce la biserică *un vas cu apă curată* pentru sfinţire, iar *preotul o sfinţeşte*, începând aşa:

Binecuvântat este Dumnezeul nostru, totdeauna, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Citeţul: Amin. Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul adevărului, Care pretutindenea eşti şi toate le plineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi Te sălăşluieşte întru noi şi ne curăţeşte pe noi de toată întinăciunea şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi (de trei ori).

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi. Doamne, curăţeşte păcatele noastre. Stăpâne, iartă fărădelegile noastre. Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte (de trei ori). Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, Care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta, precum în cer, aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşelile noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel viclean.

Preotul zice ecfonisul:

Că a Ta este împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Citeţul: Amin. Apoi aceste Tropare de umilinţă, glasul al 6-lea:

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că, nepricepându-ne de niciun răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii, robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă...

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum, ca un Milostiv, şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri; că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău; toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum...

Uşa milostivirii deschide-o nouă, binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine de nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Preotul: Domnului să ne rugăm.

Citeţul: Doamne, miluieşte.

Preotul rosteşte:

Rugăciunea de sfinţire a apei

Dumnezeule Cel cu nume mare, Care faci minuni fără de număr, vino, Stăpâne, la robii Tăi, care se roagă Ţie, şi, prin trimiterea Sfântului Tău Duh, sfinţeşte apa aceasta (de trei ori). Şi fă-o, cu puterea Duhului Sfânt, să fie robilor Tăi care vor gusta din ea, sau o vor lua, sau se vor stropi, spre alinarea durerilor, spre iertarea păcatelor, spre depărtarea tuturor relelor, spre tărie, spre vindecare şi spre sfinţirea caselor. Că s-a binecuvântat şi s-a preaslăvit preacinstitul şi de mare cuviinţă numele Tău, al Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

După rânduială, atât sfinţirea apei, cât şi rugăciunile la ziua întâi, care urmează mai jos, trebuie săvârşite în prima zi după naştere, acolo unde s-a născut pruncul. În acest caz, după sfinţirea apei se cântă troparul Naşterii Domnului după care urmează rugăciunile la ziua întâi. Dacă nu există posibilitatea de a se citi aceste rugăciuni în prima zi, ele se vor citi mamei şi pruncului cu cel dintâi prilej, caz în care sfinţirea apei se va săvârşi separat, încheiată cu otpust (pag. 13), iar la timpul citirii rugăciunilor se va începe cu binecuvântarea şi rugăciunile începătoare.

Rugăciuni la ziua întâi

Merge preotul la casa unde s-a născut pruncul, aprinde lumânare, îşi pune epitrahilul şi, cădind toată casa, face începutul aşa: Binecuvântat este Dumnezeul nostru..., Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăţia...

Apoi Troparul Naşterii Domnului, glasul al 4-lea:

Naşterea Ta, Hristoase, Dumnezeul nostru, răsărit-a lumii lumina cunoştinţei; că, întru aceasta, cei ce slujeau stelelor de la stea s-au învăţat să se închine Ţie, Soarelui dreptăţii, şi să Te cunoască pe Tine, Răsăritul cel de sus; Doamne, slavă Ţie.

Preotul: Domnului să ne rugăm. Citeţul: Doamne, miluieşte.

Stăpâne Doamne, Atotţiitorule, Cel ce vindeci toată boala şi toată neputinţa, Însuţi vindecă şi pe roaba Ta aceasta (N), care a născut, şi o ridică din patul în care stă, pentru că, după cuvântul proorocului David, în fărădelegi ne-am zămislit şi întinaţi suntem toţi înaintea Ta. Păzeşte-o pe ea şi pe pruncul pe care l-a născut. Acoper-o pe ea sub acoperământul aripilor Tale, din ziua de azi până la sfârşitul ei, pentru rugăciunile Preacuratei Născătoare de Dumnezeu şi ale tuturor Sfinţilor Tăi; că binecuvântat eşti în vecii vecilor. Amin.

Preotul: Domnului să ne rugăm. Citeţul: Doamne, miluieşte.

Stăpâne Doamne, Dumnezeul nostru, Cel ce Te-ai născut din Preacurata Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea şi pururea Fecioara Maria, şi ca un prunc Te-ai arătat, Cel ce în iesle ai fost culcat, Însuţi Doamne, şi pe roaba Ta aceasta, care

a născut acest prunc, miluieşte-o şi-i iartă ei păcatele cele de voie şi cele fără de voie şi o păzeşte pe ea de toată asuprirea diavolului. Iar pe pruncul care s-a născut fereşte-l de toată fermecătura, de toată răutatea, de tot viforul potrivnicului, de duhurile viclene, cele de peste zi şi cele de peste noapte. Păzeşte-o pe ea sub mâna Ta cea puternică şi-i dă grabnică ridicare; şi de întinăciune o curăţeşte şi-i vindecă durerile, dăruindu-i sănătate şi putere sufletului şi trupului. Ocroteşte-o cu îngeri de lumină şi strălucitori şi o apără de toată năvala duhurilor nevăzute. Aşa, Doamne, apăr-o pe ea şi pe pruncul acesta, de neputinţă, de slăbiciune, de râvnire, de zavistie şi de deochi, după mare mila Ta. Curăţeşte-o de întinăciunea cea trupească şi o scapă de tot felul de dureri ale pântecelui, care vin asupra ei; şi o ridică prin grabnica Ta milă, îndreptând smeritul ei trup. Iar pe pruncul care s-a născut din ea învredniceşte-l să se închine bisericii pământeşti, pe care ai pregătit-o ca în ea să fie slăvit numele Tău cel sfânt. Că Ţie se cuvine toată slava, cinstea şi închinăciunea, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preotul: Domnului să ne rugăm. **Citeţul:** Doamne, miluieşte.

Doamne, Dumnezeul nostru, Care ai binevoit a Te pogorî din cer şi a Te naşte din Sfânta Născătoare de Dumnezeu şi pururea Fecioara Maria pentru mântuirea noastră a păcătoşilor, Tu,

Care ştii neputinţa firii omeneşti, binecuvintează, după mulţimea îndurărilor Tale, pe roaba Ta aceasta (N), care a născut; că Tu, Doamne, ai zis: Creşteţi şi vă înmulţiţi şi umpleţi pământul şi-l stăpâniţi. Pentru aceasta şi noi, robii Tăi, ne rugăm şi, îndrăznind pentru iubirea de oameni cea plină de îndurare, chemăm cu frică numele cel sfânt al împărăţiei Tale: Caută din cer şi vezi neputinţa noastră şi curăţeşte pe roaba Ta aceasta (N) şi toată casa în care s-a născut pruncul acesta. Iartă şi miluieşte pe cei care s-au atins de ea şi pe toţi care se află aici, ca un Dumnezeu bun şi de oameni iubitor că Tu singur ai putere a ierta păcatele; pentru rugăciunile Preasfintei Născătoare de Dumnezeu şi ale tuturor Sfinţilor Tăi. Amin.

Apoi rugăciunea *pentru moaşa* care ridică pruncul:

Preotul: Domnului să ne rugăm. Citeţul: Doamne, miluieşte.

Doamne, Iisuse Hristoase, Care Te-ai născut din Tatăl, mai înainte de veci fără mamă, şi, în zilele cele din urmă, ai fost trimis de la Tatăl şi Te-ai născut pe pământ, din Maică nenuntită; Cel ce ai primit daruri de la magi, cântare de la păstori şi doxologie de la îngeri, înfăşare cu scutece şi punere în ieslea vitelor, vino şi, cu luminarea Ta, binecuvintează pe roaba Ta aceasta (N), care a ridicat pruncul, şi o curăţeşte pe ea, ca să intre cu vrednicie în biserica Ta. Că Tu eşti Dumnezeul nostru, şi Ţie slavă înălţăm împreună şi Părintelui Tău Celui fără

de început şi Preasfântului şi bunului şi de viaţă făcătorului Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Altă rugăciune *pentru celelalte femei,* care stau în ajutor:

Preotul: Domnului să ne rugăm. Citeţul: Doamne, miluieşte.

Doamne, Dumnezeul nostru, Care ai zis Apostolului Petru, despre vietăţile din vasul cel ca o faţă de masă de pânză: Cele ce Dumnezeu a curăţit, tu nu le numi necurate, Însuţi binecuvintează-le pe roabele Tale care au ajutat la naştere, şi le învredniceşte a intra neîntinate în sfântă biserica Ta şi a primi dumnezeieştile, preacuratele şi de viaţă făcătoarele Taine şi a avea parte de cereasca Ta împărăţie. Ca Ţie slavă să înălţăm, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

După aceea, preotul face *otpustul:* Slavă Ţie, Hristoase Dumnezeule...

Cel ce în peşteră S-a născut şi în iesle S-a culcat, pentru mântuirea noastră, Hristos, Adevăratul nostru Dumnezeu, pentru rugăciunile Preacuratei Sale Maici şi ale tuturor sfinţilor, să ne miluiască şi să ne mântuiască pe noi, ca un bun şi de oameni iubitor.

Şi *preotul stropeşte casa cu aghiasmă în chipul crucii;* apoi însemnează pruncul, *binecuvântându-l, la frunte,* pentru minte, *la gură,* pentru cuvânt şi suflare, iar *la inimă,* în care avem noi vieţuirea, pentru putere, zicând: Mâinile Domnului te-au făcut şi te-au zidit. Aceasta se face ca să fie păzit pruncul până va primi Sfântul Botez.

RUGĂCIUNEA LA ZIUA A OPTA,
la însemnarea pruncului, când i se pune numele

Se cuvine a şti că, în a opta zi după naştere, înainte de botezul pruncului, acesta este adus la biserică, iar *preotul, în pronaos,* face începutul, zicând: **Binecuvântat este Dumnezeul nostru..., Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăţia...**

Apoi Troparul Tăierii-împrejur a Domnului, glasul 1:

Cel ce şezi pe scaunul cel în chipul focului, întru cei de sus, împreună cu Părintele cel fără de început şi cu Dumnezeiescul Duh, ai binevoit a Te naşte pe pământ din Fecioara, Maica Ta, care nu ştie de bărbat, Mântuitorule Iisuse. Pentru aceasta, ai şi fost tăiat împrejur a opta zi, ca un om. Slavă sfatului Tău celui preabun; slavă rânduielii Tale; slavă smereniei Tale, Unule Iubitorule de oameni.

După aceea preotul, *binecuvintează pe prunc, însemnându-l la frunte, la gură, la piept,* apoi zice rugăciunea aceasta:

Preotul: Domnului să ne rugăm. **Citeţul:** Doamne, miluieşte.

Doamne, Dumnezeul nostru, Ţie ne rugăm şi pe Tine Te chemăm, să se însemneze lumina feţei Tale peste robul Tău acesta (aici îi pune numele) **şi să se însemneze Crucea Unuia-Născut Fiului Tău în inima şi în cugetul lui, ca să fugă de deşertăciunea lumii şi de toată vicleana uneltire a vrăjmaşului şi să urmeze poruncile Tale. Şi dă, Doamne, ca numele Tău cel sfânt să rămână nelepădat de el, când se va uni, la vremea cuvenită, cu Biserica Ta cea sfântă, desăvârşindu-se prin înfricoşătoarele Taine ale**

Hristosului Tău; ca, după poruncile Tale vieţuind şi păzind pecetea nestricată, să dobândească fericirea celor aleşi în împărăţia Ta. Cu harul şi cu iubirea de oameni ale Unuia-Născut Fiului Tău, cu Care eşti binecuvântat, cu Preasfântul şi bunul şi de viaţă făcătorul Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Apoi, *luând pruncul în mâini, stă înaintea icoanei Maicii Domnului din pronaos şi face cu el chipul crucii,* zicând:

Născătoare de Dumnezeu Fecioară, bucură-te, ceea ce eşti plină de har, Marie, Domnul este cu tine. Binecuvântată eşti tu între femei şi binecuvântat este rodul pântecelui tău, că ai născut pe Mântuitorul sufletelor noastre.

Merge apoi *înaintea icoanei Mântuitorului din pronaos* şi, închinându-se, zice *otpustul:*

Cel ce a opta zi a primit a fi tăiat împrejur pentru mântuirea noastră, Hristos, Adevăratul nostru Dumnezeu, pentru rugăciunile Preacuratei Sale Maici şi ale tuturor Sfinţilor, să ne miluiască şi să ne mântuiască pe noi, ca un bun şi de oameni iubitor.

Se cuvine a şti că, *dacă pruncul născut este slăbit şi nu suge,* ci trage să moară, nu trebuie să se aştepte, cum rău zic unii, până la a şasea sau a opta zi, spre a-l boteza; ci, *în ceasul în care s-a născut, spălându-l, îndată să-l şi boteze,* spre a nu muri nebotezat. Căci, dacă femeile însărcinate de cinci luni care, din vreo lovitură se întâmplă să lepede pruncul, cad sub osânda de ucidere, după legi şi canoane, cu atât mai vârtos trebuie să păzim pruncii de curând născuţi să nu moară nebotezaţi.

Rugăciune
când femeia leapădă pruncul fără de voie

Preotul face începutul, zicând: Binecuvântat este Dumnezeul nostru..., Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăţia... Apoi troparul zilei şi rugăciunea aceasta:

Preotul: Domnului să ne rugăm. Citeţul: Doamne, miluieşte.

Stăpâne Doamne, Dumnezeul nostru, Care Te-ai născut din Sfânta Născătoare de Dumnezeu şi pururea Fecioara Maria şi, în iesle, ca un prunc ai fost culcat, Însuţi pe roaba Ta aceasta (N), care a căzut în păcat şi a lepădat pe cel zămislit întru ea, miluieşte-o după mare mila Ta şi iartă-i păcatele cele de voie şi cele fără de voie. Fereşte-o de toate uneltirile diavolului şi curăţeşte-i întinăciunea; vindecă-i durerile; sănătate şi putere trupului şi sufletului dăruieşte-i, Iubitorule de oameni, şi, cu înger de lumină, păzeşte-o de toată năvălirea nevăzuţilor demoni. Aşa, Doamne, scap-o de neputinţă şi de slăbiciune şi o curăţeşte de toată întinăciunea cea trupească şi de tot felul de dureri ale pântecelui ce vin asupra ei. Şi, prin mila Ta cea multă, o scoală pe ea, întărindu-i neputinciosul ei trup. Că păcătoşi ne-am născut şi toţi suntem întinaţi înaintea Ta, Doamne, şi cu frică strigăm şi grăim: Caută din cer şi vezi neputinţa noastră, a celor osândiţi. Iartă şi miluieşte pe roaba Ta (N), şi pe toţi, câţi s-au aflat şi s-au atins de ea, ca un Dumnezeu bun şi de oameni iubitor, după mare mila Ta, că Tu singur ai putere a ierta păcatele

şi fărădelegile, pentru rugăciunile Preacuratei Tale Maici şi ale tuturor sfinţilor. Că Ţie se cuvine toată slava, cinstea şi închinăciunea, împreună şi Părintelui şi Preasfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Apoi otpustul mic.

Preotul are îndatorirea de a îndruma la spovedanie pe credincioasa care a lepădat pruncul de bunăvoie, rânduindu-i canon potrivit.

RUGĂCIUNILE LA A PATRUZECEA ZI DUPĂ NAŞTERE

Iar când se împlinesc 40 de zile, se aduce pruncul în biserică, ca să se îmbisericească, adică să facă început intrării în biserică. El este adus de mama sa, fiind de faţă şi naşul pruncului. Se cuvine a şti că această rânduială se săvârşeşte la 40 de zile, indiferent dacă pruncul este sau nu botezat. Însă, dacă nu este botezat, închinarea pruncului în Sfântul Altar se va face după primirea botezului, potrivit rânduielii îndătinate.

Preotul începe, zicând:

Binecuvântat este Dumnezeul nostru..., Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăţia...

Apoi Troparul Întâmpinării Domnului, glasul 1:

Bucură-te, ceea ce eşti plină de har, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, căci din tine a răsărit Soarele dreptăţii, Hristos, Dumnezeul nostru, luminând pe cei dintru întuneric. Veseleşte-te şi tu, bătrânule drepte, cel ce ai primit în braţe pe Mântuitorul sufletelor noastre, Care ne-a dăruit nouă şi Învierea.

Şi, plecându-şi mama capul împreună cu pruncul, *preotul face semnul Sfintei Cruci* peste ei şi, punând epitrahilul pe capul ei, zice aceste rugăciuni:

Rugăciuni pentru mama pruncului

Preotul: Domnului să ne rugăm. Citeţul: Doamne, miluieşte.

Doamne Dumnezeule, Atotţiitorule, Tatăl Domnului nostru Iisus Hristos, Care prin cuvântul Tău toată firea cea cuvântătoare şi cea necuvântătoare ai zidit şi toate din nefiinţă în fiinţă le-ai adus, Ţie ne rugăm şi pe Tine Te chemăm, pe roaba Ta aceasta (N), pe care ai păzit-o cu voia Ta, curăţeşte-o de tot păcatul şi de toată întinăciunea, ca, venind în biserica Ta cea sfântă, să se învrednicească fără de osândă a se împărtăşi cu Sfintele Tale Taine. Că bun şi iubitor de oameni Dumnezeu eşti şi Ţie slavă înălţăm, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preotul: Pace tuturor. Citeţul: Şi duhului tău.

Diaconul: Capetele voastre Domnului să le plecaţi.

Citeţul: Ţie, Doamne.

Doamne, Dumnezeul nostru, Care ai venit în lume pentru mântuirea neamului omenesc, vino şi la roaba Ta aceasta (N) şi o învredniceşte pe ea, prin rugăciunile cinstitei preoţimi, să se adăpostească în sfântă sobornicească biserica Ta şi să intre în casa slavei Tale. Şi o învredniceşte să se împărtăşească cu cinstitul Trup şi scumpul Sânge al

Hristosului Tău. Spală-i întinăciunea trupului şi necurăţia sufletului, la plinirea acestor patruzeci de zile, ca, învrednicindu-se a intra în biserica Ta cea sfântă, să slăvească împreună cu noi preasfânt numele Tău, al Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Se cuvine a şti că dacă va fi murit pruncul, aici se face otpustul.

Iar de trăieşte pruncul, citeşte şi aceste rugăciuni pentru el, punând mâna pe capul lui.

Rugăciuni pentru prunc

Şi pe acest prunc, născut dintru ea, binecuvintează-l, creşte-l, sfinţeşte-l, înţelepţeşte-l, fă-l întreg la minte şi cu bună pricepere. Că Tu l-ai adus pe acesta şi i-ai arătat lui lumina cea simţitoare, ca să se învrednicească şi de lumina cea înţelegătoare în vremea pe care Tu ai hotărât-o. Şi să se numere împreună cu turma Ta cea sfântă, prin Unul-Născut Fiul Tău, cu Care binecuvântat eşti împreună cu Preasfântul şi bunul şi de viaţă făcătorul Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preotul: Domnului să ne rugăm. **Citeţul:** Doamne, miluieşte.

Doamne, Dumnezeul nostru, Cel ce prunc fiind, la patruzeci de zile, ai fost adus la Templul Legii de Preasfânta Ta Maică Maria, cea neispitită de nuntă şi şi în braţele dreptului Simeon ai fost ţinut, Însuţi Stăpâne atotputernice, şi pe acest prunc, care a fost adus ca să fie înfăţişat Ţie, Făcă-

torul tuturor, binecuvintează-l şi spre tot lucrul bun şi bineplăcut Ţie creşte-l, depărtând de la el toată puterea potrivnică prin însemnarea chipului Crucii Tale, că Tu eşti Cel ce păzeşti pruncii, Doamne. Ca, învrednicit fiind de Sfântul Botez, să dobândească partea aleşilor împărăţiei Tale, păzindu-l împreună cu noi, cu harul Sfintei şi Celei de o fiinţă şi nedespărţitei Treimi. Că Ţie se cuvine toată slava, mulţumirea şi închinăciunea, împreună cu Părintele Tău Cel fără de început şi cu Preasfântul şi bunul şi de viaţă făcătorul Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preotul: Pace tuturor. **Citeţul:** Şi duhului tău.

Diaconul: Capetele voastre Domnului să le plecaţi. **Citeţul:** Ţie, Doamne.

Închinăciune, Părinte Atoţiitorule, Care, prin Isaia, marele cuvântător între proroci, mai înainte ai vestit nouă întruparea cea din Fecioară a Unuia-Născut Fiului Tău şi Dumnezeului nostru, Cel ce în zilele cele mai de pe urmă, cu bunăvoirea Ta şi prin împreună-lucrarea Sfântului Duh, pentru mântuirea noastră a celor muritori, prin milostivirea cea nemăsurată, a primit a Se face prunc dintr-însa şi după obiceiul din Legea Ta cea sfântă, la împlinirea zilelor de curăţire, El, Care era adevăratul Dătător al Legii, a socotit drept să fie înfăţişat preotului şi a primit să fie ţinut în braţe de dreptul Simeon; închipuirea acestui lucru de taină

arătat am cunoscut-o la prorocul mai sus pomenit prin cărbunele din cleşte, iar urmarea ei o ţinem şi noi cei credincioşi în Legea harului; Însuţi şi acum, Cel ce păzeşti pruncii, Doamne, binecuvintează pe pruncul acesta, împreună cu părinţii şi cu naşii lui, şi, învrednicit fiind de naşterea cea din apă şi din Duh, numără-l pe el cu turma cea sfântă a oilor Tale celor cuvântătoare care se numesc cu numele Hristosului Tău. Că Tu eşti Cel ce locuieşti întru cei de sus şi priveşti spre cei smeriţi şi Ţie slavă înălţăm, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Apoi luând preotul pruncul, face cu el semnul crucii *înaintea uşilor bisericii (la intrarea în naos)*, zicând:

Se îmbisericeşte robul lui Dumnezeu (N), în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

După aceea îl duce în biserică, zicând:

Intra-voi în casa Ta, închina-mă-voi în biserica Ta cea sfântă.

Şi mergând *în mijlocul bisericii* zice iarăşi aceasta:

Se îmbisericeşte robul lui Dumnezeu...

Apoi zice:

În mijlocul bisericii Te voi lăuda.

De aici îl duce *înaintea uşilor altarului*, zicând:

Se îmbisericeşte robul lui Dumnezeu...

Apoi îl închină pe prunc *la icoanele împărăteşti şi cele laterale*, zicând troparele obişnuite.

Când copilul este băiat şi este deja botezat, *îl duce pe el în Sfântul Altar*, pe uşa de miazăzi, şi-l închină *la cele patru laturi ale Sfintei Mese*,

iar când este fată o duce până la uşile împărăteşti, o închină la icoanele catapetesmei şi la iconostas. Apoi zice:

Acum liberează pe robul Tău, Stăpâne, după cuvântul Tău, în pace, că văzură ochii mei mântuirea Ta, pe care ai pregătit-o înaintea feţei tuturor popoarelor; lumină spre descoperirea neamurilor şi slava poporului Tău, Israel.

Şi după acestea, *îl pune pe prunc înaintea uşilor altarului;* şi aşa, închinându-se naşul de trei ori, îl ia pe el şi iese. Iar nefiind el de faţă, atunci îl ia mama pruncului, închinându-se de trei ori, şi preotul face otpustul aşa:

Cel ce a binevoit a fi ţinut în braţe de dreptul Simeon, pentru mântuirea noastră, Hristos, Adevăratul nostru Dumnezeu, pentru rugăciunile Preacuratei Sale Maici şi ale tuturor Sfinţilor, să ne miluiască şi să ne mântuiască pe noi, ca un bun şi de oameni iubitor.

Canoanele Sfinţilor Apostoli şi ale Sfinţilor Părinţi privitoare la Sfântul Botez

Canonul 47 al Sfinţilor Apostoli:

Dacă episcopul sau preotul ar boteza din nou pe cel ce are botezul adevărat sau dacă nu ar boteza pe cel spurcat de către eretici (cei fără credinţă adevărată) să se caterisească, ca unul care ia în râs crucea şi moartea Domnului şi nu deosebeşte pe preoţii adevăraţi de preoţii mincinoşi.

Canonul 49 al sinodului local de la Cartagina:

... Nu se permite a se face botezări din nou sau hirotoniri din nou...

Canonul 48 al Sfinţilor Apostoli:

Dacă vreun episcop sau preot nu ar boteza după orânduirea Domnului, în Tatăl şi în Fiul şi în Sfântul Duh, ci în trei fără de început, sau în trei fii sau în trei mângâietori să se caterisească.

Canonul 50 al Sfinţilor Apostoli:

Dacă vreun episcop sau preot nu ar săvârşi trei afundări ale unei singure sfinţiri (a botezului), ci numai o afundare, aceea care se dă (se

practică) întru moartea Domnului să se caterisească... Pentru că nu a zis Domnul: întru moartea Mea botezaţi, ci, mergând, învăţaţi toate neamurile, botezându-le în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh (*Matei* 28, 19).

Canonul 7 al sinodului II ecumenic:

Pe aceia dintre eretici care vin la Ortodoxie, în partea celor ce se mântuiesc, îi primim după rânduiala mai jos arătată şi după obicei. Pe arieni şi pe macedonieni şi pe sabatieni şi pe novaţieni, cei ce-şi zic lor catari şi stângaci, apoi pe patrusprezeceni (quartodecimani), adică pe mercenari (tetradiţi) şi pe apolinarişti îi primim dacă dau zapis (scrisoare de mărturisire de credinţă) şi dacă dau anatemei toată erezia care nu cugetă (învaţă) cum cugetă (învaţă) sfânta lui Dumnezeu Biserică sobornicească şi apostolească şi îi pecetluim, adică îi ungem mai întâi cu sfântul mir, adică fruntea şi ochii şi nările şi gura şi urechile şi, pecetluindu-i pe ei, zicem: Pecetea darului Duhului Sfânt.

Iar pe eunomieni, pe cei ce se botează cu o singură afundare, şi pe montanişti, adică pe cei care se numesc aici frigieni, şi pe sabelieni, care învaţă că Fiul este tot una cu Tatăl (identitatea Fiului cu Tatăl) şi care fac şi alte oarecare lucruri de neîndurat (urâte), şi pe toate celelalte erezii (căci multe sunt aici mai cu seamă cele care pornesc din Ţara Galatenilor), pe toţi care dintre aceştia doresc să se adaoge (ataşeze) Ortodoxiei, îi primim ca pe elini (păgâni): şi anume în prima zi îi cercetăm, a doua zi îi catehizăm, iar a treia zi le facem lepădările de Satana (îi exorcizăm), suflăm asupra lor de trei ori în faţă şi în urechi şi astfel îi catehizăm şi facem să petreacă timp îndelungat în biserică şi să asculte Scripturile şi apoi îi botezăm.

Canonul 48 al sinodului local de la Laodiceea:

Se cuvine ca cei ce se luminează (se botează), după botez să se ungă cu hrismă (ungere) cerească şi să fie părtaşi împărăţiei lui Hristos.

Canonul 6 al sinodului local de la Neocezareea:

Femeia gravidă trebuie să se lumineze (boteze), când va voi; căci ceea ce naşte nu este părtaşă întru aceasta cu cel născut pentru ca să se arate voinţa proprie a fiecăruia la mărturisire.

Canonul 6 al lui Timotei Alexandrinul:

Întrebare: Dacă o femeie catehumenă şi-a dat numele său ca să se lumineze (boteze), iar în ziua botezării sale i s-au întâmplat cele după obiceiul femeiesc, se cuvine a se lumina (boteza) întru acea zi? ori să amâne? şi cât să amâne?

Răspuns: Se cuvine să amâne până ce se va curăţi.

Canonul I al lui Timotei Alexandrinul:

Întrebare: Dacă un copil catehumen ca de şapte ani sau un om matur (catehumen), s-ar întâmpla a fi prezent în timpul când se face aducerea Jertfei şi, neştiind, s-ar împărtăşi, ce trebuie să se facă în privinţa acestuia?

Răspuns: Trebuie a se lumina (boteza), căci de Dumnezeu a fost chemat.

Canonul 5 al Sfântului Chiril al Alexandriei:

Iar dacă unii sunt supuşi excluderii (din lista catehumenilor), primind canon pentru greşeli, apoi, fiind catehumeni, ar fi să se sfârşească (să moară), să se boteze, ca să nu plece din cele omeneşti neîmpărtăşiţi de har, adică nefiind în comuniune; fiindcă şi aceştia trebuie să fie văzuţi (consideraţi) după legiuirile bisericeşti.

Canonul 2 al lui Timotei Alexandrinul:

Întrebare: Dacă vreun catehumen este demonizat şi el însuşi sau rudele lui ar dori ca el să primească Sfântul Botez, oare trebuie să-l primească sau nu, mai ales când este în pragul morţii?

Răspuns: Dacă cel îndrăcit nu se va curăţi de necuratul duh, nu va putea primi Sfântul Botez; dar, aflându-se la sfârşitul vieţii, se botează.

Canonul 4 al lui Timotei Alexandrinul:

Întrebare: Dacă vreun catehumen, fiind bolnav îşi iese din minte, şi nu poate el însuşi mărturisi credinţa, şi rudele lui se roagă să primească Sfântul Botez, până este viu, se cuvine a i-l da sau nu?

Răspuns: Se cuvine a-l primi, dacă nu este bântuit (posedat) de duh necurat.

Canonul 111 al sinodului local din Cartagina:

Aşijderea s-a hotărât ca, oricine ar zice că harul lui Dumnezeu, prin care cineva se îndreaptă prin Iisus Hristos, Domnul nostru, are putere numai pentru iertarea păcatelor celor săvârşite deja, dar nu dă şi ajutor spre a nu mai săvârşi altele, să fie anatema.

RÂNDUIALA
DINAINTEA SFÂNTULUI BOTEZ

Rugăciuni pentru catehumen
(cel chemat la botez)

Cel care urmează a se face catehumen, dacă va fi bărbat în vârstă, să vină la biserică; iar dacă va fi prunc, să-l aducă cei care vor să-i fie naşi şi să stea cu el *înaintea uşilor bisericii*; iar preotul, stând în uşa bisericii, cu epitrahilul pe grumaz, să-l descingă de brâu sau de faşă pe cel care vine să se boteze. Apoi, după ce îl va dezbrăca de haine, numai în cămaşă, *să-l îndrepte cu faţa spre răsărit,* descins, cu capul descoperit, desculţ, ţinându-şi mâinile în jos, libere; iar dacă cel care vine să se boteze va fi prunc, să-l ţină naşa sau naşul, care trebuie să fie ortodocşi şi ei înşişi să fie botezaţi. După acestea *preotul îndată să sufle de trei ori, în chipul crucii, pe faţa lui,* însemnându-l de trei ori *la frunte, la gură şi la piept,* şi zicând la fiecare închinare: Mâinile Tale m-au făcut şi m-au zidit.

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citeţul: Doamne, miluieşte.

Apoi preotul, punând mâna pe capul lui, zice rugăciunea aceasta:

În numele Tău, Doamne, Dumnezeul adevărului, şi al Unuia-Născut Fiului Tău şi al Duhului Tău celui Sfânt, pun mâna mea peste robul Tău acesta (N), care s-a învrednicit a scăpa către numele Tău cel sfânt şi a se păzi sub acoperământul aripilor Tale. Depărtează de la el înşelăciunea cea

veche şi-l umple pe el de credinţa cea întru Tine, de nădejde şi de dragoste, ca să cunoască el că Tu eşti Unul Dumnezeu, Dumnezeu adevărat, şi Unul-Născut Fiul Tău, Domnul nostru Iisus Hristos, şi Duhul Tău cel Sfânt. Dă-i lui să umble păzind toate poruncile Tale şi cele plăcute Ţie să săvârşească; pentru că, de va face omul acestea, viu va fi prin ele. Scrie-l pe acesta în cartea vieţii Tale şi-l uneşte cu turma moştenirii Tale, ca să se preaslăvească de el numele cel sfânt al Tău şi al iubitului Tău Fiu, Domnul nostru Iisus Hristos, şi al Duhului Tău Celui de viaţă făcător. Să fie ochii Tăi căutând totdeauna cu milă spre el şi urechile Tale să asculte glasul rugăciunii lui. Veseleşte-l pe el întru lucrul mâinilor lui şi în tot neamul lui, ca să se mărturisească Ţie, închinându-se şi slăvind numele Tău cel mare şi preaînalt; şi să Te laude pururea în toate zilele vieţii sale. Că pe Tine Te laudă toate puterile cereşti şi a Ta este slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

După aceasta, preotul citeşte: *două exorcisme* de certare şi îndepărtare a diavolului şi *două rugăciuni* de cerere a ajutorului lui Dumnezeu pentru alungarea diavolului. Cele două exorcisme se citesc cu faţa spre apus (fiind adresate diavolului), iar cele două rugăciuni, cu faţa spre răsărit (fiind adresate lui Dumnezeu):

Exorcismul întâi

Iartă-te pe tine, diavole, Domnul, Cel ce a venit în lume şi S-a sălăşluit între oameni ca să surpe tirania ta şi pe oameni să-i izbăvească; Cel ce pe lemnul Crucii a biruit puterile cele potrivnice, soa-

rele întunecându-se şi pământul clătinându-se, mormintele deschizându-se şi trupurile sfinţilor sculându-se; Care a zdrobit cu moartea pe moarte şi a surpat pe cel ce avea stăpânirea morţii, adică pe tine, diavole. Te jur cu numele lui Dumnezeu, Care a arătat pomul vieţii şi a rânduit heruvimi şi sabie de foc ce se întorcea de-l străjuia; cutremură-te şi te depărtează. Căci te jur cu numele Aceluia care a umblat ca pe uscat pe valurile mării şi a certat viforul vânturilor; a Cărui căutătură seacă adâncurile şi groaza Lui topeşte munţii; că Acela şi acum îţi porunceşte prin noi: Teme-te, ieşi şi te depărtează de la zidirea aceasta şi să nu te întorci, nici să te ascunzi în el, nici să-l întâmpini pe el, nici să lucrezi împotriva lui, nici noaptea, nici ziua, nici dimineaţa, nici la amiază. Ci te du în iadul tău, până în ziua cea mare a judecăţii. Teme-te de Dumnezeu, Cel ce şade pe heruvimi şi caută spre adâncuri; de Care se cutremură îngerii, arhanghelii, scaunele, domniile, începătoriile, stăpâniile, puterile, heruvimii cei cu ochi mulţi şi serafimii cei cu câte şase aripi; de Care se cutremură cerul, pământul, marea şi toate câte sunt în ea. Ieşi şi te depărtează de la cel însemnat, noul ales ostaş al lui Hristos, Dumnezeul nostru. Că te jur cu numele Aceluia Care umblă pe aripile vânturilor şi face pe îngerii Săi duhuri şi pe slugile Sale pară de foc. Ieşi şi te depărtează de la zidirea aceasta, cu toată puterea ta şi cu toţi slujitorii tăi. Că s-a preaslăvit

numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Exorcismul al doilea

Dumnezeul Cel sfânt, Cel înfricoşător şi slăvit, Cel ce este în toate lucrurile şi în tăria Sa neajuns şi nepătruns, Cel ce mai înainte ţi-a rânduit ţie, diavole, pedeapsa muncii de veci, prin noi, nevrednicii robii Lui, îţi porunceşte, ţie şi la toată puterea cea împreună cu tine lucrătoare, să te depărtezi de la noul însemnat cu numele Domnului nostru Iisus Hristos, Adevăratul nostru Dumnezeu. Juru-te dar, duhule întru tot viclean şi necurat şi spurcat şi urât şi străin, cu puterea lui Iisus Hristos, Care are toată puterea în cer şi pe pământ, Cel ce a zis duhului celui mut şi surd: Ieşi din om şi de acum să nu mai intri în el. Du-te; cunoaşte-ţi puterea ta cea deşartă, care nici peste porci n-a avut stăpânire; adu-ţi aminte de Cel ce ţi-a poruncit ţie, după cererea ta, să intri în turma lor. Teme-te de Dumnezeu, cu a Cărui poruncă pământul pe ape s-a întărit; de Cel ce a zidit cerul şi a pus înălţimilor hotar şi văilor măsură; de Cel ce a pus nisipul hotar mării şi în ape multe cărare tare; de Cel ce Se atinge de munţi şi ei fumegă; de Cel ce Se îmbracă cu lumina ca şi cu o haină; de Cel ce a întins cerul ca un cort; de Cel ce a acoperit cu ape înălţimile lui; de Cel ce a aşezat pământul pe temeliile lui şi nu se va clă-

tina în veacul veacului; de Cel ce cheamă apa mării şi o varsă peste faţa întregului pământ. Ieşi şi te depărtează de la cel ce se pregăteşte către sfânta luminare. Juru-te cu Pătimirea cea mântuitoare a Domnului nostru Iisus Hristos şi cu cinstitul Lui Trup şi Sânge şi cu venirea Lui cea înfricoşătoare, că va veni, şi nu va zăbovi, să judece tot pământul, şi pe tine şi pe toată puterea cea împreună-lucrătoare cu tine să te pedepsească în gheena focului, dându-te în întunericul cel mai din afară, unde viermele nu doarme şi focul nu se stinge. Că puterea este a lui Hristos, Dumnezeul nostru, împreună cu Tatăl şi cu Duhul Sfânt, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Diaconul: Domnului să ne rugăm. **Citeţul:** Doamne, miluieşte. **Preotul:**

Rugăciunea întâi de exorcizare

Doamne Savaot, Dumnezeul lui Israel, Cel ce tămăduieşti toată boala şi toată neputinţa, caută spre robul Tău acesta (N); cearcă-l, cercetează-l şi depărtează de la el toată lucrarea diavolului. Ceartă duhurile cele necurate şi le depărtează şi curăţeşte lucrul mâinilor Tale. Şi, lucrând, cu grabnica Ta lucrare, zdrobeşte degrab pe Satana sub picioarele lui şi-i dă biruinţă asupra lui şi asupra duhurilor lui celor necurate. Ca, dobândind mila Ta, să se învrednicească de Tainele Tale cele nemuritoare şi cereşti şi Ţie slavă să înalţe, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Diaconul: Domnului să ne rugăm. **Citeţul:** Doamne, miluieşte. **Preotul:**

Rugăciunea a doua de exorcizare

Stăpâne Doamne, Cel ce eşti, Cel care l-ai făcut pe om după chipul şi după asemănarea Ta şi i-ai dat lui putinţa de a dobândi viaţa de veci; după aceea, căzând prin păcat, nu l-ai trecut cu vederea, ci ai rânduit mântuire lumii prin întruparea Hristosului Tău; Însuţi primeşte în Împărăţia Ta cerească şi făptura aceasta a Ta pe care ai izbăvit-o din robia vrăjmaşului. Deschide-i lui ochii gândului, ca să strălucească în el lumina Evangheliei Tale. Însoţeşte viaţa lui cu înger de lumină, ca să-l izbăvească pe el de toată bântuiala potrivnicului, de întâmpinarea celui viclean, de demonul cel de amiază şi de năluciri rele.

Apoi *preotul suflă asupra lui de trei ori*, în chipul crucii, şi-l însemnează, *binecuvântându-l, iarăşi de trei ori, la frunte, la gură şi la piept*, zicând:

Depărtează de la el pe tot vicleanul şi necuratul duh, care se ascunde şi se încuibează în inima lui (şi zice aceasta de trei ori după care continuă rugăciunea astfel): duhul înşelăciunii, duhul vicleşugului, duhul slujirii idoleşti şi a toată lăcomia, duhul minciunii şi a toată necurăţia, care lucrează după învăţătura diavolului. Şi-l fă pe el oaie cuvântătoare turmei celei sfinte a Hristosului Tău, mădular cinstit al Bisericii Tale, fiu şi moştenitor al Împărăţiei Tale. Ca, după poruncile

Tale vieţuind şi păzind pecetea nestricată şi ferind veşmântul neîntinat, să dobândească fericirea sfinţilor în Împărăţia Ta. Cu harul şi cu îndurările şi cu iubirea de oameni ale Unuia-Născut Fiului Tău, cu Care împreună eşti binecuvântat, cu Preasfântul şi bunul şi de viaţă făcătorul Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Urmează lepădările de Satana:

Fiind descins şi desculţ cel care vine să se boteze, *preotul îl îndreaptă cu faţa spre apus* şi, dacă va fi om în vârstă, îşi ridică mâinile în sus, iar

Preotul întreabă: **Te lepezi de Satana, şi de toate lucrările lui, şi de toţi slujitorii lui, şi de toată slujirea lui, şi de toată trufia lui?**

Şi răspunde cel care vine să se boteze, la fiecare întrebare; iar de va fi prunc sau păgân de altă limbă cel care vine să se boteze, atunci răspunde naşul în locul lui şi zice: **Mă lepăd.**

Preotul întreabă a doua oară: **Te lepezi de Satana, şi de toate lucrările lui, şi de toţi slujitorii lui, şi de toată slujirea lui, şi de toată trufia lui?**

Catehumenul sau naşul răspunde: **Mă lepăd.**

Preotul întreabă a treia oară: **Te lepezi de Satana, şi de toate lucrările lui, şi de toţi slujitorii lui, şi de toată slujirea lui, şi de toată trufia lui?**

El sau naşul răspunde: **Mă lepăd.**

Preotul iarăşi întreabă pe cel ce se botează: **Te-ai lepădat de Satana?**

El sau naşul răspunde: **M-am lepădat de Satana.**

Preotul îl întreabă a doua oară: **Te-ai lepădat de Satana?**

El sau naşul răspunde: **M-am lepădat de Satana.**

Preotul îl întreabă a treia oară: **Te-ai lepădat de Satana?**

El sau naşul răspunde: **M-am lepădat de Satana.**

După aceea îi zice preotul: **Suflă şi-l scuipă pe el.**

Iar el sau naşul suflă de trei ori şi scuipă de trei ori spre apus.

Şi făcându-se acestea, urmează unirea cu Hristos:

Preotul îndreaptă *cu faţa spre răsărit* pe cel care se botează, care ţine mâinile libere în jos, şi îl întreabă: **Te uneşti cu Hristos?**

Şi răspunde cel care vine să se boteze sau naşul: **Mă unesc cu Hristos.**

Preotul îl întreabă a doua oară: **Te uneşti cu Hristos?**

El sau naşul răspunde a doua oară: **Mă unesc cu Hristos.**

Preotul îl întreabă a treia oară: **Te uneşti cu Hristos?**

El sau naşul răspunde a treia oară: **Mă unesc cu Hristos.**

Apoi îl întreabă preotul: **Te-ai unit cu Hristos?**

El sau naşul răspunde: **M-am unit cu Hristos.**

Şi îl întreabă preotul: **Şi crezi Lui?**

Şi el sau naşul răspunde: **Cred Lui, ca unui Împărat şi Dumnezeu.**

Apoi cel ce se botează, sau naşul pruncului, sau preotul însuşi, iar nu altcineva, zice Crezul sau Simbolul credinţei:

Cred întru unul Dumnezeu, Tatăl atotţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute. Şi întru unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, Care din Tatăl S-a născut mai înainte de toţi vecii, Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, născut nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin Care toate s-au făcut; Care, pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire, S-a pogorât din ceruri şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara şi S-a făcut om; şi S-a

răstignit pentru noi în zilele lui Ponţiu Pilat şi a pătimit şi S-a îngropat; şi a înviat a treia zi, după Scripturi; şi S-a înălţat la ceruri şi şade de-a dreapta Tatălui; şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, a Cărui împărăţie nu va avea sfârşit. Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, Care din Tatăl purcede, Cel ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, Care a grăit prin proroci. Întru una, sfântă, sobornicească şi apostolească Biserică. Mărturisesc un botez spre iertarea păcatelor. Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin.

După rostirea Simbolului credinţei, preotul zice iarăşi către el:

Te-ai unit cu Hristos?

El sau naşul răspunde: **M-am unit cu Hristos.**

Şi preotul îl întreabă: **Şi crezi Lui?**

Şi acela sau naşul răspunde: **Cred Lui, ca unui Împărat şi Dumnezeu.**

Şi zice: **Cred întru unul Dumnezeu...,** tot, până la sfârşit.

Şi după ce a rostit a doua oară Simbolul credinţei, preotul îl întreabă a treia oară: **Te-ai unit cu Hristos?**

El sau naşul răspunde: **M-am unit cu Hristos.**

Şi iarăşi îl întreabă preotul: **Şi crezi Lui?**

El sau naşul zice: **Cred Lui, ca unui Împărat şi Dumnezeu.**

Şi zice: **Cred întru unul Dumnezeu...,** tot, până la sfârşit.

Şi după ce a rostit a treia oară Simbolul credinţei, îl întreabă preotul, de trei ori zicând: **Te-ai unit cu Hristos?**

Şi el sau naşul răspunde de trei ori: **M-am unit cu Hristos.**

Apoi zice preotul: **Şi te închini Lui?**

El sau naşul, închinându-se, zice:

Mă închin Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, Treimii Celei de o fiinţă şi nedespărţite.

Apoi zice preotul:

Binecuvântat este Dumnezeu, Care voieşte ca toţi oamenii să se mântuiască şi la cunoştinţa adevărului să vină, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Diaconul: **Domnului să ne rugăm.** Citeţul: **Doamne, miluieşte.** Preotul:

Apoi zice preotul rugăciunea aceasta, intrând în biserică:

Stăpâne Doamne, Dumnezeul nostru, cheamă pe robul Tău (N) către luminarea Ta cea sfântă şi-l învredniceşte de acest dar mare al Sfântului Botez. Dezbracă-l pe el de omul cel vechi şi-l înnoieşte pentru viaţa de veci. Şi-l umple de puterea Sfântului Duh, spre unirea cu Hristos, ca să nu mai fie el de acum fiu al trupului, ci fiu al Împărăţiei Tale. Cu bunăvoinţa şi cu harul Unuia-Născut Fiului Tău, cu Care eşti binecuvântat, împreună cu Preasfântul şi bunul şi de viaţă făcătorul Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Scurtă învăţătură despre Sfântul Botez după Sfântul Simeon, arhiepiscopul Tesalonicului

Cap. 61: Despre citirea rugăciunilor

Dator este preotul a citi desluşit sfintele rugăciuni şi a le zice cu socotinţă şi rar, iar de nu va fi vreo nevoie, să le citească în auz. Pentru că am auzit de la Părinţi că cei ce se înfricoşează de multe ori de năluciri, pătimesc aceasta fiindcă preoţii care i-au botezat n-au zis rugăciunile de lepădare a diavolului şi celelalte sfinte rugăciuni cu luare-aminte. Deci, de va îngădui vremea, nu numai o dată trebuie zise de la început rugăciunile lepădărilor şi celelalte rugăciuni, ci de mai multe ori, fiindcă şi în Molitfelnice, de opt sau de zece ori scria să le zici; şi era un obicei vechi al Bisericii ca în fiecare zi, în cele şapte zile ale săptămânii, să se zică acestea, de preoţii rugători, celor ce se botezau, şi a opta zi iar se citeau de arhiereu sau de preotul care urma să săvârşească botezul; şi aşa era botezat de arhiereu sau de preot. Noi am văzut preoţi cucernici botezând după ce, de trei ori, citeau acestea, fără lipsă.

Cap. 62: Se cuvine ca naşul să fie ortodox şi să fie cucernic

Trebuie să luăm bine seama a face naşi pe creştinii ortodocşi şi, pe scurt, cunoscători ai credinţei. Eu am auzit lucru foarte greu şi fără socotinţă că unii fac naşi ai copiilor lor pe hulitorii, pe vrăjmaşii credinţei, pe cei fără de Dumnezeu şi pe eretici, pentru pricini omeneşti, nădăjduind de la ei ceva din cele omeneşti. Unii ca aceştia şi taina o leapădă şi pe copiii lor nu-i luminează, ci, mai degrabă, îi întunecă. Iar preotul care slujeşte se face părtaş celor depărtaţi de Dumnezeu. Căci cum ar putea să înveţe dreapta credinţă cel ce huleşte pe Dumnezeu, sau *ce împărtăşire are lumina cu întunericul, sau ce parte are credinciosul cu cel necredincios?* precum scrie. Cel ce face unele ca acestea osândit este.

SLUJBA
SFÂNTULUI BOTEZ

Intrând preotul în biserică, se îmbracă în epitrahil şi felon de culoare albă, punând şi mânecuţele; aprinzând toate lumânările în sfeşnice, ia cădelniţa şi vine la cristelniţă tămâind împrejur; după aceea, dând cădelniţa, se închină.

Apoi diaconul zice: Binecuvintează, părinte; iar preotul, *făcând semnul sfintei cruci cu sfânta Evanghelie deasupra cristelniţei*, zice cu voce tare:

Binecuvântată este împărăţia Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: **Amin.**

Diaconul:

Cu pace *(în pace)* Domnului să ne rugăm.

Strana: **Doamne, miluieşte.**

Pentru pacea de sus şi pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Pentru pacea a toată lumea, pentru buna stare a sfintelor lui Dumnezeu Biserici şi pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Pentru sfântă biserica aceasta şi pentru cei ce cu credinţă, cu evlavie şi cu frică de Dumnezeu intră în ea, Domnului să ne rugăm.

Pentru Preafericitul Părintele nostru (N), Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române [pentru (Înalt-) Preasfinţitul (Arhi-) Episcopul (şi Mitropolitul) nostru (N)], pentru cinstita preoţime şi cea întru Hristos diaconime, pentru tot clerul şi poporul, Domnului să ne rugăm.

Pentru binecredinciosul popor român de pretutindeni, pentru cârmuitorii ţării noastre, pentru mai-marii oraşelor şi ai satelor şi pentru iubitoarea de Hristos armată, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se sfinţească apa aceasta cu puterea, cu lucrarea şi cu venirea Sfântului Duh, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se trimită ei harul izbăvirii şi binecuvântarea Iordanului, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să vină peste apa aceasta lucrarea cea curăţitoare a Treimii Celei mai presus de fire, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să ne luminăm noi cu luminarea cunoştinţei şi a dreptei credinţe prin venirea Sfântului Duh, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se arate apa aceasta izgonitoare de toată bântuiala vrăjmaşilor celor văzuţi şi a celor nevăzuţi, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca vrednic să se facă de împărăţia cea nestricăcioasă cel ce se botează întru aceasta, Domnului să ne rugăm.

Pentru acesta care vine acum la sfânta luminare şi pentru mântuirea lui, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se arate el fiu al luminii şi moştenitor al veşnicelor bunătăţi, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se facă el împreună sădit şi părtaş morţii şi învierii lui Hristos, Dumnezeul nostru, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să-şi păzească el haina botezului şi logodirea duhului neîntinată şi fără prihană în ziua cea înfricoşătoare a lui Hristos, Dumnezeul nostru, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se facă lui apa aceasta baie a naşterii din nou, spre iertarea păcatelor şi spre îmbrăcăminte de nestricăciune, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să audă Domnul Dumnezeu glasul rugăciunii noastre, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fim izbăviţi, el şi noi, de tot necazul, mânia, primejdia şi nevoia, Domnului să ne rugăm.

Apără, mântuieşte, miluieşte şi ne păzeşte pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, slăvita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea şi pururea Fecioara Maria, cu toţi sfinţii pomenind-o; pe noi înşine şi unii pe alţii şi toată viaţa noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Strana: Ţie, Doamne.

Şi în timp ce diaconul zice ectenia, preotul *citeşte în taină* această rugăciune:

Îndurate şi Milostive Dumnezeule, Care cercetezi inimile şi rărunchii, iar cele ascunse ale oamenilor numai Tu le ştii, căci nu este lucru ascuns înaintea Ta, ci toate sunt goale şi descoperite înaintea ochilor Tăi; Care ştii şi cele ce sunt despre mine, să nu Te scârbeşti de mine, nici să-Ţi întorci faţa Ta de la mine, ci treci cu vederea greşelile mele

în ceasul acesta, Cel care treci cu vederea păcatele oamenilor când se pocăiesc. Şi-mi spală necurăţia trupului şi întinăciunea sufletului şi pe mine, întreg, cu totul mă sfinţeşte, cu puterea Ta cea nevăzută şi cu dreapta Ta cea duhovnicească; pentru ca nu cumva, propovăduind eu altora slobozirea şi făgăduind-o cu deplină încredinţare în iubirea Ta de oameni cea negrăită, să mă arăt eu însumi netrebnic rob al păcatului; aşa, Stăpâne, Cel ce singur eşti bun şi iubitor de oameni, să nu mă întorc umilit şi înfruntat, ci-mi trimite mie putere de sus şi mă întăreşte spre slujirea acestei Taine mari şi cereşti. Şi fă să ia chip Hristosul Tău în acesta ce se va naşte din nou prin a mea nevrednicie şi-l zideşte pe temelia Apostolilor şi a prorocilor Tăi; şi să nu-l surpi, ci sădeşte-l pe el sădire a adevărului în sfânta Ta sobornicească şi apostolească Biserică şi să nu-l smulgi, ca, sporind el în dreapta credinţă, să se slăvească şi prin el preasfântul Tău nume, al Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Se cuvine a şti că, la sfârşitul acestei rugăciuni, rostite în taină, preotul însuşi zice: **Amin.**

Apoi citeşte rugăciunea aceasta cu glas mare:

Mare eşti, Doamne, şi minunate sunt lucrările Tale şi nici un cuvânt nu este de ajuns spre lauda minunilor Tale (de trei ori). **Că Tu, de bunăvoie, toate aducându-le dintru nefiinţă întru**

fiinţă, cu puterea Ta ţii făptura şi cu purtarea Ta de grijă chiverniseşti lumea. Tu din patru stihii ai aşezat făptura, cu patru vremi ai încununat curgerea anului. De Tine se cutremură toate puterile îngereşti. Pe Tine Te laudă soarele. Pe Tine Te slăveşte luna. Ţie se pleacă stelele. Pe Tine Te ascultă lumina. De Tine se îngrozesc adâncurile. Ţie slujesc izvoarele. Tu ai întins cerul ca un cort. Tu ai întărit pământul peste ape. Tu ai îngrădit marea cu nisip. Tu spre răsuflare ai revărsat aerul. Puterile îngereşti Ţie slujesc şi cetele arhanghelilor Ţie se închină; heruvimii cei cu ochi mulţi şi serafimii cei cu câte şase aripi, împrejur stând şi zburând, de frica slavei Tale celei necuprinse se acoperă. Că Tu, Dumnezeu fiind, necuprins de gând şi de cuvânt, şi fără de început, ai venit pe pământ, chipul nostru luând, întru asemănare omenească făcându-Te; că n-ai răbdat, Stăpâne, pentru îndurările milei Tale, să vezi neamul omenesc chinuit de diavolul, ci ai venit şi ne-ai mântuit pe noi. Mărturisim harul Tău, vestim mila Ta, nu tăinuim facerea Ta de bine. Toată firea omenească ai izbăvit-o; pântecele Fecioarei l-ai sfinţit cu naşterea Ta. Toată făptura Te laudă pe Tine, Cel ce Te-ai arătat, că Tu, Dumnezeul nostru, pe pământ Te-ai arătat şi cu oamenii ai vieţuit; Tu, trimiţând din cer pe Duhul Tău cel Sfânt, ai sfinţit curgerile Iordanului şi capetele balaurilor care se încuibaseră acolo le-ai zdrobit.

Aici, *afundând preotul mâna în apă, face semnul crucii, de trei ori,* zicând de fiecare dată:

Tu însuţi, dar, Iubitorule de oameni, Împărate, vino şi acum, cu pogorârea Sfântului Tău Duh, şi sfinţeşte apa aceasta (de trei ori).

Şi-i dă ei harul izbăvirii şi binecuvântarea Iordanului. Fă-o pe ea izvor de nestricăciune, dar de sfinţenie, dezlegare de păcate, vindecare de boli, diavolilor pieire, de puterile cele potrivnice neatinsă, plină de putere îngerească. Să fugă de la ea pizmaşii zidirii Tale, că am chemat, Doamne, numele Tău cel minunat, slăvit şi înfricoşător pentru cei potrivnici.

Şi *suflă asupra apei în chipul crucii, de trei ori,* zicând rugăciunea aceasta:

Să se zdrobească sub semnul chipului Crucii Tale toate puterile cele potrivnice (de trei ori).

Să se depărteze de la noi toate nălucirile cele din văzduh şi nearătate şi să nu se ascundă în apa aceasta duhul cel întunecat, rugămu-ne Ţie, Doamne, nici să se pogoare la acesta care se botează duh viclean, care aduce întunecare gândurilor şi tulburare cugetului. Ci Tu, Stăpâne a toate, arată apa aceasta, apă de izbăvire, apă de sfinţire, curăţire trupului şi sufletului, dezlegare legăturilor, iertare păcatelor, luminare sufletului, baie de-a doua naştere, înnoire duhului, har de înfiere, îmbrăcăminte de nestricăciune, izvor de viaţă. Că Tu, Doamne, ai zis: spălaţi-vă

şi vă curăţiţi, scoateţi vicleşugurile din sufletele voastre. Tu ne-ai dăruit nouă de sus a doua naştere prin apă şi prin Duh. Arată-Te, Doamne, în apa aceasta şi dă acestuia care se botează să se schimbe prin ea, să lepede pe omul cel vechi, stricat de poftele înşelăciunii, şi să se îmbrace în cel nou, care este înnoit după chipul Ziditorului său, ca, fiind împreună-sădit cu asemănarea morţii Tale prin Botez, să se facă părtaş învierii Tale şi păzind darul Sfântului Tău Duh şi sporind aşezământul harului, să ia plata chemării celei de sus şi să se numere cu cei întâi-născuţi înscrişi în cer, întru Tine, Dumnezeul şi Domnul nostru, Iisus Hristos. Că Ţie se cuvine slava, puterea, cinstea şi închinăciunea, împreună cu Cel fără de început al Tău Părinte şi cu Preasfântul şi bunul şi de-viaţă făcătorul Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preotul: Pace tuturor. **Strana:** Şi duhului tău.

Diaconul: Capetele voastre Domnului să le plecaţi. **Strana:** Ţie, Doamne.

Şi ţinând diaconul vasul cu untdelemn, *suflă preotul peste untdelemn în chipul crucii, binecuvântând de trei ori.*

Diaconul: Domnului să ne rugăm. **Strana:** Doamne, miluieşte.

Iar preotul citeşte această

Rugăciune

Stăpâne Doamne, Dumnezeul părinţilor noştri, Care, celor ce erau cu Noe în corabie, le-ai trimis porumbelul, având în gură ramură de măslin, semnul împăcării şi al mântuirii din potop, şi ai

închipuit prin acelea taina harului; şi ai dat rodul măslinului spre plinirea Sfintelor Tale Taine; Care prin el ai umplut de Duh Sfânt pe cei ce erau în Lege, iar pe cei ce sunt în Har îi faci desăvârşiţi, Însuţi binecuvintează şi acest untdelemn cu puterea, cu lucrarea şi cu pogorârea Sfântului Tău Duh, ca să se facă acesta: ungere de nestricăciune, armă dreptăţii, înnoire sufletului şi trupului, izgonire a toată lucrarea diavolească, spre înlăturarea tuturor răutăţilor pentru cei care se ung cu credinţă sau vor şi gusta din el, spre slava Ta şi a Unuia-Născut Fiului Tău şi a Preasfântului şi bunului şi de-viaţă făcătorului Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Apoi diaconul zice: Să luăm aminte.

Şi preotul cântă, împreună cu cei ce se vor afla, Aliluia, *făcând o dată cruce, cu miruitorul înmuiat în untdelemn, în mijlocul apei sau turnând din vas.*

Diaconul: Să luăm aminte.

Preotul: Aliluia – *şi face a doua cruce cu untdelemn în apă.*

Diaconul: Să luăm aminte.

Preotul: Aliluia – *şi face a treia cruce cu untdelemn.*

Apoi preotul zice:

Binecuvântat este Dumnezeu, Cel ce luminează şi sfinţeşte pe tot omul care vine în lume, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Şi este adus cel ce vrea să se boteze; iar *preotul ia din untdelemnul sfinţit cu două degete şi-i face chipul crucii pe frunte,* **zicând:**

Se unge robul lui Dumnezeu (N) cu untdelemnul bucuriei, în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Pe piept: **Spre tămăduirea sufletului.** *Pe spate:* **Şi a trupului.** *La urechi:* **Spre ascultarea credinţei.** *La mâini:* **Mâinile Tale m-au făcut şi m-au zidit.** *La picioare:* **Ca să umble pe căile Tale.**

Şi, după ce-l unge cu untdelemn peste tot trupul, *îl ia în mâini şi, ţinându-l drept şi privind spre răsărit, îl botează, afundându-l de trei ori,* zicând la întâia afundare:

Se botează robul lui Dumnezeu (N) în numele Tatălui. Amin. La a doua afundare: **şi al Fiului. Amin.** Iar la a treia afundare: **şi al Sfântului Duh. Amin; acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.**

Apoi *îl aşază pe braţele naşului, care ţine în mâini o pânză albă,* iar, dacă este adult, *îl îmbracă în haină albă,* curată, zicând:

Se îmbracă robul lui Dumnezeu (N) în haina dreptăţii, în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Iar strana cântă troparul acesta, glasul al 8-lea:

Dă-mi mie haină luminoasă, Cel ce Te îmbraci cu lumina ca şi cu o haină, mult-Milostive Hristoase, Dumnezeul nostru.

Apoi *preotul îşi spală mâinile,* iar cântăreţul citeşte

PSALMUL 31

Fericiţi cărora s-au iertat fărădelegile şi cărora s-au acoperit păcatele. Fericit bărbatul căruia nu-i va socoti Domnul păcatul, nici nu este în gura lui vicleşug. Că am tăcut, îmbătrânit-au oasele mele când strigam toată ziua. Că ziua şi noaptea s-a îngreunat peste mine mâna Ta, şi am căzut în suferinţă când ghimpele Tău mă împungea. Păcatul meu l-am cunoscut şi fărădelegea mea n-am ascuns-o, împotriva mea. Zis-am: «Mărturisi-voi fărădelegea mea Domnului»; şi Tu ai iertat nelegiuirea păcatului meu.

Pentru aceasta se va ruga către Tine tot cuviosul la vreme potrivită, iar potop de ape multe de el nu se va apropia. Tu eşti scăparea mea din necazul ce mă cuprinde, bucuria mea; izbăveşte-mă de cei ce m-au înconjurat. Înţelepţi-te-voi şi te voi îndrepta pe calea aceasta, pe care vei merge; aţinti-voi spre Tine ochii mei. Nu fi ca un cal şi ca un catâr, la care nu este pricepere; cu zăbală şi cu frâu fălcile lor voi strânge, ca să nu se apropie de tine. Multe sunt bătăile păcătosului; iar pe cel ce nădăjduieşte în Domnul, mila îl va înconjura. Veseliţi-vă în Domnul şi vă bucuraţi, dreptilor, şi vă lăudaţi toţi cei drepţi la inimă.

Se recomandă ca în acest moment preotul să dăruiască celui nou botezat *crucea baptismală*, zicând:

Zis-a Domnul: Cel ce voieşte să vină după Mine, să se lepede de sine, să-şi ia crucea sa şi să-Mi urmeze Mie (*Marcu* 8: 34).

Apoi binecuvântând preotul *lumânarea*, o dă în mâna celui botezat sau a naşului, zicând:

Aşa să lumineze lumina voastră înaintea oamenilor ca, văzând faptele voastre cele bune, să slăvească pe Tatăl vostru cel din ceruri (*Matei* 5: 16).

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citeţul: Doamne, miluieşte. Preotul:

Rugăciunea ungerii cu Sfântul Mir

Binecuvântat eşti, Doamne Dumnezeule, Atotţiitorule, Izvorul bunătăţilor, Soarele dreptăţii, Care celor ce erau întru întuneric le-ai strălucit lumina mântuirii prin arătarea Unuia-Născut Fiului Tău şi Dumnezeului nostru şi ne-ai dăruit nouă, nevrednicilor, fericita curăţire prin Sfântul Botez şi dumnezeiasca sfinţire prin ungerea cea făcătoare de viaţă; Care şi acum ai binevoit a naşte din

nou pe robul Tău acesta nou luminat, prin apă şi prin Duh, şi i-ai dăruit lui iertarea păcatelor celor de voie şi a celor fără de voie. Însuţi Stăpâne, Preaîndurate Împărate al tuturor, dăruieşte-i lui şi pecetea darului Sfântului şi întru tot puternicului şi închinatului Tău Duh şi cuminecarea cu Sfântul Trup şi cu scumpul Sânge al Hristosului Tău. Păzeşte-l pe el întru sfinţenia Ta. Întăreşte-l în credinţa ortodoxă. Izbăveşte-l de cel rău şi de toate uneltirile lui. Şi păzeşte sufletul lui în frica Ta cea mântuitoare, în curăţire şi în dreptate, ca, în orice faptă şi cuvânt bineplăcând Ţie, să se facă fiu şi moştenitor cereştii Tale împărăţii. Că Tu eşti Dumnezeul nostru, Dumnezeu care miluieşti şi mântuieşti, şi Ţie slavă înălţăm, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Diaconul: Amin.

Şi, după rugăciune, *unge cu luare-aminte pe cel botezat cu Sfântul Mir, făcând chipul crucii: la frunte, la ochi, la nări, la gură, la amândouă urechile, pe piept, pe spate, la mâini şi la picioare*, zicând:

Pecetea darului Sfântului Duh.

După aceasta *preotul, împreună cu naşul şi cu pruncul, înconjoară cristelniţa şi analogul, cădind şi cântând de trei ori stihul* (*Galateni* 3: 27):

Câţi în Hristos v-aţi botezat, în Hristos v-aţi şi-mbrăcat. Aliluia.

Diaconul: Să luăm aminte. **Preotul:** Pace tuturor. **Citeţul:** Şi duhului tău.

Apoi prochimenul, glasul al 3-lea (*Psalm* 26: 1, 2)

Domnul este luminarea mea şi Mântuitorul meu; de cine mă voi teme?

Stih: Domnul este apărătorul vieţii mele; de cine mă voi înfricoşa?

Diaconul: Înţelepciune.

APOSTOLUL (*Romani* 6: 3–11)

Citeţul: Din Epistola către Romani a Sfântului Apostol Pavel, citire.

Diaconul: Să luăm aminte.

Citeţul:

Fraţilor, oare nu ştiţi că toţi câţi în Hristos Iisus ne-am botezat, întru moartea Lui ne-am botezat? Deci ne-am îngropat cu El, în moarte, prin botez, pentru ca, precum Hristos a înviat din morţi, prin slava Tatălui, aşa să umblăm şi noi întru înnoirea vieţii. Căci dacă am fost altoiţi pe El prin asemănarea morţii Lui, atunci vom fi părtaşi şi învierii Lui. Cunoscând aceasta, că omul nostru cel vechi a fost răstignit împreună cu El, ca să se nimicească trupul păcatului, pentru a nu mai fi robi ai păcatului. Căci cel care a murit a fost curăţit de păcat. Iar dacă am murit împreună cu Hristos, credem că vom şi vieţui împreună cu El, ştiind că Hristos, înviat din morţi, nu mai moare. Moartea nu mai are stăpânire asupra Lui. Căci ce a murit, a murit păcatului o dată pentru totdeauna, iar ce trăieşte, trăieşte lui Dumnezeu. Aşa şi voi, socotiţi-vă că sunteţi morţi păcatului, dar vii pentru Dumnezeu, în Hristos Iisus, Domnul nostru.

Preotul: Pace ţie, cititorule. **Citeţul:** Şi duhului tău. **Apoi** Aliluia, **glasul al 8-lea (*Psalm* 44: 1, 9). Stih 1:** Răspuns-a inima mea cuvânt bun; grăi-voi cântarea mea Împăratului. **Stih 2:** Iubit-ai dreptatea şi ai urât fărădelegea; pentru aceasta Dumnezeu te-a uns cu untdelemnul bucuriei.

Diaconul: Înţelepciune. Drepţi. Să ascultăm Sfânta Evanghelie. **Preotul:** Pace tuturor. **Strana:** Şi duhului tău.

EVANGHELIA (*Matei* 28: 16–20)

Preotul: Din Sfânta Evanghelie de la Matei, citire. **Strana:** Slavă Ţie, Doamne, slavă Ţie. **Diaconul:** Să luăm aminte. **Preotul:**

În vremea aceea, cei unsprezece ucenici au mers în Galileea, la muntele unde le poruncise lor Iisus. Şi, văzându-L, I s-au închinat, ei care se îndoiseră. Şi, apropiindu-Se, Iisus le-a vorbit lor, zicând: Datu-Mi-s-a toată puterea, în cer şi pe pământ. Drept aceea, mergând, învăţaţi toate neamurile, botezându-i în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, învăţându-i să păzească toate câte v-am poruncit vouă; şi, iată, Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârşitul veacului. Amin.

Strana: Slavă Ţie, Doamne, slavă Ţie.

Diaconul: Domnului să ne rugăm. **Citeţul:** Doamne, miluieşte. **Preotul:**

Rugăciunile la spălarea pruncului

Cel ce ai dăruit robului Tău izbăvire de păcate prin Sfântul Botez şi i-ai dat lui înnoirea vieţii, Însuţi, Stăpâne Doamne, binevoieşte să strălucească pururea lumina feţei Tale în inima lui; apără pavăza credinţei lui nebântuită de vrăjmaşi;

păzeşte-i nespurcată şi neîntinată haina nestricăciunii cu care s-a îmbrăcat, păstrând întru el, cu harul Tău, nestricată pecetea cea duhovnicească; şi fii milostiv acestuia şi nouă, după mulţimea îndurărilor Tale. Că s-a binecuvântat şi s-a slăvit preacinstitul şi de mare cuviinţă numele Tău, al Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Diaconul: Domnului să ne rugăm. **Citeţul:** Doamne, miluieşte. **Preotul:**

Stăpâne Doamne, Dumnezeul nostru, Care prin spălarea botezului dai strălucire cerească celor botezaţi; Cel ce a doua oară ai născut pe robul Tău acesta, nou luminat prin apă şi prin Duh, şi i-ai dăruit lui iertarea păcatelor celor de voie şi a celor fără de voie, pune peste el mâna Ta cea puternică şi-l păzeşte cu puterea bunătăţii Tale. Fereşte-i arvuna nefurată şi-l învredniceşte ca, bineplăcând Ţie, să dobândească viaţa de veci. Că Tu eşti sfinţirea noastră şi Ţie slavă înălţăm, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Preotul: Pace tuturor. **Strana:** Şi duhului tău.

Diaconul: Capetele voastre Domnului să le plecaţi. **Strana:** Ţie, Doamne.

Iar preotul citeşte rugăciunea aceasta în taină:

Cel ce s-a îmbrăcat întru Tine, Hristoase, Dumnezeul nostru, Ţie dimpreună cu noi şi-a plecat capul său; păzeşte-l să rămână ostaş nebiruit împotriva celor ce poartă în zadar duşmănie asupra

lui şi asupra noastră; şi arată-ne pe toţi biruitori până la sfârşit, ca să primim cununa Ta cea nepieritoare.

Ecfonisul cu glas tare:

Că al Tău este a ne milui şi a ne mântui pe noi şi Ţie slavă înălţăm, împreună şi Celui fără de început al Tău Părinte, şi Preasfântului şi bunului şi de viaţă făcătorului Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin.

După aceasta, luând preotul faşa pruncului, *udă amândouă capetele şi stropeşte faţa lui,* **zicând:**

Îndreptatu-te-ai, luminatu-te-ai, sfinţitu-te-ai, spălatu-te-ai, în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Şi, *luând un burete nou, udat în apă, şterge pe prunc pe toate părţile pe unde l-a miruit,* **zicând:**

Botezatu-te-ai, luminatu-te-ai, miruitu-te-ai, sfinţitu-te-ai, spălatu-te-ai, în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Diaconul: Domnului să ne rugăm. **Citeţul:** Doamne, miluieşte.

Preotul rosteşte:

Rugăciunile la tunderea părului

Stăpâne Doamne, Dumnezeul nostru, Care cu chipul Tău ai cinstit pe om, întocmindu-l din suflet cugetător şi din trup bine alcătuit, ca trupul să slujească sufletului şi, punând capul peste

celelalte mădulare, ai aşezat în el mai multe simţiri, care nu se împiedică una pe alta, şi ai acoperit capul cu peri, ca să nu se vatăme de schimbările vremii; şi toate mădularele lui spre trebuinţă le-ai sădit, ca pentru toate să-Ţi mulţumească Ţie, preabunule meşter, Însuţi Stăpâne, Cel ce prin vasul Tău cel ales, Apostolul Pavel, ne-ai poruncit nouă ca toate să le facem spre slava Ta, pe robul Tău (N), care începe a-şi tunde părul capului său, binecuvintează-l împreună cu naşii lui. Şi le dă lor să gândească toate întru legea Ta şi să facă cele bineplăcute Ţie. Că Milostiv şi Iubitor de oameni Dumnezeu eşti şi Ţie slavă înălţăm, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Preotul: Pace tuturor.

Strana: Şi duhului tău.

Diaconul: Capetele voastre Domnului să le plecaţi.

Strana: Ţie, Doamne.

Iar preotul citeşte această

Rugăciune

Doamne, Dumnezeul nostru, Cel ce, prin săvârşirea Tainei Sfântului Botez, cu bunătatea Ta, ai sfinţit pe cei ce cred în Tine, binecuvintează pe pruncul acesta şi pogoară peste capul lui binecuvântarea Ta. Şi, precum ai binecuvântat prin pro-

rocul Samuel pe împăratul David, binecuvintează şi capul robului Tău (N), prin mâna mea, a păcătosului, însoţindu-l pe el cu Duhul Tău cel Sfânt, ca, sporind cu creşterea şi cu cărunteţile bătrâneţilor, să-Ţi înalţe slavă şi să vadă bunătăţile Ierusalimului în toate zilele vieţii sale. Că Ţie se cuvine toată slava, cinstea şi închinăciunea, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin. Apoi *preotul îl tunde pe el în chipul crucii*, zicând:

Se tunde robul lui Dumnezeu (N), în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Şi, după ce *pune părul în cristelniţă*, preotul (diaconul) zice:

Miluieşte-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ţie, auzi-ne şi ne miluieşte.

Strana: Doamne, miluieşte (de trei ori).

Încă ne rugăm pentru acest nou botezat, robul Tău (N), pentru sănătatea şi mântuirea lui.

Încă ne rugăm pentru robii Tăi (aici pomeneşte pe naşi), **care au primit pe pruncul acesta, pentru sănătatea şi mântuirea lor.**

Preotul: Că milostiv şi iubitor de oameni Dumnezeu eşti, şi Ţie slavă înălţăm, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Şi îndată *pruncul va fi împărtăşit cu Sfintele Taine (Trupul şi Sângele Domnului)*, la Uşile Împărăteşti, în timp ce se cântă la strană: **Trupul lui Hristos primiţi şi din izvorul cel fără de moarte gustaţi.**

Apoi preotul face otpustul: Slavă Ţie, Hristoase Dumnezeule..., Strana: Slavă... Şi acum..., Doamne, miluieşte (de 3 ori), Părinte, binecuvintează. Şi *otpustul* acesta:

Cel ce, în Iordan de la Ioan, a binevoit a Se boteza pentru mântuirea noastră, Hristos, Adevăratul nostru Dumnezeu, pentru rugăciunile Preacuratei Sale Maici, cu puterea cinstitei şi de viaţă făcătoarei Cruci, şi pentru rugăciunile tuturor sfinţilor, să ne miluiască şi să ne mântuiască pe noi, ca un bun şi de oameni iubitor.

Strana: Amin.

Pentru rugăciunile Sfinţilor Părinţilor noştri, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluieşte-ne pe noi.

Strana: Amin.

Să se ştie că pruncul botezat trebuie împărtăşit cu Sfintele Taine, pentru că, întâmplându-se a se sfârşi el din viaţă neîmpărtăşit, păcat de moarte se va socoti preotului.

RÂNDUIALA SFÂNTULUI BOTEZ PE SCURT

Se cuvine a şti că dacă pruncul va fi atât de slab, încât să fie primejdie şi îndoială că nu va trăi până ce se va plini toată rânduiala Botezului, precum mai sus s-a rânduit, într-o astfel de întâmplare, se aduce apă şi preotul lasă acea lungă rânduială şi săvârşeşte slujba pe scurt, după cum se arată mai jos, începând aşa:

Binecuvântată este împărăţia Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Apoi: Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăţia... Strana: Amin.

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citeţul: Doamne, miluieşte. Preotul:

Rugăciune

Doamne Dumnezeule, Atotţiitorule, Făcătorule a toată zidirea cea văzută şi cea nevăzută, Cel ce ai făcut cerul şi pământul, marea şi toate cele ce sunt în ele, Cel ce ai adunat apele la un loc, Cel ce ai încuiat adâncul şi l-ai pecetluit pe el cu înfricoşător şi slăvit numele Tău, Cel ce ai ridicat apele mai pre-

sus de cer, Tu ai întemeiat pământul pe ape, Tu ai întărit cu puterea Ta marea, Tu ai zdrobit capetele balaurilor în ape, Tu înfricoşător eşti şi cine Îţi va sta împotrivă? Caută, Doamne, spre zidirea Ta aceasta şi spre apa aceasta, şi-i dă ei har de izbăvire, binecuvântarea Iordanului; fă-o pe ea izvor de nestricăciune, dar de sfinţenie, dezlegare de păcate, vindecare de boli, demonilor pieire, de puterile cele potrivnice neatinsă, plină de putere îngerească, ca să fugă de la ea pizmaşii zidirii Tale, că am chemat Doamne numele Tău, cel minunat, slăvit şi înfricoşător pentru cei potrivnici.

Şi îndată toarnă untdelemn în apă şi apoi îl botează pe prunc, zicând: **Se botează robul lui Dumnezeu (N)** şi celelalte. Apoi îl unge cu Sfântul Mir, zicând: **Pecetea darului Sfântului Duh. Amin.** Şi după aceasta, îmbrăcându-l, înconjoară cu el masa şi cristelniţa, după obicei, cântând: **Câţi în Hristos v-aţi botezat...** Şi făcând sfârşit, îl împărtăşeşte.

Iar după aceasta, întâmplându-se ca să trăiască pruncul, atunci *dator este preotul să-i citească toată slujba Botezului, afară de afundare şi ungere.*

SE CUVINE A ŞTI, iarăşi că, dacă va fi pruncul slab, precum mai sus s-a zis, şi nu s-ar întâmpla să fie în preajmă preot, atunci, ca să nu moară pruncul nebotezat, orice bărbat, sau nefiind nici un bărbat, orice femeie, luând apă, să-l boteze, zicând: **Se botează robul lui Dumnezeu (N), în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.**

Bărbatul sau femeia, care vor săvârşi acest botez de necesitate, trebuie să fi primit ei înşişi botezul ortodox. Iar de va trăi pruncul după acest botez, trebuie să fie adus la preot ca să plinească ungerea cu Sfântul Mir şi toată slujba Botezului după cuviinţă.

MĂRTURISIREA (SPOVEDANIA)

ÎNVĂŢĂTURĂ DESPRE SPOVEDANIE

După Botez, care este începutul mântuirii tuturor credincioşilor, Mărturisirea este ca a doua curăţire şi ca al doilea Botez. Drept aceea, se cuvine ca noi toţi, mireni şi monahi, clerici, preoţi şi arhierei să ne mărturisim păcatele şi niciunul din noi să nu ne depărtăm de la aceasta, pentru că toţi am greşit şi păcătuim; să nu uităm că Mântuitorul şi Judecătorul vine; drept care şi apostolul zice: «să lepădăm dar faptele întunericului şi să ne îmbrăcăm în armele luminii» (*Romani* 13: 12). Şi cum că tuturor le este de trebuinţă mărturisirea sau pocăinţa, însuşi apostolul Iacov întăreşte zicând: «mărturisiţi-vă unul altuia păcatele şi vă rugaţi unul pentru altul ca să vă vindecaţi» (*Iacov* 5: 16).

Pocăinţă arată cineva când în toată vremea se smereşte şi se socoteşte pe sine păcătos şi cu inimă înfrântă şi cu suflet smerit aleargă la mărturisire şi căinţă; căci între oameni nimeni nu este fără de păcat.

Drept aceea, se cuvine vouă, părinţilor duhovnici, să nu vă leneviţi în aceasta, nici să aşteptaţi ca păcătoşii de la sine să se întoarcă la pocăinţă; ci mai ales voi să umblaţi, căutând şi cercetând pe cel păcătos

şi în tot chipul să-l atrageţi, ca, smulgându-l din năravurile lui cele greşite, să-l aduceţi către Dumnezeu.

Mărturisirea nu se cuvine să se facă aşa, oricum, la întâmplare, ci precum ne-a arătat Mântuitorul, când a chemat pe Zaheu şi pe femeia desfrânată. Căci Zaheu cu smerenie şi-a spus toate păcatele şi a făgăduit să-şi îndrepte viaţa sa şi să pună început de fapte bune; iar femeia desfrânată, luând un vas cu mir de mult preţ şi stând la picioarele Lui, înapoi, că în faţă nu cuteza, cu lacrimi le uda şi, cu părul capului său ştergându-le, le ungea cu mir, plângând. Pentru aceea şi Hristos i-a zis: «iartă-se ţie păcatele tale» (*Luca* 7: 47); iar lui Zaheu i-a zis: «astăzi s-a făcut mântuire casei acesteia» (*Luca* 19: 92). Vezi dar cum, pentru călduroasa şi adevărata lor pocăinţă, le-a dăruit şi iertarea păcatelor şi mântuirea. Iar celor ce nu părăsesc calea răutăţilor le zice: «depărtaţi-vă de la Mine cei ce lucraţi fărădelegea» (*Matei* 8: 23). Şi celor ce defaimă pe Sfântul Duh, încă le zice: «nicicum nu se va ierta hula lor» (*Matei* 12: 32). Asemenea şi cei ce nu poartă grijă ca, după ce păcătuiesc, să se pocăiască nu vor fi iertaţi, după cum mărturiseşte evanghelistul Luca (13: 5), zicând: «de nu vă veţi pocăi, toţi aşa veţi pieri»; asemenea şi celor ce nu se supun Lui, Domnul zice: «iată se lasă casa voastră pustie» (*Matei* 23: 38).

Pentru aceea se cuvine să ne spovedim cu inimă curată şi cu smerenie, iar nu cum zic unii (lucru de râs), că mâncând şi bând se deschide inima spre mărturisire; şi plini fiind de beţie încearcă a face cele ce sunt ale mărturisirii, lucrând împotriva acestei Taine şi împotriva Celui ce zice: «luaţi aminte de voi, ca nu cumva să se îngreuieze inimile voastre cu îmbuibarea şi beţia, şi fără de veste să vină peste voi pieirea» (*Luca* 21: 34). Şi cum, oare, va avea adevărată zdrobire de inimă unul ca acesta? Sau cum se va smeri şi cu ce luare aminte va face cele ale mărturisirii? Drept aceea, luaţi aminte ca în nici un chip să nu se facă aceasta, nici să primiţi astfel de mărturisire.

Se cuvine ţie, o, duhovnice, să faci mărturisirea pentru marea datorie ce ai de a mântui sufletele şi a te îngriji de mântuirea multora, iar nu pentru vreun câştig lumesc, care-ţi va fi de mare pagubă. Asemenea, afară de canoanele Sfinţilor Părinţi să nu îngreuiezi, nici să uşurezi pe cineva, ca să nu te faci pe tine părtaş la păcate străine. Căci Mărturisirea, cum am zis, este una din Tainele cele mai mari ale Bisericii şi nimeni nu se poate socoti pe sine mai învăţat, nici mai înţelept şi nici cu mai multă luare aminte spre aceasta decât Sfinţii Părinţi.

Drept aceea, nimeni să nu se înşele pe sine şi să creadă că ar putea fi mai iertător decât Sfinţii Părinţi, purtându-se ca un om fără grijă şi păcătuind dimpreună cu cei ce fără nici o sfială cad în păcate. Şi cine ar putea sau ar cuteza a se socoti mai îndurător decât Sfinţii Părinţi? Şi de unde poate avea această putere? De vreme ce pe aceştia îi defaimă şi lucrează afară de canoanele şi hotărârile lor, lucrul său nu poate fi de nici un folos şi este fără temei, abătut fiind de la pravila sfintelor canoane. Deci toate să le facem după canoane şi după hotărârile Părinţilor, dacă voim a moşteni în noi harul lor, şi dacă voim ca iertarea păcatelor, pe care o dăm, să fie adevărată şi încredinţată.

Iar cele ce pot îndemna pe duhovnic a ierta păcatele ori a face unele uşurări peste canoanele Sfinţilor Părinţi, acestea sunt: când cineva vine la el şi se arată cu căinţă fierbinte şi plină de smerenie pentru păcatele sale, cu adevărată mărturisire a greşelilor sale, cu adâncă şi duioasă frângere a sufletului său, şi cu adevărată părăsire a faptelor lui celor rele, cu depărtare de ele şi cu inimă curată, încă şi cu nefăţarnică silinţă către faptele cele bune însoţite de înfrânare şi milostenie. Că acestea sunt lucruri bune, le mărturisesc şi Sfinţii Părinţi. Deci, pe unul ca acesta să-l primeşti şi cu dragoste să-l mângâi cu vorba, şi-i poţi face încă şi ceva uşurare din canoane spre folosul lui; iar într-alt chip, nu. Să ştii încă şi aceasta, o, duhovnice, că scopul Bisericii este de a îndemna şi a atrage pe toţi către Dumnezeu cu dragostea învăţăturii celei bune, fără a lăsa pe nimeni întristat. Că Dumnezeu caută căinţă de la noi toţi, ca pe toţi să ne mântuiască şi nimeni să nu piară.

La Mărturisire să iei seama, duhovnice, ca să judeci păcatul după priceperea şi înţelegerea ce are fiecare, iar nu într-alt chip. Că dacă vei lua aminte, vei afla copii de 12 ani, care pot să aibă minte mai multă decât bărbatul de 30 de ani; şi iarăşi vei afla om de 25 ori 30 de ani, care poate să aibă minte sau pricepere mai puţină decât un copil de 15 ani. Ia seama, dar, că Dumnezeu ne judecă după mintea şi priceperea fiecăruia din noi, cum mai sus am zis.

Astfel poruncim vouă, duhovnicilor, deoarece mulţi dintre oameni, când se îmbolnăvesc, nu cheamă pe duhovnic, ci numai când sunt aproape de moarte, încât, aflându-se în cea din urmă slăbiciune, când merge duhovnicul, pe cei mai mulţi îi află fără grai şi aşa rămân nemărturisiţi şi pier sufleteşte şi trupeşte; de aceea, căutaţi a avea grijă de aceasta şi, când se îmbolnăveşte vreunul din enoriaşii voştri, să nu aşteptaţi, nici să-l lăsaţi până la cea din urmă slăbiciune, când i se va

lega limba, ci să vă siliţi de cu vreme a-l îndrepta sufleteşte după învăţătura sfintei noastre Biserici, întărindu-l în credinţă; şi aducându-i aminte de nădejdea ce avem, să-l mărturisiţi, să-l îndreptaţi şi aşa să-l împărtăşiţi cu Sfintele Taine, învăţându-l a avea în mintea sa nădejdea vieţii de veci.

De asemenea, la sfintele sărbători, în posturi şi mai ales în Postul Mare, după cum este ştiut, mulţi din parohieni nu merg la sfânta biserică, ba unii dintr-înşii petrec tot Postul cel Mare fără nicio grijă de mântuirea sufletului lor şi tocmai aproape de Paşti, când nu numai că nu pot să se folosească, dar nici să înţeleagă bine canonul ce li se dă de duhovnic, atunci vin şi, ca nişte furi de cele sfinte, se fac a se mărturisi şi ei, rătăciţii, amăgindu-se cu nădejdi mincinoase; ci, ca şi cum ar fi fost curăţiţi de păcate, cu cutezare obraznică se apropie de cele Sfinte şi aşa, întinaţi, se împărtăşesc cu preacuratele şi Sfintele Taine.

Să învăţaţi, dar, pe unii ca aceştia ca în toate posturile şi sărbătorile, şi mai ales în Postul cel Mare, în săptămâna cea dintâi şi peste tot postul să meargă la biserică, precum se cuvine creştinilor, şi să aibă grijă ca toţi să-şi mărturisească păcatele până la săptămâna din urmă, a Sfintelor Pătimiri, curăţindu-se prin pocăinţă şi pregătindu-se de la mic până la mare ca să-şi împlinească din vreme canonul cel dat de părintele lor duhovnicesc; şi nimeni să nu rămână nemărturisit până la această săptămână; căci atunci se cuvine ca toţi să fie pregătiţi şi nu tocmai atunci să se facă pregătirea, fiind acest lucru foarte necuviincios şi afară de rânduiala sfintei noastre Biserici. Iar oricine nu va asculta, pe acela să-l arătaţi Bisericii, ori să-l lăsaţi cu totul neîmpărtăşit cu Sfintele Taine, până când se va întoarce şi-şi va recunoaşte păcatul său.

ÎNVĂŢĂTURĂ

către preotul ce urmează să fie făcut duhovnic, cum să înveţe fără sfială pe cei ce vin la spovedanie

Cel ce va trebui să ia asupră-i sarcina cea grea a duhovniciei, unul ca acela este dator să se facă pildă şi chip de virtute: înfrânat, smerit, lucrător de toată fapta bună, în tot ceasul rugându-se către Dumnezeu ca să i se dea lui cuvântul înţelegerii şi al cunoştinţei, ca să poată îndrepta pe cei păstoriţi de el. Şi mai înainte de toate, dator este să se îndeletnicească cu citirea dumnezeieştii Scripturi, a Legii Vechi şi a celei Noi; să ştie pe de rost cele zece porunci şi cu de-amănuntul să le

păzească; să ştie, de asemenea, Tainele şi dogmele credinţei ortodoxe; să postească întâi el miercurea şi vinerea peste tot anul şi orânduitele posturi, dar mai ales Postul Mare după apostoleştile şi sobornicestile canoane, ca, din faptele sale bune, să poată porunci şi altora ca să le facă. Pentru că, de va fi el însuşi fără învăţătură şi neînfrânat şi iubitor de dezmierdări, cum va putea învăţa pe alţii fapta cea bună? Sau cine ar fi atât de nepriceput, ca să poată asculta la cele ce zice el, văzându-l pe el că este fără de orânduială şi beţiv? Căci zice dumnezeiasca Scriptură: «mai crezută este vederea decât auzul».

Drept aceea ia aminte la tine, o, duhovnice, ca nu cumva pentru nepurtarea ta de grijă să piară vreun suflet, căci din mâna ta se va cere. Căci iarăşi zice Scriptura: «blestemat este tot cel ce face lucrul Domnului cu nepurtare de grijă». Să nu te grăbeşti, ci, pe rând, cum aici s-a însemnat, pe câte unul să întrebi, nemirându-te de mărimea sau mulţimea păcatelor ce ţi se vor spune, nici înfricoşându-te, ca nu cumva să tai îndrăzneala celui ce se mărturiseşte şi să ascundă păcatele sale; ci cu faţa blândă să-i zici că în orice fel de păcat ar fi căzut, mărturisindu-l şi părăsindu-l şi plinindu-şi canonul, Dumnezeu îl iartă. Însă să iei aminte iarăşi ca nu cumva prea cu de-amănuntul iscodind întâmplările şi faptele păcatelor, să le aţâţi şi în inima ta.

Aşijderea şi marele Vasile zice: «să nu te temi de om pentru mărirea şi căderea lui, ca nu cumva să dai pe Fiul lui Dumnezeu în mâinile celor nevrednici; nici să te ruşinezi de vreunul din cei mari ai pământului; ci chiar de ar fi împărat sau domn, nefiind vrednic, să nu cutezi a-l împărtăşi cu Sfintele Taine, pentru că dumnezeieştile canoane poruncesc tuturor celor nevrednici să nu se împărtăşească, pentru că, de vor îndrăzni, în veac se vor osândi; şi de nu se vor întoarce, vai şi lor şi celor ce-i împărtăşesc pe ei». Acestea şi altele ca acestea să păzeşti. Şi mai înainte de toate, să păzeşti în întregime toate dumnezeieştile porunci, ca să te poţi mântui pe tine şi pe cei ce te vor asculta pe tine.

Şi niciunul dintre preoţi, fără binecuvântarea arhiereului eparhiot, să nu îndrăznească a fi duhovnic, că unul ca acela cu pravila se va pedepsi ca un călcător al dumnezeieştilor canoane; pentru că nu s-a păgubit numai pe sine, ci şi pe câţi s-au mărturisit la el, căci sunt nemărturisiţi. Şi câte a legat sau a dezlegat n-au nici o putere, după canonul 6 al soborului din Cartagina şi după canonul 43 al aceluiaşi sobor.

SLUJBA MĂRTURISIRII

Duhovnice, venind la tine cei ce vor să se mărturisească, să stai tu îmbrăcat în toate veşmintele preoţeşti înaintea icoanei Stăpânului Hristos şi, chiar dacă ar fi mărturisirea în grabă, fără epitrahil şi felon să nu îndrăzneşti a mărturisi.

Apoi fă început, zicând aşa:

Binecuvântat este Dumnezeul nostru..., Slavă Ţie, Dumnezeul nostru..., Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăţia..., Doamne, miluieşte... (de 12 ori), Slavă... Şi acum..., Veniţi să ne închinăm... şi Psalmul 50: Miluieşte-mă, Dumnezeule... (caută-l la pagina 185). Apoi troparele acestea, glasul al 6-lea: Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi..., Slavă..., Doamne, miluieşte-ne pe noi..., Şi acum..., Uşa milostivirii... (Acestea caută-le înapoi la paginile 10–11).

Apoi citeşte aceste

Rugăciuni de iertare

Preotul: Domnului să ne rugăm. Citeţul: Doamne, miluieşte.

Dumnezeule, Mântuitorul nostru, Care, prin prorocul Tău Natan, ai dăruit lui David, cel ce s-a pocăit, iertare pentru păcatele lui şi ai primit rugăciunea lui Manase pentru pocăinţa lui, Însuţi şi pe robul Tău acesta (N), care se căieşte de

păcatele pe care le-a făcut, primeşte-l cu ştiuta Ta iubire de oameni, trecându-i cu vederea toate cele făcute de el, Cel ce ierţi nedreptăţile şi treci peste fărădelegi. Că Tu ai zis, Doamne: cu vrere nu voiesc moartea păcătosului, ci să se întoarcă şi să fie viu; şi, de şaptezeci de ori câte şapte, să iertăm păcatele. Pentru că, după cum slava Ta este neasemănată, aşa şi mila Ta este nemăsurată; că de vei căuta la fărădelegi, cine va putea suferi? Că Tu eşti Dumnezeul celor ce se pocăiesc şi Ţie slavă înălţăm, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Citeţul: Amin.

Altă rugăciune

Preotul: Domnului să ne rugăm. **Citeţul:** Doamne, miluieşte.

Doamne, Iisuse Hristoase, Fiule al lui Dumnezeu Celui viu, Păstorule şi Mielule, Cel ce ridici păcatele lumii, Care ai iertat datoria celor doi datornici şi păcătoasei i-ai dăruit iertarea păcatelor ei, Însuţi Stăpâne, slăbeşte, lasă, iartă păcatele, fărădelegile, greşelile cele de voie şi cele fără de voie, cele cu ştiinţă şi cu neştiinţă, cele prin călcare de poruncă şi prin neascultare, care s-au făcut de robul Tău acesta (N). Şi în orice chip, ca un om, purtând trup şi vieţuind în lume, a fost înşelat de diavolul: sau în cuvânt, sau în faptă, sau cu ştiinţă, sau cu neştiinţă; sau cuvântul preotului a călcat, sau sub blestem preoţesc este, sau sub blestemul său a căzut, sau cu jurământ pe numele lui Dumnezeu s-a jurat

şi l-a călcat, Însuţi ca un bun Stăpân, care nu ţii minte răul, binevoieşte să se dezlege robul Tău acesta (N) prin cuvânt, iertându-i lui şi blestemul şi jurământul după mare mila Ta. Aşa, Stăpâne iubitorule de oameni, Doamne, auzi-mă pe mine, slujitorul Tău care mă rog bunătăţii Tale pentru robul Tău acesta (N), şi treci cu vederea ca un milostiv toate păcatele lui. Izbăveşte-l pe el de chinurile cele veşnice. Că Tu ai zis, Stăpâne: oricâte veţi lega pe pământ vor fi legate şi în cer; şi oricâte veţi dezlega pe pământ vor fi dezlegate şi în cer. Că Tu singur eşti fără de păcat şi Ţie slavă înălţăm, împreună şi Părintelui Tău celui fără de început şi Preasfântului şi bunului şi de viaţă făcătorului Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Citeţul: Amin.

Apoi duhovnicul cheamă numai câte unul din cei cărora le-a citit molitfele, nu câte doi sau mai mulţi, şi şade pe scaun cu faţa senină, ca şi când ar închipui iubirea de oameni a lui Dumnezeu. Iar cel ce se spovedeşte să stea cu capul descoperit, cu mâinile strânse la piept, plecându-şi capul în jos cu umilinţă şi cu frică de Dumnezeu. Şi duhovnicul zice către cel ce se mărturiseşte acestea:

Iată, fiule, Hristos stă nevăzut, primind mărturisirea ta cea cu umilinţă. Deci nu te ruşina, nici nu te teme ca să ascunzi de mine vreun păcat, ci fără sfială spune toate câte ai făcut, ca să iei iertare de la Domnul nostru Iisus Hristos. Iată, şi sfânta Lui icoană este înaintea noastră. Iar eu sunt numai un martor, ca să mărturisesc înaintea Lui toate câte-mi vei spune mie; iar de vei ascunde de mine ceva, să ştii că toate păcatele de două ori le vei avea; ia seama, dar, de vreme ce ai venit la doctor, să nu te întorci nevindecat.

Şi aşa să-l întrebi pe el cu dinadinsul pe rând, una câte una; şi să-l aştepţi până când va răspunde la fiecare întrebare. Şi de va şti cele 10 porunci, să le zică; iar de nu va şti, arată-i-le toate pe rând, desluşindu-i fiecare poruncă şi îndemnându-l ca să le înveţe pe dinafară.

Cele zece porunci dumnezeieşti

1. Eu sunt Domnul Dumnezeul tău, să nu ai alţi dumnezei afară de Mine.

2. Să nu-ţi faci ţie chip cioplit, nici altă asemănare a câte sunt în cer sus, sau pe pământ jos, în apă şi sub pământ; să nu te închini lor, nici să slujeşti lor.

3. Să nu iei numele Domnului Dumnezeului tău în deşert.

4. Adu-ţi aminte de ziua Domnului ca să o sfinţeşti pe ea. În şase zile munceşte şi săvârşeşte toate lucrările tale, iar în ziua a şaptea te odihneşte, căci este ziua Domnului Dumnezeului tău.

5. Cinsteşte pe tatăl tău şi pe mama ta, ca să-ţi fie ţie bine şi să trăieşti ani mulţi pe pământ.

6. Să nu ucizi.

7. Să nu fii desfrânat.

8. Să nu furi.

9. Să nu mărturiseşti strâmb împotriva aproapelui tău.

10. Să nu pofteşti femeia aproapelui tău, nici casa lui, nici sluga lui, nici toate câte sunt ale lui.

Şi mai înainte de toate, să-l întrebi despre credinţă, zicându-i:

Mai întâi de toate, spune-mi, fiule, crezi cu adevărat în Sfânta şi de-viaţă-făcătoare Treime?

Iar cel ce se mărturiseşte să răspundă aşa:

Cred întru unul Dumnezeu Tatăl, şi întru unul Fiul lui Dumnezeu, Care din Tatăl S-a născut şi întru unul Duhul

Sfânt, Care de la Tatăl purcede, Treimea cea de o fiinţă şi nedespărţită.

Întrebare: Dar crezi că sobornicească şi apostolească Biserică este sădită şi crescută în Răsărit şi de la Răsărit s-a întins peste toată lumea, şi că de atunci până acum stă neschimbată şi neclintită? Sau te îndoieşti de vreo oarecare poruncă sau învăţătură?

Şi de va crede drept şi fără îndoială şi de va şti carte, să zică Simbolul credinţei până la sfârşit. Adică: Cred întru unul Dumnezeu...

Iar neştiind carte, să-l înveţi să zică acestea:

Cred întru una, sfântă, sobornicească şi apostolească Biserică a Răsăritului, care stă din început în toate dogmele ei neclintită şi neschimbată.

Întrebare: Crezi că Sfântul Botez, care se face prin harul Sfântului Duh, nu dă numai iertarea păcatului strămoşesc şi a celor făcute de noi, ci dă şi tărie şi putere celui botezat să nu mai păcătuiască după aceea; şi mai ales ai nădejdea vieţii de veci?

Răspuns: Cred şi mărturisesc un Sfânt Botez, care se face prin harul Sfântului şi de-viaţă-făcătorului Duh, spre spălarea păcatului strămoşesc şi a celor în care noi, de bună-voie, prin nepurtarea de grijă, cădem; şi, cu bună nădejde, aşteptăm învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să vie.

Întrebare: Spune-mi, nu cumva eşti eretic sau despărţit de Biserica Răsăritului? Sau te-ai unit cu ereticii, cercetând adunările lor, ascultând învăţătura lor, sau citindu-le cărţile?

N-ai mărturisit strâmb? N-ai călcat vreo făgăduinţă făcută lui Dumnezeu sau Scripturile cele dumnezeieşti le-ai socotit minciuni?

Spune-mi, nu ţi-ai stricat fecioria ta, împlinindu-ţi singur poftele trupeşti? Nu cumva şi acum faci aceasta?

Nu cumva ai păcătuit cu femei? şi ce fel a fost, faţă bisericească sau mirenească, cu bărbat sau fără bărbat? Sau ai păcătuit cu femeia ta înainte de a o lua?

N-ai păcătuit cu careva din rudenii sau cu cumătra ta?

N-ai făcut sodomie tu cu altul, sau altul cu tine?

N-ai păcătuit cu alte femei sau cu femeia ta peste fire? sau cu vreun fel de dobitoc?

Nu cumva ai ucis pe vreun om cu voie sau fără de voie?

N-ai furat ceva şi apoi ai jurat că nu ştii, sau altul a furat şi tu ai ascuns furtişagul?

Nu te-ai bătut cu cineva? Şi cum, cu voia ta sau fără voia ta?

N-ai dat pe cineva în mâinile celor mari, cu vreun fel de pârâ dreaptă sau strâmbă, spre vreun folos al tău sau din pizmă?

N-ai asuprit pe cineva, vrând să cumperi moşii, dobitoace sau altceva?

N-ai făcut farmece cuiva? N-ai turnat ceară sau plumb? N-ai adus vrăjitori la casa ta ca să-ţi facă vrăji, sau n-ai făcut tu vrăji cuiva?

N-ai făcut sau n-ai umblat cu vrăji ca să strici casa cuiva?

N-ai legat nunta vreunui bărbat sau femeie?

N-ai purtat baieră (amuletă, talisman), ca să nu te cuprindă vreo răutate?

Spune-mi, n-ai batjocorit pe părinţii tăi, sau pe preoţi, sau pe călugări, sau pe vreun om?

N-ai cu cineva vrajbă? Sau dacă ai, împacă-te cu el, că de vei fi cu cineva învrăjbit sau de-l vei pizmui, prinoasele tale şi rugăciunea ta şi orice vei face pentru Dumnezeu, neprimite sunt.

Spune-mi, n-ai mâncat mortăciune, sau sugrumat, sau sfâşiat de lup, sau bătut şi ucis de păsări, sau nu te-ai spurcat cu altele ca acestea, pe care sfânta pravilă ne opreşte a le mânca?

N-ai mâncat miercurea şi vinerea carne, ouă sau brânză?

N-ai dat pe vreun om diavolului?

Ai hulit sau ai ocărât Credinţa sau Legea? Sau ai rostit vreo hulă, sau ai blestemat pe vreun om?

N-ai grăit minciună sau n-ai jurat strâmb?

Nu te-ai mândrit sau trufit cu mărire deşartă; sau eşti beţiv, sau fumător (sau ai consumat droguri) din care pricină îţi pierzi trupul şi sufletul?

Nu cumva ai ştiut de vreun fel de păgubiri şi furturi şi, auzind citindu-se carte de blestem pentru acele pagube, n-ai vrut să le vădeşti, ci ai tăcut, făcându-te şi tu părtaş blestemului?

N-ai botezat sau cununat sau măritat cu gândul ca în urmă să păcătuieşti cu vreunele din acele persoane?

Nu cumva trăieşti în concubinaj, fără binecuvântarea Sfintei Taine a Cununiei?

N-ai ţiitoare, sau, dacă ai lăsat-o, cauţi şi acum prin scrisoare, sau altfel, a înnoi cu ea dragostea?

N-ai făcut strâmbătate vreunei fete fecioare? Sau nu ţi-ai lăsat femeia şi ai luat alta?

N-ai băut fără măsură şi, îmbătându-te, ai bătut sau ai făcut vărsare de sânge? Sau n-ai vărsat din pricina beţiei, sau după ce te-ai împărtăşit?

N-ai dat sfaturi viclene aproapelui tău să fure, sau să ascundă ce a furat, sau pe hoţi să nu-i vădească? Sau n-ai îndemnat să ucidă (sau să facă avort), să facă desfrânare, sau alte răutăţi să facă, spre paguba şi ocara aproapelui său?

N-ai îndemnat pe oarecare tineri spre sodomie, sau nu te-ai însoţit la alte răutăţi cu ei?

N-ai luat bani cu împrumut sau ai făcut datorii şi nu le-ai plătit? Sau n-ai luat de la alţii dobândă cât nu se cuvenea?

N-ai pârât pe cineva şi din pâra ta i s-a întâmplat moarte sau pagubă mai mare decât greşeala lui?

Nu râzi de ologi, de orbi, de ciungi şi de tot omul sărac, pe care Hristos îi numeşte fraţi?

Îţi aduci aminte de părinţii tăi ca să-i pomeneşti la Sfintele Liturghii, lucru care este primit de Dumnezeu?

N-ai hulit preasfânt numele lui Dumnezeu, sau nu te răzvrăteşti împotriva Lui, la vreun necaz sau nenorocire? Nu cumva crezi în vise şi din pricina lor ai părăsit ajutorul lui Dumnezeu şi ai alergat la farmece sau la alte lucruri diavoleşti?

Oare, primeşti şi nu izgoneşti îndată din inima ta gândurile cele viclene?, căci duh este diavolul, duh este şi sufletul omului, şi umblă diavolul pururea cercând inimi fără pază. Drept aceea, se cuvine nouă pururea să-l izgonim, stându-i împotrivă cu gândul cel către Dumnezeu.

Te mărturiseşti de patru, sau de trei ori, sau măcar o dată într-un an? Ţi-ai plinit canonul cel dat de duhovnic? Oare, te mărturiseşti mereu la acelaşi duhovnic? Sau neguţătoreşti mărturisirea umblând din duhovnic în duhovnic?

Nu cumva eşti pizmuitor şi neiubitor de oameni, şi nu cumva te sileşti pururea spre paguba şi răul lor?

N-ai adus vreodată prinoase la biserică, având pizmă sau vrajbă cu cineva, şi n-ai spus preotului pricina ca să te îndreptezi?

N-ai schimbat hotarele vreunei moşii, sau n-ai îndemnat pe altul să le schimbe?

Iar de va fi om cu dregătorie înaltă, să-l întrebi acestea, zicând către el aşa:

Socoteşte aceasta, fiule iubit al sfintei noastre Biserici Ortodoxe, că nouă tuturor, deobşte, mari şi mici, bogaţi şi săraci, ne este de trebuinţă pocăinţa. Şi, precum sufletul este mai de preţ decât trupul, aşa şi mântuirea lui este de mai mare folos şi câştig, precum şi Domnul Iisus Hristos, Mântuitorul nostru, grăieşte, zicând: «ce va folosi omului de ar dobândi lumea toată şi îşi va pierde sufletul său?». Se bucură, dar, în acest ceas sufletul meu, înţelegând că eu nu grăiesc astăzi către un om simplu, care nu ştie Sfintele Scripturi, ci grăiesc către tine, care, din fragedă vârstă, ai crescut în acestea şi cu ele te-ai hrănit; din care, şi duhovniceşte ca dintr-un izvor al vieţii adăpându-te, cu daruri de mare cinste te-ai împodobit. Cu această învăţătură văzându-te eu îndestulat, hădăjduiesc că, fără sfială, neîmpiedicându-te de nici un fel de pricină, ca şi către doctorul tău, în acest ceas curăţitor, toate rănile tale pe care, ca un vieţuitor în lume, le-ai dobândit din diferite întâmplări, fără făţărnicie le vei arăta ca să iei adevărată tămăduire de la Însuşi Domnul nostru Iisus Hristos, Doctorul şi Mântuitorul sufletelor şi al trupurilor noastre.

Şi apoi să-l întrebi de toate pe rând, cum crezi, însă ţine seama, duhovnice, de este slujbaş, dregător mare sau mic. Şi aşa pe rând, după celelalte ce s-au zis, să-l întrebi şi acestea:

Spune-mi, judeci drept, fără părtinire; nu cumva iei mită la judecată? Judeci curând sau laşi pe cel sărac de pieire din cauza lenevirii şi pornirii tale?

N-ai asuprit pe săraci cu vreun fel de năpăstuire şi le-ai luat tot ce au avut, casă, grădină, moşie sau alte bunuri?

Porţi grijă şi conduci cu bun cuget slujba sau dregătoria ce ţi s-a încredinţat, nefăcând necazuri şi nedreptăţi unora sau altora?

Chiverniseşti bine, precum place lui Dumnezeu, casa şi slujitorii tăi?

Nu ţi-ai lăsat sau şi acum nu ţii la cinstea şi dragostea soţiei tale şi te porneşti cu poftă spre slujnicele ce ai în casă?

Înveţi pe fiii sau pe fiicele tale, precum şi pe slugile şi slujnicele tale, să urmeze poruncile bisericeşti? Căci multe din slugi, neînvăţând poruncile lui Dumnezeu, pier, şi tu vei da seama.

Nu sileşti pe cei de sub porunca ta să plătească, sau să lucreze în sărbători, sau să argăţească mai mult decât este cu dreptul?

Ai plătit argaţilor, slugilor şi muncitorilor celor cu ziua simbria lor?

N-ai luat ceva cu de-a sila şi, din lăcomie, nu te-ai îndurat să dai înapoi?

Ai ştiut de vreo nedreptate ce avea să vină asupra oamenilor şi nu te-ai silit, cu cuvântul, după putinţă, a ajuta pe cei primejduiţi şi a opri nenorocirea?

Miluieşti, după puterea ta, pe cei lipsiţi?

Mângâi pe cei întristaţi sau treci cu vederea pe cei mâhniţi?

Cercetezi bolnavii şi pe cei cu multe necazuri?

Cercetezi temniţele şi pe cei ce sunt închişi, şi mai ales pe văduvele sărace şi neputincioase şi pe copiii săraci?

Nu treci cu vederea pe cei ce te roagă spre ajutorul lor?

N-a rămas săracul necăjit şi nedreptăţit din lenevirea sau din pornirea ta, fiindcă nu te-ai silit să-i faci judecată?

N-ai tulburat bisericile cu vreun fel de asuprire?

N-ai hotărnicit vreo moşie cu strâmbătate pentru mită sau pentru vreo pizmă?

N-ai uneltit împotriva vreunei rude, sau a altcuiva, ca să-l cobori din cinste şi să-l pierzi dinaintea oamenilor?

Nu primeşti sfaturile ereticilor sau pârile lor împotriva creştinilor ortodocşi, şi nu le dai lor dreptate în paguba acestora?

N-ai stat împotriva Bisericii? Sau nu cumva n-ai ascultat pe arhiereul tău, întru cele ce te-a învăţat spre folos?

Nu te-ai certat cu arhiereul sau cu preotul tău şi n-ai luat iertare de la ei?

Şi mai ales n-ai făcut sau nu faci ceva împotriva Bisericii şi a canoanelor Sfinţilor Părinţi?

Iar dacă este femeie să o întrebi pe rând aşa:

Spune-mi, fiică, n-ai luat buruieni sau doctorii ca să nu faci copii? Sau nu ţi-ai otrăvit pântecele ca să lepezi copiii, sau, grea fiind, n-ai umblat fără rânduială, ridicând ceva sau alergând peste putinţă, sau altceva ţi s-a întâmplat şi ai născut pruncul fără de vreme sau mort?

N-ai pus baieră sau cercel la copii sau la dobitoc ca să trăiască? N-ai vrăjit ca să ştii cât vei trăi? Sau câţi copii vei naşte, sau să ştii ceva din cele neştiute?

Nu cumva ai păcătuit de fată mare sau când ai fost logodită? Sau să fi făcut păcate cu altă fată sau femeie?

N-ai păcătuit cu altul, având bărbat, şi nu l-ai înşelat cu alte feluri de meşteşuguri, cu minciuni sau cu alte viclenii?

N-ai furat ceva de la el, spre paguba lui? N-ai păcătuit cu bărbatul tău împotriva firii?

N-ai îndemnat femeia cuiva spre desfrânare?

N-ai ascultat pe la ferestre?

N-ai purtat minciuni cu care să fi învrăjbit pe vreunii din oameni?

Nu te împodobeşti sau sulimeneşti, sau nu te ungi cu alte feluri de mirosuri, punându-ţi în gând să amăgeşti pe tineri spre râvna păcatului?

Nu cumva intri fardată în sfânta biserică, tulburând pe creştini, şi nu cumva vorbeşti în biserică, spre paguba ta sufletească şi spre ocara ta trupească?

Nu joci şi râzi în chip nestăpânit şi fără socoteală şi nu cumva umbli din casă în casă fără treabă şi gura o porneşti nestăpânită spre multe feluri de vorbe netrebnice?

Porţi cinstea bărbatului tău precum se cuvine, sau îl ocărăşti, sau îl nedreptăţeşti, sau, pentru multă mândria ta, îl faci să cheltuiască pe îmbrăcăminte sau pe alte lucruri mai mult decât are el, din care vi se poate trage vouă sărăcie?

Nu cumva îl porneşti cu mânie asupra aproapelui?

Nu te juri pe tine sau pe el ca să vă răzbunaţi asupra cuiva pentru vreo greşeală?

N-a făgăduit bărbatul tău să dea ceva bisericii, sau milostenie la săraci, sau alte fapte bune a vrut să facă şi tu l-ai oprit? Sau, din lene, nu porţi grijă de casa ta precum trebuie?

Şi aşa, cu toată socoteala şi purtarea de grijă, să iei seama celor ce se mărturisesc la tine, ţinând seamă de este slujbaş sau dregător sau om simplu; de este sănătos sau bolnav; cărturar sau necărturar; şi învăţându-l să-i zici aşa:

Iată, de acum, de toate acestea dator eşti să te păzeşti, de vreme ce te-ai botezat cu al doilea botez, după rânduiala Tainelor creştineşti. Pune, dar, de acum început bun, nădăjduind spre Dumnezeu, Cel ce poate să-ţi ajute; şi mai mult păzeşte-te ca să nu te mai întorci la greşelile pe care le-ai făcut, ca să nu fii de râs şi batjocură diavolilor şi lumii. Căci păcatele niciun folos nu aduc creştinilor, ci neputinţă, boală, sărăcie şi multe feluri de necazuri în această lume; iar pentru cealaltă, arvunesc osândă veşnică şi chinul iadului. Drept aceea, datori suntem toţi, mici şi mari, săraci şi bogaţi, ca fiecare din noi cu frica lui Dumnezeu şi cu cucernicie să vieţuim, ca pururea să fim întăriţi cu harul lui Dumnezeu.

Acestea toate zicându-le către el şi întrebându-l cu de-amănuntul, şi el iarăşi cu de-amănuntul pe rând mărturisindu-le şi descoperindu-le, să-i zici lui: Pleacă-ţi capul. Şi, plecându-şi el capul şi îngenunchind, citeşte-i această:

Rugăciune de dezlegare

Preotul: Domnului să ne rugăm. Citeţul: Doamne, miluieşte.

Stăpâne, Doamne, Dumnezeule, Cel ce eşti mântuirea robilor Tăi, Milostive, Îndurate şi Îndelung-Răbdătorule, Căruia Îţi pare rău de răutăţile noastre şi nu voieşti moartea păcătosului, ci să se întoarcă şi să fie viu, Însuţi şi acum milostiveşte-Te asupra robului Tău (N) şi-i dă lui chip de pocăinţă, iertare păcatelor şi dezlegare, iertându-i lui toată greşeala cea de voie şi cea fără de voie. Împacă-l şi-l uneşte cu sfânta Ta Biserică întru Iisus Hristos, Domnul nostru, cu Care împreună Ţi Se cuvine stăpânire şi mare cuviinţă în veci. Amin.

Şi, sfârşind rugăciunea, zi ectenia:

Miluieşte-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ţie, auzi-ne şi ne miluieşte.

Citeţul: Doamne, miluieşte (de trei ori).

Încă ne rugăm pentru lăsarea şi iertarea păcatelor robului lui Dumnezeu (N), şi pentru ca să i se ierte lui toată greşeala cea de voie şi cea fără de voie.

Ca Domnul Dumnezeu să-i dăruiască lui iertare păcatelor şi vreme de pocăinţă.

Că milostiv şi iubitor de oameni Dumnezeu eşti şi Ţie slavă înălţăm, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Şi fă sfârşitul: Slavă Ţie, Hristoase Dumnezeule, nădejdea noastră, slavă Ţie. După aceea, punând mâna pe capul lui, zi această

Dezlegare

Domnul şi Dumnezeul nostru Iisus Hristos, cu harul şi cu îndurările iubirii Sale de oameni, să-ţi ierte ţie, fiule (N), toate păcatele. Iar eu, nevrednicul preot şi duhovnic, cu puterea ce-mi este dată, te dezleg de toate păcatele tale, în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Şi, zicând sfârşitul dezlegării acesteia, fă semnul sfintei cruci cu mâna pe capul celui ce s-a mărturisit. Apoi zi: Cuvine-se cu adevărat să te fericim... Şi aşa să-i dai canonul pe măsura păcatelor lui; şi, dacă va fi făcut păcate mai multe şi mai mari, să-i dai canon mai mare, adică să fie oprit de la Sfânta Împărtăşanie mai mulţi ani; iar cele mai uşoare păcate să i le ierţi lui, pentru canonul cel mai mare ce l-ai dat. Însă, pentru păcatele mari, să zici către el aşa:

Fiule, atâţia ani poruncesc dumnezeieştii părinţi să nu te împărtăşeşti cu Sfintele Taine, ci numai să bei aghiazmă mare. Şi, de vei avea grijă să nu te împărtăşeşti, ţi se vor dezlega păcatele tale; iar de vei îndrăzni, peste porunca sfinţilor părinţi, ca să te împărtăşeşti, atunci te vei socoti al doilea Iuda. Iar dacă vei fi bolnav şi tare slăbit, temându-te de moarte, atunci să te împărtăşeşti; şi dacă te vei însănătoşi, iarăşi vei rămâne oprit atâţia ani câţi ţi s-au poruncit, până când vei plini canonul. Iar dacă te vei împărtăşi de frica morţii, plinind canonul cel dintâi, ţi se va socoti alt canon pentru împărtăşire şi-l vei plini şi pe acela.

Să socoteşti şi aceasta, duhovnice:

Că, dacă va fi părăsit omul păcatul, din acel moment să-i socoteşti şi canonul. De pildă: un om a făcut păcate de moarte, ucidere sau desfrânare, pentru care zece ani trebuie să se lipsească de Sfânta Împărtăşanie; pe acesta să-l întrebi, şi, dacă va fi părăsit de doi ani acel păcat, să-i dai opt ani, scăzându-i pe cei doi, iar dacă va fi părăsit de cinci ani, tu să-l canoniseşti numai cu cei cinci. Şi pentru altele, aşa să

faci scăderea. Că, după cum grăieşte marele Vasile, câtă vreme va face omul păcatul şi nu se va împărtăşi, cu nimic nu i se scade canonul opririi de la Sfintele Taine dacă nu părăseşte păcatul; şi dacă se va întâmpla ca iarăşi să cadă în păcat, iarăşi de la început se cuvine să i se dea canonul. Iar dacă se va întâmpla să cadă într-alt păcat, mai înainte de terminarea canonului ce i s-a dat, se cuvine a socoti anii canonului celui neîmplinit sau ai canonului păcatului celui făcut de curând. Şi al cărui păcat va fi canonul mai mare, acela să i-l dai acum pentru amândouă păcatele; şi după facerea păcatului celui de pe urmă, dacă se va fi oprit de la sine, sau de la alt duhovnic de la Sfânta Împărtăşanie, acei ani şi vreme să i se socotească în numărul canonului ce-i vei da.

Socoteşte şi aceasta:

Că, dacă se va afla acel om cu bună cucernicie şi va veni să facă în toate zilele metanii după putinţă, să-i ierţi un an din numărul anilor ce l-ai oprit să nu se împărtăşească; şi de va vrea să facă milostenie după putere, să-i ierţi şi alt an. De va voi să nu bea vin în anumite zile, să-i mai ierţi un an. Dacă va posti miercurea şi vinerea, după porunca Sfinţilor Apostoli, să-i ierţi încă un an. Dacă va vrea să postească şi lunea – să nu mănânce carne – să-i mai laşi un an. Dacă se va înfrâna o vreme de la carne, să-i mai laşi un an, iar dacă se va înfrâna de la brânză, ouă sau peşte, încă un an; sau de la untdelemn, să-i mai ierţi încă un an (după Canonul 3 al Sfântului Ioan Postitorul). Dacă va fi de vârstă mai jos de 30 de ani, să-i laşi încă un an. Dacă va fi mai jos de 20 de ani, să-l canoniseşti mai puţin.

Iar dacă va vrea să se pocăiască de păcate şi va vrea să devină călugăr, atunci să-i ierţi a treia parte din canon. Dacă va vrea să meargă în mănăstire de obşte, să-i laşi jumătate din canon. Iar dacă va cădea, după ce a luat chipul călugăriei, atunci să le facă toate deplin.

ÎNVĂŢĂTURĂ DESPRE CANOANE

scoasă din Canoanele Sfintelor Sinoade şi ale Sfinţilor Părinţi, şi cum trebuie date pentru fiecare păcat

Adulterul (preacurvia sau preadesfrânarea), săvârşită de cei căsătoriţi, se canoniseşte cu 15 ani oprire de la împărtăşanie, după canonul 58 al

marelui Vasile. Iar canonul 20 de la Ancira, pe preacurvari ca şi pe curvari îi canoniseşte cu 7 ani, însă numai pe cei ce se făgăduiesc că vor face milostenie şi alte fapte bune. Iar canonul 20 al Sf. Ioan Postitorul îi canoniseşte cu 3 ani, dacă vor posti şi vor face 250 de metanii pe zi.

Curvia (desfrânarea), săvârşită de cei necăsătoriţi: 7 ani, după canonul 59 al marelui Vasile, iar după canonul 16 al Sf. Ioan Postitorul, se opreşte 2 ani, dacă va posti şi va face 250 de metanii în fiecare zi.

Cel ce face malahie singur se canoniseşte cu post de 40 de zile, şi metanii 100 pe zi; iar de nu va posti, un an să nu se împărtăşească, şi câte 50 metanii pe zi, după canonul 20 al Sf. Ioan Postitorul. **Iar de a făcut unul cu altul malahie,** se canoniseşte cu post de 80 de zile, şi metanii 100 pe zi; iar de nu va posti, doi ani să nu se împărtăşească, şi câte 50 metanii pe zi, după canonul 11 al Sf. Ioan Postitorul.

Cel ce va curvi cu sora lui cea de un tată şi de o maică: 20 de ani să nu se împărtăşească, după canonul 67 al marelui Vasile. Iar Ioan Postitorul zice 15 ani, în canonul 24, sau 3 ani, de va posti şi va face 500 de metanii în fiecare zi.

Cel ce va curvi cu sora vitregă, cu nora, cu soacra, sau cu mama soacrei, ori cu cumătra: 11 ani, după can. 75 al marelui Vasile; iar după can. 26 şi 58 ale Sf. Ioan Postitorul, se canoniseşte cu 6 ani, de va posti şi va face 100 metanii pe zi.

Cu vară primară: 10 ani; **cu a doua vară:** 9 ani; **cu mama naşei:** 11 ani; **cu naşa:** 20 ani; **cu cumnata:** 11 ani.

Cu mama vitregă: 20 de ani, după canonul 79 al marelui Vasile.

Femeia de va curvi cu doi fraţi: 11 ani, după canoanele 60, 63 şi 58 ale Sf. Ioan Postitorul.

Pentru fecioară mai mică de 12 ani, cine o va strica: 12 ani, după Ioan Postnicul, în canonul 25.

Cel ce va umbla cu femeia sa peste fire: 15 ani. Aşa să canoniseşti şi pe femeie, de va fi fost cu voia ei, iar de va fi fost cu sila, mai uşor s-o canoniseşti, însă precum vei pricepe tu sila ei, după canonul 65 al Sf. Ioan Postitorul.

Sodomia: 15 ani, după can. 62 al marelui Vasile, iar după Sf. Ioan Postitorul (can. 29, 59) se opreşte 3 ani, de va posti şi va face 200 de metanii pe zi.

Curvia cu dobitoc: 15 ani, după canonul 63 al marelui Vasile, iar după Sf. Ioan Postitorul (can. 29, 59) se opreşte 3 ani, dacă va ţine post şi va face 300 de metanii pe zi.

Cel ce jură strâmb şi martorul mincinos: 10 ani, iar de a făcut aceasta de nevoie, 6 ani: canoanele 64 şi 82 ale marelui Vasile. Iar can. 45 al Sf. Ioan Postitorul îi canoniseşte cu 1 an oprire, postind şi făcând 250 de metanii pe zi.

Cel ce va avea vrajbă cu careva să nu intre în biserică până nu se va împăca, pentru că rugăciunea lui spre blestem şi spre păcate se socoteşte, şi să facă pe toată ziua câte 50 de metanii.

Uciderea cu premeditare se canoniseşte cu 20 de ani oprire (ca. 56 al Sf. Vasile) sau cu 5 ani oprire, postind şi făcând 300 de metanii pe zi (can. 31 al Sf. Ioan Postitorul). **Uciderea fără voie:** 10 ani oprire, după Sf. Vasile, sau 3 ani oprire, de vor posti şi vor face 300 de metanii pe zi, după Sf. Ioan Postitorul. **Uciderea în război** sau în legitimă apărare: 3 ani oprire (can. 13 al Sf. Vasile cel Mare).

Femeia care-şi va omorî pruncul de la sân: 7 ani să nu se împărtăşească: canonul 2 al Sfântului Vasile cel Mare.

De va muri copilul nebotezat din nepurtarea de grijă a părinţilor lui: 3 ani să nu se împărtăşească părinţii, mâncând lunea, miercurea şi vinerea, o dată, şi metanii 200 pe zi. Iar de va fi din lenea preotului, al lui e păcatul.

Cei ce s-au lepădat de credinţă: 1. dacă au făcut aceasta când erau copii sau din neştiinţă, spovedindu-se, li se citesc 7 zile rugăciunile din *Rânduiala Sf. Metodie*, apoi sunt unşi cu Sf. Mir şi se împărtăşesc; **2. dacă s-au lepădat sub ameninţarea chinurilor,** spovedindu-se, vor posti 80 de zile, apoi li se citesc 7 zile rugăciunile din *Rânduiala Sf. Metodie*, după care sunt unşi cu Sf. Mir şi se împărtăşesc; **3. cei ce de bunăvoie s-au lepădat de dreapta credinţă**, nu se pot împărtăşi până la sfârşitul vieţii, după can. 73 al Sf. Vasile cel Mare, dar can. 1 al Sf. Ioan Postitorul îi canoniseşte pe aceştia cu doi ani oprire, de vor posti şi vor face 100 de metanii pe zi, apoi, după împlinirea epitimiei, li se citesc 7 zile rugăciunile din *Rânduiala Sf. Metodie*, apoi sunt unşi cu Sf. Mir şi se pot împărtăşi.

Vrăjitoria se canoniseşte cu 20 de ani pentru vrăjitori, după can. 65 al marelui Vasile, dar cu 6 ani pentru cei ce merg la vrăjitori, după can. 83, iar canonul 24 din Ancira pe toţi aceştia îi opreşte 5 ani. Însă Sf. Ioan Postitorul, în canonul 2, îi canoniseşte pe vrăjitorii care se pocăiesc cu 3 ani oprire, postind şi făcând în fiecare zi 250 de metanii.

Impedimente la preoţie: cel ce va curvi cu nora, cu soacra, sau cu mama soacrei, ori cu dobitoace sau cu păsări păcătuind, sau cu femeia lui peste fire curvind, sau cu vrăji umblând, să nu mai fie preot, după canoanele 81 al marelui Vasile; 26 şi 65 ale Sf. Ioan Postitorul.

NUNTA
SLUJBA LOGODNEI

După dumnezeiasca Liturghie, preotul, aşezând o masă în mijlocul bisericii, *pune Sfânta Cruce şi Sfânta Evanghelie pe masă,* aprinzând şi *făcliile în sfeşnice.* Apoi venind cei care vor să se logodească şi naşii lor, stau în mijlocul bisericii, înaintea mesei: mirele şi mireasa în mijloc (bărbatul în dreapta, adică spre sud, femeia în stânga, adică spre nord, naşul în dreapta bărbatului, naşa în stânga miresii. Preotul, *luându-le inelele, le pune pe Sfânta Evanghelie, al bărbatului de-a dreapta, iar al femeii de-a stânga,* dând naşilor făclii aprinse să le ţină în mâna dreaptă; şi, *binecuvântând de trei ori capetele* celor ce se logodesc, cădeşte după obicei, iar dacă este diacon, acesta zice:

Binecuvintează, părinte.

Iar preotul zice cu glas tare:

Binecuvântat este Dumnezeul nostru, totdeauna, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Diaconul: Cu pace *(în pace)*, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluieşte.

Pentru pacea de sus şi pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Pentru pacea a toată lumea, pentru buna stare a sfintelor lui Dumnezeu Biserici şi pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Pentru sfântă biserica aceasta şi pentru cei ce cu credinţă, cu evlavie şi cu frică de Dumnezeu intră în ea, Domnului să ne rugăm.

Pentru Preafericitul Părintele nostru (N), Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române [pentru (Înalt-) Preasfinţitul (Arhi-) Episcopul (şi Mitropolitul) nostru (N)], pentru cinstita preoţime şi cea întru Hristos diaconime, pentru tot clerul şi poporul, Domnului să ne rugăm.

Pentru binecredinciosul popor român de pretutindeni, pentru conducătorii ţării noastre, pentru mai marii oraşelor şi ai satelor şi pentru iubitoarea de Hristos armată, Domnului să ne rugăm.

Pentru robii lui Dumnezeu (N), care acum se logodesc unul cu altul, şi pentru mântuirea lor, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să li se dea lor fii spre moştenirea neamului, şi toate cererile cele către mântuire, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să li se trimită lor dragoste desăvârşită, paşnică şi ajutor, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fie binecuvântaţi ei în deplină înţelegere şi în credinţă tare, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fie păziţi ei în viaţă şi purtare fără prihană, Domnului să ne rugăm.

Ca Domnul Dumnezeul nostru să le dăruiască lor nuntă cinstită şi viaţă neîntinată, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fie izbăviţi ei şi noi de tot necazul, mânia, primejdia şi nevoia, Domnului să ne rugăm.

Apără, mântuieşte, miluieşte şi ne păzeşte pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, slăvita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea şi pururea Fecioara Maria, cu toţi sfinţii să o pomenim.

Pe noi înşine şi unii pe alţii şi toată viaţa noastră, lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Strana: Ţie, Doamne.

Preotul zice ecfonisul:

Că Ţie se cuvine toată slava, cinstea şi închinăciunea, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Diaconul: Domnului să ne rugăm. **Citeţul:** Doamne, miluieşte. **Preotul:**

Rugăciune

Dumnezeule Cel veşnic, Care pe cele despărţite le aduni întru unire şi ai pus dragostea legătură neîntreruptă; Cel ce ai binecuvântat pe Isaac şi pe Rebeca şi i-ai arătat pe ei moştenitori făgăduinţei Tale; Însuţi binecuvintează şi pe robii Tăi aceştia

(preotul face semnul binecuvântării asupra mirilor), povăţuindu-i pe ei spre toată fapta bună. Că milostiv şi iubitor de oameni Dumnezeu eşti şi Ţie slavă înălţăm, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Preotul: Pace tuturor. Strana: Şi duhului tău. Diaconul: Capetele voastre Domnului să le plecaţi. Strana: Ţie, Doamne. Şi preotul citeşte în taină rugăciunea aceasta:

Doamne, Dumnezeul nostru, Cel ce dintre neamuri mai înainte Ţi-ai logodit Biserica, fecioară curată, binecuvintează logodna aceasta; uneşte şi păzeşte pe robii Tăi aceştia în pace şi într-un gând.

Preotul zice cu glas tare ecfonisul:

Că Ţie se cuvine toată slava, cinstea şi închinăciunea, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Apoi preotul, *luând întâi inelul cel din dreapta, face cu el chipul crucii peste Sfânta Evanghelie*, apoi pe *faţa bărbatului, atingând fruntea mirelui şi a miresei*, zicând de trei ori:

Se logodeşte robul lui Dumnezeu (N), cu roaba lui Dumnezeu (N), în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh.

Strana: Amin.

Şi-l pune preotul, împreună cu naşul, *în degetul inelar al mâinii drepte a mirelui.* Aşijderea şi cu inelul miresei, făcând chipul crucii *peste Sfânta Evanghelie* şi apoi *pe faţa miresei, atingând fruntea miresei şi a mirelui*, zice de trei ori:

Se logodeşte roaba lui Dumnezeu (N), cu robul lui Dumnezeu (N), în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh.

Strana: Amin.

Apoi preotul pune inelul, împreună cu naşa, *în degetul inelar al mâinii drepte a miresei.* După aceasta, naşii *schimbă inelele în degetul inelar al mâinii stângi a mirilor.*

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citeţul: Doamne, miluieşte. Preotul:

Rugăciune

Doamne, Dumnezeul nostru, Care împreună cu sluga patriarhului Avraam, ai călătorit în Mesopotamia, trimiţându-l să logodească femeie stăpânului său Isaac şi, prin mijlocirea scoaterii de apă, i-ai descoperit să logodească pe Rebeca; Însuţi binecuvintează logodna robilor Tăi (N) (preotul face semnul binecuvântării asupra mirelui şi a miresei) şi întăreşte cuvântul pe care şi l-au dat. Uneşte-i pe ei cu sfânta unire cea de la Tine. Că Tu din început ai zidit parte bărbătească şi femeiască şi de la Tine se însoţeşte bărbatului femeie spre ajutor şi spre dăinuirea neamului omenesc. Însuţi, dar, Stăpâne Dumnezeul nostru, Cel ce ai trimis adevărul peste moştenirea Ta şi făgăduinţa Ta peste robii Tăi, părinţii noştri cei aleşi ai Tăi din neam în neam, caută spre robul Tău (N) şi spre roaba Ta (N) şi întăreşte logodna lor în credinţă, în înţelegere, în adevăr şi în dragoste. Că Tu, Doamne, ai arătat să se dea logodire şi să se întărească toate. Prin inel s-a dat lui Iosif stăpânirea în Egipt; prin inel s-a preamărit Daniel în ţara Babilonului; prin

inel s-a arătat adevărul Tamarei; prin inel Părintele nostru Cel ceresc S-a îndurat spre fiul cel risipitor, când a zis: Daţi inel în dreapta lui şi, junghiind viţelul cel gras, mâncând, să ne veselim. Această dreaptă a Ta, Doamne, a întrarmat pe Moise în Marea Roşie, căci prin cuvântul Tău cel adevărat cerurile s-au întărit şi pământul s-a întemeiat. Şi dreapta robilor Tăi să se binecuvinteze cu cuvântul Tău cel puternic şi cu braţul Tău cel înalt. Însuţi dar şi acum, Stăpâne, binecuvintează această punere a inelelor cu binecuvântarea cerească (se face semnul binecuvântării asupra mirelui şi a miresei) **şi îngerul Domnului să meargă înaintea lor în toate zilele vieţii lor. Că Tu eşti Cel ce binecuvintezi şi sfinţeşti toate câte sunt şi Ţie slavă înălţăm, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.**

Strana: **Amin.**

Apoi începe a se cânta Psalmul 127 şi se continuă cu slujba Cununiei, întrucât, potrivit hotărârii Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Române, Logodna nu se săvârşeşte separat, ci totdeauna înaintea Cununiei. Astfel, ectenia şi otpustul de mai jos nu se mai pun:

Miluieşte-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ţie, auzi-ne şi ne miluieşte.

Strana: **Doamne, miluieşte** (de trei ori).

Încă ne rugăm pentru Preafericitul Părintele nostru (N), Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române [pentru (Înalt-) Preasfinţitul (Arhi-) Episcopul şi Mitropolitul nostru (N)], pentru sănătatea şi mântuirea sa.

Încă ne rugăm pentru binecredinciosul popor român de pretutindeni, pentru conducătorii ţării noastre, pentru mai marii oraşelor şi a satelor şi pentru iubitoarea de Hristos armată, pentru sănătatea şi mântuirea lor.

Încă ne rugăm pentru robii lui Dumnezeu (N), care s-au logodit unul cu altul, pentru sănătatea şi pentru mântuirea lor.

Încă ne rugăm pentru toţi dreptslăvitorii creştini, care sunt de faţă la săvârşirea acestei sfinte slujbe, pentru sănătatea şi mântuirea lor.

Preotul zice ecfonisul:

Că milostiv şi iubitor de oameni Dumnezeu eşti şi Ţie slavă înălţăm, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin. Apoi otpustul zilei.

Scurtă învăţătură despre Cununie, după Sfântul Simeon, arhiepiscopul Tesalonicului

Cap. 280: Despre naşi (nuni)

Se cuvine a şti că naşii cei primitori ai curăţiei şi ai unirii, fiind părinţi şi învăţători ai unirii într-un gând şi ai însoţirii, trebuie să fie ortodocşi şi iubitori de Dumnezeu.

Se cuvine a şti şi aceasta, că de vor voi să se cunune cei logodiţi îndată după logodnă, aşa precum sunt adunaţi în biserică, numaidecât începe preotul Psalmul *Fericiţi toţi...* şi corul credincioşilor sau cântăreţii cântă: *Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie,* după cum s-a arătat la începutul cununiei.

Iar de va fi trecut câtăva vreme după logodna lor, atunci preotul având ştire, iarăşi pregăteşte masa în mijlocul bisericii, după cum s-a arătat la începutul logodnei, punând peste Sfânta Evanghelie, în locul inelelor, cununiile: a bărbatului de-a dreapta şi a femeii de-a stânga. Şi venind cei ce vor să se cunune, având lumânări aprinse, îi cădeşte preotul, citind Psalmul 127, iar credincioşii sau cântăreţii, la fiecare stih, cântă: *Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.*

SLUJBA CUNUNIEI

După ce vin logodnicul şi logodnica, împreună cu naşii lor, în biserică, stau înaintea mesei, pe care se află *Sfânta Evanghelie, Sfânta cruce, cununiile* (a bărbatului în dreapta şi a femeii în stânga), *paharul cu vin şi pâine şi sfeşnice cu lumânări.* Naşul şi naşa ţin lumânările aprinse, preotul îi cădeşte, citind Psalmul 127. Credincioşii sau cântăreţii cântă la fiecare stih: Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.

Fericiţi sunt toţi cei ce se tem de Domnul.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.

Care umblă în căile Lui.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru...

Rodul muncii mâinilor tale vei mânca.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru...

Fericit eşti; bine-ţi va fi!

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru...

Femeia ta, ca o vie roditoare în laturile casei tale.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru...

Fiii tăi, ca nişte vlăstare tinere de măslin, împrejurul mesei tale.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru...

Iată, aşa se va binecuvânta omul, cel ce se teme de Domnul.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru...

Te va binecuvânta Domnul din Sion şi vei vedea bunătăţile Ierusalimului în toate zilele vieţii tale.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru...

Şi vei vedea pe fiii fiilor tăi. Pace peste Israel!

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru...

Apoi, închinându-se, *preotul sărută Sfânta Cruce şi Sfânta Evanghelie,* făcând cu Evanghelia *binecuvântarea deasupra cununiilor.*

Dacă este diacon, acesta zice:

Binecuvintează, părinte.

Iar preotul, cu glas mare:

Binecuvântată este împărăţia Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: **Amin.**

Diaconul: **Cu pace *(în pace)*, Domnului să ne rugăm.**

Strana: **Doamne, miluieşte.**

Pentru pacea de sus şi pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Pentru pacea a toată lumea, pentru buna stare a sfintelor lui Dumnezeu Biserici şi pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Pentru sfântă biserica aceasta şi pentru cei ce cu credinţă, cu evlavie şi cu frică de Dumnezeu intră în ea, Domnului să ne rugăm.

Pentru Preafericitul Părintele nostru (N), Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române [pentru (Înalt-) Preasfinţitul (Arhi-) Episcopul şi Mitropolitul nostru (N)], pentru cinstita

preoţime şi cea întru Hristos diaconime, pentru tot clerul şi poporul, Domnului să ne rugăm.

Pentru binecredinciosul popor român de pretutindeni, pentru conducătorii ţării noastre, pentru mai-marii oraşelor şi ai satelor şi pentru iubitoarea de Hristos armată, Domnului să ne rugăm.

Pentru robii lui Dumnezeu (N), care acum se însoţesc unul cu altul, prin taina nunţii, şi pentru mântuirea lor, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fie binecuvântată nunta aceasta, ca şi aceea din Cana Galileei, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să le dea lor bună înţelegere, viaţă cumpătată şi rod pântecelui spre folos, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se veselească ei la vederea fiilor şi a fiicelor lor, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să li se dăruiască lor bucuria naşterii de prunci buni şi purtare fără de prihană în viaţă, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să le împlinească lor şi nouă toate cererile cele către mântuire, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fie izbăviţi ei şi noi de tot necazul, mânia, primejdia şi nevoia, Domnului să ne rugăm.

Apără, mântuieşte, miluieşte şi ne păzeşte pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, slăvita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea şi pururea Fecioara Maria, cu toţi sfinţii să o pomenim.

Pe noi înşine şi unii pe alţii şi toată viaţa noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Strana: Ţie, Doamne.

Preotul zice ecfonisul:

Că Ţie se cuvine toată slava, cinstea şi închinăciunea, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Diaconul: Domnului să ne rugăm. **Citeţul:** Doamne, miluieşte.

Preotul zice cu glas mare această

Rugăciune

Dumnezeule Cel preacurat şi Ziditorule a toată făptura, Care, din iubirea Ta de oameni, ai prefăcut coasta strămoşului Adam în femeie şi i-ai binecuvântat pe ei şi ai zis: Creşteţi şi vă înmulţiţi şi stăpâniţi pământul; şi pe amândoi i-ai arătat un trup prin însoţire; căci pentru aceasta va lăsa omul pe tatăl său şi pe mama sa şi se va uni cu femeia sa şi vor fi amândoi un trup, şi pe care Dumnezeu i-a unit omul să nu-i despartă.

Cel ce ai binecuvântat pe robul Tău Avraam şi ai deschis pântecele Sarrei, şi l-ai făcut tată al multor neamuri; Cel ce ai dăruit pe Isaac Rebecăi şi ai binecuvântat naşterea ei; Care ai însoţit pe Iacov cu Rahela şi din ei ai arătat doisprezece patriarhi; Cel ce ai însoţit pe Iosif cu Asineta şi le-ai dăruit lor prunci pe Efrem şi pe Manase; Care ai primit pe Zaharia şi pe Elisabeta şi le-ai dat lor prunc pe Înaintemergătorul; Cel ce, din rădăcina lui Iesei după trup, ai crescut pe pururea Fecioara şi din ea Te-ai întrupat şi Te-ai născut spre mântuirea neamului

omenesc; Care, pentru negrăitul Tău dar şi multa bunătate, ai venit în Cana Galileei şi nunta care era acolo ai binecuvântat-o, ca să arăţi că din voia Ta se face însoţirea cea după Lege şi naşterea de prunci din această însoţire.

Însuţi, Stăpâne Preasfinte, primeşte rugăciunea noastră a robilor Tăi şi, precum acolo, şi aici, fiind de faţă cu ajutorul Tău cel nevăzut, binecuvintează nunta aceasta (se face semnul binecuvântării asupra mirelui şi a miresei). **Şi dă robilor Tăi (N) viaţă paşnică, lungime de zile, înţelepciune, dragoste unuia către altul întru legătura păcii, dar de prunci, seminţie cu viaţă îndelungată, cununa cea neveştejită a măririi. Învredniceşte-i a-şi vedea pe fiii fiilor lor. Păzeşte viaţa lor fără bântuială. Şi le dă lor din roua cerului de sus şi din belşugul pământului. Umple casele lor de grâu, de vin, de untdelemn şi de toată bunătatea, ca să dea şi celor lipsiţi; şi le împlineşte lor şi celor ce sunt dimpreună cu ei toate cererile cele pentru mântuire.**

Că Dumnezeu milostiv şi îndurător şi de oameni iubitor eşti, şi Ţie slavă înălţăm, împreună şi Celui fără de început al Tău Părinte şi Preasfântului şi bunului şi de viaţă făcătorului Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Diaconul: Domnului să ne rugăm.

Citeţul: Doamne, miluieşte.

Iar preotul citeşte cu glas mare această

Rugăciune

Binecuvântat eşti, Doamne, Dumnezeul nostru, sfinţitorul nunţii celei tainice şi preacurate şi legiuitorul nunţii celei trupeşti, păzitorul nestricăciunii şi chivernisitorul cel bun al celor de trebuinţă vieţii. Însuţi Stăpâne, Cel ce din început ai zidit pe om şi l-ai pus pe el ca pe un stăpân al făpturii şi ai zis: Nu este bine să fie omul singur pe pământ; să-i facem lui ajutor dintr-însul. Şi, luând una din coastele lui, i-ai zidit femeie, pe care văzând-o Adam a zis: Iată acum os din oasele mele şi trup din trupul meu; aceasta se va numi femeie, căci din bărbatul său s-a luat ea; pentru aceasta, va lăsa omul pe tatăl său şi pe mama sa şi se va uni cu femeia sa şi vor fi amândoi un trup; şi pe care Dumnezeu i-a unit omul să nu-i despartă. Şi acum, Stăpâne Doamne, Dumnezeul nostru, trimite harul Tău cel ceresc peste robii Tăi (N). Şi dă roabei Tale acesteia să se plece în toate bărbatului său, şi robului Tău acestuia să fie cap femeii, ca să vieţuiască după voia Ta.

Binecuvintează-i pe ei, Doamne, Dumnezeul nostru, precum ai binecuvântat pe Avraam şi pe Sarra. Binecuvintează-i pe ei, Doamne, Dumnezeul nostru, precum ai binecuvântat pe Isaac şi pe Rebeca. Binecuvintează-i pe ei, Doamne, Dumnezeul nostru, precum ai binecuvântat pe Iacov şi pe toţi patriarhii. Binecuvintează-i pe ei, Doamne, Dumnezeul nostru,

precum ai binecuvântat pe Iosif şi pe Asineta. Binecuvintează-i pe ei, Doamne, Dumnezeul nostru, precum ai binecuvântat pe Moise şi pe Semfora. Binecuvintează-i pe ei, Doamne, Dumnezeul nostru, precum ai binecuvântat pe Ioachim şi pe Ana. Binecuvintează-i pe ei, Doamne, Dumnezeul nostru, precum ai binecuvântat pe Zaharia şi pe Elisabeta (**Preotul însoţeşte fiecare din aceste rostiri de semnul binecuvântării asupra mirelui şi a miresei**).

Păzeşte-i pe aceştia, pe mire şi pe mireasă, Doamne, Dumnezeul nostru, precum ai păzit pe Noe în corabie. Păzeşte-i pe ei, Doamne, Dumnezeul nostru, precum ai păzit pe Iona în pântecele chitului. Păzeşte-i pe ei, Doamne, Dumnezeul nostru, precum ai păzit de foc pe sfinţii trei tineri, trimiţându-le lor rouă din cer. Şi să vină peste ei bucuria aceea pe care a avut-o fericita Elena, când a aflat cinstita Cruce.

Adu-Ţi aminte de ei, Doamne, Dumnezeul nostru, precum Ţi-ai adus aminte de Enoh, de Sem şi de Ilie. Adu-Ţi aminte de ei, Doamne, Dumnezeul nostru, precum Ţi-ai adus aminte de sfinţii Tăi patruzeci de mucenici, trimiţându-le lor cununi din cer. Adu-Ţi aminte, Doamne, Dumnezeul nostru, şi de părinţii lor, care i-au născut şi i-au crescut, pentru că rugăciunile părinţilor întăresc temeliile caselor copiilor. Adu-Ţi aminte, Doamne, Dumnezeul nostru, şi de robii Tăi (N), naşii lor, şi de nuntaşii care s-au adu-

nat la săvârşirea acestei Sfinte Taine. Adu-Ţi aminte, Doamne, Dumnezeul nostru, de robul Tău (N) şi de roaba Ta (N), şi-i binecuvintează pe ei (preotul face semnul binecuvântării asupra mirelui şi a miresei).

Dă-le lor roadă pântecelui, prunci buni şi bună înţelegere sufletească şi trupească. Înalţă-i pe ei ca pe cedrii Libanului, ca o vie odrăslită. Dă-le lor roadele pământului, ca, toată îndestularea având, să sporească spre toată fapta bună şi bineplăcută Ţie şi să vadă pe fiii fiilor lor, ca nişte mlădiţe tinere de măslin împrejurul mesei lor, şi, bineplăcând înaintea Ta, să strălucească precum luminătorii pe cer, întru Tine Domnul nostru, Căruia se cuvine slava, puterea, cinstea şi închinăciunea, împreună şi Părintelui Tău Celui fără de început şi Duhului Tău Celui de viaţă Făcător, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Diaconul: Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluieşte.

Preotul zice cu glas mare această

Rugăciune

Dumnezeule Cel sfânt, Care din ţărână ai făcut pe om şi din coasta lui ai făcut femeie şi ai însoţit-o lui spre ajutor, pentru că aşa a plăcut slavei Tale, să nu fie omul singur pe pământ, Însuţi şi acum, Stăpâne, întinde mâna Ta din sfântul Tău

locaş şi uneşte pe robul Tău (N), cu roaba Ta (N) (preotul ia dreapta mirelui şi o uneşte cu dreapta miresei), pentru că de către Tine se însoţeşte bărbatul cu femeia. Uneşte-i pe ei într-un gând; încununează-i într-un trup; dăruieşte-le roadă pântecelui, dobândire de prunci buni. Că a Ta este stăpânirea şi a Ta împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin.

După terminarea rugăciunii, *preotul ia cununia mirelui şi face cu ea chipul crucii peste Sfânta Evanghelie şi pe faţa lui, atingând fruntea mirelui şi a miresei,* zicând de trei ori:

Se cunună robul lui Dumnezeu (N), cu roaba lui Dumnezeu (N), în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh.

Strana: Amin.

Şi sărutând mirele cununia, *o pune preotul împreună cu naşul pe capul mirelui. Asemenea se face şi la mireasă, punând preotul cununia împreună cu naşa, după ce a zis iarăşi de trei ori, atingând fruntea miresei şi a mirelui:*

Se cunună roaba lui Dumnezeu (N), cu robul lui Dumnezeu (N), în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh.

Strana: Amin.

Şi îi *binecuvintează preotul de trei ori,* cântând:

Doamne, Dumnezeul nostru, cu mărire şi cu cinste încununează-i pe dânşii (*Psalm* 8: 5).

Diaconul: Să luăm aminte. **Preotul:** Pace tuturor. **Citeţul:** Şi duhului tău.

Apoi prochimenul, glasul al 8-lea, psalmul 20:

Pus-ai pe capetele lor cununi de pietre scumpe.

Stih: Viaţă au cerut de la Tine şi le-ai dat lor.

Diaconul: Înţelepciune.

APOSTOLUL (*Efeseni* 5: 20–33)

Citeţul: Din Epistola către Efeseni a Sfântului Apostol Pavel, citire.

Diaconul: Să luăm aminte. **Citeţul:**

Fraţilor, mulţumiţi totdeauna pentru toate, întru numele Domnului nostru Iisus Hristos, lui Dumnezeu-Tatăl. Supuneţi-vă unul altuia, întru frica lui Hristos. Femeile să se supună bărbaţilor lor ca Domnului, pentru că bărbatul este cap femeii, precum şi Hristos este cap Bisericii, trupul Său, al cărui mântuitor şi este. Căci, precum Biserica se supune lui Hristos, aşa şi femeile bărbaţilor lor, întru totul. Bărbaţilor, iubiţi pe femeile voastre, după cum şi Hristos a iubit Biserica şi S-a dat pe Sine pentru ea, ca s-o sfinţească, curăţind-o cu baia apei prin cuvânt. Şi ca s-o înfăţişeze Sieşi, Biserică slăvită, neavând pată sau zbârcitură, ori altceva de acest fel, ci ca să fie sfântă şi fără de prihană. Aşadar, bărbaţii sunt datori să-şi iubească femeile, ca pe înseşi trupurile lor. Cel ce-şi iubeşte femeia, pe sine se iubeşte. Căci nimeni vreodată nu şi-a urât trupul său, ci fiecare îl hrăneşte şi îl încălzeşte, precum şi Hristos Biserica. Pentru că suntem mădulare

ale trupului Lui, din carnea Lui şi din oasele Lui. De aceea, va lăsa omul pe tatăl său şi pe mama sa şi se va lipi de femeia sa şi vor fi amândoi un trup. Taina aceasta mare este; iar eu zic în Hristos şi în Biserică. Astfel şi voi, fiecare aşa să-şi iubească femeia ca pe sine însuşi; iar femeia să se teamă de bărbat.

Preotul: Pace ţie. **Citeţul:** Şi duhului tău. **Apoi:** Aliluia, **glasul al 5-lea:** Tu, Doamne, ne vei păzi şi ne vei apăra de neamul acesta în veac.

Diaconul: Înţelepciune. Drepţi. Să ascultăm Sfânta Evanghelie. **Preotul:** Pace tuturor. **Strana:** Şi duhului tău.

EVANGHELIA (*Ioan* 2: 1–11)

Preotul: Din Sfânta Evanghelie de la Ioan, citire. **Strana:** Slavă Ţie, Doamne, slavă Ţie. **Diaconul:** Să luăm aminte. **Preotul:**

În vremea aceea s-a făcut nuntă în Cana Galileei, iar Mama lui Iisus era acolo. Şi au fost chemaţi la nuntă şi Iisus cu ucenicii Săi. Şi, sfârşindu-se vinul, a zis Mama lui Iisus către El: Nu mai au vin. Iar Iisus i-a răspuns: Ce ne priveşte pe Mine şi pe tine, femeie? Încă n-a venit ceasul Meu. Mama Sa a zis celor care slujeau: Faceţi orice vă va spune. Şi erau acolo şase vase de piatră, puse pentru curăţirea iudeilor, care luau câte două sau trei vedre. Iisus le-a poruncit: Umpleţi vasele cu apă. Şi le-au umplut până sus. Apoi le-a zis: Scoateţi acum şi duceţi nunului. Iar ei i-au dus. Şi, când nunul a gustat apa care se făcuse vin şi nu ştia de unde este, ci numai slujitorii care scoseseră apa ştiau, a chemat nunul pe mire şi i-a zis: Orice om pune întâi vinul cel

bun şi, când se ameţesc, pune pe cel mai slab. Dar tu ai ţinut vinul cel bun până acum. Acest început al minunilor l-a făcut Iisus în Cana Galileei şi Şi-a arătat slava Sa; şi au crezut în El ucenicii Săi.

Strana: Slavă Ţie, Doamne, slavă Ţie.

Diaconul:

Să zicem toţi din tot sufletul şi din tot cugetul nostru, să zicem.

Strana: Doamne, miluieşte

Doamne atotstăpânitorule, Dumnezeul părinţilor noştri, rugămu-ne Ţie, auzi-ne şi ne miluieşte.

Strana: Doamne, miluieşte.

Miluieşte-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ţie, auzi-ne şi ne miluieşte.

Strana: Doamne, miluieşte (de trei ori).

Încă ne rugăm pentru mila, viaţa, pacea, sănătatea, mântuirea şi ocrotirea robilor Tăi (N), care se însoţesc unul cu altul prin taina nunţii, şi pentru ca să li se ierte lor toată greşeala cea de voie şi cea fără de voie.

Încă ne rugăm pentru robii Tăi (N), naşii lor, şi pentru poporul care stă înainte, în sfântă biserica aceasta, pentru sănătatea şi mântuirea lor.

Încă ne rugăm pentru toţi fraţii noştri şi pentru toţi dreptslăvitorii creştini, pentru sănătatea şi mântuirea lor.

Preotul:

Că milostiv şi iubitor de oameni Dumnezeu eşti şi Ţie slavă înălţăm, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Diaconul: Domnului să ne rugăm.

Citeţul: Doamne, miluieşte.

Preotul zice această

Rugăciune

Doamne, Dumnezeul nostru, Care, cu purtarea Ta de grijă cea de mântuire, ai binevoit în Cana Galileei a arăta nunta cinstită, prin venirea Ta, Însuţi şi acum pe robii Tăi aceştia (N), pe care ai binevoit a-i însoţi unul cu altul, păzeşte-i în pace şi bună-înţelegere. Arată nunta lor cinstită, fereşte patul lor neîntinat. Binevoieşte să-şi petreacă viaţa lor fără prihană. Şi-i învredniceşte să ajungă bătrâneţi fericite, cu inimă curată împlinind poruncile Tale. Că Tu eşti Dumnezeul nostru, Dumnezeu care miluieşti şi mântuieşti, şi Ţie slavă înălţăm, împreună şi Celui fără de început al Tău Părinte şi Preasfântului şi bunului şi de viaţă făcătorului Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Diaconul:

Apără, mântuieşte, miluieşte şi ne păzeşte pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Strana: Doamne, miluieşte.

Ziua toată desăvârşită, sfântă, în pace şi fără de păcat, de la Domnul să cerem.

Strana: Dă, Doamne.

Înger de pace, credincios îndreptător *(călăuzitor)*, păzitor al sufletelor şi al trupurilor noastre, de la Domnul să cerem.

Milă şi iertare de păcatele şi de greşelile noastre, de la Domnul să cerem.

Cele bune şi de folos sufletelor noastre şi pace lumii, de la Domnul să cerem.

Cealaltă vreme a vieţii noastre în pace şi în pocăinţă a o săvârşi, de la Domnul să cerem.

Sfârşit creştinesc vieţii noastre, fără durere, neînfruntat, în pace, şi răspuns bun la înfricoşătoarea judecată a lui Hristos să cerem.

Unitatea credinţei şi împărtăşirea Sfântului Duh cerând, pe noi înşine şi unii pe alţii şi toată viaţa noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Strana: Ţie, Doamne.

Preotul:

Şi ne învredniceşte pe noi, Stăpâne, cu îndrăznire, fără de osândă, să cutezăm a Te chema pe Tine, Dumnezeu-Tatăl Cel ceresc, şi a zice:

Strana: Tatăl nostru...

Preotul:

Că a Ta este împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Preotul: Pace tuturor. **Strana:** Şi duhului tău. **Diaconul:** Capetele voastre Domnului să le plecaţi. **Strana:** Ţie, Doamne.

Apoi se aduce *paharul cu vin şi pâinea* şi le binecuvintează preotul.

Diaconul: Domnului să ne rugăm.

Citeţul: Doamne, miluieşte.

Preotul zice această rugăciune:

Stăpânul Dumnezeule, Cel ce toate le-ai făcut cu puterea Ta şi ai zidit lumea şi ai înfrumuseţat cununa tuturor celor făcute de Tine, şi acest pahar de obşte *(comun)*, pe care l-ai dat celor care se însoţesc prin unirea nunţii, binecuvintează-l cu duhovnicească Ta binecuvântare (se face semnul binecuvântării asupra paharului). **Că s-a binecuvântat numele Tău şi s-a preaslăvit împărăţia Ta, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.**

Strana: **Amin.**

Apoi cântăreţii cântă: **Paharul mântuirii voi lua şi numele Domnului voi chema;** iar preotul, *luând pâinea şi paharul cu vin,* dă mirelui de gustă din ele de trei ori; asemenea şi miresei. Şi îndată, *luând cădelniţa, începe a cădi* împrejurul mesei *făcând ocolire* cu cei cununaţi şi cu naşii, de trei ori, şi cântând troparele acestea:

Glasul al 5-lea:

Isaie, dănţuieşte! Fecioara a avut în pântece şi a născut Fiu pe Emanuil, pe Dumnezeu şi Omul; Răsăritul este numele Lui, pe Care slăvindu-L, pe Fecioara o fericim.

Alte tropare, glasul al 7-lea:

Sfinţilor Mucenici, care bine v-aţi nevoit şi v-aţi încununat, rugaţi-vă Domnului să se miluiască sufletele noastre.

Slavă Ţie, Hristoase Dumnezeule; lauda Apostolilor şi bucuria Mucenicilor, a căror propovăduire este Treimea Cea de o fiinţă.

După ocolire, *mirele face trei închinăciuni* şi, plecându-şi capul, *pune mâinile pe Sfânta Evanghelie şi pe Sfânta Cruce,* stând cu toată evlavia; iar *preotul, apucând cununia de o parte şi naşul de alta,* zice:

Mărit să fii, mire, ca Avraam, binecuvântat să fii ca Isaac, să te înmulţeşti ca Iacov, umblând în pace şi lucrând în dreptate poruncile lui Dumnezeu.

Preotul, împreună cu naşul, *ia cununia, o dă mirelui de o sărută, şi o aşază pe Sfânta Evanghelie.* Apoi îndată vine mireasa şi, făcând la fel, preotul zice:

Şi tu, mireasă, mărită să fii ca Sarra, să te veseleşti ca Rebeca, să te înmulţeşti ca Rahela, veselindu-te cu bărbatul tău şi păzind rânduielile Legii, că aşa a binevoit Dumnezeu.

Apoi preotul, dacă nu ţine cuvântare, zice către miri:

Iată, fiilor duhovniceşti, prin punerea mâinilor pe Sfânta Evanghelie şi pe Sfânta Cruce, aţi săvârşit jurământ înaintea Sfântului Altar că veţi păzi legătura dragostei şi a unirii între voi până la mormânt, curată, neîntreruptă, dreaptă şi cinstită, şi că nu vă veţi abate de la datoriile voastre nici unul, nici altul, urmând ce este plăcut lui Dumnezeu şi oamenilor.

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citeţul: Doamne, miluieşte.

Preotul zice această

Rugăciune

Doamne, Dumnezeul nostru, Care ai venit în Cana Galileei şi nunta de acolo ai binecuvântat-o, binecuvintează şi pe robii Tăi aceştia (se face semnul binecuvântării asupra mirelui şi a miresei), care, cu purtarea Ta de grijă, s-au însoţit prin unirea nunţii. Binecuvintează intrările şi ieşirile lor. Înmulţeşte cu bunătăţi viaţa lor. Primeşte cununile lor în împărăţia Ta, păzindu-i curaţi, fără prihană şi neasupriţi în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Preotul: Pace tuturor. **Strana:** Şi duhului tău. **Diaconul:** Capetele voastre Domnului să le plecaţi. **Strana:** Ţie, Doamne.

Preotul zice această rugăciune:

Tatăl, Fiul şi Sfântul Duh, Treimea cea întru tot sfântă şi de o fiinţă şi începătoare de viaţă, o Dumnezeire şi o împărăţie, să vă binecuvinteze pe voi (se face semnul binecuvântării). Să vă dea vouă viaţă îndelungată, naştere de prunci buni, spor în viaţă şi în credinţă. Să vă umple pe voi de toate bunătăţile cele pământeşti şi să vă învrednicească şi de desfătarea bunătăţilor celor făgăduite; pentru rugăciunile Preasfintei Născătoare de Dumnezeu şi ale tuturor sfinţilor.

Strana: Amin.

Preotul: Slavă Ţie, Hristoase Dumnezeule, nădejdea noastră, slavă Ţie.

Strana: Slavă... Şi acum..., Doamne, miluieşte (de trei ori), binecuvintează.

Preotul, otpustul:

Cel ce cu venirea Sa în Cana Galileei a arătat nunta cinstită, Hristos, Adevăratul nostru Dumnezeu, pentru rugăciunile Preacuratei Sale Maici, ale Sfinţilor, slăviţilor şi întru tot lăudaţilor Apostoli, ale Sfinţilor, de Dumnezeu încununaţilor şi întocmai cu Apostolii împăraţi Constantin şi Elena, ale Sfântului Mare Mucenic Procopie şi ale tuturor Sfinţilor, să ne miluiască şi să ne mântuiască pe noi, ca un bun şi iubitor de oameni.

După aceasta, cântăreţii cântă: Cuvine-se cu adevărat...; **iar mirele şi mireasa, naşul şi naşa, mergând după preot,** *sărută icoana Mântuitoru-*

lui şi a Maicii Domnului de lângă Uşile Împărăteşti, venind înapoi la locul lor, unde părinţii mirelui şi ai miresei, şi toate rudele, câte se vor afla aici, fac trei închinăciuni şi sărută Sfânta Evanghelie, Sfânta Cruce, cununiile şi mâna preotului. Acesta felicită pe miri şi pe naşi, apoi, întorcându-se spre răsărit, zice: **Pentru rugăciunile...**

Se cuvine a şti că această rânduială, adică a primei nunţi, se face şi atunci când unul dintre soţi (indiferent care) a mai fost cununat.

RUGĂCIUNE ÎN A OPTA ZI DUPĂ CUNUNIE

Venind mirele şi mireasa, împreună cu naşul şi naşa la biserică, preotul ia epitrahilul şi iese în tinda bisericii, unde aşteaptă aceştia, având aprinse lumânările de la nuntă, şi face început: **Binecuvântat este Dumnezeul nostru..., Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăţia...,** şi troparul:

Sfinţilor Mucenici, care bine v-aţi nevoit şi v-aţi încununat, rugaţi-vă Domnului să se mântuiască sufletele noastre.

Apoi, îngenunchind tinerii, preotul zice:

Domnului să ne rugăm. Strana: **Doamne, miluieşte.** Preotul:

Doamne, Dumnezeul nostru, Care ai binecuvântat cununa anului şi ai înmulţit făpturile Tale, binecuvintează şi pe robii Tăi aceştia (N), pe care, cu alegerea Ta, ai binevoit a-i însoţi unul cu altul. Trimite-le lor pe îngerul Tău cel păzitor, ca să-i păzească de orice rătăcire până la sfârşit. Învredniceşte-i a intra în sfântă biserica Ta şi a se împărtăşi cu Sfintele Tale Taine, ca totdeauna să slăvească preasfântul Tău nume, al Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Citeţul: Amin. **Preotul:** Pace tuturor. **Citeţul:** Şi duhului tău.
Preotul: Capetele voastre Domnului să le plecaţi. **Citeţul:** Ţie, Doamne.

Intr-o unire au ajuns robii Tăi, prin binecuvântarea Ta, Doamne, învrednicindu-se a primi Sfânta Taină a Cununiei prin rugăciunile preoţilor Tăi. Dă, Doamne, ca robul Tău (N), să fie cap soţiei sale, precum şi roaba Ta (N), să fie plecată bărbatului său, ca prin aceasta să rămână nezdruncinată unirea lor până la sfârşit, şi Ţie slavă să înalţe, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Citeţul: Amin.

Preotul: Slavă Ţie, Hristoase Dumnezeule, nădejdea noastră, slavă Ţie.

Citeţul: Slavă... Şi acum..., Doamne, miluieşte (de trei ori), binecuvintează.

Preotul, otpustul:

Cel ce cu venirea Sa în Cana Galileei a arătat nunta cinstită, Hristos, Adevăratul nostru Dumnezeu, pentru rugăciunile Preacuratei Sale Maici, ale sfinţilor, slăviţilor şi întru tot lăudaţilor Apostoli, ale sfinţilor, de Dumnezeu încununaţilor şi întocmai cu Apostolii împăraţi Constantin şi Elena, ale Sfântului Mare Mucenic Procopie şi ale tuturor sfinţilor, să ne miluiască şi să ne mântuiască pe noi, ca un bun şi iubitor de oameni.

Apoi, binecuvântându-i, preotul intră cu ei în biserică, zicând mirele:

Intra-vom în casa Ta, Doamne, ne vom închina în sfântă biserica Ta.

Mai adaugă şi alte rugăciuni ce va şti, sărutând sfintele icoane; apoi, dă cântăreţilor lumânările pentru a fi folosite în biserică.

SLUJBA LA A DOUA NUNTĂ

Această slujbă se săvârşeşte când atât mirele, cât şi mireasa au mai fost căsătoriţi o dată.

Fiind pregătită masa în mijlocul bisericii, precum s-a arătat la slujba Cununiei, preotul dă binecuvântarea mică:

Binecuvântat este Dumnezeul nostru, totdeauna, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin. Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăţia..., apoi troparul zilei.

Diaconul zice Ectenia mare:

Cu pace *(în pace)*, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluieşte.

Pentru pacea de sus şi pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Pentru pacea a toată lumea, pentru buna stare a sfintelor lui Dumnezeu Biserici şi pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Pentru sfântă biserica aceasta şi pentru cei ce cu credinţă, cu evlavie şi cu frică de Dumnezeu intră în ea, Domnului să ne rugăm.

Pentru Preafericitul Părintele nostru (N), Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române [pentru (Înalt-) Preasfinţitul (Arhi-) Episcopul şi Mitropolitul nostru (N)], pentru cinstita preoţime şi cea întru Hristos diaconime, pentru tot clerul şi poporul, Domnului să ne rugăm.

Pentru binecredinciosul popor român de pretutindeni, pentru conducătorii ţării noastre, pentru mai-marii oraşelor şi ai satelor şi pentru iubitoarea de Hristos armată, Domnului să ne rugăm.

Pentru robii lui Dumnezeu (N), pentru ocrotirea cea de la Dumnezeu şi pentru bună-vieţuirea lor împreună, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să vieţuiască ei în bună-înţelegere, Domnului să ne rugăm.

Apără, mântuieşte, miluieşte şi ne păzeşte pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, slăvita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea şi pururea Fecioara Maria, cu toţi sfinţii să o pomenim.

Pe noi înşine şi unii pe alţii şi toată viaţa noastră, lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Strana: Ţie, Doamne.

Preotul:

Că Ţie se cuvine toată slava, cinstea şi închinăciunea, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Diaconul: Domnului să ne rugăm. **Citeţul:** Doamne, miluieşte.

Apoi preotul zice această

Rugăciune

Dumnezeule Cel veşnic, Care pe cele despărţite le aduni întru unire şi ai pus dragostea legătură neîntreruptă; Cel ce ai binecuvântat pe Isaac şi pe Rebeca şi i-ai arătat pe ei moştenitori făgăduinţei

Tale; Însuţi binecuvintează şi pe robii Tăi aceştia (N), povăţuindu-i spre toată fapta bună. Că milostiv şi iubitor de oameni Dumnezeu eşti şi Ţie slavă înălţăm, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Preotul: Pace tuturor. **Strana:** Şi duhului tău.

Diaconul: Capetele voastre Domnului să le plecaţi.

Strana: Ţie, Doamne.

Preotul zice această

Rugăciune

Doamne, Dumnezeul nostru, Cel ce dintre neamuri mai înainte Ţi-ai logodit Biserica, fecioară curată, binecuvintează logodna aceasta; uneşte şi păzeşte pe robii Tăi (N), în pace şi într-un gând. Că Ţie se cuvine toată slava, cinstea şi închinăciunea, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Apoi *luând preotul mai întâi inelul cel din dreapta, face cu el chipul crucii pe faţa mirelui* atingând fruntea lui şi a miresei şi zicând de trei ori:

Se logodeşte robul lui Dumnezeu (N), cu roaba lui Dumnezeu (N), în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh.

Strana: Amin.

Şi îl pune, împreună cu naşul, *în degetul mâinii drepte a mirelui. Asemenea şi miresei,* făcând chipul crucii şi atingând cu inelul fruntea ei şi a mirelui, zice de trei ori:

Se logodeşte roaba lui Dumnezeu (N), cu robul lui Dumnezeu (N), în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh.

Strana: Amin.

Iar pe acesta îl pune, împreună cu naşa, *în degetul mâinii drepte a miresei.* Apoi naşii le schimbă în degetul inelar al mâinii stângi a mirilor.

Diaconul: Domnului să ne rugăm. **Citeţul:** Doamne, miluieşte.

Apoi preotul zice această

Rugăciune

Stăpâne Doamne, Dumnezeul nostru, Care pe toţi îi miluieşti şi de toate porţi grijă, Cel ce ştii cele ascunse ale oamenilor şi ai cunoştinţă de toate, curăţeşte păcatele noastre şi iartă fărădelegile robilor Tăi, chemându-i pe ei la pocăinţă, şi dându-le lor iertare de greşeli, curăţire de păcate, dezlegare fărădelegilor celor de voie şi celor fără de voie. Cel ce ştii neputinţa firii omeneşti, Ziditorule şi Făcătorule, Care ai iertat pe Rahav cea desfrânată şi ai primit pocăinţa vameşului, nu pomeni păcatele tinereţii cele făcute de noi din neştiinţă. Căci de vei căuta spre fărădelegi, Doamne, Doamne, cine va putea suferi? Sau cine se va îndreptăţi înaintea Ta? Că numai Tu singur eşti drept, fără de păcat, sfânt, mult-milostiv, mult-îndurător, şi-Ţi pare rău de răutăţile oamenilor. Tu, Stăpâne, Cel ce ai însoţit pe robii Tăi aceştia (N), uneşte-i unul cu altul în dragoste, dăruieşte-le lor smerenia vameşului, lacrimile

desfrânatei, mărturisirea tâlharului; ca, prin pocăinţă din toată inima lor, într-un gând şi în pace împlinind poruncile Tale, să se învrednicească şi de cerească Ta împărăţie. Că Tu eşti chivernisitorul tuturor şi Ţie slavă înălţăm, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Preotul: Pace tuturor. **Strana:** Şi duhului tău.

Diaconul: Capetele voastre Domnului să le plecaţi. **Strana:** Ţie, Doamne.

Preotul zice această

Rugăciune

Stăpâne, Iisuse Hristoase, Cuvântul lui Dumnezeu, Cel ce Te-ai înălţat pe cinstita şi de viaţă făcătoare Cruce şi ai rupt zapisul care era asupra noastră, şi ne-ai izbăvit pe noi din stăpânirea diavolului, curăţeşte fărădelegile robilor Tăi, pentru că, neputând purta zăduful şi greutatea zilei şi aprinderea trupească, vin împreună la primirea nunţii a doua, precum ai pus lege prin Pavel apostolul, vasul Tău cel ales, care a zis pentru noi smeriţii că mai bine este a se căsători în Domnul decât a arde. Însuţi, ca un bun şi iubitor de oameni, miluieşte şi iartă, curăţeşte, slăbeşte şi lasă greşelile noastre, că Tu eşti Cel ce ai ridicat pe umeri neputinţele noastre, că nimeni nu este fără de păcat sau fără de întinare, chiar dacă viaţa lui este de o singură zi; numai Tu singur ai purtat trup fără a

săvârşi păcat şi ne-ai dăruit şi nouă nepătimire în viaţa cea de veci. Că Tu eşti Dumnezeul nostru, Dumnezeul celor ce se pocăiesc, şi Ţie slavă înălţăm împreună şi Părintelui Tău celui fără de început şi Preasfântului Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Diaconul: Domnului să ne rugăm. **Citeţul:** Doamne, miluieşte. **Preotul:**

Rugăciune

Dumnezeule Cel Sfânt, Care din ţărână ai făcut pe om şi din coasta lui ai făcut femeie şi ai însoţit-o lui spre ajutor, pentru că aşa a plăcut slavei Tale să nu fie omul singur pe pământ, Însuţi şi acum, Stăpâne, întinde mâna Ta din sfântul Tău locaş şi uneşte pe robul Tău (N), cu roaba Ta (N) (preotul ia dreapta mirelui şi o uneşte cu dreapta miresei), pentru că de către Tine se însoţeşte bărbatul cu femeia. Uneşte-i pe ei într-un gând; încununează-i într-un trup; dăruieşte-le roadă pântecelui, dobândire de prunci buni. Că a Ta este stăpânirea, şi a Ta este împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

După aceasta, ***luând preotul cununia şi făcând cu ea chipul crucii pe faţa mirelui, atingând fruntea lui şi a miresei, zice de trei ori:***

Se cunună robul lui Dumnezeu (N), cu roaba lui Dumnezeu (N), în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh.

Strana: Amin.

Şi după ce sărută mirele cununia, preotul, împreună cu naşul, i-o pune pe cap. Asemenea face şi la mireasă, atingând fruntea ei şi a mirelui şi zicând de trei ori:

Se cunună roaba lui Dumnezeu (N), cu robul lui Dumnezeu (N), în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh.

Strana: Amin.

Şi pune, împreună cu naşa, *cununia pe capul miresei. Apoi îi binecuvintează pe ei de trei ori,* zicând:

Doamne, Dumnezeul nostru, cu mărire şi cu cinste încununează-i pe dânşii (*Psalm* 8: 5).

Diaconul: Să luăm aminte. Preotul: Pace tuturor. Citeţul: Şi duhului tău.

Apoi prochimenul, glasul al 8-lea, psalmul 20:

Pus-ai pe capetele lor cununi de pietre scumpe.

Stih: Viaţă au cerut de la Tine şi le-ai dat lor.

Diaconul: Înţelepciune.

APOSTOLUL (*Efeseni* 5: 20–33)

Citeţul: Din Epistola către Efeseni a Sfântului Apostol Pavel, citire.

Diaconul: Să luăm aminte. Citeţul:

Fraţilor, mulţumiţi totdeauna pentru toate, întru numele Domnului nostru Iisus Hristos, lui Dumnezeu-Tatăl. Supuneţi-vă unul altuia, întru frica lui Hristos. Femeile să se supună bărbaţilor lor ca Domnului, pentru că bărbatul este cap femeii, precum şi Hristos este cap Bisericii, trupul Său, al cărui mântuitor şi este. Căci, precum Biserica se supune lui Hristos, aşa şi femeile bărbaţilor lor, întru totul. Bărbaţilor, iubiţi pe femeile voastre,

după cum şi Hristos a iubit Biserica şi S-a dat pe Sine pentru ea, ca s-o sfinţească, curăţind-o cu baia apei prin cuvânt. Şi ca s-o înfăţişeze Sieşi, Biserică slăvită, neavând pată sau zbârcitură, ori altceva de acest fel, ci ca să fie sfântă şi fără de prihană. Aşadar, bărbaţii sunt datori să-şi iubească femeile, ca pe înseşi trupurile lor. Cel ce-şi iubeşte femeia, pe sine se iubeşte. Căci nimeni vreodată nu şi-a urât trupul său, ci fiecare îl hrăneşte şi îl încălzeşte, precum şi Hristos Biserica. Pentru că suntem mădulare ale trupului Lui, din carnea Lui şi din oasele Lui. De aceea, va lăsa omul pe tatăl său şi pe mama sa şi se va lipi de femeia sa şi vor fi amândoi un trup. Taina aceasta mare este; iar eu zic în Hristos şi în Biserică. Astfel şi voi, fiecare aşa să-şi iubească femeia ca pe sine însuşi; iar femeia să se teamă de bărbat.

Preotul: Pace ţie. **Citeţul:** Şi duhului tău. **Apoi:** Aliluia, **glasul al 5-lea:** Tu, Doamne, ne vei păzi şi ne vei apăra de neamul acesta în veac.

Diaconul: Înţelepciune. Drepţi. Să ascultăm Sfânta Evanghelie. **Preotul:** Pace tuturor. **Strana:** Şi duhului tău.

EVANGHELIA (*Ioan* 2: 1–11)

Preotul: Din Sfânta Evanghelie de la Ioan, citire. **Strana:** Slavă Ţie, Doamne, slavă Ţie. **Diaconul:** Să luăm aminte. **Preotul:**

n vremea aceea s-a făcut nuntă în Cana Galileei, iar Mama lui Iisus era acolo. Şi au fost chemaţi la nuntă şi Iisus cu ucenicii Săi. Şi, sfârşindu-se vinul, a zis Mama lui Iisus către El: Nu mai au vin. Iar Iisus i-a răspuns: Ce ne priveşte

pe Mine şi pe tine, femeie? Încă n-a venit ceasul Meu. Mama Sa a zis celor care slujeau: Faceţi orice vă va spune. Şi erau acolo şase vase de piatră, puse pentru curăţirea iudeilor, care luau câte două sau trei vedre. Iisus le-a poruncit: Umpleţi vasele cu apă. Şi le-au umplut până sus. Apoi le-a zis: Scoateţi acum şi duceţi nunului. Iar ei i-au dus. Şi, când nunul a gustat apa care se făcuse vin şi nu ştia de unde este, ci numai slujitorii care scoseseră apa ştiau, a chemat nunul pe mire şi i-a zis: Orice om pune întâi vinul cel bun şi, când se ameţesc, pune pe cel mai slab. Dar tu ai ţinut vinul cel bun până acum. Acest început al minunilor l-a făcut Iisus în Cana Galileei şi Şi-a arătat slava Sa; şi au crezut în El ucenicii Săi.

Strana: Slavă Ţie, Doamne, slavă Ţie.

Apoi diaconul zice:

Să zicem toţi din tot sufletul şi din tot cugetul nostru, să zicem.

Strana: Doamne, miluieşte.

Doamne Atotstăpânitorule, Dumnezeul părinţilor noştri, rugămu-ne Ţie, auzi-ne şi ne miluieşte.

Strana: Doamne, miluieşte.

Miluieşte-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ţie, auzi-ne şi ne miluieşte.

Strana: Doamne, miluieşte (de trei ori).

Încă ne rugăm pentru mila, viaţa, pacea, sănătatea, mântuirea şi ocrotirea robilor Tăi (N), care se însoţesc unul

cu altul prin taina nunţii, şi pentru ca să li se ierte lor toată greşeala cea de voie şi cea fără de voie.

Încă ne rugăm pentru robii Tăi (N), naşii lor, şi pentru poporul ce stă înainte în sfântă biserica aceasta, pentru sănătatea şi pentru mântuirea lui.

Încă ne rugăm pentru toţi fraţii noştri şi pentru toţi dreptslăvitorii creştini, pentru sănătatea şi mântuirea lor.

Preotul:

Că milostiv şi iubitor de oameni Dumnezeu eşti şi Ţie slavă înălţăm, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Diaconul: Domnului să ne rugăm. **Citeţul:** Doamne, miluieşte.

Preotul zice cu glas mare această

Rugăciune

Stăpâne, Dumnezeul nostru, Care, în purtarea Ta de grijă cea de mântuire, ai binevoit în Cana Galileei a arăta nunta cinstită, prin venirea Ta, Însuţi şi acum pe robii Tăi aceştia (N), pe care ai binevoit a-i însoţi unul cu altul, păzeşte-i în pace şi în bună-înţelegere. Arată nunta lor cinstită, fereşte patul lor neîntinat. Binevoieşte să-şi petreacă viaţa lor fără prihană. Şi-i învredniceşte pe ei să ajungă bătrâneţi fericite, cu inimă curată împlinind poruncile Tale. Că Tu eşti Dumnezeul nostru, Dumnezeu care miluieşti şi mântuieşti, şi Ţie slavă înălţăm, împreună şi Celui fără de început al Tău Părinte şi Preasfântului şi bunului şi de viaţă făcătorului Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin. Iar diaconul zice Ectenia cererilor:

Apără, mântuieşte, miluieşte şi ne păzeşte pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Strana: Doamne, miluieşte.

Ziua toată desăvârşită, sfântă, în pace şi fără de păcat, de la Domnul să cerem.

Strana: Dă, Doamne.

Înger de pace, credincios îndreptător *(călăuzitor)*, păzitor sufletelor şi trupurilor noastre, de la Domnul să cerem.

Milă şi iertare de păcatele şi de greşelile noastre, de la Domnul să cerem.

Cele bune şi de folos sufletelor noastre şi pace lumii, de la Domnul să cerem.

Cealaltă vreme a vieţii noastre în pace şi în pocăinţă a o săvârşi, de la Domnul să cerem.

Sfârşit creştinesc vieţii noastre, fără durere, neînfruntat, în pace, şi răspuns bun la înfricoşătoarea judecată a lui Hristos să cerem.

Unitatea credinţei şi împărtăşirea Sfântului Duh cerând, pe noi înşine şi unii pe alţii şi toată viaţa noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Strana: Ţie, Doamne.

Preotul:

Şi ne învredniceşte pe noi, Stăpâne, cu îndrăznire, fără de osândă, să cutezăm a Te chema pe Tine, Dumnezeu-Tatăl Cel ceresc, şi a zice:

Strana: Tatăl nostru...

Apoi preotul:

Că a Ta este împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: **Amin.**

Preotul: **Pace tuturor.** Strana: **Şi duhului tău.** Diaconul: **Capetele voastre Domnului să le plecaţi.** Strana: **Ţie, Doamne.** După aceea se aduc *paharul cu vin şi pâine şi le binecuvintează preotul.*

Preotul zice această

Rugăciune

Dumnezeule, Cel ce toate le-ai făcut cu puterea Ta şi ai întărit pământul şi ai înfrumuseţat cununa tuturor celor făcute de Tine, şi acest pahar de obşte *(comun)*, pe care l-ai dat celor ce se însoţesc prin unirea nunţii, binecuvintează-l cu duhovnicească Ta binecuvântare. Că s-a binecuvântat numele Tău şi s-a preaslăvit împărăţia Ta, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: **Amin.**

Apoi cântăreţii cântă: **Paharul mântuirii...,** iar preotul, *luând pâinea şi paharul cu vin, dă mirelui de gustă de câte trei ori; asemenea şi miresei.*

Şi îndată, luând cădelniţa, *începe a cădi împrejurul mesei, făcând ocolire cu cei cununaţi şi cu naşii,* de trei ori, cântând troparul acesta, glasul al 5-lea:

Isaie, dănţuieşte! Fecioara a avut în pântece şi a născut Fiu pe Emanuil, pe Dumnezeu şi Omul; Răsăritul este numele Lui, pe Care slăvindu-L, pe Fecioara o fericim.

Alte tropare, glasul al 7-lea:

Sfinţilor Mucenici, care bine v-aţi nevoit şi v-aţi încununat, rugaţi-vă Domnului să se miluiască sufletele noastre.

Slavă Ţie, Hristoase Dumnezeule; lauda Apostolilor şi bucuria Mucenicilor, a căror propovăduire este Treimea cea de o fiinţă.

Cei cununaţi pleacă fruntea spre Sfânta Evanghelie. După aceea *preotul ia, împreună cu naşul, cununia de la mire*, după ce a zis:

Mărit să fii, mire, ca Avraam, binecuvântat să fii ca Isaac, să te înmulţeşti ca Iacov, umblând în pace şi lucrând în dreptate poruncile lui Dumnezeu.

Preotul ia, împreună cu nuna, cununia de la mireasă, după ce a zis:

Şi tu, mireasă, mărită să fii ca Sarra, să te veseleşti ca Rebeca, să te înmulţeşti ca Rahela, veselindu-te cu bărbatul tău şi păzind rânduielile Legii, că aşa a binevoit Dumnezeu.

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citeţul: Doamne, miluieşte. Preotul:

Doamne, Dumnezeul nostru, Care ai venit în Cana Galileei şi nunta de acolo ai binecuvântat-o, binecuvintează şi pe robii Tăi aceştia (N), care cu purtarea Ta de grijă s-au însoţit prin unirea nunţii. Binecuvintează intrările şi ieşirile lor. Înmulţeşte cu bunătăţi viaţa lor. Primeşte cununile lor în împărăţia Ta, păzindu-i curaţi, fără prihană şi neasupriţi în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Preotul: Pace tuturor. Strana: Şi duhului tău. Diaconul: Capetele voastre Domnului să le plecaţi. Strana: Ţie, Doamne.

Apoi preotul zice această

Rugăciune

Tatăl, Fiul şi Sfântul Duh, Treimea Cea întru tot sfântă şi de o fiinţă şi începătoare de viaţă, o Dumnezeire şi o împărăţie, să vă binecuvinteze pe voi. Să vă dea vouă viaţă îndelungată, naştere de prunci buni, spor în viaţă şi în credinţă. Să vă umple pe voi de toate bunătăţile cele pământeşti şi să vă învrednicească şi de desfătarea bunătăţilor celor făgăduite; pentru rugăciunile Preasfintei Născătoare de Dumnezeu şi ale tuturor sfinţilor.

Strana: **Amin.**

Şi preotul face *otpustul* acesta: **Slavă Ţie, Hristoase Dumnezeule, nădejdea noastră, slavă Ţie.**

Strana: **Slavă..., Şi acum..., Doamne, miluieşte (de trei ori), Părinte, binecuvintează!**

Preotul:

Cel ce cu venirea Sa în Cana Galileei a arătat nunta cinstită, Hristos, Adevăratul nostru Dumnezeu, pentru rugăciunile Preacuratei Sale Maici, ale Sfinţilor, slăviţilor şi întru tot lăudaţilor Apostoli, ale Sfinţilor, de Dumnezeu încununaţilor şi întocmai cu Apostolii împăraţi Constantin şi Elena, ale Sfântului Mare Mucenic Procopie şi ale tuturor Sfinţilor, să ne miluiască şi să ne mântuiască pe noi, ca un bun şi iubitor de oameni.

Strana: **Amin.**

Apoi *cei cununaţi urmează pe preot la icoana Mântuitorului şi la icoana Maicii Domnului unde se închină şi le sărută.* Vin la masă unde *primesc felicitările.*

Această slujbă se face neschimbată şi la a treia nuntă.

Iar *a patra nuntă*, nimeni să nu îndrăznească să o săvârşească, pentru că *este o fărădelege*; şi cine va îndrăzni a cununa să ştie bine că va cădea în osânda canonisirii şi va fi pedepsit greu, lipsindu-se de harul preoţiei.

Despre Slujba de mulţumire la „cununiile de argint, aur şi diamant"

S-a luat obiceiul ca, după 25 de ani de convieţuire, soţul şi soţia care au primit Sfânta Taină a Cununiei să ceară preoţilor să le facă aşa-numita «cununie de argint», iar după 50 de ani «cununia de aur», sau după 75 de ani – ceea ce este o situaţie cu totul rară – «cununia de diamant sau platină».

Pentru îndrumarea preoţilor, arătăm că la astfel de ocazii se va săvârşi *Rânduiala Slujbei de mulţumire pentru toată facerea de bine primită de la Dumnezeu* (vezi paginile 58-70), *adăugându-se la ectenii,* când se rostesc mulţumirile: **Pentru binefacerile ce au fost asupra robilor lui Dumnezeu (N), în timpul celor 25 (respectiv 50 sau 75) de ani de împreună-vieţuire.** *Acelaşi adaos se va pune şi la Rugăciunea de mulţumire de la sfârşitul slujbei.* Întrucât unii credincioşi schimbă din nou, cu acest prilej, inele (de argint, aur etc.), aceste inele, după ce se face cu ele semnul Sfintei Cruci pe Sfânta Evanghelie, vor fi puse în degetele inelare ale celor pentru care se face Slujba de mulţumire, cu formula: **Se binecuvintează robul lui Dumnezeu (N), cu roaba lui Dumnezeu (N), în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin (de 3 ori).** *Punerea inelelor se obişnuieşte a se face înainte de rostirea Rugăciunii de mulţumire de la sfârşitul Slujbei de mulţumire,* naşii schimbându-le ca şi la logodnă. *Nu se folosesc cununiile, paharul cu vin şi pâinea şi nici nu se înconjoară masa cu cântarea troparelor respective.* Slujba se încheie cu *apolisul de la rânduiala Cununiei.*

Această slujbă nu face parte din Sfintele Taine, ci este o *rugăciune de mulţumire şi binecuvântare* solicitată preotului de către un soţ şi o soţie care în fidelitate reciprocă au trăit cununia lor ca viaţă binecuvântată de Dumnezeu.

RÂNDUIALA SLUJBEI DE MULŢUMIRE

pentru toată binefacerea primită de la Dumnezeu

Dacă cineva doreşte a mulţumi lui Dumnezeu pentru vreo binefacere dobândită de la El, mulţumirea se face în felul următor:

Dacă mulţumirea se face împreună cu Dumnezeiasca Liturghie, după Binecuvântată este împărăţia..., ***la ectenia mare se adaugă cererile de mulţumire.*** **După vohod,** ***troparele zilei şi ale mulţumirii.*** **După Apostolul şi Evanghelia zilei se pun şi** ***ale mulţumirii. La ectenia întreită se adaugă cererile de mulţumire.*** **Chinonicul zilei şi acesta,** ***al mulţumirii:***

Cânta-voi Domnului, binefăcătorului meu, şi voi cânta numele Domnului, Celui Preaînalt. Aliluia.

După Rugăciunea amvonului se citeşte ***rugăciunea mulţumirii*** **şi se cântă** ***doxologia mare sau Imnul Sfântului Niceta de Remesiana.***

Iar ***dacă mulţumirea nu se face la Liturghie,*** **se urmează astfel:** ***preotul, îmbrăcat în epitrahil şi felon, stând înaintea Sfintei Mese (sau înaintea mesei pregătite în mijlocul bisericii) şi tămâind cruciş,*** **începe rugăciunea de mulţumire, zicând:**

Slavă Sfintei şi Celei de o fiinţă şi de viaţă făcătoarei şi nedespărţitei Treimi, totdeauna, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin. Şi se cântă, pe glasul al şaselea, în timp ce preotul cădeşte: Împărate ceresc... Apoi: Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă

Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăţia..., Doamne, miluieşte (de 12 ori), Slavă..., Şi acum..., Veniţi să ne închinăm... şi

PSALMUL 117

Lăudaţi pe Domnul că este bun, că în veac este mila Lui. Să zică, dar, casa lui Israel, că este bun, că în veac este mila Lui. Să zică, dar, casa lui Aaron că este bun, că în veac este mila Lui. Să zică, dar, toţi cei ce se tem de Domnul că este bun, că în veac este mila Lui. În necaz am chemat pe Domnul şi m-a auzit şi m-a scos întru desfătare. Domnul este ajutorul meu, nu mă voi teme de ce-mi va face mie omul. Domnul este ajutorul meu şi eu voi privi cu bucurie pe vrăjmaşii mei. Mai bine este a te încrede în Domnul, decât a te încrede în om. Mai bine este a nădăjdui în Domnul, decât a nădăjdui în căpetenii. Toate neamurile m-au înconjurat şi în numele Domnului i-am înfrânt pe ei. Înconjurând m-au înconjurat şi în numele Domnului i-am înfrânt pe ei. Înconjuratu-m-au ca albinele fagurele, dar s-au stins ca focul de spini şi în numele Domnului i-am înfrânt pe ei. Împingându-mă m-au împins să cad şi Domnul m-a sprijinit. Tăria mea şi lauda mea este Domnul şi mi-a fost mie spre mântuire. Glas de bucurie şi de mântuire în corturile dreptţilor: «Dreapta Domnului a făcut putere, dreapta Domnului m-a înălţat, dreapta Domnului a făcut putere». Nu voi muri, ci voi fi viu şi voi vesti lucrările Domnului. Certând m-a certat Domnul, dar morţii nu m-a dat. Deschideţi-mi mie porţile dreptăţii; intrând în ele voi lăuda pe Domnul. Aceasta este poarta Domnului; dreptţii vor intra prin ea. Te voi lăuda, că m-ai auzit şi ai fost mie spre izbăvire. Piatra pe care n-au băgat-o în seamă ziditorii, aceasta a ajuns în capul unghiului. De la Domnul s-a făcut aceasta şi minunată este întru ochii noştri. Aceasta este ziua pe care a făcut-o Domnul, să ne bucurăm şi să ne veselim întru ea. O, Doamne, mântuieşte! O, Doamne, sporeşte! Binecuvântat este cel ce vine întru numele Domnului; binecuvântatu-v-am pe voi, din casa Domnului. Dumnezeu este

Domnul şi S-a arătat nouă. Tocmiţi sărbătoare cu ramuri umbroase, până la coarnele altarului. Dumnezeul meu eşti Tu şi Te voi lăuda; Dumnezeul meu eşti Tu şi Te voi înălţa. Te voi lăuda că m-ai auzit şi ai fost mie spre mântuire. Lăudaţi pe Domnul că este bun, că în veac este mila Lui.

Slavă... Şi acum..., Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeule (de trei ori).

Iar diaconul zice ectenia mare: Cu pace, Domnului să ne rugăm...

Strana: Doamne, miluieşte şi celelalte până la: Pentru cei ce călătoresc..., şi îndată adaugă aceste cereri de mulţumire:

Pentru ca să primească în jertfelnicul Său cel mai presus de ceruri, mulţumirea şi rugăciunea noastră de acum, a nevrednicilor Săi robi, şi cu îndurare să ne miluiască pe noi, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să nu se întoarcă de la mulţumirea noastră, pe care o aducem cu inimă smerită, pentru binefacerile pe care le-am primit de la El, ci ca o tămâie cu bun miros şi ca o arădere de tot, bineprimită să-i fie Lui, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să audă şi acum glasul rugăciunii noastre, a nevrednicilor Săi robi, şi buna cerere şi dorirea credincioşilor Săi spre bine să le plinească şi, ca un milostiv, totdeauna să ne dăruiască binefaceri, nouă şi sfintei Sale Biserici şi întregului Său popor dreptcredincios, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să izbăvească sfânta Sa Biserică, pe robii Săi (N) şi pe noi toţi, de toţi vrăjmaşii văzuţi şi nevăzuţi, şi, cu sănătate, întru lungime de zile, în pace şi cu ocrotirea îngerilor Săi, totdeauna să-i înconjoare pe credincioşii Săi robi, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fim izbăviţi noi..., Apără, mântuieşte, miluieşte şi ne păzeşte... şi celelalte. Ecfonisul: Că Ţie se cuvine toată slava... Apoi: Dumnezeu este Domnul... (de trei ori) şi

TROPARUL,

glasul al 4-lea:

Mulţumitori fiind noi, nevrednicii robii Tăi, Doamne, pentru binefacerile Tale cele mari, pe care le-ai revărsat asupra noastră, lăudând, Te binecuvântăm, mulţumim, cântăm şi slăvim marea Ta milostivire şi, cu dragoste, ca nişte robi, strigăm Ţie: Binefăcătorule, Mântuitorul nostru, slavă Ţie.

Slavă..., glasul al 3-lea:

De binefacerile şi darurile Tale, ca nişte robi netrebnici, învrednicindu-ne în dar, Stăpâne, cu osârdie alergăm către Tine; mulţumire Îţi aducem după putere şi, slăvindu-Te ca pe un Dătător de bine şi Făcător a toate, strigăm: Slavă Ţie, Dumnezeule, întru tot îndurate.

Şi acum..., acelaşi glas:

Născătoare de Dumnezeu, ajutătoarea creştinilor, noi robii tăi, agonisind mijlocirea ta, cu mulţumire strigăm ţie: Bucură-te, Preacurată Născătoare de Dumnezeu Fecioară; şi ne rugăm totdeauna să ne izbăveşti de toate nevoile, prin rugăciunile tale, grabnică-ajutătoare.

Diaconul: Să luăm aminte. Preotul: Pace tuturor. Cântăreţul: Şi duhului tău.

Prochimen, glasul al 4-lea, psalmul 12:

Cânta-voi Domnului, binefăcătorului meu, şi voi cânta numele Domnului, Celui Preaînalt.

Stih: Bucura-se-va inima mea de mântuirea Ta.

Diaconul: Înţelepciune.

APOSTOLUL (*Coloseni* 3: 14–17, 23-24; 4: 2, 18)

Citeţul: Din Epistola către Coloseni a Sfântului Apostol Pavel, citire.

Diaconul: Să luăm aminte. **Citeţul:**

Fraţilor, îmbrăcaţi-vă întru dragoste, care este legătura desăvârşirii, iar pacea lui Hristos, întru care aţi fost chemaţi, ca să fiţi într-o unire, să stăpânească în inimile voastre şi fiţi mulţumitori. Cântaţi în inimile voastre lui Dumnezeu, mulţumindu-I în psalmi, în laude şi în cântări duhovniceşti. Orice faceţi, cu cuvântul sau cu fapta, toate să le faceţi în numele Domnului Iisus şi, prin El, să mulţumiţi lui Dumnezeu-Tatăl. Orice lucraţi, lucraţi din toată inima, ca pentru Domnul şi nu ca pentru oameni, bine ştiind că de la Domnul veţi primi răsplata moştenirii, pentru că Domnului Hristos Îi slujiţi. Stăruiţi în rugăciune; fiţi treji în ea cu mulţumire. Harul să fie cu voi. Amin.

Preotul: Pace ţie, cititorule. **Cântăreţul:** Şi duhului tău. **Apoi:** Aliluia, **glasul 1, psalmul 68. Stih:** Lăuda-voi numele Dumnezeului meu cu cântare şi-L voi preaslăvi pe El cu laudă.

Diaconul: Înţelepciune. Drepţi. Să ascultăm Sfânta Evanghelie. **Preotul:** Pace tuturor. **Strana:** Şi duhului tău.

EVANGHELIA (*Marcu* 11: 22–25)

Preotul: Din Sfânta Evanghelie de la Marcu, citire. **Strana:** Slavă Ţie, Doamne, slavă Ţie. **Diaconul:** Să luăm aminte. **Preotul:**

Zis-a Domnul ucenicilor Săi: Aveţi credinţă în Dumnezeu. Adevărat zic vouă că oricine va zice acestui munte: Ridică-te şi te aruncă în mare, şi nu se va îndoi în inima lui, ci va crede că ceea ce spune se va face, fi-va lui orice va zice. De aceea vă zic vouă: Toate câte cereţi, rugându-vă, să credeţi că le-aţi primit şi le veţi avea. Iar când staţi de vă rugaţi, iertaţi orice aveţi împotriva cuiva, ca şi Tatăl vostru Cel din ceruri să vă ierte vouă greşelile voastre.

Strana: Slavă Ţie, Doamne, slavă Ţie.

Îndată după Evanghelie, diaconul zice ectenia aceasta:

Miluieşte-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ţie, auzi-ne şi ne miluieşte.

Corul: Doamne, miluieşte (de trei ori, după fiecare cerere).

Încă ne rugăm pentru Preafericitul Părintele nostru (N), Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, [pentru (Înalt-) Preasfinţitul (Arhi-) Episcopul şi Mitropolitul nostru (N)], pentru sănătatea şi mântuirea sa.

Încă ne rugăm pentru binecredinciosul popor român de pretutindeni, pentru cârmuitorii ţării noastre, pentru mai marii oraşelor şi ai satelor şi pentru iubitoarea de Hristos armată, pentru sănătatea şi mântuirea lor.

Ca nişte robi nevrednici, cu frică şi cutremur mulţumind milostivirii Tale, Mântuitorule şi Stăpânule al nostru, Doamne, pentru binefacerile Tale, pe care cu îmbelşugare le-ai revărsat asupra robilor Tăi, cădem înaintea Ta, şi, ca unui Dumnezeu, Îţi aducem doxologie şi cu umilinţă stri-

găm: Izbăveşte din toate nevoile pe robii Tăi şi ca un milostiv plineşte totdeauna dorinţele noastre, ale tuturor. Cu deadinsul ne rugăm Ţie, auzi-ne şi ne miluieşte.

Precum ai ascultat cu milostivire rugăciunile robilor Tăi, Doamne, şi le-ai arătat lor marea Ta iubire de oameni, aşa şi de acum înainte, netrecându-i cu vederea, împlineşte, spre slava Ta, toate bunele dorinţe ale credincioşilor Tăi robi, şi arată spre noi, spre toţi, mila Ta cea bogată, trecând cu vederea greşelile noastre. Rugămu-ne Ţie, auzi-ne şi ne miluieşte.

Ca nişte tămâie cu bun miros şi ca o ardere de tot, bineprimită să fie, întru tot bunule Stăpâne, această mulţumire a noastră înaintea slavei Tale, şi trimite totdeauna, ca un îndurat, robilor Tăi, mila Ta cea bogată şi îndurările Tale şi izbăveşte pe robii Tăi de toate meşteşugirile văzuţilor şi nevăzuţilor vrăjmaşi, pe ei, Biserica Ta cea sfântă, oraşul (ori satul) acesta şi pe tot poporul Tău, şi dăruieşte tuturor sănătate, lungime de zile şi sporire întru toate faptele cele bune. Rugămu-ne Ţie, auzi-ne şi degrab ne miluieşte.

Iar preotul zice: Auzi-ne pe noi, Dumnezeule, Mântuitorul nostru... Strana: Amin. Diaconul zicând: Domnului să ne rugăm, strana cântă: Doamne, miluieşte. Apoi preotul, cu toată umilinţa, citeşte:

Rugăciunea de mulţumire

Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, Dumnezeul îndurărilor şi a toată milostivirea, a Cărui milă este nemăsurată şi iubire de oameni adânc neajunsă, la a Ta slavă căzând, cu frică

și cu cutremur, ca niște robi nevrednici, cu umilință aducem acum mulțumire bunătății Tale, pentru binefacerile ce au fost asupra robilor Tăi (N); și ca pe Domnul, Stăpânul și Binefăcătorul, Te slăvim, Îți cântăm și Te lăudăm. Și iarăși, căzând înaintea Ta, mulțumim, rugând cu umilință nemăsurata și nespusa Ta milostivire ca, precum ai binevoit a primi acum rugăciunile robilor Tăi și cu milostivire i-ai învrednicit a li se împlini cererile, așa și de acum înainte învrednicește-i a spori întru dreapta credință, în dragostea cea către Tine și cea către aproapele și întru toate faptele cele bune și a dobândi ale Tale binefaceri, împreună cu toți credincioșii Tăi. Mântuiește-i de toată reaua întâmplare, dăruindu-le pace și liniște. Și ne învrednicește pe toți, totdeauna a grăi și a cânta Ție și Celui fără de început al Tău Părinte și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, Dumnezeului celui slăvit întru o ființă: (Și îndată cu glas mai înalt:)

Slavă Ție, Dumnezeului nostru, Dătătorului nostru de bine, în vecii vecilor.

Strana: Amin. Apoi cântă Imnul Sfântului Niceta de Remesiana (stihuri alese):

Pe Tine, Dumnezeule, Te lăudăm, pe Tine, Doamne, Te mărturisim. Pe Tine, preaveșnicule Părinte, tot pământul Te slăvește.

Ție toți Îngerii, Ție cerurile și toate puterile, Ție Heruvimii și Serafimii, cu neîncetat glas Îți strigă:

Sfânt, sfânt, sfânt - Domnul Dumnezeu Savaot. Pline sunt cerurile şi pământul de mărirea slavei Tale.

Mântuieşte, Doamne, poporul Tău şi binecuvintează moştenirea Ta şi paşte-o pe ea şi o înalţă în veci.

Spre Tine, Doamne, am nădăjduit; să nu ne ruşinăm în veci. Amin.

Apoi, binecuvântând poporul, preotul zice:

Binecuvântarea Domnului să fie peste voi, cu al Său har şi cu a Sa iubire de oameni, totdeauna, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Preotul: Slavă Ţie, Hristoase Dumnezeule, nădejdea noastră, slavă Ţie. Dacă *Slujba de mulţumire* s-a săvârşit cu prilejul împlinirii unor ani de convieţuire a soţilor, atunci se face *otpustul Cununiei* (pag. 102), iar la alte evenimente se face *otpustul mic:*

Hristos, Adevăratul nostru Dumnezeu, pentru rugăciunile Preacuratei Sale Maici, ale Cuvioşilor şi de Dumnezeu purtătorilor Părinţi ai noştri şi pentru ale tuturor Sfinţilor, să ne miluiască şi să ne mântuiască pe noi, ca un bun şi de oameni iubitor.

Strana: Amin. Preotul rosteşte *Polihroniul:*

Preafericitului Părintelui nostru (N), Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române [(Înalt) Preasfinţitului (Arhi-) Episcopul (şi Mitropolitul) nostru (N)], dă-i, Doamne, zile îndelungate şi sporire în dreapta propovăduire a cuvântului adevărului Tău şi în cârmuirea turmei celei cuvântătoare pe calea mântuirii, şi-l păzeşte întru mulţi ani.

Strana cântă: Mulţi ani trăiască (de trei ori).

Binecredinciosului popor român de pretutindeni, conducătorilor țării noastre, mai marilor orașelor și satelor și iubitoarei de Hristos armate, dă-le, Doamne, zile bune și îndelungate, cu viață pașnică, sănătate, mântuire și întru toate bună sporire, iar asupra vrăjmașilor biruință, și îi păzește întru mulți ani.

Strana cântă: Mulți ani trăiască (de trei ori).

Robilor lui Dumnezeu (N) dă-le, Doamne, zile îndelungate, cu viață pașnică, sănătate, mântuire și întru toate bună sporire, și-i păzește întru mulți ani.

Strana cântă: Mulți ani trăiască (de trei ori).

În vremea polihroniului, preotul stă cu Sfânta cruce în mână, dinaintea ușilor împărătești, cu fața spre popor, și la fiecare Mulți ani trăiască înseamnă poporul cu Sfânta cruce, făcând semnul crucii spre apus, spre miazăzi și spre miazănoapte. Apoi sărută Sfânta cruce, iar strana cântă: Mulți ani trăiască, până ce toți sărută Sfânta cruce.

SLUJBA LA ÎMPĂCAREA CELOR DIVORŢAŢI

(refacerea legăturii de căsătorie dintre bărbatul şi femeia care au divorţat)

Diaconul: Binecuvintează, părinte!

Preotul: Binecuvântat este Dumnezeul nostru totdeauna, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin. Şi cântă: Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie! cu stihurile din Psalmul 127, timp în care preotul face cădire mică:

Fericiţi sunt toţi cei ce se tem de Domnul, care umblă în căile Lui.

Rodul muncii mâinilor tale vei mânca, fericit eşti; bine-ţi va fi!

Femeia ta ca o vie roditoare în laturile casei tale, fiii tăi ca nişte vlăstare tinere de măslin, împrejurul mesei tale.

Iată, aşa se va binecuvânta omul, cel ce se teme de Domnul.

Te va binecuvânta Domnul din Sion şi vei vedea bunătăţile Ierusalimului în toate zilele vieţii tale.

Şi vei vedea pe fiii fiilor tăi. Pace peste Israel!

Iar diaconul zice ectenia mare: Cu pace *(în pace)*, Domnului să ne rugăm!

Strana (la fiecare cerere): Doamne, miluieşte!

Diaconul: Pentru pacea de sus...; Pentru pacea a toată lumea...; Pentru Preafericitul ş(Înalt-) Preasfinţitulţ... Apoi adaugă aceste cereri:

Pentru robul lui Dumnezeu (N) şi roaba lui Dumnezeu (N), care iarăşi se însoţesc unul cu altul, prin căsătorie, şi pentru ca să li se dea lor viaţă cumpătată şi purtare fără prihană, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să li se dăruiască lor convieţuire în dragoste şi înţelegere, spor în fapte bune şi lungime de zile, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fim izbăviţi...; Apără, mântuieşte...; Pe Preasfânta... Preotul rosteşte ecfonisul: Că Ţie se cuvine... Strana: Amin. Diaconul: Domnului să ne rugăm! Preotul rosteşte această :

Rugăciune

Stăpâne iubitorule de oameni, Împărate al veacurilor şi Făcătorule a toate, Cel ce zidul despărţitor al vrajbei l-ai surpat şi ai dăruit pace neamului omenesc, Ţie ne rugăm şi pe Tine Te chemăm: Priveşte spre robul Tău (N) şi spre roaba Ta (N) şi revarsă peste ei binecuvântarea Ta. Reaşează pacea care s-a tulburat şi dragostea unuia către altul întăreşte-o în inimile lor. Îmbogăţeşte-i pe ei cu bună înţelegere duhovnicească şi cu paşnică purtare ca, având linişte sufletească, să se bucure de bunătăţile Tale şi să Te slăvească pe Tine, singurul Dumnezeu al iubirii şi Tatăl Domnului nostru Iisus Hristos, Căruia se cuvine toată slava, cinstea şi închinăciunea, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Preotul: Slavă Ţie, Hristoase... Apoi Otpustul mic şi polihroniul: Mulţi ani trăiască! (pag. 126).

MASLUL

SLUJBA SFÂNTULUI MASLU

Această Sfântă Taină este folositoare tuturor creştinilor bolnavi de boală trupească sau sufletească, dăruindu-le tămăduire trupului şi iertare sufletului. Pentru aceasta, se cuvine preoţilor să sfătuiască pe toţi creştinii, care vor cere a li se săvârşi această Taină, ca mai întâi să-şi cerceteze cugetul şi să se mărturisească la duhovnic. Apoi, adunându-se şapte preoţi sau trei numai, în biserică sau în casă, se îmbracă cu epitrahile şi feloane; se aşază o masă, pe care se pune un vas cu făină de grâu şi în mijlocul lui o candelă cu untdelemn curat; în făină se înfig şapte beţişoare înfăşurate cu vată pentru ungere. Lângă vas se aşază lumânări, Sfânta Evanghelie şi Sfânta Cruce. Şi stând preoţii în jurul mesei, preotul-protos cădeşte masa şi toată biserica sau casa şi pe cei de faţă, apoi, stând în faţa mesei şi căutând spre răsărit, face începutul aşa:

Binecuvântat este Dumnezeul nostru..., iar strana: Amin. Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie; Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Doamne, miluieşte (de 12 ori) Slavă..., Şi acum..., Veniţi să ne închinăm... (de 3 ori) şi Psalmul 142: Doamne, auzi rugăciunea mea... (caută-l la Aghiasma mică, pagina

184). Apoi ectenia mică: Iară şi iară... şi vosglas: Că Ţie se cuvine toată slava... Apoi cântăm: Aliluia, glasul al 6-lea. Stih: Doamne, nu cu mânia Ta să mă mustri pe mine, nici cu urgia Ta să mă cerţi... Stih: Miluieşte-mă, Doamne, că neputincios sunt... Şi troparele acestea, glasul al 6-lea: Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi... Slavă..., Doamne, miluieşte-ne pe noi... Şi acum..., Uşa milostivirii... (acestea caută-le la paginile 10–11). Psalmul 50: Miluieşte-mă, Dumnezeule... (caută-l la Aghiasma mică, pagina 185). Apoi:

CANONUL
Alcătuirea lui Arsenie
Cântarea I, glasul al 4-lea:

Irmos: *Adâncul Mării Roşii, cu urme neudate...*

Stih: Stăpâne, Hristoase milostive, miluieşte şi tămăduieşte pe robul Tău.

Cu untdelemnul îndurării Tale, Stăpâne, mângâind pururea sufletele şi trupurile oamenilor şi păzind prin untdelemn pe credincioşi, Însuţi şi acum, prin untdelemn, miluieşte pe cei ce caută scăpare la Tine.

De mila Ta, Stăpâne, este plin tot pământul; pentru aceasta, cu untdelemnul Tău cel dumnezeiesc fiind unşi astăzi, cerem cu credinţă să ni se dea nouă mila Ta cea mai presus de minte.

Slavă...

Iubitorule de oameni, Care ai poruncit cu milostivire apostolilor Tăi, să plinească ungerea Ta cea sfântă peste robii Tăi cei neputincioşi, pentru rugăciunile lor, miluieşte-ne pe toţi cu ungerea Ta.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Una curată, ceea ce ai îmbogăţit adâncul păcii cu rugăciunile tale cele de-a pururea către Dumnezeu, izbăveşte pe robul tău de toate neputinţele şi necazurile, ca neîncetat să te mărească pe tine.

Cântarea a 3-a

Irmos: *Se veseleşte de Tine Biserica...*

Tu însuţi, Cel ce eşti minunat şi milostiv pentru oamenii cei credincioşi, dă, Hristoase, acestuia, ce boleşte cumplit, harul Tău de sus.

Stâlparea cea de măslin ai arătat-o odinioară spre încetarea potopului, prin milostivirea Ta cea dumnezeiască; mântuieşte, Doamne, prin untdelemnul Tău cel sfânt, şi pe acesta ce pătimeşte.

Slavă...

Cu luminarea luminii celei dumnezeieşti, luminează cu mila Ta, Hristoase, pe acesta ce prin ungere vine acum, cu credinţă, spre mila Ta.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Caută de sus cu bunăvoinţă, Maica Făcătorului a toate, şi, cu rugăciunile tale, dezleagă suferinţa cea amară a acestuia ce boleşte.

Apoi Sedealna aceasta, glasul al 8-lea:

Podobie: *Fluierele păstoreşti...*

Cel ce eşti izvor dumnezeiesc al milei şi adânc al marii milostiviri, Îndurate, arată râurile milei Tale celei dumnezeieşti şi tămăduieşte pe toţi; revarsă izvoarele cele bogate ale minunilor şi spală pe toţi; că, la Tine pururea alergând, cu căldură cerem har.

Alta, glasul al 4-lea:

Podobie: *Cel ce Te-ai înălţat pe Cruce de bunăvoie...*

Doctorul şi ajutătorul celor ce sunt în dureri, Izbăvitorul şi Mântuitorul celor neputincioşi, Însuţi, Stăpâne al tuturor şi Doamne, dăruieşte tămăduire neputinciosului Tău rob;

îndură-Te şi miluieşte pe acesta care mult a greşit şi-l izbăveşte de păcate, Hristoase, ca să slăvească puterea Ta cea dumnezeiască.

Cântarea a 4-a

Irmos: *Ridicat pe Cruce văzându-Te Biserica...*

Mântuitorule, Cel ce eşti mirul cel nestricăcios şi vărsat prin har, care curăţeşte lumea, îndură-Te şi miluieşte pe acesta ce-şi unge, cu credinţă în Dumnezeirea Ta, rănile cele trupeşti.

Însemnând acum pe robii Tăi, cu bucuria peceţii Tale, fă, Stăpâne, simţurile lor intrare de netrecut şi de necuprins pentru toate puterile cele potrivnice.

Slavă...

Cel ce ai poruncit ca bolnavii să cheme pe sfinţiţii Tăi slujitori şi să se tămăduiască prin rugăciunile lor şi prin ungerea cu untdelemnul Tău, Iubitorule de oameni, mântuieşte cu mila Ta pe acesta ce pătimeşte.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Născătoare de Dumnezeu, pururea Fecioară preasfântă, ceea ce eşti acoperământ tare şi păzitoare, liman şi zid, scară şi turn, miluieşte şi tămăduieşte pe acest bolnav, că la tine a alergat.

Cântarea a 5-a

Irmos: *Tu, Doamne, lumina mea, în lume ai venit...*

Cel ce eşti adâncul milei, Bunule, miluieşte, Milostive, cu mila Ta cea dumnezeiască, ca un îndurat, pe acesta ce pătimeşte.

Cel ce sfinţeşti de sus în chip tainic sufletele şi trupurile noastre, prin semnul dumnezeiesc al peceţii Tale, Hristoase, cu mila Ta tămăduieşte pe toţi.

Slavă...

Preabunule Doamne, Cel ce, cu dragostea Ta cea negrăită, ai primit ungere cu mir de la desfrânata, îndură-Te de robul Tău.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Ceea ce eşti întru totul lăudată, curată, preabună Stăpână, îndură-te de cel ce se unge cu untdelemnul cel dumnezeiesc şi miluieşte pe robul tău.

Cântarea a 6-a

Irmos: ***Jertfi-voi Ţie cu glas de laudă, Doamne...***

Iubitorule de oameni, Cel ce ai arătat prin cuvintele Tale ungerea împăraţilor prin untdelemn şi ai săvârşit aceasta şi prin semnul peceţii Tale pentru arhierei, mântuieşte, ca un îndurat, şi pe acesta care pătimeşte.

Demonii cei cumpliţi să nu se atingă de acesta ce-şi însemnează simţurile cu ungere dumnezeiască, Mântuitorule, ci îl apără pe el cu acoperământul slavei Tale.

Slavă...

Tinde mâna Ta din înălţime, Iubitorule de oameni, şi, sfinţind untdelemnul Tău acesta, Mântuitorule, dă-l robului Tău spre sănătate şi izbăvire de toate bolile.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Maica Făcătorului, te-ai arătat în casa Dumnezeului tău măslin roditor, prin care lumea s-a umplut de milă. Pentru

aceasta mântuieşte cu mângâierea rugăciunilor tale pe acesta ce pătimeşte.

CONDAC, glasul al 2-lea

Podobie: *Căutând cele de sus...*

Cel ce eşti izvorul milei, Preabunule, izbăveşte de toată suferinţa pe aceştia ce cad cu credinţă fierbinte la mila Ta cea negrăită, Îndurate, şi, uşurându-le neputinţele, dă-le dumnezeiescul har de sus.

Cântarea a 7-a

Irmos: *În cuptorul persan pruncii lui Avraam...*

Tu, Mântuitorule, Cel ce eşti singurul Dumnezeu, Care, cu mila şi cu îndurările Tale, tămăduieşti tuturor patimile sufletelor şi zdrobirile trupurilor, Însuţi vindecă şi pe acesta ce pătimeşte în neputinţe, tămăduindu-l.

Când se vor mirui capetele tuturor cu ungerea untdelemnului, Hristoase Doamne, acestuia care cere milă de la Tine dăruieşte-i, cu mila Ta cea bogată, roada bucuriei şi a izbăvirii.

Slavă...

Sabie împotriva diavolilor este pecetea Ta, Mântuitorule; iar prin rugăciunile preoţilor, foc care mistuieşte patimile sufleteşti; pentru aceasta, cu credinţă, Te lăudăm pe Tine noi cei ce am primit vindecare.

Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu:

Pe tine, cea care ai purtat în pântece pe Cel ce ţine toate în palmă şi L-ai întrupat în chip minunat, după cum a bineplăcut lui Dumnezeu, te rugăm, Maica lui Dumnezeu, fă-L milostiv pe Acela spre acesta care pătimeşte.

Cântarea a 8-a

Irmos: *Mâinile tinzându-şi Daniel...*

Miluieşte-ne pe toţi, Mântuitorule, după mare şi dumnezeiască mila Ta, că pentru aceasta ne-am adunat noi toţi, ca închipuind cu taină coborârea îndurărilor Tale, să aducem, cu credinţă, ungere cu untdelemn robului Tău, pe care tămăduieşte-l cu puterea Ta.

Cu curgerile milei Tale, Hristoase, şi cu ungerile preoţilor Tăi, spală, Doamne, ca un îndurat, durerile şi rănile şi apăsările chinurilor acestuia ce este chinuit de suferinţele patimilor, ca, fiind mântuit, să Te slăvească pe Tine cu mulţumire.

Slavă...

Să nu îndepărtezi, Stăpâne, mila Ta de la noi, cei ce însemnăm chipul plecăciunii celei de sus şi al bucuriei, şi să nu treci cu vederea pe cel ce cu credinţă strigă pururea: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Şi acum..., a Născătoarei:

Preacurată, firea a primit, ca o preamărită cunună, naşterea ta cea dumnezeiască, care opreşte şi biruieşte, cu puterea ei, taberele vrăjmaşilor. Pentru aceasta, fiind încununaţi cu podoabele cele luminoase ale darurilor tale, pe tine te lăudăm întru tot cântată, Stăpână.

Cântarea a 9-a

Irmos: *Piatra cea netăiată de mână...*

Caută din cer, Îndurate, şi arată mila Ta tuturor; trimite acum, prin ungerea cea dumnezeiască a preoţilor, ajutorul Tău şi tăria Ta celui ce aleargă la Tine, Iubitorule de oameni.

Am văzut cu bucurie, Mântuitorule, preabunule, untdelemnul cel sfânt, pe care l-ai primit, prin dumnezeiasca Ta pogorâre mai mult decât cei ce se împărtăşesc de el şi îl dai în chip văzut celor ce se împărtăşesc de baia cea dumnezeiască.

Slavă...

Mântuitorule, îndură-Te, miluieşte, izbăveşte de chinuri şi de dureri, şi apără de săgeţile celui viclean pe robii Tăi, tămăduindu-le, ca un stăpân milostiv, sufletele şi trupurile cu harul cel dumnezeiesc.

Şi acum..., a Născătoarei:

Fecioară, primind cântări şi rugăciuni de la robii tăi, izbăveşte, Preacurată, de patimi cumplite şi de dureri, cu rugăciunile tale, pe cel ce prin noi aleargă la acoperământul tău cel dumnezeiesc.

Şi îndată se zice:

Cuvine-se cu adevărat să te fericim, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită şi preanevinovată şi Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce eşti mai cinstită decât heruvimii şi mai slăvită, fără de asemănare, decât serafimii; care, fără stricăciune, pe Dumnezeu Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

LUMINÂNDA

Glasul al 3-lea, podobie: *Cercetatu-ne-a de sus...*

Cu milă caută, cu ochiul Tău, Bunule, spre rugăciunea noastră, a celor ce ne-am adunat astăzi în biserica Ta cea sfântă, ca să ungem cu untdelemnul cel dumnezeiesc pe neputincioşii robii Tăi.

La LAUDE

Se pun stihirile, glasul al 4-lea, podobia: *Dat-ai semn...*

Ai dat harul Tău, prin apostolii Tăi, lesne Iertătorule şi Iubitorule de oameni, ca să tămăduiască, cu untdelemnul Tău cel sfânt, rănile şi bolile tuturor. Pentru aceasta şi acum, ca un îndurat, pe cel ce vine cu credinţă sfinţeşte-l, miluieşte-l, tămăduieşte-l prin untdelemnul Tău, de toată neputinţa, şi-l înveredniceşte, Doamne, de desfătarea Ta cea nestricăcioasă.

Cel ce, ca un îndurat, însemnezi, cu mâna Ta cea nevăzută, simţurile noastre prin untdelemnul Tău cel dumnezeiesc, caută din cer, Cel ce eşti necuprins cu mintea, spre cel ce aleargă la Tine cu credinţă şi cere iertare greşelilor, şi dăruieşte-i tămăduire sufletului şi trupului, ca să te preaslăvească pe Tine cu dragoste, slăvind puterea Ta.

Prin ungerea untdelemnului Tău şi prin atingerea preoţilor, Iubitorule de oameni, sfinţeşte de sus pe robii Tăi; izbăveşte-i de boli şi de întinăciunea sufletului; curăţeşte-i, spală-i, Mântuitorule, şi fereşte-i de tot felul de sminteli; uşurează-le durerile, izgoneşte-le nevoile şi le risipeşte necazurile, ca un milostiv şi îndurat.

Slavă... Şi acum..., a Născătoarei:

Pe tine te rog, preacurat palat al Împăratului ceresc, ceea ce eşti mult-lăudată, curăţeşte mintea mea cea întinată cu tot felul de păcate şi o fă locaş înfrumuseţat Treimii celei dumnezeieşti, ca, mântuit fiind eu, netrebnicul robul tău, să slăvesc puterea şi mila ta cea nemăsurată.

După aceea: Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăţia...

Apoi troparul acesta, glasul al 4-lea:

Unule, Cel ce eşti grabnic spre ajutor, Hristoase, arată de sus grabnică cercetare robilor Tăi, celor ce pătimesc; izbăveşte-i de boli şi de durerile cele amare; ridică-i ca să Te laude şi să Te slăvească neîncetat, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Unule, Iubitorule de oameni.

Acum, având untdelemn curat, pus în vas, se aprind şi lumânările şi diaconul zice: Binecuvintează, părinte. ***Iar preotul-protos, luând Sfânta Evanghelie, însemnează chipul Sfintei Cruci peste untdelemn zicând:***

Binecuvântată este împărăţia Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Citeţul: Amin.

Diaconul zice ectenia aceasta:

Cu pace *(în pace),* Domnului să ne rugăm.

Cântăreţul: Doamne, miluieşte.

Pentru pacea de sus şi pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Pentru pacea a toată lumea, pentru buna stare a sfintelor lui Dumnezeu Biserici şi pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Pentru sfântă biserica aceasta *(casa aceasta)* şi pentru cei ce cu credinţă, cu evlavie şi cu frică de Dumnezeu intră în ea, Domnului să ne rugăm.

Pentru Preafericitul Părintele nostru (N), Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române [pentru: (Înalt) Preasfinţitul (Arhi-) Episcopul (şi Mitropolitul) nostru (N)], pentru cinstita preoţime şi cea întru Hristos diaconime, pentru tot clerul şi poporul, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se binecuvinteze untdelemnul acesta cu puterea, cu lucrarea şi cu venirea Sfântului Duh, Domnului să ne rugăm.

Pentru robul lui Dumnezeu (N), şi pentru cercetarea lui cea întru Dumnezeu şi pentru ca să vină peste el harul Sfântului Duh, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fim izbăviţi, el şi noi, de tot necazul, mânia, primejdia şi nevoia, Domnului să ne rugăm.

Apără, mântuieşte, miluieşte şi ne păzeşte pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, slăvita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea şi pururea Fecioara Maria, cu toţi sfinţii să o pomenim.

Strana: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.

Pe noi înşine şi unii pe alţii şi toată viaţa noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Strana: Ţie, Doamne.

Preotul: **Că Ţie se cuvine toată slava, cinstea şi închinăciunea, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.**

Strana: Amin.

După aceasta, zice preotul cel dintâi

Rugăciunea sfinţirii untdelemnului

Diaconul: Domnului să ne rugăm. **Citeţul:** Doamne, miluieşte.

Stăpâne, Care, cu mila şi cu îndurările Tale, tămăduieşti zdrobirile sufletelor şi ale trupurilor noastre, Însuţi, Stăpâne, sfinţeşte untdelemnul acesta (preotul care citeşte rugăciunea binecuvintează acum untdelemnul), ca să fie, celor care se vor unge din el, spre

tămăduire şi spre izbăvirea de toată patima şi întinăciunea trupului şi a sufletului şi de toată răutatea. Ca şi întru aceasta să se preaslăvească preasfântul Tău nume, al Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Apoi zic şi ceilalţi preoţi această rugăciune, până se plineşte de şapte ori. Iar după rugăciune, se cântă aceste tropare, glasul al 4-lea:

Unule, Cel ce eşti grabnic spre ajutor, Hristoase, arată de sus grabnică cercetare robilor Tăi celor ce pătimesc; izbăveşte-i de boli şi de durerile cele amare; ridică-i ca să Te laude şi să Te slăvească neîncetat, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Unule, Iubitorule de oameni.

Glasul al 4-lea, podobie: *Arătatu-Te-ai astăzi...*

Fiind orbit la ochii sufletului, vin la Tine, Hristoase, ca şi orbul cel din naştere, strigând către Tine cu pocăinţă: Tu eşti lumina cea strălucitoare a celor dintru întuneric.

Glasul al 3-lea, podobie: *Fecioara astăzi...*

Doamne, sufletul meu cel slăbit cu multe feluri de păcate şi cu fapte netrebnice, ridică-l cu cercetarea Ta cea dumnezeiască, precum ai ridicat de demult pe slăbănogul; ca, fiind mântuit, să strig Ţie: îndură-Te, Hristoase, şi dă-mi tămăduire.

Glasul al 4-lea:

Cel ce ca ucenic al Domnului ai primit, o, drepte, Evanghelia, cel ce, ca mucenic, ai cununa cea veşnică şi, ca rudă a Domnului, ai îndrăznirea, iar, ca ierarh, ai mijlocirea, roagă pe Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Glasul al 4-lea, podobie: *Cel ce Te-ai înălţat...*

Dumnezeu, Cuvântul cel Unul-Născut al Tatălui, Care a venit la noi în zilele mai de pe urmă, te-a arătat pe tine, minunate Iacov, întâi păstor şi dascăl al Ierusalimului şi iconom credincios al tainelor celor duhovniceşti. Pentru aceasta toţi te cinstim, apostole.

Glasul al 3-lea, podobie: *Fecioara astăzi...*

În Mira, sfinte, sfinţitor te-ai arătat; că Evanghelia lui Hristos plinind-o, cuvioase, ţi-ai pus sufletul pentru poporul tău; mântuit-ai pe cei nevinovaţi din moarte. Pentru aceasta te-ai sfinţit, ca un mare tăinuitor al harului lui Dumnezeu.

Acelaşi glas:

Mare apărător te-a aflat întru primejdii lumea, purtătorule de chinuri, pe tine, cel ce ai biruit pe păgâni. Deci, precum mândria lui Lie ai surpat şi la luptă îndrăzneţ ai făcut pe Nestor, aşa, Sfinte Dimitrie, pe Hristos Dumnezeu roagă-L să ne dăruiască nouă mare milă.

Acelaşi glas:

Purtătorule de chinuri, Sfinte şi tămăduitorule Pantelimon, roagă pe milostivul Dumnezeu ca să dăruiască iertare de păcate sufletelor noastre.

Glasul al 8-lea:

Sfinţilor cei fără de arginţi şi făcătorilor de minuni, cercetaţi neputinţele noastre; în dar aţi luat, în dar daţi-ne nouă.

Glasul al 2-lea:

Măririle tale, iubitorule de feciorie, cine le va spune? Că izvorăşti minuni şi verşi tămăduiri şi te rogi pentru sufletele noastre, ca un cuvântător de Dumnezeu şi de Hristos preaiubit.

Al Născătoarei, asemenea:

Ceea ce eşti rugătoare caldă şi zid nesurpat, izvor de milă şi lumii scăpare, cu osârdie strigăm către tine: Născătoare de Dumnezeu stăpână, vino degrab şi ne izbăveşte pe noi din nevoi, ceea ce singură eşti grabnic ajutătoare.

De va fi diacon zice: Să luăm aminte. Preotul: Pace tuturor. Cântăreţul: Şi duhului tău.

Prochimen, glasul I, psalmul 32:

Fie, Doamne, mila Ta spre noi, precum am nădăjduit şi noi întru Tine.

Stih: Bucuraţi-vă dreptilor întru Domnul, celor drepţi se cuvine laudă.

(1) APOSTOLUL (*Iacov* 5: 10–16)

Diaconul: Înţelepciune.

Citeţul: Din Epistola sobornicească a Sfântului Apostol Iacov, citire.

Diaconul: Să luăm aminte. Citeţul:

Fraţilor, luaţi ca pildă de suferinţă şi de îndelungă-răbdare, pe prorocii care au grăit în numele Domnului. Iată, noi fericim pe cei ce au răbdare: aţi auzit de răbdarea lui Iov şi aţi văzut sfârşitul hărăzit lui de Domnul; că mult-milostiv este Domnul şi îndurător. Iar înainte de toate, fraţii mei, să nu vă juraţi nici pe cer, nici pe pământ, nici cu orice alt jurământ, ci să vă fie vouă ce este da, da, şi ce este nu, nu, ca să nu cădeţi în judecată. Este vreunul dintre voi în suferinţă? Să se roage. Este cineva cu inimă bună? Să cânte psalmi. Este cineva bolnav între voi? Să cheme preoţii Bisericii şi să se roage pentru el, ungându-l cu untdelemn, întru nu-

mele Domnului. Şi rugăciunea credinţei va mântui pe cel bolnav şi Domnul îl va ridica şi, de va fi făcut păcate, se vor ierta lui. Mărturisiţi-vă, deci, unul altuia păcatele şi vă rugaţi unul pentru altul, ca să vă vindecaţi, că mult poate rugăciunea stăruitoare a dreptului.

Preotul: Pace ţie, cititorule. **Citeţul:** Şi duhului tău. **Apoi:** Aliluia, glasul I. Stih: Milă şi judecată voi cânta Ţie, Doamne. Cânta-voi şi voi înţelege pe cale fără prihană (*Psalm* 100: 1-2).

Diaconul: Înţelepciune. Drepţi. Să ascultăm Sfânta Evanghelie. **Preotul:** Pace tuturor. **Strana:** Şi duhului tău.

(1) EVANGHELIA (*Luca* 10: 25–37)

Preotul: Din Sfânta Evanghelie de la Luca, citire. **Strana:** Slavă Ţie, Doamne, slavă Ţie. **Diaconul:** Să luăm aminte. **Preotul:**

În vremea aceea, a venit la Iisus un învăţător de Lege, ispitindu-L şi zicând: Învăţătorule, ce să fac ca să moştenesc viaţa cea veşnică? Iar Iisus a zis către el: Ce este scris în Lege? Cum citeşti? Iar el, răspunzând, a zis: Să iubeşti pe Domnul Dumnezeul tău din toată inima ta şi din tot sufletul tău şi din toată puterea ta şi din tot cugetul tău; iar pe aproapele tău, ca pe tine însuţi. Iar El i-a zis: Drept ai răspuns; fă aceasta şi vei fi viu. Dar el, vrând să se îndreptăţească pe sine, a zis către Iisus: Şi cine este aproapele meu? Iar Iisus, răspunzând, a zis: Un om cobora de la Ierusalim la Ierihon şi a căzut între tâlhari, care, după ce l-au dezbrăcat şi l-au rănit, au plecat, lăsându-l aproape mort. Din întâmplare un preot se cobora pe calea aceea şi, văzându-l, a trecut pe alături. De asemenea şi un levit, ajungând în acel

loc şi văzând, a trecut pe alături. Iar un samarinean, mergând pe cale, a venit la el şi, văzându-l, i s-a făcut milă şi, apropiindu-se, i-a legat rănile, turnând pe ele untdelemn şi vin şi, punându-l pe asinul său, l-a adus la o casă de oaspeţi şi a purtat grijă de el. Iar a doua zi, scoţând doi dinari, i-a dat gazdei şi i-a zis: Ai grijă de el şi, ce vei mai cheltui, eu, când mă voi întoarce, îţi voi da. Care dintre aceşti trei ţi se pare că a fost aproapele celui căzut între tâlhari? Iar el a zis: Cel care a făcut milă cu el. Şi Iisus i-a zis: Mergi de fă şi tu asemenea.

Strana: Slavă Ţie, Doamne, slavă Ţie. Apoi diaconul zice ectenia:

Miluieşte-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ţie, auzi-ne şi ne miluieşte.

Strana: Doamne, miluieşte (de trei ori).

Încă ne rugăm pentru mila, viaţa, pacea, sănătatea, mântuirea, cercetarea, lăsarea şi iertarea păcatelor robului lui Dumnezeu (N), şi pentru ca să i se ierte lui toată greşeala cea de voie şi cea fără de voie.

Preotul: Că milostiv şi iubitor de oameni Dumnezeu eşti şi Ţie slavă înălţăm, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citeţul: Doamne, miluieşte.

Preotul citeşte această

(1) Rugăciune

Dumnezeul ce eşti fără de început şi fără de sfârşit, Sfinte al sfinţilor, Care ai trimis pe Unul-Născut Fiul Tău să tămăduiască toată boala şi neputinţa sufletelor şi trupurilor noastre, trimite pe Duhul Tău

cel Sfânt şi sfinţeşte untdelemnul acesta şi-l fă robului Tău (N), care se va unge din el, spre izbăvire desăvârşită de păcate şi spre moştenirea împărăţiei cerurilor. Că Tu eşti Dumnezeu mare şi minunat, Care păzeşti legământul Tău şi dai mila Ta celor ce Te iubesc pe Tine; Cel ce dai izbăvire de păcate prin Sfânt Pruncul Tău, Iisus Hristos; Care ne-ai renăscut pe noi din păcat; Cel ce luminezi orbii şi ridici pe cei căzuţi; Care iubeşti pe cei drepţi şi pe cei păcătoşi miluieşti; Cel ce ne-ai scos din întuneric şi din umbra morţii, zicând celor din legăturile iadului: ieşiţi, şi celor din întuneric: descoperiţi-vă. Că a strălucit în inimile noastre lumina cunoştinţei Unuia-Născut Fiului Tău, de când S-a arătat pentru noi pe pământ şi cu oamenii împreună a vieţuit. Şi celor ce L-au primit, le-ai dat putere să se facă fiii lui Dumnezeu prin baia naşterii din nou, dăruindu-ne înfierea şi făcându-ne părtaşi biruinţei asupra diavolului. Pentru că n-ai binevoit a ne curăţi prin sânge, ci ai dat şi în untdelemnul sfinţit chipul Crucii, ca să ne facem noi turmă lui Hristos, preoţie împărătească, neam sfânt, curăţindu-ne cu apă şi sfinţindu-ne cu Duhul cel Sfânt. Însuţi, Stăpâne Doamne, dă-ne har spre slujba Ta aceasta, precum ai dat lui Moise slugii Tale şi lui Samuel iubitului Tău şi lui Ioan alesului Tău şi tuturor celor ce au bineplăcut Ţie în fiecare neam şi neam. Aşa fă-ne şi pe noi să fim slujitori ai Legii Tale celei noi a Fiului Tău, prin untdelemnul

acesta, pe care sfinţeşte-l cu scump Sângele Său, ca, dezbrăcându-ne de poftele cele lumeşti, să murim păcatului şi să viem dreptăţii, îmbrăcându-ne în Domnul nostru Iisus Hristos, prin ungerea cu sfinţenia ce va fi adusă untdelemnului acesta. Facă-se, Doamne, untdelemnul acesta, untdelemn de bucurie, untdelemn de sfinţenie, îmbrăcăminte împărătească, pavăză puternică izbăvitoare de toată lucrarea diavolească, pecete nestricată, bucurie a inimii, veselie veşnică; pentru ca şi cei care se vor unge cu untdelemnul acesta al înnoirii, să fie de temut pentru cei potrivnici şi să strălucească în strălucirile sfinţilor Tăi, neavând întinăciune ori prihană; să fie primiţi în odihna Ta cea veşnică şi să ia plata chemării celei de sus. Că Ţie se cuvine să ne miluieşti şi să ne mântuieşti, Dumnezeule, Dumnezeul nostru, şi Ţie slavă înălţăm, împreună şi Unuia-Născut Fiului Tău şi Preasfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin.

După această rugăciune, până ce unge preotul pe cel căruia i se face maslul, se cântă troparul acesta, glasul al 8-lea:

Doamne, armă asupra diavolului, Crucea Ta o ai dat nouă; că se îngrozeşte şi se cutremură, nesuferind a căuta spre puterea ei; că morţii i-ai sculat şi moartea o ai surpat, pentru aceasta ne închinăm îngropării Tale şi învierii.

Şi, luând preotul un beţişor din cele şapte, îl înmoaie în untdelemnul ce s-a sfinţit şi unge pe cel bolnav în chipul crucii la frunte, la gură, la nări, la urechi, pe piept, pe mâini şi pe tălpi, zicând această:

Rugăciune

Părinte Sfinte, Doctorul sufletelor şi al trupurilor, Care ai trimis pe Unul-Născut Fiul Tău, Domnul nostru Iisus Hristos, să vindece toată boala şi să răscumpere din moarte, tămăduieşte pe robul Tău acesta (N) de neputinţa trupească şi sufletească ce l-a cuprins şi-l fă să vieze prin harul Hristosului Tău; pentru rugăciunile Preacuratei Stăpânei noastre, Născătoarei de Dumnezeu şi pururea Fecioarei Maria; cu puterea cinstitei şi de viaţă făcătoarei Cruci; cu ocrotirile cinstitelor, cereştilor celor fără de trup puteri; pentru rugăciunile cinstitului, slăvitului proroc, Înaintemergătorul şi Botezătorul Ioan; ale sfinţilor, slăviţilor şi întru tot lăudaţilor apostoli; ale sfinţilor, slăviţilor şi bunilor biruitori mucenici; ale sfinţilor şi de Dumnezeu purtătorilor noştri părinţi; ale sfinţilor tămăduitori fără de arginţi Cosma şi Damian, Chir şi Ioan, Pantelimon şi Ermolae, Samson şi Diomid, Mochie şi Anichit, Talaleu şi Trifon; ale sfinţilor, drepţilor şi dumnezeieştilor părinţi Ioachim şi Ana şi pentru ale tuturor sfinţilor. Că Tu eşti izvorul tămăduirilor, Dumnezeule, Dumnezeul nostru, şi Ţie slavă înălţăm împreună şi Unuia-Născut Fiului Tău şi Preasfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Această rugăciune se zice de către fiecare preot, după ce se citesc Evanghelia şi rugăciunea, ungând cu untdelemn pe cel bolnav.

Şi, dacă va fi diacon, zice: Să luăm aminte. Preotul: Pace tuturor. Cântăreţul: Şi duhului tău.

Prochimen, glasul al 2-lea, psalmul 117:

Tăria mea şi lauda mea este Domnul şi s-a făcut mie spre mântuire.
Stih: Certându-mă m-a certat Domnul, dar morţii nu m-a dat.

(2) APOSTOLUL (*Romani* 15: 1-7)

Diaconul: Înţelepciune.

Citeţul: Din Epistola către Romani a Sfântului Apostol Pavel, citire.
Diaconul: Să luăm aminte. Citeţul:

Fraţilor, datori suntem noi, cei tari, să purtăm slăbiciunile celor neputincioşi şi să nu căutăm plăcerea noastră; ci fiecare dintre noi să caute să placă aproapelui său, la ce este bine, spre zidire. Că şi Hristos n-a căutat a Sa plăcere, ci, precum este scris: «Ocările celor ce te ocărăsc pe tine au căzut asupra mea». Căci toate câte s-au scris mai înainte, s-au scris spre învăţătura noastră, ca, prin răbdarea şi mângâierea care vin din Scripturi, să avem nădejde. Iar Dumnezeul răbdării şi al mângâierii să vă dea vouă a gândi la fel unii pentru alţii, după Iisus Hristos, pentru ca toţi laolaltă şi cu o singură gură să slăviţi pe Dumnezeu şi Tatăl Domnului nostru Iisus Hristos. De aceea, primiţi-vă sufleteşte unii pe alţii, precum şi Hristos v-a primit pe voi, spre slava lui Dumnezeu.

Preotul: Pace ţie, cititorule. Citeţul: Şi duhului tău. Apoi: Aliluia, glasul al 2-lea. Stih: Milele Tale, Doamne, în veac voi cânta. Din neam în neam voi vesti adevărul Tău cu gura mea (*Psalm* 88: 1-2).

Diaconul: Înţelepciune. Drepţi. Să ascultăm Sfânta Evanghelie. **Preotul:** Pace tuturor. **Strana:** Şi duhului tău.

(2) EVANGHELIA (*Luca* 19: 1–10)

Preotul: Din Sfânta Evanghelie de la Luca, citire. **Strana:** Slavă Ţie, Doamne, slavă Ţie. **Diaconul:** Să luăm aminte. **Preotul:**

În vremea aceea, trecea Iisus prin Ierihon şi iată un bărbat, cu numele Zaheu, şi acesta era mai-marele vameşilor şi era bogat. Şi căuta să vadă cine este Iisus, dar nu putea de mulţime, pentru că era mic de statură. Şi, alergând el înainte, s-a suit într-un dud, ca să-L vadă, căci pe acolo avea să treacă. Şi când a sosit la locul acela, Iisus, privind în sus, a zis către el: Zahee, coboară-te degrabă, căci astăzi trebuie să rămân în casa ta. Şi a coborât degrabă şi L-a primit, bucurându-se. Şi văzând, toţi murmurau, zicând că a intrat să găzduiască la un om păcătos. Iar Zaheu, stând, a zis către Domnul: Iată, jumătate din averea mea, Doamne, o dau săracilor şi, dacă am năpăstuit pe cineva cu ceva, întorc împătrit. Şi a zis către el Iisus: Astăzi s-a făcut mântuire casei acesteia, căci şi acesta este fiu al lui Avraam. Căci Fiul Omului a venit să caute şi să mântuiască pe cel pierdut.

Strana: Slavă Ţie, Doamne, slavă Ţie.

Apoi se zice ectenia: Miluieşte-ne pe noi..., precum s-a arătat înainte.

Diaconul: Domnului să ne rugăm. **Citeţul:** Doamne, miluieşte.

Preotul citeşte această

(2) Rugăciune

Dumnezeule Cel mare şi preaînalt, Care eşti închinat de toată făptura, izvorul înţelepciunii şi adâncul cel necuprins al bunătăţii celei adevărate şi noianul cel nemărginit al milostivirii, Însuţi, Iubitorule de oameni, Stăpâne, Dumnezeul celor veşnice şi al celor minunate, pe Care nimeni dintre oameni nu poate să Te cuprindă cu gândul, caută şi ne auzi pe noi, nevrednicii Tăi robi; şi aici, unde aducem acest untdelemn în numele Tău cel mare, trimite darul Tău cel tămăduitor şi iertarea păcatelor, şi tămăduieşte pe robul Tău cu mulţimea milei Tale. Aşa, Doamne, Cel ce eşti lesne iertător, Unule, Milostive şi Iubitorule de oameni, Căruia Îţi pare rău de răutăţile noastre; Cel ce ştii că gândul omului este plecat spre cele rele din tinereţile lui; Care nu voieşti moartea păcătosului, ci să se întoarcă şi să fie viu; Cel ce, pentru mântuirea păcătoşilor, Te-ai întrupat, Dumnezeu fiind, şi Te-ai făcut om pentru zidirea Ta; Tu eşti Cel ce ai zis: n-am venit să chem pe cei drepţi, ci pe cei păcătoşi, la pocăinţă; Tu eşti Cel ce ai căutat oaia cea rătăcită; Tu eşti Cel ce cu osârdie ai căutat drahma cea pierdută şi ai aflat-o; Tu eşti Cel ce ai zis: pe cel care vine la Mine nu-l voi scoate afară; Tu eşti Cel ce nu Te-ai scârbit de păcătoasa care a spălat cu lacrimi cinstitele Tale picioare;

Tu eşti Cel ce ai zis: de câte ori vei cădea, scoală-te şi te vei mântui; Tu eşti Cel ce ai zis: bucurie se face în cer pentru un păcătos care se pocăieşte; Însuţi, îndurate Stăpâne, caută din înălţimea Ta cea sfântă, umbrindu-ne pe noi păcătoşii şi nevrednicii Tăi robi cu harul Sfântului Tău Duh în ceasul acesta şi trimite-l peste robul Tău acesta (N), care şi-a cunoscut păcatele sale şi a venit la Tine cu credinţă. Primindu-l cu iubirea Ta de oameni şi iertându-i orice a greşit cu cuvântul, cu fapta, sau cu gândul, spală-l şi-l curăţeşte de tot păcatul. Şi, vieţuind pururea împreună cu el, păzeşte-l în ceilalţi ani ai vieţii lui, ca, umblând întru poruncile Tale, să nu mai fie el batjocură diavolului, ci şi întru el să se slăvească numele Tău cel preasfânt. Că Ţie se cuvine să ne miluieşti şi să ne mântuieşti pe noi, Hristoase, Dumnezeul nostru, şi Ţie slavă înălţăm, împreună şi Celui fără de început al Tău Părinte şi Preasfântului şi bunului şi de viaţă făcătorului Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin. **Apoi face preotul ungerea împreună cu rugăciunea:** Părinte Sfinte... **precum s-a arătat după Rugăciunea 1. Şi aceasta se va face după fiecare rugăciune, care urmează după Evanghelii.**

Şi de va fi diacon, zice: Să luăm aminte. **Preotul:** Pace tuturor. **Cântăreţul:** Şi duhului tău.

Prochimen, glasul al 3-lea, psalmul 26:

Domnul este luminarea mea şi Mântuitorul meu, de cine mă voi teme?

Stih: Domnul este păzitorul vieţii mele, de cine mă voi înfricoşa?

(3) APOSTOLUL (*I Corinteni* 12: 27-31; 13: 1-8)

Diaconul: Înţelepciune.

Citeţul: Din Epistola întâi către Corinteni a Sfântului Apostol Pavel, citire. **Diaconul:** Să luăm aminte. **Citeţul:**

Fraţilor, voi sunteţi trupul lui Hristos şi mădulare (fiecare) în parte. Şi pe unii i-a pus Dumnezeu, în Biserică: întâi apostoli, al doilea proroci, al treilea învăţători; apoi pe cei ce au darul de a face minuni; apoi darurile vindecărilor, ajutorările, cârmuirile, felurile limbilor. Oare toţi sunt apostoli? Oare toţi sunt proroci? Oare toţi învăţători? Oare toţi au putere să săvârşească minuni? Oare toţi au darurile vindecărilor? Oare toţi vorbesc în limbi? Oare toţi pot să tălmăcească? Râvniţi însă la darurile cele mai bune. Şi vă arăt încă o cale care le întrece pe toate: De aş grăi în limbile oamenilor şi ale îngerilor, iar dragoste nu am, făcutu-m-am aramă sunătoare şi chimval răsunător. Şi de aş avea darul prorociei şi tainele toate le-aş cunoaşte şi orice ştiinţă, şi de aş avea atâta credinţă încât să mut şi munţii, iar dragoste nu am, nimic nu sunt. Şi de aş împărţi toată avuţia mea şi de aş da trupul meu ca să fie ars, iar dragoste nu am, nimic nu-mi foloseşte. Dragostea îndelung rabdă; dragostea este binevoitoare, dragostea nu pizmuieşte, nu se laudă, nu se trufeşte. Dragostea nu se poartă cu necuviinţă, nu caută ale sale, nu se aprinde de mânie, nu gândeşte răul. Nu se

bucură de nedreptate, ci se bucură de adevăr. Toate le suferă, toate le crede, toate le nădăjduieşte, toate le rabdă. Dragostea nu cade niciodată.

Preotul: Pace ţie cititorule. **Citeţul:** Şi duhului tău. Apoi: Aliluia, glasul al 3-lea. **Stih:** Întru Tine, Doamne, am nădăjduit, să nu fiu ruşinat în veac. Întru dreptatea Ta izbăveşte-mă şi mă scoate (*Psalm* 30: 1).

Diaconul: Înţelepciune. Drepţi. Să ascultăm Sfânta Evanghelie. **Preotul:** Pace tuturor. **Strana:** Şi duhului tău.

(3) EVANGHELIA (*Matei* 10: 1, 5-8)

Preotul: Din Sfânta Evanghelie de la Matei, citire. **Strana:** Slavă Ţie, Doamne, slavă Ţie. **Diaconul:** Să luăm aminte. **Preotul:**

În vremea aceea, chemând la Sine pe cei doisprezece ucenici ai Săi, Iisus le-a dat lor putere asupra duhurilor celor necurate, ca să le scoată şi să tămăduiască orice boală şi orice neputinţă. Pe aceşti doisprezece i-a trimis Iisus, poruncindu-le lor şi zicând: În calea păgânilor să nu mergeţi şi în vreo cetate de samarineni să nu intraţi; ci mai degrabă mergeţi către oile cele pierdute ale casei lui Israel. Şi, mergând, propovăduiţi, zicând: S-a apropiat împărăţia cerurilor. Tămăduiţi pe cei neputincioşi, înviaţi pe cei morţi, curăţiţi pe cei leproşi, scoateţi afară pe demoni; în dar aţi luat, în dar să daţi.

Strana: Slavă Ţie, Doamne, slavă Ţie.

Apoi se zice ectenia: Miluieşte-ne pe noi..., precum s-a arătat înainte.

Diaconul: Domnului să ne rugăm. **Citeţul:** Doamne, miluieşte.

Iar preotul citeşte această

(3) Rugăciune

Stăpâne Atotţiitorule, Împărate Sfinte, Cel ce pedepseşti şi nu omori, Care întăreşti pe cei neputincioşi şi ridici pe cei căzuţi; Cel ce potoleşti chinurile cele trupeşti ale oamenilor, rugămu-ne Ţie, Dumnezeul nostru, ca să aduci mila Ta peste untdelemnul acesta şi peste cei care se ung din el în numele Tău, ca să le fie lor spre tămăduirea sufletului şi a trupului şi spre curăţie şi înlăturare a toată patima şi a toată neputinţa şi boala şi a toată întinăciunea trupească şi sufletească. Aşa, Doamne, trimite din cer puterea Ta cea tămăduitoare; atinge-Te de trup, potoleşte-i fierbinţeala, uşurează-i suferinţele şi-i izgoneşte toată boala cea ascunsă. Fii tămăduitorul robului Tău acesta (N); ridică-l din patul durerii şi din aşternutul chinuirii. Dăruieşte-l pe el sănătos şi întreg Bisericii Tale, ca să fie bineplăcut Ţie şi să facă voia Ta.

Că Ţie se cuvine să ne miluieşti şi să ne mântuieşti pe noi, Dumnezeul nostru, şi Ţie slavă înălţăm, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Se face ungerea, cum se arată după Rugăciunea 1.

Şi de va fi diacon, zice: Să luăm aminte. **Preotul:** Pace tuturor. **Cântăreţul:** Şi duhului tău.

Prochimen, glasul al 4-lea, psalmul 101:

În orice zi Te voi chema, degrab mă auzi.

Stih: Doamne, auzi rugăciunea mea şi strigarea mea la Tine să ajungă.

(4) APOSTOLUL (*2 Corinteni* 6: 16-18; 7: 1)

Diaconul: Înţelepciune.

Citeţul: Din Epistola a doua către Corinteni a Sfântului Apostol Pavel, citire. Diaconul: Să luăm aminte. Citeţul:

Fraţilor, noi suntem templu al Dumnezeului Celui viu, precum Dumnezeu a zis că: Voi locui în ei şi voi umbla şi voi fi Dumnezeul lor şi ei vor fi poporul Meu. De aceea: Ieşiţi din mijlocul lor şi vă osebiţi, zice Domnul, şi de ce este necurat să nu vă atingeţi şi Eu vă voi primi pe voi. Şi voi fi vouă tată, şi veţi fi Mie fii şi fiice, zice Domnul, Atotţiitorul. Având, deci, aceste făgăduinţe, iubiţilor, să ne curăţim pe noi de toată întinarea trupului şi a duhului, desăvârşind sfinţenia în frica lui Dumnezeu.

Preotul: Pace ţie, cititorule. Citeţul: Şi duhului tău. Apoi: Aliluia, glasul al 4-lea. Stih: Aşteptând am aşteptat pe Domnul şi a căutat spre mine. A auzit rugăciunea mea şi m-a scos din adâncul mâhnirii (*Psalm* 39: 1-2).

Diaconul: Înţelepciune. Drepţi. Să ascultăm Sfânta Evanghelie. Preotul: Pace tuturor. Strana: Şi duhului tău.

(4) EVANGHELIA (*Matei* 8: 14–23)

Preotul: Din Sfânta Evanghelie de la Matei, citire. Strana: Slavă Ţie, Doamne, slavă Ţie. Diaconul: Să luăm aminte. Preotul:

În vremea aceea, venind Iisus în casa lui Petru, a văzut pe soacra acestuia zăcând şi aprinsă de friguri. Şi S-a atins de mâna ei şi au lăsat-o frigurile şi s-a sculat şi Îi slujea Lui. Şi, făcându-se

seară, au adus la El mulţi demonizaţi şi a scos duhurile numai cu cuvântul şi pe toţi cei bolnavi i-a vindecat, ca să se împlinească ceea ce s-a spus prin Isaia prorocul, care zice: Acesta neputinţele noastre a luat şi bolile noastre le-a purtat. Şi văzând Iisus mulţime împrejurul Lui, a poruncit ucenicilor să treacă de cealaltă parte a mării. Şi apropiindu-se un cărturar, i-a zis: Învăţătorule, Te voi urma oriunde vei merge. Dar Iisus i-a răspuns: Vulpile au vizuini şi păsările cerului cuiburi; Fiul Omului însă nu are unde să-Şi plece capul. Un altul dintre ucenici I-a zis: Doamne, dă-mi voie întâi să mă duc şi să îngrop pe tatăl meu. Iar Iisus i-a zis: Vino după Mine şi lasă morţii să-şi îngroape morţii lor. Intrând El în corabie, ucenicii Lui L-au urmat.

Strana: Slavă Ţie, Doamne, slavă Ţie.

Apoi se zice ectenia: Miluieşte-ne pe noi..., **precum s-a arătat înainte.**

Diaconul: Domnului să ne rugăm. **Citeţul:** Doamne, miluieşte.

Iar Preotul citeşte această

(4) Rugăciune

Dunule şi iubitorule de oameni, îndurate şi multmilostive Doamne, Cel plin de milă şi bogat în bunătate, Părinte al îndurărilor şi Dumnezeule a toată mângâierea, Cel ce, prin Sfinţii Tăi Apostoli, ne-ai dat nouă puterea să tămăduim, prin untdelemnul însoţit cu rugăciunea, neputinţele poporului, Însuţi şi untdelemnul acesta întocmeşte-l spre tămăduirea celor care se ung din el, spre depărtarea a

toată neputinţa şi a toată boala, spre izbăvirea de rele a celor ce aşteaptă de la Tine mântuire. Aşa, Stăpâne Doamne, Dumnezeul nostru, rugămu-ne, Atotputernice, să ne mântuieşti pe noi, pe toţi. Unule, Cel ce eşti doctorul sufletelor şi al trupurilor, sfinţeşte-ne pe noi, pe toţi. Cel ce tămăduieşti toată neputinţa, tămăduieşte şi pe robul Tău (N); ridică-l din patul durerii pentru mila bunătăţii Tale; cercetează-l cu mila şi cu îndurările Tale; depărtează de la el toată boala şi neputinţa, ca, ridicat fiind cu mâna Ta cea tare, să slujească Ţie cu toată mulţumirea; încât şi acum, făcându-ne părtaşi iubirii Tale de oameni celei negrăite, să Te lăudăm şi să Te slăvim pe Tine, Cel ce faci lucrări mari şi minunate, slăvite şi preaînalte. Că al Tău este a ne milui şi a ne mântui pe noi, Hristoase, Dumnezeul nostru, şi Ţie slavă înălţăm, împreună şi Părintelui Tău Celui fără de început şi Preasfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Se face ungerea, cum se arată după Rugăciunea 1.

Şi de va fi diacon, zice: Să luăm aminte.

Preotul: Pace tuturor.

Cântăreţul: Şi duhului tău.

Prochimen, glasul al 5-lea, psalmul 11:

Tu, Doamne, ne vei păzi şi ne vei apăra de neamul acesta în veac.

Stih: Mântuieşte-mă, Doamne, că a lipsit cel cuvios.

(5) APOSTOLUL (*2 Corinteni* 1: 8-11)

Diaconul: Înţelepciune.

Citeţul: Din Epistola a doua către Corinteni a Sfântului Apostol Pavel, citire. **Diaconul:** Să luăm aminte. **Citeţul:**

Fraţilor, nu voim ca voi să nu ştiţi de necazul nostru, care ni s-a făcut în Asia, că, peste măsură, peste puteri, am fost îngreuiaţi, încât nu mai nădăjduiam să mai scăpăm cu viaţă. Ci noi, în noi înşine, ne-am socotit ca osândiţi la moarte, ca să nu ne punem încrederea în noi, ci în Dumnezeu, Cel ce învia pe cei morţi, Care ne-a izbăvit pe noi dintr-o moarte ca aceasta şi ne izbăveşte, şi în Care nădăjduim că încă ne va mai izbăvi, ajutându-ne şi voi cu rugăciunea pentru noi, aşa încât darul acesta făcut nouă, prin rugăciunea multora, să ne fie prilej de mulţumire adusă de către mulţi, pentru noi.

Preotul: Pace ţie, cititorule. **Citeţul:** Şi duhului tău. **Apoi:** Aliluia, **glasul al 5-lea. Stih:** Fericit cel ce caută la sărac şi la sărman; în ziua cea rea îl va izbăvi pe el Domnul. Domnul să-l păzească pe el şi să-l vieze (*Psalm* 40: 1-2).

Diaconul: Înţelepciune. Drepţi. Să ascultăm Sfânta Evanghelie. **Preotul:** Pace tuturor. **Strana:** Şi duhului tău.

(5) EVANGHELIA (*Matei* 25: 1–13)

Preotul: Din Sfânta Evanghelie de la Matei, citire. **Strana:** Slavă Ţie, Doamne, slavă Ţie. **Diaconul:** Să luăm aminte. **Preotul:**

Zis-a Domnul pilda aceasta: Împărăţia cerurilor se va asemăna cu zece fecioare, care, luând candelele lor, au ieşit în întâmpinarea mirelui. Cinci însă dintre ele erau neînţelepte, iar cinci în-

ţelepte. Căci cele neînţelepte, luând candelele, n-au luat cu ele untdelemn. Iar cele înţelepte au luat untdelemn în vase, odată cu candelele lor. Dar, întârziind mirele, au aţipit toate şi au adormit. Iar la miezul nopţii s-a făcut strigare: Iată, mirele vine! Ieşiţi întru întâmpinarea lui! Atunci s-au deşteptat toate acele fecioare şi au împodobit candelele lor. Şi cele neînţelepte au zis către cele înţelepte: Daţi-ne din untdelemnul vostru, că se sting candelele noastre. Dar cele înţelepte le-au răspuns, zicând: Nu, ca nu cumva să nu ne ajungă nici nouă şi nici vouă. Mai bine mergeţi la cei ce vând şi cumpăraţi pentru voi. Deci, plecând ele ca să cumpere, a venit mirele şi cele ce erau gata au intrat cu el la nuntă şi uşa s-a închis. Iar mai pe urmă au sosit şi celelalte fecioare, zicând: Doamne, Doamne, deschide-ne nouă. Iar el, răspunzând, a zis: Adevărat zic vouă: Nu vă cunosc pe voi. Drept aceea, privegheaţi, că nu ştiţi ziua, nici ceasul când vine Fiul Omului.

Strana: Slavă Ţie, Doamne, slavă Ţie.
Apoi se zice ectenia: Miluieşte-ne pe noi..., precum s-a arătat înainte.
Diaconul: Domnului să ne rugăm. **Citeţul:** Doamne, miluieşte.

Iar preotul citeşte această

(5) Rugăciune

Doamne, Dumnezeul nostru, Cel ce pedepseşti şi iarăşi tămăduieşti, Care ridici de la pământ pe cel sărac şi din gunoi înalţi pe cel lipsit, Tatăl orfanilor, limanul celor înviforaţi şi doctorul celor

bolnavi; Cel ce porţi fără mâhnire slăbiciunile noastre şi iei asupră-Ţi suferinţele noastre; Care miluieşti cu bunăvoinţă; Cel ce treci peste fărădelegi şi ierţi nedreptăţile; Cel grabnic spre ajutor şi zăbavnic la mânie; Care ai suflat peste ucenicii Tăi şi ai zis: Luaţi Duh Sfânt, cărora veţi ierta păcatele, se vor ierta lor; Cel ce primeşti pocăinţa păcătoşilor şi ai putere a ierta păcatele cele multe şi grele şi dai tămăduire tuturor celor ce se află în neputinţă şi în boală îndelungată; Care, şi pe mine, smeritul şi păcătosul şi nevrednicul Tău rob, cel încurcat în multe păcate şi cufundat în patimile dezmierdărilor, m-ai chemat la sfânta şi preaînalta treaptă a preoţiei, ca să intru în ceea ce este dincolo de catapeteasmă, în Sfânta Sfintelor, unde sfinţii îngeri doresc să privească şi să audă glasul Evangheliei Domnului Dumnezeu şi să vadă cu ochii lor chipul Sfintei Jertfe şi să se îndulcească de dumnezeiasca şi Sfânta Liturghie; Cel ce m-ai învrednicit a săvârşi cereştile Tale Taine şi a-Ţi aduce daruri şi jertfe pentru păcatele noastre şi pentru greşelile cele din neştiinţă ale poporului şi a fi mijlocitor pentru oile Tale cele cuvântătoare, ca, prin multa şi negrăita Ta iubire de oameni, să curăţeşti păcatele lor; Însuţi, preabunule Împărate, ascultă rugăciunea mea în ceasul acesta şi în această sfântă zi şi în toată vremea şi locul, şi ia aminte la glasul rugăciunii mele şi dăruieşte tămă-

duire robului Tău (N), care este în neputinţa sufletului şi a trupului, dându-i lui dezlegare de păcate şi iertare greşelilor celor de voie şi celor fără de voie, tămăduindu-i rănile cele netămăduite şi toată boala şi toată neputinţa. Dăruieşte-i lui tămăduire sufletească, Cel ce Te-ai atins de soacra lui Petru şi au lăsat-o frigurile, încât ea s-a ridicat şi a slujit Ţie. Însuţi, Stăpâne, şi robului Tău (N), dă-i tămăduire şi izbăvire de toată boala cea vătămătoare. Adu-Ţi aminte de îndurările Tale cele bogate şi de mila Ta. Adu-Ţi aminte că gândul omului cu osârdie este plecat spre cele rele, din tinereţile lui, şi că nimeni nu este fără de păcat pe pământ. Că Tu singur eşti fără de păcat, Cel ce ai venit şi ai mântuit neamul omenesc şi ne-ai izbăvit pe noi din robia vrăjmaşului. Că de vei intra la judecată cu robii Tăi, nimeni nu va fi aflat curat de întinăciune, ci va amuţi toată gura, neavând ce răspunde, pentru că toată dreptatea noastră este înaintea Ta ca o cârpă lepădată. Pentru aceasta păcatele tinereţilor noastre nu le pomeni, Doamne. Că Tu eşti nădejdea celor fără de nădejde şi odihna celor istoviţi şi împovăraţi cu fărădelegi, şi Ţie slavă înălţăm, împreună şi Celui fără de început al Tău Părinte şi Preasfântului şi bunului şi de viaţă făcătorului Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin. Se face ungerea, cum se arată după Rugăciunea 1.

Şi de va fi diacon, zice: Să luăm aminte. Preotul: Pace tuturor. Cântăreţul: Şi duhului tău.

Prochimen, glasul al 6-lea, psalmul 50:

Miluieşte-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta.

Stih: Spală-mă întru totul de fărădelegea mea şi de păcatul meu mă curăţeşte.

(6) A P O S T O L U L (*Galateni* 5: 22-26; 6: 1-2)

Diaconul: Înţelepciune.

Citeţul: Din Epistola către Galateni a Sfântului Apostol Pavel, citire.

Diaconul: Să luăm aminte. Citeţul:

Fraţilor, roada Duhului este dragostea, bucuria, pacea, îndelungă-răbdarea, bunătatea, facerea de bine, credinţa, blândeţea, înfrânarea, curăţia; împotriva unora ca acestea nu este lege. Iar cei ce sunt ai lui Hristos Iisus şi-au răstignit trupul, împreună cu patimile şi cu poftele. Dacă trăim în Duhul, în Duhul să şi umblăm. Să nu fim iubitori de mărire deşartă, supărându-ne unii pe alţii şi pizmuindu-ne unii pe alţii. Fraţilor, chiar de va cădea un om în vreo greşeală, voi, cei duhovniceşti, îndreptaţi-l pe unul ca acesta cu duhul blândeţii, luând seama la tine însuţi, ca să nu cazi şi tu în ispită. Purtaţi-vă sarcinile unii altora şi aşa veţi împlini legea lui Hristos.

Preotul: Pace ţie, cititorule. Citeţul: Şi duhului tău. Apoi: Aliluia, glasul al 6-lea. Stih: Fericit bărbatul care se teme de Domnul, întru poruncile Lui va voi foarte (*Psalm* 111: 1).

Diaconul: Înţelepciune. Drepţi. Să ascultăm Sfânta Evanghelie. **Preotul:** Pace tuturor. **Strana:** Şi duhului tău.

(6) EVANGHELIA (*Matei* 15: 21–28)

Preotul: Din Sfânta Evanghelie de la Matei, citire. **Strana:** Slavă Ţie, Doamne, slavă Ţie. **Diaconul:** Să luăm aminte. **Preotul:**

În vremea aceea, S-a dus Iisus prin părţile Tirului şi ale Sidonului şi iată o femeie cananeiancă, din acele ţinuturi, ieşind striga, zicând: Miluieşte-mă, Doamne, Fiul lui David! Fiica mea este rău chinuită de demon. El însă nu i-a răspuns nici un cuvânt; şi apropiindu-se, ucenicii Lui Îl rugau, zicând: Dă-i drumul, că strigă în urma noastră. Iar El, răspunzând, a zis: Nu sunt trimis decât către oile cele pierdute ale casei lui Israel. Iar ea, venind, s-a închinat Lui, zicând: Doamne, ajută-mă. El însă, răspunzând, i-a zis: Nu este bine să iei pâinea copiilor şi s-o arunci câinilor. Dar ea a zis: Da, Doamne, dar şi câinii mănâncă din fărâmiturile care cad de la masa stăpânilor lor. Atunci, răspunzând, Iisus i-a zis: O, femeie, mare este credinţa ta; fie ţie după cum voieşti. Şi s-a tămăduit fiica ei din ceasul acela.

Strana: Slavă Ţie, Doamne, slavă Ţie.

Apoi diaconul zice:

Miluieşte-ne pe noi, Dumnezeule... Încă ne rugăm pentru mila...

Preotul:

Că milostiv şi iubitor de oameni Dumnezeu eşti...

Diaconul: Domnului să ne rugăm. **Citeţul:** Doamne, miluieşte.

Iar preotul zice această

(6) Rugăciune

ulţumim Ţie, Doamne, Dumnezeul nostru, bunule şi iubitorule de oameni, Doctorul sufletelor şi al trupurilor noastre, Cel ce porţi fără durere neputinţele noastre, cu a Cărui rană toţi ne-am vindecat; Păstorule cel bun, Care ai venit spre căutarea oii celei pierdute; Cel ce dai mângâiere celor slabi la suflet şi viaţă celor zdrobiţi; Care ai tămăduit izvorul celei ce era în curgerea sângelui de doisprezece ani; Cel ce pe fiica femeii cananeence ai izbăvit-o de demonul cel cumplit; Care ai iertat datoria celor doi datornici şi ai dat iertare femeii celei păcătoase; Cel ce ai dăruit vindecare slăbănogului împreună cu iertarea păcatelor lui; Care, numai prin cuvânt, ai îndreptat pe vameşul şi ai primit pe tâlharul, prin mărturisirea lui cea mai de pe urmă; Cel ce ai ridicat păcatele lumii şi pe Cruce le-ai pironit; Ţie ne rugăm şi cu umilinţă cădem înaintea Ta: în bunătatea Ta, Însuţi slăbeşte, lasă, iartă, Dumnezeule, fărădelegile şi păcatele robului Tău (N) şi greşelile lui cele de voie şi cele fără de voie, cele cu ştiinţă şi cu neştiinţă, cele prin călcarea de poruncă şi prin neascultare, cele din timpul nopţii şi cele din timpul zilei; şi de este sub blestem preoţesc, sau al tatălui său, sau al mamei sale; sau cu ochii a poftit, sau cu mirosul s-a desfrânat, ori cu pipăitul s-a pornit

spre desfrânare, sau cu gustul s-a dezmierdat, sau cu vreo aprindere oarecare trupească sau sufletească s-a despărţit de a Ta voie şi sfinţire, orice a greşit şi el şi noi, Tu, ca un Dumnezeu bun şi iubitor de oameni, Care nu ţii minte răul, iartă. Şi nu lăsa pe acesta şi pe noi să cădem în viaţa cea întinată, nici pe căile pierzării să alergăm. Aşa, Stăpâne Doamne, ascultă-mă pe mine păcătosul în ceasul acesta, pentru robul Tău (N). Treci cu vederea, ca un Dumnezeu Care nu ţii minte răul, toate păcatele lui. Izbăveşte-l pe el de chinul cel de veci. Gura lui o umple de lauda Ta. Buzele lui le deschide spre slăvirea numelui Tău. Mâinile lui le întinde spre lucrarea poruncilor Tale. Picioarele lui îndreptează-le spre vestirea Evangheliei Tale. Toate mădularele şi gândirea lui, întăreşte-le cu harul Tău. Că Tu eşti Dumnezeul nostru, Care, prin Sfinţii Tăi Apostoli, ne-ai poruncit nouă, zicând: oricâte veţi lega pe pământ vor fi legate şi în ceruri şi oricâte veţi dezlega pe pământ vor fi dezlegate şi în ceruri. Şi iarăşi: cărora veţi ierta păcatele, se vor ierta şi cărora le veţi ţine, ţinute vor fi. Şi, precum ai ascultat pe Iezechia în întristarea sufletului său la ceasul morţii şi nu i-ai trecut cu vederea rugăciunea lui, aşa auzi-mă în ceasul acesta şi pe mine, smeritul şi păcătosul şi nevrednicul Tău rob, care mă rog Ţie; că Tu eşti, Doamne, Iisuse Hristoase, Cel care ai poruncit să iertăm de şaptezeci de ori câte şapte celor

ce cad în păcate, şi, în bunătatea Ta şi în iubirea Ta de oameni, Îţi pare rău de faptele noastre cele rele şi Te bucuri de întoarcerea celor rătăciţi. Că, precum este slava Ta, aşa este şi mila Ta, şi Ţie slavă înălţăm, împreună şi Celui fără de început al Tău Părinte şi Preasfântului şi bunului şi de viaţă făcătorului Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin. **Se face ungerea, cum se arată după Rugăciunea 1.**

Şi de va fi diacon, zice: Să luăm aminte. **Preotul:** Pace tuturor. **Cântăreţul:** Şi duhului tău.

Prochimen, glasul al 8-lea, psalmul 68:

Să nu întorci faţa Ta de la sluga Ta, când mă necăjesc.

Stih: Sărac şi îndurerat sunt eu; mântuirea Ta, Dumnezeule, să mă sprijinească.

(7) APOSTOLUL (*1 Tesaloniceni* 5: 14-23)

Diaconul: Înţelepciune.

Citeţul: Din Epistola întâi către Tesaloniceni a Sfântului Apostol Pavel, citire. **Diaconul:** Să luăm aminte. **Citeţul:**

Fraţilor, vă rugăm: dojeniţi pe cei fără de rânduială, îmbărbătaţi pe cei slabi la suflet, sprijiniţi pe cei neputincioşi, fiţi îndelung-răbdători faţă de toţi. Luaţi seama să nu răsplătească cineva cuiva răul cu rău, ci totdeauna să urmaţi cele bune unul faţă de altul şi faţă de toţi. Bucuraţi-vă pururea. Rugaţi-vă neîncetat. Daţi mulţumire pentru toate, căci aceasta este voia lui Dumnezeu, întru Hristos Iisus, pentru voi. Duhul să nu-l stingeţi. Prorociile să nu le dispreţuiţi. Toate puneţi-le la încer-

care; ţineţi ce este bine; feriţi-vă de orice înfăţişare a răului. Însuşi Dumnezeul păcii să vă sfinţească pe voi desăvârşit, şi întreg duhul vostru şi sufletul, şi trupul să se păzească fără de prihană, întru venirea Domnului nostru Iisus Hristos.

Preotul: Pace ţie, cititorule. **Citeţul:** Şi duhului tău. **Apoi:** Aliluia, glasul al 8-lea. **Stih:** Să te audă Domnul în ziua necazului. Să te apere numele Dumnezeului lui Iacob (*Psalm* 19: 1).

Diaconul: Înţelepciune. Drepţi. Să ascultăm Sfânta Evanghelie. **Preotul:** Pace tuturor. **Strana:** Şi duhului tău.

(7) EVANGHELIA (*Matei* 9: 9–13)

Preotul: Din Sfânta Evanghelie de la Matei, citire. **Strana:** Slavă Ţie, Doamne, slavă Ţie. **Diaconul:** Să luăm aminte. **Preotul:**

În vremea aceea, trecând, Iisus a văzut pe un om care şedea la vamă, cu numele Matei, şi i-a zis acestuia: Vino după Mine. Şi, sculându-se, a mers după El. Şi, pe când şedea El la masă, în casă, iată, mulţi vameşi şi păcătoşi au venit şi au şezut la masă împreună cu Iisus şi cu ucenicii Lui. Şi, văzând, fariseii au zis ucenicilor: Pentru ce mănâncă Învăţătorul vostru cu vameşii şi cu păcătoşii? Şi, auzind, El a zis: Nu cei sănătoşi au nevoie de doctor, ci cei bolnavi. Dar, mergând, învăţaţi ce înseamnă: Milă voiesc, iar nu jertfă; că n-am venit să chem pe cei drepţi, ci pe cei păcătoşi la pocăinţă.

Strana: Slavă Ţie, Doamne, slavă Ţie. **Apoi se zice ectenia:** Miluieşte-ne pe noi..., **precum s-a arătat înainte.**

Se face ungerea, cum s-a arătat după Rugăciunea 1.

Diaconul: Domnului să ne rugăm. **Citeţul:** Doamne, miluieşte.

Iar preotul zice această

(7) Rugăciune

Stăpâne Doamne, Dumnezeul nostru, Doctorul sufletelor şi al trupurilor, Cel ce vindeci suferinţele cele îndelungate, Care tămăduieşti toată boala şi toată neputinţa în popor; Cel ce voieşti ca toţi oamenii să se mântuiască şi să vină la cunoştinţa adevărului; Care nu voieşti moartea păcătosului, ci să se întoarcă şi să fie viu, căci Tu, Doamne, în Legea cea veche, ai rânduit păcătoşilor pocăinţă, precum lui David şi ninivitenilor, şi celor ce au fost mai înainte şi celor după aceştia; încă şi în timpul venirii Tale în trup n-ai chemat pe cei drepţi, ci pe cei păcătoşi, la pocăinţă, precum pe vameşul, pe desfrânata, pe tâlharul, şi pe hulitorul şi prigonitorul Tău, marele Pavel, prin pocăinţă l-ai primit; iar pe Petru, verhovnicul şi apostolul Tău, care se lepădase de Tine de trei ori, prin pocăinţă l-ai iertat şi l-ai primit şi i-ai făgăduit lui zicând: tu eşti Petru şi pe această piatră voi zidi Biserica Mea şi porţile iadului nu o vor birui pe ea; şi îţi voi da ţie cheile împărăţiei cerurilor. Pentru aceasta, şi noi, Bunule şi Iubitorule de oameni, după nemincinoasele Tale făgăduinţe, îndrăznind ne rugăm Ţie şi cerem în ceasul acesta: ascultă rugăciunea noastră şi o primeşte pe ea, ca pe tămâia ce se aduce Ţie, şi cercetează pe robul Tău (N). Şi orice a greşit cu cuvântul,

cu fapta, sau cu gândul, în timpul nopţii, sau în timpul zilei; şi, de a căzut sub blestem preoţesc, sau sub blestemul său, sau cu jurământ a amărât pe cineva şi l-a făcut de a jurat, pe Tine Te chemăm şi Ţie ne rugăm: slăbeşte, lasă, iartă-i lui, Dumnezeule, trecându-i cu vederea fărădelegile şi păcatele făcute de el cu ştiinţă şi cu neştiinţă. Şi, de a călcat ceva din poruncile Tale sau a greşit, din îndemnul diavolului, ca un purtător de trup şi vieţuitor în lume, Tu Însuţi, ca un Dumnezeu bun şi iubitor de oameni, iartă-l. Că nu este om care să vieţuiască şi să nu greşească; numai Tu singur eşti fără de păcat; dreptatea Ta este dreptate în veac şi cuvântul Tău, adevărul. Că n-ai zidit pe om spre pieire, ci spre paza poruncilor Tale şi spre moştenirea vieţii celei nestricăcioase. Şi Ţie slavă înălţăm împreună şi Părintelui Tău celui fără de început şi Preasfântului şi bunului şi de viaţă făcătorului Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin.

După aceasta protosul, luând Sfânta Evanghelie, o deschide; astfel deschisă, preoţii slujitori o ţin deasupra capului celui bolnav, cu faţa în jos. Diaconul: Domnului să ne rugăm. **Protosul zice rugăciunea aceasta cu glas mare, iar ceilalţi cântă lin:** Doamne, miluieşte.

Împărate Sfinte, îndurate, şi mult-milostive Doamne, Iisuse Hristoase, Fiule şi Cuvântul lui Dumnezeu Celui viu, Care nu voieşti moartea păcătosului, ci să se întoarcă şi să fie viu, nu pun mâna mea cea păcătoasă peste capul celui ce a venit

la Tine cu pocăinţă şi cere de la Tine prin noi iertare păcatelor, ci pun mâna Ta cea puternică şi tare, ce se află în această sfântă Evanghelie, pe care slujitorii cei împreună cu mine o ţin deschisă pe capul robului Tău (N), şi mă rog împreună cu aceştia şi cer iubirea Ta de oameni cea milostivă şi care nu ţine minte răul. Dumnezeule, Mântuitorul nostru, Cel ce, prin prorocul Tău Natan, ai dăruit iertare lui David, care s-a pocăit de păcatele sale, şi ai primit rugăciunea cea de pocăinţă a lui Manase, Însuţi şi pe robul Tău acesta (N), care se pocăieşte de greşelile sale, primeşte-l cu ştiuta Ta iubire de oameni, trecându-i cu vederea toate greşelile lui. Că Tu eşti Dumnezeul nostru, Care ai poruncit să iertăm de şaptezeci de ori câte şapte celor ce cad în păcate, pentru că precum este slava Ta, aşa este şi mila Ta, şi Ţie se cuvine toată slava, cinstea şi închinăciunea, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin.

După aceasta, preotul, luând Sfânta Evanghelie de deasupra capului celui căruia i se face maslul, binecuvintează cu ea pe cei de faţă. Apoi preoţii ung cu untdelemn sfinţit pe toţi cei de faţă şi pe cel bolnav, în timp ce se cântă, pe glasul al 4-lea:

Izvorul tămăduirilor având, sfinţilor cei fără de arginţi, daţi tămăduiri tuturor celor ce au trebuinţă, ca unii care v-aţi învrednicit de mari daruri de la izvorul cel pururea curgător al Mântuitorului nostru. Căci a zis Domnul către voi, ca unii ce sunteţi de aceeaşi râvnă cu apostolii: Iată, v-am dat vouă putere asupra duhurilor celor necurate ca să le scoateţi

şi să tămăduiţi toată boala şi toată neputinţa. Pentru aceasta, după poruncile Lui, bine-vieţuind, în dar aţi luat, în dar daţi, tămăduind patimile sufletelor şi ale trupurilor noastre.

Slavă..., Şi acum...

Caută spre rugăciunea robilor tăi, ceea ce eşti cu totul fără prihană, potolind pornirile cele rele împotriva noastră şi izbăvindu-ne pe noi de tot necazul. Că pe tine singură te avem nădejde tare şi neclintită şi apărarea ta am dobândit. Să nu fim ruşinaţi, Stăpână, noi cei ce te chemăm pe tine. Grăbeşte spre rugăciunea celor ce strigă către tine cu credinţă: bucură-te, Stăpână, ajutătoarea tuturor, bucuria, acoperământul şi mântuirea sufletelor noastre.

Preotul: Slavă Ţie, Hristoase Dumnezeule, nădejdea noastră, slavă Ţie.
Strana: Slavă..., Şi acum..., Doamne, miluieşte (de trei ori), Părinte, binecuvintează. După aceasta preotul face apolisul:

Hristos, adevăratul nostru Dumnezeu, pentru rugăciunile Preacuratei Sale Maici, cu puterea cinstitei şi de viaţă făcătoarei Cruci, pentru rugăciunile Sfântului, slăvitului şi întru tot lăudatului Apostol Iacov, ruda Domnului, şi pentru ale tuturor Sfinţilor, să ne miluiască şi să ne mântuiască pe noi, ca un bun şi de oameni iubitor.

Strana: Amin. Şi făcând trei metanii, acela căruia i s-a făcut maslul, precum şi toţi cei de faţă, zic de trei ori:

Binecuvântaţi, părinţi sfinţiţi, şi mă iertaţi pe mine păcătosul.

Şi preoţii, la fiecare zicere, răspund:

Dumnezeu să te ierte şi să te binecuvinteze, şi sănătate sufletească şi trupească să-ţi dăruiască.

Şi aşa, luând binecuvântare şi iertare de la preoţi, dă mulţumire lui Dumnezeu, iar preotul încheie, zicând:

Pentru rugăciunile Sfinţilor Părinţilor noştri, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluieşte-ne pe noi.

Strana: Amin.

ÎMPĂRTĂŞIREA

RÂNDUIALA
împărtăşirii grabnice a celui bolnav

Preotul, ajungând la bolnav şi punându-şi epitrahilul şi felonul, zice: Binecuvântat este Dumnezeul nostru..., Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Doamne, miluieşte (de 12 ori). Slavă..., Şi acum..., şi Simbolul credinţei: Cred întru unul Dumnezeu... (pag. 32). Apoi aceste tropare:

Cinei Tale celei de taină, astăzi, Fiul lui Dumnezeu, părtaş mă primeşte, că nu voi spune vrăjmaşilor Tăi taina Ta, nici sărutare Îţi voi da ca Iuda; ci, ca tâlharul, mărturisindu-mă, strig Ţie: pomeneşte-mă, Doamne, întru împărăţia Ta.

Slavă... Şi acum..., a Născătoarei

Pe Dumnezeu L-am cunoscut prin întruparea din tine, Născătoare de Dumnezeu Fecioară; pe Acela roagă-L să mântuiască sufletele noastre.

Doamne, miluieşte (de 40 de ori).

Apoi citeşte rugăciunile acestea:

Rugăciunea întâi

Stăpâne Doamne, Iisuse Hristoase, Mântuitorul nostru, singurul Care ai puterea să ierţi păcatele oamenilor, ca un Dumnezeu bun şi iubitor de oameni, treci cu vederea toate greşelile robului Tău (N), cele cu ştiinţă şi cu neştiinţă; şi fără osândă învredniceşte-l să primească preacuratele Tale Taine, nu spre osândă, nici spre adăugirea păcatelor, ci spre curăţirea sufletului şi a trupului şi spre arvunirea împărăţiei Tale. Că Tu eşti ajutor şi zid tare şi apărare împotriva potrivnicului, şi Tu dai iertare şi curăţire greşelilor lui şi Ţie slavă înălţăm, împreună şi Părintelui Tău Celui fără de început şi Preasfântului şi bunului şi de viaţă făcătorului Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a doua

Stăpâne, nu sunt vrednic să intri sub acoperământul casei sufletului meu, pentru că este pustie şi toată surpată, şi nu afli în mine loc vrednic să-Ţi pleci capul; ci, fiindcă Tu voieşti a fi cuprins de noi şi a rămâne împreună cu noi, ca un

iubitor de oameni, curăţeşte pe robul Tău (N), de întinăciunea trupească şi sufletească şi învredniceşte-l a se împărtăşi cu preacuratele Tale Taine, spre iertarea păcatelor lui şi spre curăţirea sufletului şi a trupului; pentru rugăciunile Preasfintei Născătoare de Dumnezeu şi ale tuturor sfinţilor care din veac au bineplăcut Ţie. Că Ţie se cuvine slava, cinstea şi închinăciunea, împreună şi Tatălui şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a treia

Domnul Dumnezeu, preamilostivul, să te miluiască. Domnul Iisus Hristos să-ţi împlinească toate cererile cele bune. Domnul, Cel în toate puternic, să te izbăvească de tot necazul şi de toată boala. Domnul să te înveţe pe tine. Domnul să te înţelepţească. Domnul să-ţi ajute. Domnul să te mântuiască. Domnul să te apere. Domnul să te păzească. Domnul să te curăţească. Domnul să te umple de bucurie duhovnicească. Domnul să-ţi fie sprijinitor sufletului şi trupului tău. Domnul, ca un bun, milostiv şi iubitor de oameni, să-ţi dea iertare de păcate. Domnul Dumnezeu, Iisus Hristos, la ziua judecăţii să te miluiască şi să te binecuvinteze în toate zilele vieţii tale. Că Aceluia se cuvine toată slava, cinstea şi închinăciunea, împreună şi Părintelui

Celui fără de început şi Preasfântului şi bunului şi de viaţă făcătorului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Şi dacă va fi fost mărturisit bolnavul mai înainte, îndată să fie împărtăşit cu Sfintele Taine; iar dacă nu, să se mărturisească. După mărturisire, preotul citeşte

Rugăciunea de dezlegare

Doamne, Dumnezeul nostru, Care ai iertat păcatele lui Petru şi ale desfrânatei, prin lacrimi, şi ai îndreptat pe vameşul, care şi-a cunoscut greşelile sale, primeşte mărturisirea robului Tău (N), şi cele ce a greşit de voie şi fără de voie, cu cuvântul, cu fapta, sau cu gândul, ca un bun, iartă-i-le; pentru că Tu singur ai putere a ierta păcatele. Că Tu eşti Dumnezeul milelor şi al îndurărilor şi Ţie slavă înălţăm, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Să zici şi aceasta rar, ca să o poată zice şi bolnavul după tine, sau măcar să o înţeleagă:

Cred, Doamne, şi mărturisesc că Tu eşti cu adevărat Hristos, Fiul lui Dumnezeu Cel viu, Care ai venit în lume să mântuieşti pe cei păcătoşi, dintre care cel dintâi sunt eu. De asemenea, cred că acesta este însuşi preacuratul Tău Trup şi acesta este însuşi scumpul Tău Sânge. Deci, mă rog Ţie, miluieşte-mă şi-mi iartă greşelile mele cele de voie şi cele fără de voie, cele cu cuvântul sau cu fapta, cele cu ştiinţă şi cu neştiinţă; şi mă învredniceşte fără de osândă să mă

împărtăşesc cu preacuratele Tale Taine, spre iertarea păcatelor şi spre viaţa de veci. Amin.

Cinei Tale celei de taină, astăzi, Fiul lui Dumnezeu, părtaş mă primeşte, că nu voi spune vrăjmaşilor Tăi taina Ta, nici sărutare Îţi voi da ca Iuda; ci, ca tâlharul, mărturisindu-mă, strig Ţie: pomeneşte-mă, Doamne, întru împărăţia Ta.

Nu spre judecată sau spre osândă să-mi fie mie împărtăşirea cu preacuratele Tale Taine, Doamne, ci spre tămăduirea sufletului şi a trupului.

După aceea ia o părticică din Sfintele Taine şi o pune în linguriţă, în care toarnă puţin vin, cât îi este cu putinţă celui bolnav să ia mai lesne.

Şi aşa îl împărtăşeşte cu Sfintele Taine. Iar după aceea, să zici aceasta: Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie! (de 3 ori). Şi, dacă este vreme, să citeşti rugăciunile de mulţumire, iar dacă nu, măcar aceasta:

Trupul Tău cel sfânt, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, să-mi fie spre viaţa de veci, şi Sângele Tău cel scump, spre iertarea păcatelor. Şi să-mi fie mie împărtăşirea aceasta spre bucurie, spre sănătate şi spre veselie. Şi la înfricoşătoarea şi a doua venire a Ta, învredniceşte-mă pe mine păcătosul să stau de-a dreapta slavei Tale, pentru rugăciunile Preacuratei Tale Maici şi ale tuturor sfinţilor Tăi. Amin.

Apoi: Acum slobozeşte pe robul Tău..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăţia... Şi troparul zilei. Slavă..., Şi acum..., al Născătoarei:

Pentru rugăciunile tuturor sfinţilor, Doamne, şi ale Născătoarei de Dumnezeu, pacea Ta dă-ne-o nouă şi ne miluieşte pe noi, ca un îndurat.

Apoi preotul rosteşte otpustul mic (pag. 126).

SLUJBA LA IEŞIREA CU GREU A SUFLETULUI

Trebuie să ştie preotul că mare datorie are să se îngrijească de bolnavi; pentru aceea, îndată ce va auzi că cineva dintre credincioşii încredinţaţi lui este bolnav, să nu aştepte a fi chemat, ci singur să se ducă, chiar de mai multe ori de va fi trebuinţă. Să spună încă şi credincioşilor săi, ca să-i dea de ştire când cineva este bolnav, şi mai ales de boală grea.

Preotul, binecuvântând, face început: Binecuvântat este Dumnezeul nostru..., Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăţia..., Doamne, miluieşte (de 12 ori). Veniţi să ne închinăm... (de 3 ori) şi urmează

PSALMUL 69

Dumnezeule, spre ajutorul meu ia aminte! Doamne, să-mi ajuţi mie, grăbeşte-Te! Să se ruşineze şi să se înfrunte cei ce caută sufletul meu; să se întoarcă înapoi şi să se ruşineze cei ce-mi voiesc mie rele. Întoarcă-se îndată ruşinaţi cei ce-mi grăiesc mie: «Bine, bine». Să se bucure şi să se veselească de Tine toţi cei ce Te caută pe Tine, Dum-

nezeule, şi să zică pururea cei ce iubesc mântuirea Ta: «Slăvit să fie Domnul!». Iar eu sărac sunt şi sărman, Dumnezeule, ajută-mă! Ajutorul meu şi Izbăvitorul meu eşti Tu; Doamne, nu zăbovi!

Psalmul 142: Doamne, auzi rugăciunea mea... şi Psalmul 50: Miluieşte-mă, Dumnezeule... (paginile 186–188). Apoi

CANONUL

Alcătuire a lui Andrei al Cretei, Ierusalimiteanul

Cântarea I, glasul al 6-lea:

Irmos: ***Ca pe uscat umblând Israel...***

Veniţi să vă adunaţi toţi, care, cu dreaptă credinţă, în viaţă aţi trăit, şi plângeţi sufletul care s-a înstrăinat de la slava lui Dumnezeu şi, cu toată stăruinţa, a slujit demonilor celor răi.

Acum, toată vremea vieţii mele ca fumul a trecut şi, iată, stau înainte-mi îngeri trimişi de la Dumnezeu, cerând fără milă ticălosul meu suflet.

Slavă...

Iată, s-au înfăţişat mulţime de duhuri viclene, ţinând zapisul păcatelor mele, şi strigă foarte tare, cerând fără ruşine umilitul meu suflet.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

De acum către cine voi striga? Cine-mi va primi plângerea cea cu durere şi suspinarea inimii, dacă nu tu, Preacurată Fecioară, nădejdea credincioşilor şi a tuturor păcătoşilor?

Cântarea a 3-a

Irmos: *Nu este Sfânt precum Tu, Doamne, Dumnezeul meu...*

Bunii mei prieteni şi cunoscuţilor, pentru ce nu plângeţi pe prietenul şi fratele cel oarecând iubit, iar acum înstrăinat de Dumnezeu şi de voi toţi?

Iubiţii mei fraţi, văzând păcatele mele, vădite prin cumpăna cea dreaptă, rugaţi pe Hristos, Dumnezeul tuturor, să fie mie îndurător.

Slavă...

Aducându-vă aminte, iubiţilor, de prietenia mea către voi, rugaţi pe Hristos să caute spre mine, cel ce sunt lipsit în chip ruşinos de viaţă şi sunt chinuit.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Pleacă urechea ta spre mine, Maica Dumnezeului meu, din înălţimea slavei tale celei mari, ceea ce eşti bună, şi ascultă-mi suspinele cele din urmă şi-mi întinde mâna.

Cântarea a 4-a

Irmos: *Hristos este puterea mea...*

Vai mie, desfrânatul! Amar mie, ticălosul! Căci mâinile-mi tind către prietenii mei şi lacrimi vărs din ochi, dar nu este nimeni să mă miluiască.

Lupta cea cu totul pierzătoare de suflet mi-a sosit şi, ridicând ochii către îngerii lui Dumnezeu cei luminaţi, strig: lăsaţi-mă puţin să vieţuiesc; dar nimeni nu mă aude.

Slavă...

Plângeţi-mă pe mine, tânguiţi-mă, cete îngereşti şi voi, toţi iubitorii de Hristos pământeni, că, fără îndurare, sufletul meu este despărţit de trup.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Stăpână, Stăpână, miluieşte acum sufletul meu cel strâmtorat, care caută numai către acoperământul tău, şi nu mă lăsa, ceea ce eşti bună, să fiu dat demonilor.

Cântarea a 5-a

Irmos: *Cu dumnezeiască strălucirea Ta...*

Fă să lumineze peste mine lumina cea duhovnicească, încât să Te văd măcar cât de puţin, Hristoase; pentru că de acum nu Te voi mai vedea, că ceată mare de diavoli, fără de veste, a venit asupra mea, şi mulţimea faptelor mele celor ruşinoase mă acoperă.

Izbăviţi-mă voi toţi, iubiţilor, care neînduraţi vă arătaţi spre mine, cel ticălos şi cu totul nenorocit. Că, dacă toţi aţi fi grăit măcar un cuvânt către Stăpânul meu, m-aţi fi izbăvit de întuneric.

Slavă...

Izbăveşte-mă, mare Arhanghele al lui Dumnezeu, Mihaile, căpetenia îngerilor, că de acum nu voi mai chema în ajutor numele tău cel sfânt, că buzele mi-au tăcut şi limba mi s-a legat.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Mântuieşte-mă şi tu, Stăpână preacurată, Maica Hristosului şi Dumnezeului meu, că, de acum, eu, ticălosul, nu voi mai vedea chipul tău, din pricina greşelilor mele; căci s-a stins lumina mea şi noaptea mă acoperă.

Cântarea a 6-a

Irmos: *Marea vieţii văzând-o înălţându-se...*

Plecaţi urechea voastră către mine, fraţilor, şi cu luare-aminte ascultaţi sunetul slab al graiurilor mele celor umilite şi nu cumva să nu le daţi ascultare, căci toţi veţi lua plată de la Domnul.

Iată, acum se desparte cu durere sufletul de ticălosul meu trup cel nevrednic de cuvenita îngropare în pământ, ci, mai degrabă vrednic a fi târât afară fără de cinste.

Slavă...

Căci ce folos am eu, dacă sufletul meu este tras la înfricoşătoarele chinuri, iar trupul este cântat de voi! Nu-mi pasă de-l lăsaţi neîngropat sau de-l vor sfâşia fiarele câmpului.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Trecând, poate, cei străini şi văzându-mi oasele târâte de câini, milostivindu-se, vor striga din suflet: Ajută, Stăpână, sufletului acestui trup nenorocit.

Cântarea a 7-a

Irmos: *Dătător de rouă cuptorul...*

Iată, trăgând, au smuls cu durere din trup, fără de veste, ticălosul meu suflet şi-l duc la Judecătorul, de Care trebuie să te temi şi să te înfricoşezi. Deci, aducându-vă aminte, iubiţi fraţi, de vieţuirea mea împreună cu voi, faceţi pomenire pentru mine.

Miluiţi-mă pe mine, îngeri preasfinţi ai lui Dumnezeu atotţiitorul, şi mă izbăviţi din toate vămile celor vicleni, căci n-am fapte bune să îndreptez cumpăna faptelor celor rele.

Slavă...

Când vă veţi sui, sfinţii mei îngeri, să staţi înaintea scaunului lui Hristos, plecând genunchii, cu plângere să strigaţi Lui: Miluieşte, Făcătorule al tuturor, făptura mâinilor Tale, Bunule, şi nu o lepăda de la Tine.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Închinându-vă Stăpânei şi preacuratei Maici a Dumnezeului nostru, rugaţi-o să plece genunchii împreună cu voi, şi-L va întoarce spre milă; căci, fiind Maica şi hrănitoarea Lui, va fi ascultată.

Cântarea a 8-a

Irmos: *În văpaie, cuvioşilor rouă ai izvorât...*

Acum suspinaţi, pentru mine ticălosul, toate marginile pământului şi împreună lăcrimaţi, căci a venit de sus hotărâre cumplită: să mi se lege mâinile şi picioarele şi să fiu lepădat afară.

Rătăcind în toate, suspinând strig cu amar către tine, păzitorul ticăloasei mele vieţi: vezi răutatea veşnicelor mele legături şi nu înceta a te ruga pentru mine.

Slavă...

Pentru că am fost dat demonilor şi sunt coborât cu sila în adâncul iadului, ştiu că acum toţi mă vor uita; tu însă, îngerul Domnului, pomeneşte-mă.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Maica Hristosului meu, cum m-ai uitat? Cum n-ai plecat spre îndurare pe Cel ce a izvorât sânge din coastă, ca să mântuiască pe cei pe care i-a zidit? O, amar mie! Cum s-a încuiat milostivirea Hristosului meu!

Cântarea a 9-a

Irmos: ***Pe Dumnezeu a-L vedea nu este cu putinţă oamenilor...***

De acum nu-mi voi mai aduce aminte de Dumnezeu, pentru că în iad nu este aducere-aminte de Domnul; ci voi zăcea acoperit în chip cumplit de întuneric, aşteptând învierea, când voi fi aruncat în foc de Judecătorul tuturor pământenilor.

Dumnezeu, de acum, nu-Şi va mai aduce aminte de mine, nici mulţimea îngerilor, nici adunarea arhanghelilor, nici cetele prorocilor şi ale apostolilor, nici mulţimile mucenicilor şi ale tuturor drepţilor, ci singur voi suferi relele pe care le-am adunat.

Slavă...

Plângeţi-mă de acum şi mă tânguiţi: adâncul iadului cel amar, viermele şi tartarul şi toate chinurile; suspinaţi pentru mine, pentru că numai eu singur am fost adus şi am fost dat vouă, ca să fiu chinuit amarnic.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Maică a lui Dumnezeu, caută întru adânc şi vezi un suflet dat chinurilor spre pedeapsă; şi, plecându-ţi genunchii, lăcrimează, ca să Se plece la rugăciunile tale şi să mă cheme pe mine Cel ce Şi-a dat sângele pentru mine.

Apoi:

Cuvine-se cu adevărat să te fericim, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită şi preanevinovată şi Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce eşti mai cinstită decât Heruvimii şi mai slăvită, fără de asemănare, decât Serafimii; care, fără stricăciune, pe Dumnezeu Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Preotul: Domnului să ne rugăm. **Citeţul:** Doamne, miluieşte. **Preotul:**

RUGĂCIUNE
pentru sufletul cel osândit

Stăpâne Doamne, Dumnezeul nostru, Atotţiitorule, Cel ce voieşti ca toţi oamenii să se mântuiască şi să vină la cunoştinţa adevărului; Care nu voieşti moartea păcătosului, ci să se întoarcă şi să fie viu, ne rugăm şi cu umilinţă cerem Ţie: Sufletul robului Tău (N), dezleagă-l de toată legătura şi-l slobozeşte de tot blestemul, căci Tu eşti Cel ce dezlegi pe cei legaţi şi ridici pe cei căzuţi, nădejdea celor deznădăjduiţi. Porunceşte, dar, Stăpâne, să se dezlege în pace sufletul robului Tău şi să se odihnească în locaşurile cele veşnice cu toţi sfinţii Tăi, prin Unul-Născut Fiul Tău cu Care împreună bine eşti cuvântat, cu Preasfântul şi bunul şi de viaţă făcătorul Tău Duh, acum şi pururea şi vecii vecilor.

Citeţul: Amin. **Preotul:** Domnului să ne rugăm. **Citeţul:** Doamne, miluieşte. **Preotul:**

ALTĂ RUGĂCIUNE
pentru cel ce se luptă greu cu moartea

Doamne, Dumnezeul nostru, Cel ce cu înţelepciunea Ta cea de negrăit ai zidit pe om din ţărână şi, întocmindu-l după chipul şi după asemănarea Ta, l-ai împodobit cu înfăţişare şi frumuseţe, ca pe o cinstită făptură cerească, spre măreţia şi strălucirea slavei şi a împărăţiei Tale; dar el călcând

cuvântul poruncii Tale şi nepăzind chipul Tău, de care era împărtăşit – pentru ca răutatea să nu fie fără de moarte – din iubire de oameni, ca un Dumnezeu al părinţilor noştri, ai poruncit amestecului şi împreunării acesteia şi acestei negrăite legături a Ta – prin vrerea Ta cea dumnezeiască – să se desfacă şi să se risipească, pentru ca sufletul să meargă acolo de unde şi-a luat fiinţă, până la obştească înviere, iar trupul să se desfacă în cele dintru care a fost alcătuit. Pentru aceasta ne rugăm Ţie, Părintelui fără de început şi fără de moarte şi Unuia-Născut Fiului Tău şi Preasfântului Tău Duh, ca să faci fără durere dezlegarea din trup a sufletului robului Tău (N). Şi orice a greşit bunătăţii Tale, din invidia vicleanului diavol, cu ştiinţă sau cu neştiinţă, sau sub blestem preoţesc a fost, sau pe părinţii săi i-a amărât, sau vreun jurământ a călcat, sau a căzut în năluciri diavoleşti şi în farmece de ruşine, iartă-i, îmblânzit fiind de bunătatea Ta cea negrăită. Aşa, Stăpâne Doamne, Dumnezeule, auzi-mă pe mine păcătosul şi nevrednicul Tău slujitor în acest ceas, şi dezleagă pe robul Tău (N), de această durere de nesuferit şi de această neputinţă amară ce-l ţine, şi-l odihneşte pe el, unde sunt sufletele drepţilor. Că Tu eşti odihna sufletelor şi a trupurilor noastre şi Ţie slavă înălţăm, împreună şi Unuia-Născut Fiului Tău şi Preasfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Apoi preotul face otpustul mic (pag. 126).

SFEŞTANIA

sau slujba Aghiasmei mici, adică Sfinţirea cea mică a apei

**care se face spre toată trebuinţa,
la întâia zi a fiecărei luni sau când va voi cel mare,
ori când va cere credinciosul.**

Ştiut să fie că prea bun şi folositor de suflet obicei este să se facă în biserici, în mănăstiri şi în case, sfinţirea apei la toate zilele dintâi ale lunii şi a stropi pe oameni în mănăstiri şi în chilii, asemenea şi casele mirenilor şi toate ale lor. Această apă sfinţită, pe care Duhul Sfânt, prin rugăciunile preoţilor, o sfinţeşte, are multe feluri de lucrări, precum însăşi ectenia sfinţirii şi rugăciunea mărturisesc: prin stropirea ei, duhurile cele viclene din tot locul se gonesc; se iartă şi păcatele cele mici de peste toate zilele, adică nălucirile diavoleşti şi gândurile cele rele; mintea se curăţeşte de faptele cele spurcate şi se îndreptează spre rugăciune; bolile le goneşte şi dă sănătate sufletească şi trupească. Şi,

mai pe scurt: toţi cei ce o primesc cu credinţă iau sfinţenie şi binecuvântare. Pentru aceasta, dar, datori sunteţi voi, preoţilor, să vă învăţaţi enoriaşii ca să o primească pe ea cu credinţă spre marele folos al lor.

Preotul, cu epitrahilul şi felonul, binecuvântând, face început: Binecuvântat este Dumnezeul nostru..., Citeţul: Slavă Ţie, Dumnezeul nostru..., Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăţia..., Doamne, miluieşte (de 12 ori), Slavă..., Şi acum..., Veniţi să ne închinăm... (cu trei închinăciuni) şi

PSALMUL 142

Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea, întru adevărul Tău, auzi-mă, întru dreptatea Ta. Să nu intri la judecată cu robul Tău, că nimeni din cei vii nu-i drept înaintea Ta. Vrăjmaşul prigoneşte sufletul meu şi viaţa mea o calcă în picioare; făcutu-m-a să locuiesc în întuneric ca morţii cei din veacuri. Mâhnit e duhul meu în mine şi inima încremenită înlăuntrul meu. Adusu-mi-am aminte de zilele cele de demult; cugetat-am la toate lucrările Tale, la faptele mâinilor Tale m-am gândit. Întins-am către Tine mâinile mele, sufletul meu însetat de Tine ca un pământ fără de apă. Degrab auzi-mă, Doamne, că a slăbit duhul meu. Nu-Ţi întoarce faţa Ta de la mine, ca să nu mă asemăn celor ce se coboară în groapă. Fă să aud dimineaţa mila Ta, că la Tine mi-e nădejdea. Arată-mi calea pe care voi merge, că la Tine am ridicat sufletul meu. Scapă-mă de vrăjmaşii mei, că la Tine alerg, Doamne. Învaţă-mă să fac voia Ta, că Tu eşti Dumnezeul meu. Duhul Tău cel bun să mă povăţuiască la pământul dreptăţii. Pentru numele Tău, Doamne, dăruieşte-mi viaţă. Întru dreptatea Ta scoate din necaz sufletul meu. Fă bunătate de stârpeşte pe vrăjmaşii mei şi pierde pe toţi cei ce necăjesc sufletul meu, că eu sunt robul Tău.

Slavă..., Şi acum..., Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeule! (de trei ori), apoi: Dumnezeu este Domnul şi S-a arătat nouă. Bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului (de trei ori), pe glasul al 4-lea şi troparele acestea:

Către Născătoarea de Dumnezeu, acum cu osârdie să alergăm noi, păcătoşii şi smeriţii, şi să cădem cu pocăinţă, strigând din adâncul sufletului: Stăpână, ajută-ne, milostivindu-te spre noi; grăbeşte că pierim sub mulţimea păcatelor; nu întoarce pe robii tăi deşerţi, că pe tine, singură nădejde te-am câştigat.

Slavă..., acelaşi. Şi acum..., a Născătoarei:

Nu vom tăcea, Născătoare de Dumnezeu, pururea a spune puterile tale noi, nevrednicii. Că, de n-ai fi stat tu înainte, rugându-te, cine ne-ar fi izbăvit pe noi din atâtea nevoi? Sau cine ne-ar fi păzit până acum slobozi? Nu ne vom depărta de la tine, Stăpână, că tu izbăveşti pe robii tăi pururea din toate nevoile.

PSALMUL 50

Miluieşte-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta, şi după mulţimea îndurărilor Tale, şterge fărădelegea mea. Spală-mă întru totul de fărădelegea mea şi de păcatul meu mă curăţeşte. Că fărădelegea mea eu o cunosc şi păcatul meu este înaintea mea pururea. Ţie unuia am greşit şi rău înaintea Ta am făcut, aşa încât drept eşti Tu întru cuvintele Tale şi biruitor când vei judeca Tu. Că, iată, întru fărădelegi m-am zămislit şi în păcate m-a născut maica mea. Că, iată, adevărul ai iubit; cele nearătate şi cele ascunse ale

înţelepciunii Tale mi-ai arătat mie. Stropi-mă-vei cu isop şi mă voi curăţi; spăla-mă-vei şi mai mult decât zăpada mă voi albi. Auzului meu vei da bucurie şi veselie; bucura-se-vor oasele cele smerite. Întoarce faţa Ta de către păcatele mele şi toate fărădelegile mele şterge-le. Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi duh drept înnoieşte întru cele dinlăuntru ale mele. Nu mă lepăda de la faţa Ta şi Duhul Tău cel Sfânt nu-L lua de la mine. Dă-mi iarăşi bucuria mântuirii Tale şi cu duh stăpânitor mă întăreşte. Învăţa-voi pe cei fără de lege căile Tale şi cei necredincioşi la Tine se vor întoarce. Izbăveşte-mă de vărsarea de sânge, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta. Doamne, buzele mele vei deschide şi gura mea va vesti lauda Ta. Că de ai fi voit jertfă, Ţi-aş fi dat. Arderile de tot nu le vei binevoi. Jertfa lui Dumnezeu: duhul umilit; inima înfrântă şi smerită Dumnezeu nu o va urgisi. Fă bine, Doamne, întru bunăvoirea Ta, Sionului, şi să se zidească zidurile Ierusalimului. Atunci vei binevoi jertfa dreptăţii, prinosul şi arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viţei.

Apoi se cântă troparele acestea, glasul al 6-lea:

Irmosul:

Ceea ce ai primit bucurie prin înger şi ai născut pe Ziditorul tău, Fecioară, miluieşte pe cei ce te măresc pe tine (de două ori).

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.

Lăudăm pe Fiul tău, Născătoare de Dumnezeu, şi strigăm, preacurată Stăpână: de toată nevoia izbăveşte pe cei ce se roagă ţie.

Tu, cea fără de prihană, eşti lauda împăraţilor, prorocilor, apostolilor şi mucenicilor şi apărătoarea lumii.

Toată limba drept-credincioşilor laudă, fericeşte şi slăveşte preacurată naşterea ta, Marie, dumnezeiască mireasă.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.

Dă-mi, Hristoase al meu, ca un îndurat, şi mie nevrednicului, iertarea datoriilor, rogu-mă, pentru rugăciunile celei ce Te-a născut.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.

Întru tine mi-am pus nădejdile mele, Născătoare de Dumnezeu; miluieşte-mă cu rugăciunile tale şi-mi dăruieşte mie iertare greşelilor.

Viază-mă, ceea ce ai născut pe Dătătorul de viaţă şi Mântuitorul, şi mă miluieşte cu rugăciunile tale, cea binecuvântată, nădejdea sufletelor noastre.

Ceea ce ai zămislit în pântecele tău pe Ziditorul tuturor, Fecioară cu totul fără prihană, cu rugăciunile tale, miluieşte sufletele noastre.

Născătoare de Dumnezeu, cu totul lăudată, ceea ce prin cuvânt ai născut, mai presus de cuvânt, pe Cuvântul, pe Acela roagă-L să mântuiască sufletele noastre.

Prin rugăciunile tale, Stăpână, milostiv fă pe Judecătorul şi Fiul tău mie celui ce am greşit mai mult decât orice om.

Noi, cei ce ne rugăm să fim mântuiţi cu rugăciunile tale, după datorie strigăm ţie: bucură-te, Născătoare de Dumnezeu, curată, pururea Fecioară.

Izbăveşte-mă de focul cel veşnic şi de chinurile ce-mi sunt puse înainte, Născătoare de Dumnezeu, ca să te fericesc pe tine.

Nu trece cu vederea rugăciunile robilor tăi, rugămu-ne, întru tot lăudată Stăpână, ca să ne izbăvim de toată nevoia.

Izbăveşte-ne de boli, de toate durerile şi de primejdii pe noi, care scăpăm la acoperământul tău cel sfinţit.

Minune străină s-a săvârşit întru tine, Născătoare de Dumnezeu; că pentru noi, precum suntem noi, S-a născut din tine Ziditorul tuturor şi Dumnezeul nostru.

Biserica ta, Născătoare de Dumnezeu, s-a arătat locaş de tămăduire fără plată a bolilor şi mângâiere sufletelor celor întristate.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, care ai născut pe Mântuitorul, izbăveşte de primejdii şi de toată nevoia pe robii tăi.

Preacurată stăpână, scoate pe robii tăi din toată mânia cea viitoare şi din toată vătămarea sufletească şi trupească.

Miluieşte cu rugăciunile tale, Fecioară, de Dumnezeu Născătoare, pe toţi care aleargă la tine, şi-i scoate din toată nevoia şi necazul.

Cine vine la Biserica ta, Născătoare de Dumnezeu, şi nu ia degrab tămăduire sufletului, împreună şi trupului, Preacurată?

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.

Fiind rugat de toţi sfinţii, Îndurate, şi de cetele cele de sus, curăţeşte-mă pe mine, pentru ceea ce Te-a născut.

Doamne, odihneşte cu dreptii pe adormiţii robii Tăi.

Iartă, Mântuitorule, sufletele fraţilor noştri celor adormiţi întru nădejdea vieţii, slăbeşte şi le lasă greşelile.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.

Bucură-te, curăţirea lumii, Fecioară; bucură-te năstrapa şi candela cea cu totul de aur a manei celei dumnezeieşti şi a luminii, Mireasă dumnezeiască.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.

Cântăm Ţie, Dumnezeului celui în Treime, strigând cântarea cea întreit sfântă şi rugându-ne ca să luăm mântuire.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.

O, Fecioară, ceea ce ai născut pe Mântuitorul şi Stăpânul lumii şi Domnul, pe Acela roagă-L să mântuiască sufletele noastre.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.

Bucură-te, munte, bucură-te, rug, bucură-te, uşă, bucură-te, scară, bucură-te, masă dumnezeiască, bucură-te, ajutătoarea tuturor, Stăpână.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.

Milostive, pentru rugăciunile Maicii Tale celei preacurate şi ale tuturor sfinţilor Tăi, dăruieşte milele Tale poporului Tău.

Sfinţilor arhangheli şi îngeri, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.

Pentru rugăciunile măriţilor Tăi arhangheli şi îngeri şi ale cetelor celor de sus, bine-păzeşte pe robii Tăi, Mântuitorule.

Sfinte Ioane, Prorocule şi Înaintemergătorule, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Pentru rugăciunile cinstitului şi slăvitului Proroc, Înaintemergătorul şi Botezătorul Tău, Hristoase, Mântuitorul meu, păzeşte pe robii Tăi.

Sfinţilor măriţilor apostoli, mucenicilor şi toţi sfinţii, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.

Pentru rugăciunile slăviţilor apostoli, ale mucenicilor şi ale tuturor sfinţilor Tăi, dăruieşte milele Tale poporului Tău.

Sfinţilor celor fără de arginţi, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.

Pentru rugăciunile sfinţilor celor fără de arginţi, Născătoare de Dumnezeu, păzeşte pe robii tăi ca o apărătoare şi sprijinitoare a lumii.

Slavă...

Slăvim pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, zicând: Treime Sfântă, mântuieşte sufletele noastre.

Şi acum..., a Născătoarei:

Ceea ce, în vremurile mai de pe urmă, în chip minunat, ai zămislit şi ai născut pe Ziditorul tău, Fecioară, mântuieşte pe cei ce te măresc pe tine.

Apoi:

Uşa milostivirii deschide-o nouă, binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne izbăvim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citeţul: Doamne, miluieşte.

Iar preotul zice:

Că sfânt eşti Dumnezeul nostru şi Ţie slavă înălţăm, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: **Amin.** Apoi troparele acestea, glasul al 6-lea:

Acum a sosit vremea, care sfinţeşte pe toţi, şi ne aşteaptă Dreptul Judecător; ci te întoarce, suflete, către pocăinţă, ca păcătoasa care cu lacrimi striga: Doamne, miluieşte-mă.

Hristoase, Cel ce ai revărsat, cu curgeri mari, izvorul tămăduirilor în Biserica cea preacurată a Fecioarei, Doctorul sufletelor şi al trupurilor noastre, îndepărtează astăzi, prin stropirea binecuvântării Tale, toate bolile celor neputincioşi.

Fecioară, ai născut neispitită de nuntă şi fecioară ai rămas; Maică nenuntită, Născătoare de Dumnezeu, Marie, roagă pe Hristos, Dumnezeul nostru, să ne mântuiască pe noi.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, îndreptează lucrările mâinilor noastre şi cere iertare păcatelor noastre, când cântăm noi cântarea cea îngerească:

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi (de trei ori).

Diaconul: **Să luăm aminte.** Preotul: **Pace tuturor.** Cântăreţul: **Şi duhului tău.**

Prochimen, glasul al 3-lea, psalmul 26:

Domnul este luminarea mea şi Mântuitorul meu, de cine mă voi teme?

Stih: **Domnul este păzitorul vieţii mele, de cine mă voi înfricoşa?**

APOSTOLUL (*Evrei* 2: 11-18)

Diaconul: Înţelepciune.

Citeţul: Din Epistola către Evrei a Sfântului Apostol Pavel, citire.
Diaconul: Să luăm aminte. **Citeţul:**

Fraţilor, cel ce sfinţeşte şi cei ce se sfinţesc, dintr-Unul sunt toţi; de aceea nu se ruşinează să-i numească pe ei fraţi, zicând: Spune-voi fraţilor mei numele Tău. În mijlocul bisericii Te voi lăuda. Şi iarăşi: Eu voi fi încrezător în El; şi iarăşi: Iată eu şi pruncii pe care mi i-a dat Dumnezeu. Deci, de vreme ce pruncii s-au făcut părtaşi sângelui şi trupului, în acelaşi fel şi El S-a împărtăşit de acestea, ca să surpe prin moartea Sa pe cel ce are stăpânirea morţii, adică pe diavolul, şi să izbăvească pe cei pe care frica morţii îi ţinea în robie toată viaţa. Căci, într-adevăr, nu a luat firea îngerilor, ci sămânţa lui Avraam a luat. Pentru aceea, dator era întru toate să Se asemene fraţilor, ca să fie milostiv şi credincios arhiereu în cele către Dumnezeu, pentru curăţirea păcatelor poporului. Căci prin ceea ce a pătimit, fiind El însuşi ispitit, poate şi celor ce sunt ispitiţi să le ajute.

Preotul: Pace ţie, cititorule. **Citeţul:** Şi duhului tău. **Apoi:** Aliluia, glasul I., psalmul 44: Răspuns-a inima mea cuvânt bun.

Diaconul: Înţelepciune. Drepţi. Să ascultăm Sfânta Evanghelie.
Preotul: Pace tuturor. **Strana:** Şi duhului tău.

EVANGHELIA (*Ioan* 5: 1–4)

Preotul: Din Sfânta Evanghelie de la Ioan, citire. **Strana:** Slavă Ţie, Doamne, slavă Ţie. **Diaconul:** Să luăm aminte. **Preotul:**

În vremea aceea S-a suit Iisus la Ierusalim. Iar în Ierusalim, lângă Poarta oilor, era o scăldătoare, care se numea pe evreieşte Vitezda, având cinci pridvoare. În acestea zăcea mulţime multă de bolnavi: orbi, şchiopi, uscaţi, aşteptând mişcarea apei, căci un înger al Domnului se cobora la vreme în scăldătoare şi tulbura apa; şi cine intra întâi, după tulburarea apei, se făcea sănătos, de orice boală era cuprins.

Strana: Slavă Ţie, Doamne, slavă Ţie.

Apoi diaconul zice ectenia aceasta:

Cu pace *(în pace),* Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluieşte.

Pentru pacea de sus şi pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Pentru pacea a toată lumea şi pentru buna stare a sfintelor lui Dumnezeu Biserici şi pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Pentru sfântă biserica aceasta şi pentru cei ce cu credinţă, cu evlavie şi cu frică de Dumnezeu intră în ea, Domnului să ne rugăm.

Pentru Preafericitul Părintele nostru (N), Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, [pentru (Înalt-) Preasfinţitul (Arhi-) Episcopul (şi Mitropolitul) nostru (N)], pentru cinstita preoţime şi cea întru Hristos diaconime şi pentru tot clerul şi poporul, Domnului să ne rugăm.

Pentru binecredinciosul popor român de pretutindeni, pentru cârmuitorii ţării noastre, pentru mai-marii oraşelor şi ai satelor şi pentru iubitoarea de Hristos armată, Domnului să ne rugăm.

Pentru sfânt locaşul acesta (sau: casa aceasta), ţara aceasta, pentru toate oraşele şi satele şi pentru cei ce cu credinţă locuiesc în ele, Domnului să ne rugăm.

Pentru bună întocmirea văzduhului, pentru îmbelşugarea roadelor pământului şi pentru vremuri paşnice, Domnului să ne rugăm.

Pentru cei ce călătoresc pe ape, pe uscat şi prin aer, pentru cei bolnavi, pentru cei ce pătimesc, pentru cei robiţi şi pentru mântuirea lor, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se sfinţească apa aceasta, cu puterea, cu lucrarea şi cu pogorârea Sfântului Duh, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se pogoare peste apa aceasta lucrarea cea curăţitoare a Treimii celei mai presus de fire, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fie apa aceasta tămăduitoare sufletelor şi trupurilor şi izgonitoare a toată puterea cea potrivnică, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să i se trimită ei harul izbăvirii şi binecuvântarea Iordanului, Domnului să ne rugăm.

Pentru toţi care au trebuinţă de ajutor şi folosinţă de la Dumnezeu, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să ne luminăm noi cu luminarea cunoştinţei, prin Treimea cea de o fiinţă, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca Domnul Dumnezeul nostru să ne arate pe noi fii şi moştenitori ai împărăţiei Sale, prin gustarea şi stropirea cu apa aceasta, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fim izbăviţi noi de tot necazul, mânia, primejdia şi nevoia, Domnului să ne rugăm.

Apără, mântuieşte, miluieşte şi ne păzeşte pe noi, Dumnezeule, cu darul Tău.

Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, slăvita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoare şi pururea Fecioara Maria, cu toţi sfinţii să o pomenim.

Strana: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.

Pe noi înşine şi unii pe alţii şi toată viaţa noastră, lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Strana: Ţie, Doamne.

Preotul zice ecfonisul:

Că Ţie se cuvine toată slava, cinstea şi închinăciunea, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Diaconul: Domnului să ne rugăm. **Citeţul:** Doamne, miluieşte.

Iar preotul zice această

Rugăciune

Stăpâne Doamne, Dumnezeul nostru, cel mare întru sfat şi minunat în lucrări, Făcătorule a toată făptura cea văzută şi cea nevăzută; Cel ce păzeşti aşezământul Tău şi dai mila Ta celor ce Te iubesc pe Tine şi păzesc poruncile Tale; Cel ce primeşti lacrimile cele de umilinţă ale tuturor celor din nevoi, că pentru aceasta ai venit în chip de rob, nu cu năluciri înfricoşându-ne pe noi, ci dând adevă-

rată tămăduire trupului şi zicând: Iată, te-ai făcut sănătos, de acum să nu mai greşeşti. Încă şi din tină ai făcut ochi sănătoşi şi, poruncind să se spele, prin cuvânt ai făcut să se sălăşluiască lumina; Cel ce opreşti valurile patimilor celor potrivnice şi potoleşti marea cea sărată a acestei vieţi şi îmblânzeşti pornirile cele greu de purtat ale plăcerilor; Însuţi, Iubitorule de oameni Împărate, Cel ce ne-ai dat nouă să purtăm veşmânt luminat ca zăpada din apă şi din Duh (aici preotul, afundând de trei ori mâna dreaptă în apă, face semnul crucii, zicând de fiecare dată):

Şi acum trimite harul Preasfântului şi de viaţă făcătorului Tău Duh, care sfinţeşte toate, şi sfinţeşte apa aceasta.

Şi, prin gustarea şi stropirea cu apa aceasta, trimite nouă binecuvântarea Ta, care spală întinăciunea patimilor. Aşa ne rugăm, cercetează neputinţa noastră, Bunule, şi tămăduieşte cu mila Ta bolile noastre cele sufleteşti şi trupeşti. Pentru rugăciunile preacuratei, preabinecuvântatei Stăpânei noastre, Născătoarei de Dumnezeu şi pururea Fecioarei Maria; cu puterea cinstitei şi de viaţă făcătoarei Cruci; cu ocrotirile cinstitelor şi cereştilor netrupeşti Puteri; pentru rugăciunile cinstitului şi slăvitului Proroc, Înaintemergătorul şi Botezătorul Ioan; ale Sfinţilor, slăviţilor şi întru tot lăudaţilor Apostoli; ale celor între Sfinţi Părinţii noştri, mari dascăli ai lumii şi ierarhi: Vasile cel Mare, Grigorie

de Dumnezeu cuvântătorul şi Ioan Gură de Aur; ale Sfinţilor: Atanasie, Chiril şi Ioan cel Milostiv, patriarhii Alexandriei, şi ale Sfântului Nifon, patriarhul Constantinopolului; ale celor între Sfinţi Părinţii noştri: Nicolae, arhiepiscopul Mirelor Lichiei, Spiridon al Trimitundei şi Nectarie de la Eghina, făcătorii de minuni, Calinic de la Cernica, Iosif cel Nou, Iorest şi Sava, Antim Ivireanul, Iosif Mărturisitorul, Ghelasie şi Leontie; ale Sfinţilor, slăviţilor mari Mucenici: Gheorghe, purtătorul de biruinţă, Dimitrie, izvorâtorul de mir, Teodor Tiron, Teodor Stratilat, Ioan cel Nou, Serghie şi Vah, Ioan Valahul şi Oprea; ale Sfinţilor preoţi Mărturisitori Ioan şi Moise, ale binecredinciosului voievod Ştefan cel Mare şi Sfânt, ale Sfinţilor Martiri Constantin Vodă Brâncoveanu şi cei patru fii ai săi: Constantin, Ştefan, Radu şi Matei, şi Ianache Sfetnicul; ale Sfintelor Muceniţe: Filofteea şi Tatiana şi ale tuturor Sfinţilor buni biruitori Mucenici şi Muceniţe; ale Sfinţilor, slăviţilor şi făcătorilor de minuni doctori fără de arginţi: Cosma şi Damian, Chir şi Ioan, Pantelimon şi Ermolae, Samson şi Diomid, Mochie şi Anichit, Talaleu şi Trifon; ale Cuvioşilor şi de Dumnezeu purtătorilor Părinţi ai noştri: Grigorie Decapolitul, Nicodim de la Tismana, Dimitrie cel Nou, Visarion şi Sofronie, Ioan de la Prislop, Antonie de la Iezerul Vâlcii, Daniil Sihastrul, Ioan Casian, Gherman şi Ioan Iacob de la Neamţ; ale Sfintelor Cuvioase Maici Parascheva de la Iaşi şi Teodora de

la Sihla; ale Sfântului (N), a cărui pomenire o săvârşim; ale Sfinţilor şi drepţilor şi dumnezeieştilor părinţi Ioachim şi Ana şi ale tuturor Sfinţilor Tăi. Şi păzeşte, Doamne, pe dreptcredincioşii Tăi robi, dându-le lor sănătate sufletului şi trupului, şi împlineşte toate cele de trebuinţă acestei obşti creştine, care slujeşte Ţie, şi-i fii ei întru toate milostiv. Adu-Ţi aminte, Doamne, de toată episcopia dreptcredincioşilor, care drept învaţă cuvântul adevărului Tău, şi de tot cinul preoţesc şi călugăresc şi de mântuirea lor. Adu-Ţi aminte, Doamne, de cei ce ne urăsc şi de cei ce ne iubesc pe noi; de fraţii noştri care slujesc şi stau de faţă; de cei ce, pentru binecuvântate pricini, nu s-au întâmplat aici şi de cei care ne-au cerut nouă, nevrednicilor, să ne rugăm pentru ei. Adu-Ţi aminte, Doamne, şi de părinţii şi fraţii noştri care sunt în robie şi în supărări, şi-i miluieşte pe dânşii după mare mila Ta, izbăvindu-i de toată nevoia.

Că Tu eşti izvorul tămăduirilor, Hristoase, Dumnezeul nostru, şi Ţie slavă înălţăm, împreună şi Celui fără de început al Tău Părinte şi Preasfântului şi bunului şi de viaţă făcătorului Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preotul: Pace tuturor.

Strana: Şi duhului tău.

Diaconul: Capetele noastre, Domnului să le plecăm.

Strana: Ţie, Doamne.

Iar preotul citeşte această

Rugăciune

Pleacă, Doamne, urechea Ta şi ne auzi pe noi, Tu, Cel ce ai primit a Te boteza în Iordan şi ai sfinţit apele; şi ne binecuvintează pe noi pe toţi, care, prin plecarea capului nostru, arătăm semnul supunerii. Şi ne învredniceşte a ne umple de sfinţenia Ta, prin gustarea şi stropirea cu apa aceasta. Şi să ne fie nouă, Doamne, spre sănătatea sufletului şi a trupului.

Ecfonis:

Că Tu eşti sfinţirea sufletelor şi a trupurilor noastre, şi Ţie slavă şi mulţumire şi închinăciune înălţăm, împreună şi Celui fără de început al Tău Părinte şi Preasfântului şi Bunului şi de viaţă făcătorului Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: **Amin.**

După aceea, *luând preotul Sfânta Cruce, o afundă în apă cruciş, de trei ori,* în timp ce se cântă (de trei ori) troparul acesta, glasul I:

Mântuieşte, Doamne, poporul Tău şi binecuvintează moştenirea Ta. Biruinţă binecredincioşilor creştini asupra celui potrivnic dăruieşte, şi cu Crucea Ta păzeşte pe poporul Tău (se cântă o dată de preot şi de două ori de cântăreţ).

Apoi preotul, *stropind cu apa cea sfinţită, în chipul crucii, altarul şi biserica (sau casa), cântă troparul acesta,* glasul al 2-lea:

Darurilor tale, fă-ne pe noi vrednici, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, trecând cu vederea păcatele noastre şi dând tămăduire celor ce cu credinţă primesc binecuvântarea ta, preacurată.

Apoi preotul şi tot poporul sărută Sfânta Cruce; după aceea preotul stropeşte pe toţi cu apa cea sfinţită, în care timp se cântă stihirile acestea, glasul al 4-lea:

Izvorul tămăduirilor având, sfinţilor cei fără de arginţi, daţi tămăduiri tuturor celor ce au trebuinţă, ca unii care v-aţi învrednicit de mari daruri de la izvorul cel pururea curgător al Mântuitorului nostru. Căci a zis Domnul către voi, ca unii ce sunteţi de aceeaşi râvnă cu apostolii: Iată, v-am dat vouă putere asupra duhurilor celor necurate ca să le scoateţi şi să tămăduiţi toată boala şi toată neputinţa. Pentru aceasta, după poruncile Lui, bine-vieţuind, în dar aţi luat, în dar daţi, tămăduind patimile sufletelor şi ale trupurilor noastre.

Slavă...

Caută spre rugăciunea robilor tăi, ceea ce eşti cu totul fără prihană, potolind pornirile cele rele împotriva noastră şi izbăvindu-ne pe noi de tot necazul. Că pe tine singură te avem nădejde tare şi neclintită şi apărarea ta am dobândit. Să nu fim ruşinaţi, Stăpână, noi cei ce te chemăm pe tine. Grăbeşte spre rugăciunea celor ce strigă către tine cu credinţă: Bucură-te, Stăpână, ajutătoarea tuturor, bucuria, acoperământul şi mântuirea sufletelor noastre.

Şi acum..., a Născătoarei, glasul al 8-lea:

Stăpână, primeşte rugăciunea robilor tăi şi ne izbăveşte pe noi de toată nevoia şi necazul.

Şi, după sfârşitul stropirii, diaconul zice ectenia aceasta:

Miluieşte-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ţie, auzi-ne şi ne miluieşte.

Strana: Doamne, miluieşte (de trei ori).

Încă ne rugăm pentru mila, viaţa, pacea, sănătatea, mântuirea, cercetarea, lăsarea şi iertarea păcatelor robilor Tăi (N), şi pentru ca să li se ierte lor toată greşeala cea de voie şi cea fără de voie.

Încă ne rugăm ca să se păzească sfânt locaşul acesta (sau: locuinţa aceasta) şi toate oraşele şi satele de boală, de foamete, de cutremur, de potop, de foc, de sabie, de năvălirea altor neamuri şi de războiul cel dintre noi, şi pentru ca milostiv, blând şi lesne iertător să fie nouă bunul şi iubitorul de oameni, Dumnezeul nostru, să îndepărteze şi să împrăştie toată mânia, care se porneşte asupra noastră, să ne izbăvească pe noi de mustrarea Lui cea dreaptă, care este asupra noastră, şi să ne miluiască pe noi.

Strana: Doamne, miluieşte (de 40 de ori).

Preotul zice:

Auzi-ne pe noi, Dumnezeule, Mântuitorul nostru, nădejdea tuturor marginilor pământului şi a celor ce sunt pe mare departe, şi, milostive Stăpâne, milostiv fii nouă faţă de păcatele noastre şi ne miluieşte pe noi. Că milostiv şi iubitor de oameni Dumnezeu eşti şi Ţie slavă înălţăm, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Preotul: Slavă Ţie, Hristoase Dumnezeule... Citeţul: Slavă..., Şi acum..., Doamne, miluieşte (de trei ori), Părinte binecuvintează. Preotul:

Hristos, Adevăratul nostru Dumnezeu, pentru rugăciunile Preacuratei Sale Maici, cu puterea cinstitei şi de viaţă făcătoarei Cruci, pentru rugăciunile Sfinţilor, slăviţilor şi întru tot lăudaţilor Apostoli, ale Cuvioşilor şi de Dumnezeu purtătorilor Părinţi ai noştri, şi pentru ale tuturor Sfinţilor, să ne miluiască şi să ne mântuiască pe noi, ca un bun şi de oameni iubitor.

Strana: Amin.

Preotul: Pentru rugăciunile Sfinţilor Părinţilor noştri, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluieşte-ne pe noi.

Strana: Amin.

RÂNDUIALA PENTRU AGHIASMA MICĂ
aşa cum se face după Paşti, în toată Săptămâna Luminată, până la Duminica Tomii

După ce preotul binecuvintează, cântă el însuşi: **Hristos a înviat...** (se cântă o dată de preot şi de două ori de cântăreţi). Apoi stih: **Să învieze Dumnezeu şi să se risipească vrăjmaşii Lui...,** toate pe rând. Şi iarăşi preotul: **Hristos a înviat...** Cântăreţii: **Şi celor din morminte viaţă dăruindu-le.** Apoi zice diaconul sau preotul protos ectenia mare şi ecfonisul. După aceea Canonul Paştilor pe 8 sau, în caz de grabă, pe 6. La Cântarea a 3-a, ectenia mică şi ipacoi: **Venit-au mai înainte de dimineaţă cele ce au fost cu Maria...** La Cântarea a 6-a, ectenia mică, condacul Paştilor şi icosul. Apoi prochimenul, Apostolul şi Evanghelia. **Învierea lui Hristos văzând...** (de 3 ori) şi **Înviind Iisus din mormânt...** (de 3 ori). Apoi urmează Cântarea a 7-a, până la sfârşit. Şi, după toate cântările, se zice: **Hristos a înviat...** (de 3 ori). Asemenea şi după Cântarea a 9-a, apoi ectenia şi luminânda (de trei ori). Apoi rugăciunile Aghiasmei şi după rugăciuni, în loc de: **Mântuieşte, Doamne poporul Tău...,** când afundă preotul Sfânta Cruce în apă, cântă: **Hristos a înviat...** (o dată preotul şi de două ori cântăreţii). După aceea, stihirile Paştilor cu stihurile lor şi **Slavă..., Şi acum..., Ziua Învierii...,** după care se cântă **Hristos a înviat...,** până ce preotul stropeşte poporul cu aghiasmă. Iar dacă este Litie (procesiune) în afara bisericii, la întoarcere se cântă Canonul Paştilor sau numai irmoasele lui, după cum va vrea cel mai mare.

Iar dacă sfinţirea apei se face după Rugăciunea amvonului, atunci se iese în procesiune cântându-se Cântările Canonului Paştilor (sau numai Catavasiile lui) de la prima până la a şasea, apoi ajungând la locul pregătit, zice diaconul: **Domnului să ne rugăm,** după care se cântă **Câţi în Hristos...** Urmează Apostolul, Evanghelia, ectenia mare specială, rugăciunea de sfinţire şi plecarea capetelor, ca la rânduiala obişnuită a sfeştaniei. La afundarea Crucii în apă se cântă **Hristos a înviat...,** **Învierea lui Hristos văzând...,** apoi se intră în biserică sfârşindu-se Canonul (Cântările sau Catavasiile a şaptea, a opta şi a noua), după care se face otpustul Sfintei Liturghii.

SLUJBA ÎNMORMÂNTĂRII MIRENILOR

RÂNDUIALA
CE SE FACE LA CASA RĂPOSATULUI

Adormind întru Domnul vreunul dintre creştini, îndată rudeniile să cheme pe preot; acesta venind la casa unde este trupul celui răposat, îşi pune epitrahilul, pune tămâie în cădelniţă şi, cădind trupul celui adormit şi pe cei de faţă, începe Litia mică pentru morţi (Trisaghionul):

Binecuvântat este Dumnezeul nostru..., Citeţul: Amin. Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăţia...

Apoi troparele acestea, glasul al 4-lea:

Cu duhurile drepţilor, celor ce s-au săvârşit, odihneşte Mântuitorule, sufletul adormitului robului Tău, păzindu-l pe el întru viaţa cea fericită, care este la Tine, Iubitorule de oameni.

Întru odihna Ta, Doamne, unde toţi sfinţii Tăi se odihnesc, odihneşte şi sufletul adormitului robului Tău, că Tu singur eşti fără de moarte.

Slavă...

Tu eşti Dumnezeu, Care Te-ai pogorât în iad şi ai dezlegat durerile celor ferecaţi; Însuţi şi sufletul adormitului robului Tău, odihneşte-l.

Şi acum..., a Născătoarei:

Una curată şi preanevinovată Fecioară, care ai născut pe Dumnezeu mai presus de fire, pe Acela roagă-L să mântuiască şi sufletul adormitului robului tău.

Apoi preotul (diaconul) zice ectenia:

Miluieşte-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ţie, auzi-ne şi ne miluieşte.

Strana: Doamne, miluieşte (de trei ori).

Încă ne rugăm pentru odihna sufletului adormitului robului lui Dumnezeu (N), şi pentru ca să i se ierte lui toată greşeala cea de voie şi cea fără de voie.

Ca Domnul Dumnezeu să aşeze sufletul lui unde drepţii se odihnesc.

Mila lui Dumnezeu, împărăţia cerurilor şi iertarea păcatelor lui, de la Hristos, Împăratul cel fără de moarte şi Dumnezeul nostru, să cerem.

Strana: Dă, Doamne.

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citeţul: Doamne, miluieşte.

Preotul zice rugăciunea:

Dumnezeul duhurilor şi a tot trupul, Care ai călcat moartea şi pe diavol l-ai surpat şi ai dăruit viaţă lumii Tale, Însuţi, Doamne, odihneşte sufletul adormitului robului Tău (N), în loc

luminat, în loc de verdeaţă, în loc de odihnă, de unde au fugit toată durerea, întristarea şi suspinul. Şi orice greşeală a săvârşit el cu cuvântul, cu fapta, sau cu gândul, ca un Dumnezeu bun şi iubitor de oameni, iartă-i. Că nu este om care să fie viu şi să nu greşească; numai Tu singur eşti fără de păcat, dreptatea Ta este dreptate în veac şi cuvântul Tău este adevărul.

Ecfonisul:

Că Tu eşti învierea şi viaţa şi odihna adormitului robului Tău (N), Hristoase, Dumnezeul nostru, şi Ţie slavă înălţăm, împreună şi Celui fără de început al Tău Părinte şi Preasfântului şi bunului şi de viaţă făcătorului Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Citeţul: Amin.

Dacă este obiceiul, se citesc „stâlpii", adică Evangheliile Învierii şi celelalte (caută-le la pag. 315-339), pentru care preotul ia felonul.

Preotul: Slavă Ţie, Hristoase..., **Citeţul:** Slavă..., Şi acum..., Doamne, miluieşte (de trei ori), Părinte, binecuvintează.

Şi preotul face otpustul aşa:

Cel ce a înviat din morţi, Hristos, Adevăratul nostru Dumnezeu, pentru rugăciunile Preacuratei Sale Maici, ale sfinţilor slăviţilor şi întru tot lăudaţilor apostoli, ale cuvioşilor şi de Dumnezeu purtătorilor Părinţi ai noştri, ale sfântului şi dreptului Lazăr, cel înviat a patra zi din morţi, şi pentru ale tuturor sfinţilor, sufletul robului Său (N), cel mutat de la noi, în corturile drepţilor să-l aşeze, în sânurile lui Avraam să-l odihnească, împreună cu drepţii să-l numere, şi să ne miluiască pe noi ca un bun şi de oameni iubitor.

Apoi cântă lin şi duios: Sfinte Dumnezeule... Şi, ridicând trupul celui răposat, îl duc la biserică, mergând înainte preoţii cu făclii, iar diaconul cu făclie şi cădelniţă; şi, venind la biserică, pun sicriul cu trupul în pridvor.

SLUJBA ÎN BISERICĂ

Şi, când sunt gata toate ale înmormântării, preotul, purtând epitrahil şi felon, face început: Binecuvântat este Dumnezeul nostru, totdeauna acum şi pururea şi în vecii vecilor. Strana: Amin. Şi se citeşte

PSALMUL 90

Cel ce locuieşte întru ajutorul Celui Preaînalt, întru acoperământul Dumnezeului cerului se va sălăşlui. Va zice Domnului: «Sprijinitorul meu eşti şi scăparea mea; Dumnezeul meu, voi nădăjdui spre El». Că El te va izbăvi din cursa vânătorilor şi de cuvântul tulburător. Cu spatele te va umbri pe tine şi sub aripile Lui vei nădăjdui; ca o armă te va înconjura adevărul Lui. Nu te vei teme de frica de noapte, de săgeata ce zboară ziua, de lucrul ce umblă în întuneric, de molima şi de diavolul ce bântuie întru amiază. Cădea-vor dinspre latura ta o mie şi zece mii de-a dreapta ta, dar de tine nu se vor apropia. Însă cu ochii tăi vei privi şi răsplătirea păcătoşilor vei vedea. Pentru că pe Domnul, nădejdea mea, pe Cel Preaînalt L-ai pus scăpare ţie. Nu vor veni către tine rele şi bătaie nu se va apropia de locaşul tău. Că îngerilor Săi va porunci pentru tine ca să te păzească în toate căile tale. Pe mâini te vor înălţa ca nu cumva să împiedici de piatră piciorul tău. Peste aspidă şi vasilisc vei păşi şi vei călca peste leu şi peste balaur. «Că spre Mine a nădăjduit şi-l voi izbăvi pe el, zice Domnul; îl voi acoperi pe el că a cunoscut numele Meu. Striga-va către Mine şi-l voi auzi

pe el; cu acesta sunt în necaz şi-l voi scoate pe el şi-l voi mări. Cu lungime de zile îl voi umple pe el, şi-i voi arăta lui mântuirea Mea».

Apoi preotul şi cântăreţii cântă: Aliluia (de 3 ori), glasul al 8-lea; a doua oară cu stihurile:

1. Fericit este cel pe care l-ai ales şi l-ai primit, Doamne.

2. Sufletul lui întru bunătăţi se va sălăşlui şi seminţia lui va moşteni pământul.

3. Şi pomenirea lui în neam şi în neam.

Apoi se cântă

TROPARUL, glasul al 8-lea:

Cel ce, prin adâncul înţelepciunii, cu iubirea de oameni, toate le chiverniseşti şi ceea ce este de folos tuturor le dăruieşti; Unule, Ziditorule, odihneşte, Doamne, sufletul adormitului robului Tău, că spre Tine nădejdea şi-a pus, spre Făcătorul şi Ziditorul şi Dumnezeul nostru.

Slavă... Şi acum..., al Născătoarei:

Pe tine zid şi liman te avem şi rugătoare bine primită către Dumnezeu; pe Care L-ai născut, Născătoare de Dumnezeu, nenuntită, a credincioşilor mântuire.

Urmează apoi starea întâi din Psalmul 118, glasul al 6-lea, zicând după fiecare stih:

† Fericiţi cei fără prihană în cale, care umblă în legea Domnului.

Aliluia.

Fericiţi cei ce păzesc poruncile Lui şi-L caută cu toată inima lor.

Că n-au umblat în căile Lui cei ce lucrează fărădelegea.

Tu ai poruncit ca poruncile Tale să fie păzite foarte.

O, de s-ar îndrepta căile mele, ca să păzesc poruncile Tale!

Atunci nu mă voi ruşina când voi privi spre toate poruncile Tale.

Lăuda-Te-voi întru îndreptarea inimii, ca să învăţ judecăţile dreptăţii Tale.

Îndreptările Tale voi păzi; nu mă părăsi până în sfârşit.

Prin ce îşi va îndrepta tânărul calea sa? Prin păzirea cuvintelor Tale.

Cu toată inima Te-am căutat pe Tine; să nu mă lepezi de la poruncile Tale.

În inima mea am ascuns cuvintele Tale, ca să nu greşesc Ţie.

Binecuvântat eşti, Doamne, învaţă-mă îndreptările Tale.

Cu buzele am rostit toate judecăţile gurii Tale.

În calea mărturiilor Tale m-am desfătat, ca de toată bogăţia.

La poruncile Tale voi cugeta şi voi cunoaşte căile Tale.

La îndreptările Tale voi cugeta şi nu voi uita cuvintele Tale.

Răsplăteşte robului Tău! Voi trăi şi voi păzi poruncile Tale.

Descoperă ochii mei şi voi cunoaşte minunile din legea Ta.

Străin sunt eu pe pământ, să nu ascunzi de la mine poruncile Tale.

† Aprins e sufletul meu de dorirea judecăţilor Tale, în toată vremea.

Certat-ai pe cei mândri; blestemaţi sunt cei ce se abat de la poruncile Tale.

Ia de la mine ocara şi defăimarea, că mărturiile Tale am păzit.

Pentru că au şezut căpeteniile şi pe mine mă cleveteau, iar robul Tău cugeta la îndreptările Tale.

Că mărturiile Tale sunt cugetarea mea, iar îndreptările Tale, sfatul meu.

Lipitu-s-a de pământ sufletul meu; viază-mă, după cuvântul Tău.

Vestit-am căile mele şi m-ai auzit; învaţă-mă îndreptările Tale.

Fă să înţeleg calea îndreptărilor Tale şi voi cugeta la minunile Tale.

† Istovitu-s-a sufletul meu de supărare; întăreşte-mă întru cuvintele Tale.

Depărtează de la mine calea nedreptăţii şi cu legea Ta mă miluieşte.

Calea adevărului am ales şi judecăţile Tale nu le-am uitat.

Lipitu-m-am de mărturiile Tale, Doamne, să nu mă ruşinezi.

Pe calea poruncilor Tale am alergat, când ai lărgit inima mea.

Lege pune mie, Doamne, calea îndreptărilor Tale şi o voi păzi pururea.

Înţelepţeşte-mă şi voi căuta legea Ta şi o voi păzi cu toată inima mea.

Povăţuieşte-mă pe cărarea poruncilor Tale, că aceasta am voit.

† Pleacă inima mea la mărturiile Tale şi nu la lăcomie.

Întoarce ochii mei ca să nu vadă deşertăciunea; în calea Ta viază-mă.

Împlineşte robului Tău cuvântul Tău, care este pentru cei ce se tem de Tine.

Îndepărtează ocara, de care mă tem, căci judecăţile Tale sunt bune.

Iată, am dorit poruncile Tale; întru dreptatea Ta viază-mă.

Să vină peste mine mila Ta, Doamne, mântuirea Ta, după cuvântul Tău.

Şi voi răspunde cuvânt celor ce mă ocărăsc, că am nădăjduit în cuvintele Tale.

Să nu îndepărtezi din gura mea cuvântul adevărului, până în sfârşit, că întru judecăţile Tale am nădăjduit.

Şi voi păzi legea Ta pururea, în veac şi în veacul veacului.

Am umblat întru lărgime, că poruncile Tale am căutat.

Am vorbit întru mărturiile Tale, înaintea împăraţilor, şi nu m-am ruşinat.

Am cugetat la poruncile Tale pe care le-am iubit foarte.

Am ridicat mâinile mele la poruncile Tale pe care le-am iubit şi am cugetat la îndreptările Tale.

Adu-Ţi aminte de cuvântul Tău, către robul Tău, întru care mi-ai dat nădejde.

Aceasta m-a mângâiat întru smerenia mea, căci cuvântul Tău m-a viat.

Cei mândri m-au batjocorit peste măsură, dar de la legea Ta nu m-am abătut.

Adusu-mi-am aminte de judecăţile Tale cele din veac, Doamne, şi m-am mângâiat.

† Mâhnire m-a cuprins din pricina păcătoşilor, care părăsesc legea Ta.

Cântate erau de mine îndreptările Tale, în locul pribegiei mele.

Adusu-mi-am aminte de numele Tău, Doamne, şi am păzit legea Ta.

Aceasta s-a făcut mie, că îndreptările Tale am căutat.

Partea mea eşti, Doamne, zis-am să păzesc legea Ta.

Rugatu-m-am feţei Tale, din toată inima mea, miluieşte-mă după cuvântul Tău.

Cugetat-am la căile Tale şi am întors picioarele mele la mărturiile Tale.

Gata am fost şi nu m-am tulburat să păzesc poruncile Tale.

Funiile păcătoşilor s-au înfăşurat împrejurul meu, dar legea Ta n-am uitat.

La miezul nopţii m-am sculat ca să Te laud pe Tine, pentru judecăţile dreptăţii Tale.

† Părtaş sunt cu toţi cei ce se tem de Tine şi păzesc poruncile Tale.

De mila Ta, Doamne, este plin pământul; îndreptările Tale mă învaţă.

Bunătate ai făcut cu robul Tău, Doamne, după cuvântul Tău.

Învaţă-mă bunătatea, învăţătura şi cunoştinţa, că în poruncile Tale am crezut.

Mai înainte de a fi umilit, am greşit; pentru aceasta cuvântul Tău am păzit.

Bun eşti Tu, Doamne, şi întru bunătatea Ta, învaţă-mă îndreptările Tale.

Înmulţitu-s-a asupra mea nedreptatea celor mândri, iar eu cu toată inima mea voi cerceta poruncile Tale.

Închegatu-s-a ca laptele inima lor, iar eu cu legea Ta m-am desfătat.

Bine este mie că m-ai smerit, ca să învăţ îndreptările Tale.

Bună-mi este mie legea gurii Tale, mai mult decât mii de comori de aur şi argint.

Slavă... Şi acum... **După aceea ectenia:** Iară şi iară, cu pace Domnului să ne rugăm. Încă ne rugăm pentru odihna... şi celelalte. **Apoi rugăciunea şi ecfonisul cum s-a scris la începutul înmormântării (caută la pag. 206-207).**

În continuare, se începe a doua stare, glasul al 5-lea, şi, după fiecare stih, se zice: Miluieşte pe robul Tău.

† Mâinile Tale m-au făcut şi m-au zidit, înţelepţeşte-mă şi mă voi învăţa poruncile Tale.

Miluieşte pe robul Tău.

Cei ce se tem de Tine mă vor vedea şi se vor veseli, că în cuvintele Tale am nădăjduit.

Cunoscut-am, Doamne, că drepte sunt judecăţile Tale şi întru adevăr m-ai smerit.

Facă-se, dar, mila Ta, ca să mă mângâie, după cuvântul Tău, către robul Tău.

Să vină peste mine îndurările Tale şi voi trăi, că legea Ta cugetarea mea este.

Să se ruşineze cei mândri, că pe nedrept m-au nedreptăţit; iar eu voi cugeta la poruncile Tale.

Să mă întoarcă pe mine cei ce se tem de Tine şi cei ce cunosc mărturiile Tale.

Să fie inima mea fără prihană, întru îndreptările Tale, ca să nu mă ruşinez.

Se topeşte sufletul meu după mântuirea Ta; în cuvântul Tău am nădăjduit.

Sfârşitu-s-au ochii mei după cuvântul Tău, zicând: "Când mă vei mângâia?".

† Că m-am făcut ca un foale la brumă, dar îndreptările Tale nu le-am uitat.

Câte sunt zilele robului Tău? Când vei judeca pe cei ce mă prigonesc?

Spusu-mi-au călcătorii de lege deşertăciuni, dar nu sunt ca legea Ta, Doamne.

Toate poruncile Tale sunt adevăr; pe nedrept m-au prigonit. Ajută-mă!

Puţin a fost de nu m-am sfârşit pe pământ, dar eu n-am părăsit poruncile Tale.

După mila Ta, viază-mă şi voi păzi mărturiile gurii Tale.

În veac, Doamne, cuvântul Tău rămâne în cer;

În neam şi în neam adevărul Tău. Întemeiat-ai pământul şi rămâne.

După rânduiala Ta rămâne ziua, că toate sunt slujitoare Ţie.

De n-ar fi fost legea Ta gândirea mea, atunci aş fi pierit întru necazul meu.

În veac nu voi uita îndreptările Tale, că prin ele m-ai viat, Doamne.

† Al Tău sunt eu, mântuieşte-mă, că îndreptările Tale am căutat.

Pe mine m-au aşteptat păcătoşii ca să mă piardă. Mărturiile Tale am priceput.

La tot lucrul desăvârşit am văzut sfârşit, dar porunca Ta este fără de sfârşit.

Că am iubit legea Ta, Doamne, ea toată ziua cugetarea mea este.

Mai mult decât pe vrăjmaşii mei m-ai înţelepţit, cu porunca Ta, că în veac a mea este.

Mai mult decât învăţătorii mei am priceput, că la mărturiile Tale gândirea mea este.

Mai mult decât bătrânii am înţeles, că poruncile Tale am căutat.

De la toată calea cea rea mi-am oprit picioarele mele, ca să păzesc cuvintele Tale.

† De la judecăţile Tale nu m-am abătut, că Tu ai pus mie lege.

Cât sunt de dulci limbii mele cuvintele Tale, mai mult decât mierea, în gura mea!

Din poruncile Tale m-am făcut priceput; pentru aceasta am urât toată calea nedreptăţii.

Făclie picioarelor mele este legea Ta şi lumină cărărilor mele.

Juratu-m-am şi m-am hotărât să păzesc judecăţile dreptăţii Tale.

Umilit am fost până în sfârşit: Doamne, viază-mă, după cuvântul Tău.

Cele de bunăvoie ale gurii mele binevoieşte-le, Doamne, şi judecăţile Tale mă învaţă.

Sufletul meu în mâinile Tale este pururea şi legea Ta n-am uitat.

Pusu-mi-au păcătoşii cursă mie, dar de la poruncile Tale n-am rătăcit.

Moştenit-am mărturiile Tale în veac, că bucurie inimii mele sunt ele.

† Plecat-am inima mea ca să fac îndreptările Tale în veac, spre răsplătire.

Pe călcătorii de lege am urât şi legea Ta am iubit.

Ajutorul meu şi sprijinitorul meu eşti Tu, în cuvântul Tău am nădăjduit.

Depărtaţi-vă de la mine cei ce vicleniţi şi voi cerceta poruncile Dumnezeului meu.

Apără-mă, după cuvântul Tău, şi mă viază şi să nu-mi dai de ruşine aşteptarea mea.

Ajută-mă şi mă voi mântui şi voi cugeta la îndreptările Tale, pururea.

Defăimat-ai pe toţi cei ce se depărtează de la îndreptările Tale, pentru că nedrept este gândul lor.

Socotit-am călcători de lege pe toţi păcătoşii pământului; pentru aceasta am iubit mărturiile Tale, pururea.

Străpunge cu frica Ta trupul meu, că de judecăţile Tale m-am temut.

Făcut-am judecată şi dreptate; nu mă da pe mâna celor ce-mi fac strâmbătate.

Primeşte pe robul Tău în bunătate, ca să nu mă clevetească cei mândri.

Sfârşitu-s-au ochii mei după mântuirea Ta şi după cuvântul dreptăţii Tale.

Fă cu robul Tău, după mila Ta, şi îndreptările Tale mă învaţă.

Robul Tău sunt eu; înţelepţeşte-mă şi voi cunoaşte mărturiile Tale.

† Vremea este a sluji Domnului, că oamenii au stricat legea Ta.

Pentru aceasta am iubit poruncile Tale, mai mult decât aurul şi topazul.

Pentru aceasta spre toate poruncile Tale m-am îndreptat, toată calea nedreaptă am urât.

Minunate sunt mărturiile Tale, pentru aceasta le-a cercetat pe ele sufletul meu.

Arătarea cuvintelor Tale luminează şi înţelepţeşte pe prunci.

Gura mea am deschis şi am primit duh, că de poruncile Tale am dorit.

Slavă... Şi acum... Apoi ectenia: Iară şi iară, cu pace Domnului să ne rugăm. Încă ne rugăm pentru odihna... şi apoi rugăciunea şi ecfonisul, cum s-a scris la începutul înmormântării (caută la paginile 206-207).

Apoi se începe a treia stare, glasul al 3-lea, şi după fiecare stih se zice: Aliluia.

† Caută spre mine şi mă miluieşte, după judecata Ta, faţă de cei ce iubesc numele Tău.

Paşii mei îndreptează-i după cuvântul Tău şi să nu mă stăpânească nicio fărădelege.

Izbăveşte-mă de clevetirea oamenilor şi voi păzi poruncile Tale.

Faţa Ta arat-o robului Tău şi mă învaţă poruncile Tale.

Izvoare de apă au curs din ochii mei, pentru că n-am păzit legea Ta.

Drept eşti, Doamne, şi drepte sunt judecăţile Tale.

Poruncit-ai cu dreptate mărturiile Tale şi cu tot adevărul.

Topitu-m-a râvna casei Tale, că au uitat cuvintele Tale vrăjmaşii mei.

Lămurit cu foc este cuvântul Tău foarte şi robul Tău l-a iubit pe el.

† Tânăr sunt eu şi defăimat, dar îndreptările Tale nu le-am uitat.

Dreptatea Ta este dreptate în veac şi Legea Ta adevărul.

Necazuri şi nevoi au dat peste mine, dar poruncile Tale sunt gândirea mea.

Drepte sunt mărturiile Tale, în veac; înţelepţeşte-mă şi voi fi viu.

Strigat-am cu toată inima mea: Auzi-mă, Doamne! Îndreptările Tale voi căuta.

Strigat-am către Tine: Mântuieşte-mă, şi voi păzi mărturiile Tale.

Din zori m-am sculat şi am strigat: Întru cuvintele Tale am nădăjduit.

Deschis-am ochii mei dis-de-dimineaţă, ca să cuget la cuvintele Tale.

† Glasul meu auzi-l, Doamne, după mila Ta; după judecata Ta mă viază.

Apropiatu-s-au cei ce mă prigonesc cu fărădelege, dar de la legea Ta s-au îndepărtat.

Aproape eşti, Tu, Doamne, şi toate poruncile Tale sunt adevărul.

Din început am cunoscut, din mărturiile Tale, că în veac le-ai întemeiat pe ele.

Vezi smerenia mea şi mă scoate, că legea Ta n-am uitat.

Judecă pricina mea şi mă izbăveşte; după cuvântul Tău, fă-mă viu.

Departe de păcătoşi este mântuirea, că îndreptările Tale n-au căutat.

Îndurările Tale multe sunt, Doamne; după judecata Ta mă viază.

Mulţi sunt cei ce mă prigonesc şi mă necăjesc, dar de la mărturiile Tale nu m-am abătut.

Văzut-am pe cei nepricepuţi şi mă sfârşeam, că n-au păzit cuvintele Tale.

Vezi că poruncile Tale am iubit, Doamne; întru mila Ta mă viază.

Începutul cuvintelor Tale este adevărul şi veşnice toate judecăţile dreptăţii Tale.

† Căpeteniile m-au prigonit în zadar; iar de cuvintele Tale s-a înfricoşat inima mea.

Bucura-mă-voi de cuvintele Tale, ca cel ce a aflat comoară mare.

Nedreptatea am urât şi am dispreţuit, iar legea Ta am iubit.

De şapte ori pe zi Te-am lăudat pentru judecăţile dreptăţii Tale.

Pace multă au cei ce iubesc legea Ta şi nu se smintesc.

Aşteptat-am mântuirea Ta, Doamne, şi poruncile Tale am iubit.

Păzit-a sufletul meu mărturiile Tale şi le-a iubit foarte.

Păzit-am poruncile Tale şi mărturiile Tale, că toate căile mele înaintea Ta sunt, Doamne.

Să se apropie rugăciunea mea înaintea Ta, Doamne; după cuvântul Tău mă înţelepţeşte.

Să ajungă cererea mea înaintea Ta, Doamne; după cuvântul Tău mă izbăveşte.

Să răspândească buzele mele laudă, că m-ai învăţat îndreptările Tale.

Rosti-va limba mea cuvintele Tale, că toate poruncile Tale sunt drepte.

Mâna Ta să mă izbăvească, pentru că poruncile Tale am ales.

Dorit-am mântuirea Ta, Doamne, şi legea Ta cugetarea mea este.

† Viu va fi sufletul meu şi Te va lăuda şi judecăţile Tale îmi vor ajuta mie.

Rătăcit-am ca o oaie pierdută; caută pe robul Tău, că poruncile Tale nu le-am uitat.

Şi îndată se cântă Binecuvântările morţilor, glasul al 5-lea:

Binecuvântat eşti, Doamne, învaţă-mă îndreptările Tale.

Ceata sfinţilor a aflat izvorul vieţii şi uşa Raiului; să aflu şi eu calea prin pocăinţă; eu sunt oaia cea pierdută; cheamă-mă, Mântuitorule, şi mă mântuieşte.

Binecuvântat eşti, Doamne...

Cei ce pe Mielul lui Dumnezeu aţi mărturisit şi aţi fost junghiaţi ca nişte miei, fiind mutaţi la viaţa cea neîmbătrânitoare şi pururea veşnică, sfinţilor; Aceluia cu dinadinsul, mucenicilor, vă rugaţi, să ne dăruiască nouă dezlegare datoriilor.

Binecuvântat eşti, Doamne...

Cei ce aţi umblat pe calea cea strâmtă şi cu chinuri; toţi care, în viaţă, crucea ca jugul aţi luat şi Mie aţi urmat cu credinţă; veniţi de luaţi darurile, pe care le-am pregătit vouă, şi cununile cereşti.

Binecuvântat eşti, Doamne...

Chipul slavei Tale celei negrăite sunt, deşi port rănile păcatelor; miluieşte zidirea Ta, Stăpâne, şi o curăţeşte cu îndurarea Ta; şi moştenirea cea dorită dăruieşte-mi, făcându-mă pe mine iarăşi cetăţean al Raiului.

Binecuvântat eşti, Doamne...

Cel ce cu mâna dintru nefiinţă m-ai zidit şi cu chipul Tău cel dumnezeiesc m-ai cinstit, iar pentru călcarea poruncii

iarăşi m-ai întors în pământ, din care am fost luat, la cel după asemănare mă ridică, cu frumuseţea cea dintâi iarăşi împodobindu-mă.

Binecuvântat eşti, Doamne...

Odihneşte, Dumnezeule, pe robul Tău şi-l aşază în Rai, unde cetele sfinţilor, Doamne, şi drepţii ca luminătorii strălucesc; pe adormitul robul Tău odihneşte-l, trecându-i lui toate greşelile.

Slavă...

Pe o Dumnezeire în trei străluciri cu dreaptă credinţă să o lăudăm, strigând: Sfânt eşti Părinte fără de început, Fiule cel împreună fără de început şi Duhule cel dumnezeiesc; luminează-ne pe noi, care, cu credinţă, slujim Ţie, şi ne scoate din focul cel de veci.

Şi acum..., a Născătoarei:

Bucură-te, curată, ceea ce ai născut pe Dumnezeu cu trup spre mântuirea tuturor; că neamul omenesc a aflat mântuire prin tine, iar noi să aflăm Raiul, Născătoare de Dumnezeu, curată şi binecuvântată.

Aliluia, Aliluia, Aliluia; slavă Ţie, Dumnezeule (de 3 ori). Apoi diaconul: Iară şi iară, cu pace Domnului să ne rugăm. Încă ne rugăm pentru odihna... şi celelalte, cum s-a scris la început. După ecfonis, se cântă sedealna, glasul al 5-lea:

Odihneşte, Mântuitorul nostru, cu drepţii pe robul Tău şi-l sălăşluieşte în curţile Tale, precum este scris, trecând ca un bun greşelile lui cele de voie şi cele fără de voie şi toate cele cu ştiinţă şi cu neştiinţă, Iubitorule de oameni.

Slavă... Şi acum..., al Născătoarei:

Cel ce ai răsărit lumii din Fecioară, Hristoase Dumnezeule, şi prin aceasta fiii luminii ne-ai arătat, miluieşte-ne pe noi.

Apoi Psalmul 50 (caută-l la pagina 187) şi

CANONUL

Alcătuire a lui Teofan.

Cântarea I, glasul al 6-lea:

Irmos: *Ca pe uscat umblând Israel...*

Stih: Minunat este Dumnezeu întru sfinţii Săi, Dumnezeul lui Israel.

În cămările cereşti, biruitorii Mucenici pururea Te roagă pe Tine, Hristoase; pe acest credincios, pe care l-ai mutat de pe pământ, învredniceşte-l să dobândească bunătăţile cele veşnice.

Stih: Doamne, odihneşte cu drepţii pe adormitul robul Tău.

Cel ce ai înfrumuseţat toate, m-ai zidit pe mine omul, făptură amestecată din smerenie şi din mărire; pentru aceasta, Mântuitorule, sufletul robului Tău odihneşte-l.

Slavă...

Locuitor şi lucrător al Raiului m-ai rânduit din început, dar, călcând porunca Ta, m-ai izgonit. Pentru aceasta, Mântuitorule, sufletul robului Tău odihneşte-l.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Cel ce din coastă a zidit la început pe Eva, strămoaşa noastră, din preacuratul tău pântece S-a îmbrăcat cu trup, prin care tăria morţii, Preacurată, a stricat.

Cântarea a 3-a

Irmos: *Nu este Sfânt...*

După lege s-au nevoit Mucenicii Tăi, Dătătorule de viaţă, şi, cu cunună de biruinţă fiind împodobiţi de către Tine, mijlocesc mântuire veşnică celui ce în credinţă s-a săvârşit.

Mai întâi m-ai învăţat prin multe minuni şi semne pe mine rătăcitul; iar mai pe urmă Însuţi, smerindu-Te ca un îndurat şi căutându-mă, m-ai aflat şi m-ai mântuit.

Slavă...

Pe cel ce a trecut la Tine din stricăciunea aceasta nestatornică învredniceşte-l, Bunule, să locuiască în corturile cele veşnice cu bucurie, socotindu-l drept prin credinţă şi prin har.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Nimeni nu este fără de prihană, ca tine, Preacurată Maica lui Dumnezeu; căci tu singură din veac ai zămislit în pântece pe adevăratul Dumnezeu, Care a stricat puterea morţii.

Irmosul:

Nu este Sfânt precum Tu, Doamne, Dumnezeul meu, Care ai înălţat fruntea credincioşilor Tăi, Bunule; şi ne-ai întărit pe noi pe piatra mărturisirii Tale.

Iar diaconul zice ectenia mică pentru cei răposaţi: Iară şi iară, cu pace Domnului să ne rugăm..., Încă ne rugăm pentru odihna... şi celelalte. Şi după ecfonis, sedealna, glasul al 6-lea:

Cu adevărat deşertăciune sunt toate şi viaţa aceasta este umbră şi vis; că în deşert se tulbură tot pământeanul, precum a zis Scriptura: când dobândim lumea, atunci în groapă ne sălăşluim, unde împreună sunt împăraţii şi săracii. Pentru aceasta, Hristoase Dumnezeule, pe robul Tău acesta, mutat de la noi, odihneşte-l, ca un iubitor de oameni.

Slavă... Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, în vremea vieţii mele nu mă părăsi pe mine, ajutorului omenesc nu mă încredinţa, ci singură mă apără şi mă miluieşte.

Cântarea a 4-a

Irmos: ***Hristos este puterea mea, Dumnezeu şi Domnul...***

Făcând dovada înţelepciunii celei înalte şi a bunătăţii celei bogate prin daruri, Stăpâne, cetele Mucenicilor le-ai numărat împreună cu îngerii.

Pe acesta ce s-a mutat la Tine, acolo unde este locaşul celor ce se veselesc şi glasul curatei bucurii, învredniceşte-l, Hristoase, să dobândească mărirea Ta cea de negrăit.

Slavă...

Pe cel pe care l-ai mutat de pe pământ, care laudă puterea Ta cea dumnezeiască, primeşte-l, făcându-l fiu al luminii şi curăţindu-l de ceaţa păcatului, mult-îndurate.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Locaş preacurat, biserică întru totul fără prihană, chivot preasfânt, loc fecioresc de sfinţenie, pe tine, frumuseţea lui Iacob, te-a ales Stăpânul.

Cântarea a 5-a

Irmos: ***Cu dumnezeiască strălucirea Ta...***

Mucenicii, care s-au adus ca o jertfă sfinţită şi ca o pârgă a firii omeneşti lui Dumnezeu cel preaslăvit, mijlocesc pururea mântuire pentru noi.

Învredniceşte, Doamne, de viaţa cea cerească şi de împărăţia darurilor pe credinciosul robul Tău cel adormit, dându-i dezlegare de păcate.

Slavă...

Cel ce prin fire numai Tu eşti Făcător de viaţă, Cel ce eşti adâncul cu adevărat de nepătruns al bunătăţii, pe acesta ce s-a săvârşit fă-l vrednic, Îndurate, de împărăţia Ta, Cel ce eşti singur fără de moarte.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Tărie şi cântare şi mântuire s-a făcut celor pierduţi Cel ce S-a născut din tine, Stăpâna lumii, Care a scos din porţile iadului pe cei ce cu credinţă te fericesc pe tine.

Cântarea a 6-a

Irmos: *Marea vieţii văzând-o...*

Pe Cruce fiind răstignit, ai adunat la Tine cetele Mucenicilor, care au urmat Pătimirii Tale, Bunule. Pentru aceasta ne rugăm Ţie: Pe acesta, care s-a mutat acum la Tine, odihneşte-l.

Când vei veni întru slava Ta cea de negrăit în chip înfricoşător să judeci toată lumea, binevoieşte, Izbăvitorule, să Te întâmpine cu bucurie pe nori credinciosul Tău rob, pe care l-ai luat de pe pământ.

Slavă...

Izvor de viaţă eşti, Stăpâne, Care, cu bărbăţie dumnezeiască, dezlegi pe cei ferecaţi; deci şi pe robul Tău acesta, care cu credinţă a venit la tine, aşază-l în desfătarea raiului.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

În pământ ne-am întors, călcând porunca cea sfântă a lui Dumnezeu; iar prin tine, Fecioară, la cer de pe pământ ne-am înălţat, scuturând stricăciunea morţii.

Irmosul:

Marea vieţii văzând-o înălţându-se de viforul ispitelor, la limanul Tău cel lin alergând, strig către Tine: scoate din stricăciune viaţa mea, mult-milostive.

Apoi ectenia: Iară şi iară, cu pace Domnului să ne rugăm... şi rugăciunea: Dumnezeul duhurilor..., iar după ecfonis

CONDACUL, glasul al 8-lea:

Cu sfinţii odihneşte, Hristoase, sufletul adormitului robului Tău, unde nu este durere, nici întristare, nici suspin, ci viaţă fără de sfârşit.

ICOS

Tu singur eşti fără de moarte, Cel ce ai făcut şi ai zidit pe om; iar noi, pământenii, din pământ suntem zidiţi şi în acelaşi pământ vom merge, precum ai poruncit, Cel ce m-ai zidit şi mi-ai zis: Pământ eşti şi în pământ vei merge, unde toţi pământenii mergem, făcând tânguire de îngropare cântarea: Aliluia.

Şi iarăşi se cântă: Cu sfinţii odihneşte, Hristoase...

Cântarea a 7-a

Irmos: *Dătător de rouă cuptorul...*

Fiind răscumpăraţi prin sângele Tău de greşeala cea dintâi şi fiind curăţiţi prin sângele lor, Mucenicii au închipuit lămurit junghierea Ta; binecuvântat eşti, Dumnezeul părinţilor noştri.

Cuvântule, Izvorâtorule al vieţii, Cel ce ai omorât moartea cea semeaţă, primeşte acum şi pe acesta ce în credinţă a adormit, care cântă şi zice Ţie, Hristoase: Binecuvântat eşti, Dumnezeul părinţilor noştri.

Slavă...

Cel ce m-ai însufleţit pe mine, omul, cu suflarea cea dumnezeiască, Dumnezeule cel fără de început, pe cel mutat fă-l vrednic, Stăpâne, de împărăţia Ta, ca să-Ţi cânte Ţie, Mântuitorule: Binecuvântat eşti, Dumnezeul părinţilor noştri.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Mai presus de toată făptura te-ai făcut, preanevinovată, zămislind pe Dumnezeu, Care a sfărâmat porţile morţii şi a frânt încuietorile. Pentru aceasta, Curată, pe tine cu cântări te mărim credincioşii, ca pe Maica lui Dumnezeu.

Cântarea a 8-a

Irmos: ***Din văpaie, rouă ai izvorât cuvioşilor...***

Purtând luptele cu tărie, biruitorilor mucenici ai lui Hristos, v-aţi împodobit cu cunună de biruinţă, strigând: pe Tine Te preaînălţăm, Hristoase, în veci.

Pe credincioşii care au părăsit viaţa în sfinţenie şi s-au mutat la tine, Stăpâne, primeşte-i cu blândeţe, odihnind, ca un îndurat, pe cei care te preaînalţă pe tine, Hristoase în veci.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Binevoieşte acum, Mântuitorule, ca toţi cei mai înainte adormiţi să se sălăşluiască în pământul celor blânzi, socotind drepţi, prin credinţa către Tine şi prin har, pe cei care Te preaînalţă întru toţi vecii.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Fericimu-te toţi, preafericită, pe tine, care ai născut pe Cuvântul cel cu adevărat fericit, Cel ce pentru noi S-a întrupat, şi pentru aceasta Îl preaînălţăm întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a

Irmos: ***Pe Dumnezeu a-L vedea...***

Nădejdea a întărit cetele mucenicilor şi spre dragostea Ta i-a întraripat, arătând mai dinainte odihna cea cu adevărat netulburată a celor viitoare; de care învredniceşte, Bunule, să aibă parte şi credinciosul ce s-a mutat de aici.

Binevoieşte, Hristoase, ca acesta care s-a mutat în credinţă să se facă părtaş al strălucirii Tale celei luminoase şi dumnezeieşti, dăruindu-i, ca un singur mult-milostiv, odihnă în sânurile lui Avraam şi făcându-l vrednic de fericirea cea veşnică.

Slavă...

Cel ce eşti din fire bun şi milostiv, voitor de milă şi adâncul îndurării, pe cel pe care l-ai mutat din locul acesta al răutăţii şi din umbra morţii, Mântuitorule, aşază-l unde străluceşte lumina Ta.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Cort sfânt te cunoaştem pe tine, Curată, şi chivot şi tabla legii harului; căci prin tine s-a dăruit iertare celor ce au fost găsiţi drepţi prin sângele Celui ce S-a întrupat din pântecele tău, ceea ce eşti cu totul fără prihană.

Irmosul:

Pe Dumnezeu a-L vedea nu este cu putinţă oamenilor, spre Care nu cutează a căuta oştile îngereşti; iar prin tine, Preacurată, S-a arătat oamenilor Cuvântul întrupat, pe Care slăvindu-L, cu oştile cereşti, pe tine te fericim.

Apoi ectenia: Iară şi iară, cu pace Domnului să ne rugăm: şi celelalte; iar după ecfonis, se cântă stihirile Sfântului Ioan Damaschin, monahul:

Glasul I:

Care desfătare lumească este lipsită de întristare? Care mărire stă pe pământ neschimbată? Toate sunt mai neputincioase decât umbra, toate mai înşelătoare decât visurile; o clipă numai şi pe toate acestea moartea le primeşte. Ci întru lumina feţei Tale, Hristoase, şi întru îndulcirea frumuseţii Tale, pe cel pe care l-ai ales odihneşte-l, ca un iubitor de oameni.

Glasul al 2-lea:

Vai, câtă luptă are sufletul când se desparte de trup! Vai, cât lăcrimează atunci şi nu este cine să-l miluiască pe el! Către îngeri ridicându-şi ochii, în zadar se roagă; către oameni mâinile tinzându-şi, nu are cine să-i ajute. Pentru aceasta, iubiţii mei fraţi, cunoscând scurtimea vieţii noastre, pentru cel adormit să cerem odihnă de la Hristos şi pentru sufletele noastre mare milă.

Glasul al 3-lea:

Deşertăciuni sunt toate cele omeneşti. Câte nu rămân după moarte! Nu merge cu noi bogăţia, nu ne însoţeşte mărirea, căci, venind moartea, toate acestea pier. Pentru aceasta, lui Hristos Celui fără de moarte să-I strigăm: pe acesta ce s-a mutat de la noi odihneşte-l unde este locaşul tuturor celor ce se veselesc.

Glasul al 4-lea:

Unde este dezmierdarea cea lumească? Unde este nălucirea celor trecătoare? Unde este aurul şi argintul? Unde este mulţimea slugilor şi strigarea? Toate sunt ţărână, toate cenuşă, toate umbră. Ci veniţi să strigăm Împăratului celui fără de moarte: Doamne, veşnicelor Tale bunătăţi învredniceşte pe acesta ce s-a mutat de la noi, odihnindu-l întru fericirea cea neîmbătrânitoare.

Glasul al 5-lea:

Adusu-mi-am aminte de prorocul ce strigă: eu sunt pământ şi ţărână; şi iarăşi m-am uitat în morminte şi am văzut oase goale şi am zis: oare, cine este împăratul sau ostaşul, bogatul sau săracul, dreptul sau păcătosul? Ci, odihneşte, Doamne, cu drepţii pe robul Tău.

Glasul al 6-lea:

Început şi temei mi-a fost mie hotărârea Ta de a mă zidi; că, voind să mă faci fiinţă vie din firea cea nevăzută şi din cea văzută, ai plăsmuit trupul meu din pământ şi mi-ai dat suflet prin insuflarea Ta cea dumnezeiască şi făcătoare de viaţă. Pentru aceasta, Hristoase, odihneşte pe robul Tău în latura celor vii şi în locaşurile drepţilor.

Glasul al 7-lea:

După chipul şi după asemănarea Ta ai plăsmuit din început pe om şi l-ai pus în Rai să stăpânească peste făpturile Tale; dar, din pizma diavolului, fiind amăgit, s-a făcut părtaş mâncării, călcător poruncilor Tale făcându-se. Pentru aceasta, l-ai osândit să se întoarcă iarăşi în pământul din care a fost luat, Doamne, şi să-şi ceară odihnă.

Glasul al 8-lea:

Plâng şi mă tânguiesc când gândesc la moarte şi văd în morminte frumuseţea noastră, cea zidită după chipul lui Dumnezeu, zăcând groaznică, fără slavă şi fără chip. O, minune! Ce taină este aceasta, ce s-a făcut cu noi? Cum ne-am dat stricăciunii? Cum ne-am înjugat cu moartea? Cu adevărat, precum este scris după porunca lui Dumnezeu, Care dă adormitului odihnă.

Apoi Fericirile, glasul al 6-lea:

Pomeneşte-ne pe noi, Doamne, când vei veni întru împărăţia Ta.

Fericiţi cei săraci cu duhul, că a acelora este împărăţia cerurilor.

Fericiţi cei ce plâng, că aceia se vor mângâia.

Fericiţi cei blânzi, că aceia vor moşteni pământul.

Fericiţi cei flămânzi şi însetaţi de dreptate, că aceia se vor sătura.

Fericiţi cei milostivi, că aceia se vor milui.

Pe tâlharul, care a strigat Ţie pe cruce: pomeneşte-mă, l-ai făcut, Hristoase, mai înainte cetăţean al Raiului. De pocăinţa aceluia învredniceşte-mă şi pe mine, nevrednicul.

Fericiţi cei curaţi cu inima, că aceia vor vedea pe Dumnezeu.

Cel ce eşti Stăpânul vieţii şi al morţii, odihneşte în locaşurile sfinţilor pe acesta pe care l-ai mutat din cele trecătoare, care strigă: Pomeneşte-mă când vei veni întru împărăţia Ta.

Fericiţi făcătorii de pace, că aceia fiii lui Dumnezeu se vor chema.

Cel ce eşti Stăpânul sufletelor şi al trupurilor, în a Cărui mână este suflarea noastră, mângâierea celor întristaţi, odihneşte în latura drepţilor pe acesta pe care l-ai mutat.

Fericiţi cei prigoniţi pentru dreptate, că a lor este împărăţia cerurilor.

Hristos să te odihnească în latura celor vii, şi uşile Raiului să-ţi deschidă şi moştenitor împărăţiei Sale să te arate, şi iertare să-ţi dăruiască de cele ce ai greşit în viaţă, iubitorule de Hristos.

Fericiţi veţi fi, când, din pricina Mea, vă vor ocărî şi vă vor prigoni pe voi şi, minţind, vor zice tot cuvântul rău împotriva voastră.

Să mergem şi să vedem în morminte că oase goale este omul, mâncare viermilor şi putreziciune şi să cunoaştem ce este bogăţia, frumuseţea, tăria şi podoaba.

Bucuraţi-vă şi vă veseliţi, că plata voastră multă este în ceruri.

Să auzim ce strigă Atotţiitorul: Vai de cei ce caută să vadă ziua cea înfricoşătoare a Domnului! Că aceea este întuneric, pentru că va lămuri toate prin foc.

Slavă...

Mă închin Tatălui, Cel ce a născut şi purces, prin naştere şi purcedere fără început; slăvesc pe Fiul, Cel ce S-a născut; şi laud pe Duhul Sfânt, Cel ce străluceşte, împreună cu Tatăl şi cu Fiul.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Cum izvorăşti lapte din pieptul tău, Fecioară? Cum hrăneşti pe Hrănitorul făpturii? Precum ştie Cel ce a izvorât apă din piatră, pâraie de ape poporului celui însetat, precum este scris.

Şi de va fi diacon, zice: Să luăm aminte. **Preotul:** Pace tuturor. **Cântăreţul:** Şi duhului tău.

Prochimen, glasul al 6-lea:

Fericită este calea în care mergi astăzi, suflete, că s-a pregătit ţie loc de odihnă.

Stih: Către tine, Doamne, voi striga.

APOSTOLUL (*I Tesaloniceni* 4: 13-17)

Diaconul: Înţelepciune.

Citeţul: Din Epistola întâi către Tesaloniceni a Sfântului Apostol Pavel, citire. **Diaconul:** Să luăm aminte. **Citeţul:**

Fraţilor, despre cei ce au adormit, nu voim să fiţi în neştiinţă, ca să nu vă întristaţi ca şi ceilalţi care nu au nădejde. Pentru că, de credem că Iisus a murit şi a înviat, tot aşa credem că Dum-

nezeu, pe cei adormiţi întru Iisus, îi va aduce împreună cu El. Şi aceasta vă spunem, după cuvântul Domnului, că noi, cei vii, care vom fi rămas până la venirea Domnului, nu vom lua înainte celor adormiţi, pentru că Însuşi Domnul, întru poruncă, la glasul arhanghelului şi întru trâmbiţa lui Dumnezeu, Se va pogorî din cer, şi cei morţi întru Hristos vor învia întâi. După aceea, noi, cei vii, care vom fi rămas, vom fi răpiţi, împreună cu ei, în nori, ca să întâmpinăm pe Domnul, în văzduh, şi aşa pururea cu Domnul vom fi.

Preotul: Pace ţie, cititorule. **Citeţul:** Şi duhului tău. **Apoi:** Aliluia, glasul a 6-lea. **Stih:** Fericit este cel pe care l-ai ales şi l-ai primit, Doamne.

Diaconul: Înţelepciune. Drepţi. Să ascultăm Sfânta Evanghelie. **Preotul:** Pace tuturor. **Strana:** Şi duhului tău.

EVANGHELIA (*Ioan* 5: 24–30)

Preotul: Din Sfânta Evanghelie de la Ioan, citire. **Strana:** Slavă Ţie, Doamne, slavă Ţie. **Diaconul:** Să luăm aminte. **Preotul:**

Zis-a Domnul către iudeii care veniseră la El: Adevărat, adevărat zic vouă: Cel ce ascultă cuvântul Meu şi crede în Cel Care M-a trimis pe Mine are viaţă veşnică şi la judecată nu va veni, ci s-a mutat din moarte la viaţă. Adevărat, adevărat zic vouă, că vine ceasul, şi acum este, când morţii vor auzi glasul Fiului lui Dumnezeu şi care vor auzi vor învia. Căci, precum Tatăl are viaţă în Sine, aşa I-a dat şi Fiului să aibă viaţă în Sine; şi I-a dat Lui pu-

tere să facă judecată, pentru că este Fiul Omului. Nu vă miraţi de aceasta, că vine ceasul în care toţi cei din morminte vor auzi glasul Lui; şi vor ieşi cei care au făcut cele bune, spre învierea vieţii, iar cei care au făcut cele rele, spre învierea osândirii. Eu nu pot să fac de la Mine nimic; precum aud, judec; dar judecata Mea este dreaptă, pentru că nu caut voia Mea, ci voia Tatălui Meu, Care M-a trimis.

Strana: Slavă Ţie, Doamne, slavă Ţie.

Apoi diaconul zice ectenia: Miluieşte-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta... Încă ne rugăm pentru odihna sufletului robului lui Dumnezeu... şi celelalte, iar arhiereul sau protosul zice rugăciunea: Dumnezeul duhurilor... cu glas mare, venind aproape de sicriu, şi împreună cu el şi ceilalţi preoţi.

SE CUVINE A ŞTI că, până când diaconul zice ecteniile, fiecare din preoţi citeşte la rândul său în taină rugăciunea de mai sus, aproape de cel adormit şi zice ecfonisul: Că Tu eşti învierea şi viaţa şi odihna...

Apoi arhiereul sau preotul citeşte

RUGĂCIUNILE DE IERTARE

Diaconul: Domnului să ne rugăm. **Citeţul:** Doamne, miluieşte.

Doamne, Dumnezeul nostru, Cel ce, cu înţelepciunea Ta cea de negrăit, ai zidit pe om din ţărână şi, întocmindu-l după chipul şi asemănarea Ta, l-ai împodobit cu înfăţişare şi frumuseţe, ca pe o cinstită făptură cerească, spre măreţia şi stră-

lucirea slavei şi a împărăţiei Tale; dar el călcând cuvântul poruncii Tale şi nepăzind chipul Tău, de care era învrednicit – pentru ca răutatea să nu fie fără de moarte – din iubire de oameni, ca un Dumnezeu al părinţilor noştri, ai poruncit amestecului şi împreunării acesteia şi acestei negrăite legături a Ta – prin vrerea Ta cea dumnezeiască – să se desfacă şi să se risipească, pentru ca sufletul să meargă acolo de unde şi-a luat fiinţă, până la obştească înviere, iar trupul să se desfacă în cele din care a fost alcătuit; Ţie ne rugăm: Părintelui celui fără de început şi Unuia-Născut Fiului Tău şi Preasfântului, de o fiinţă şi de viaţă făcătorului Tău Duh, să nu îngădui ca făptura Ta să fie înghiţită de pieire; ci trupul să se desfacă în cele din care a fost alcătuit, iar sufletul să se aşeze în ceata drepţilor.

Aşa, Doamne, Dumnezeul nostru, să biruiască mila Ta cea nemăsurată şi iubirea de oameni cea neasemănată. Şi, de a căzut robul Tău acesta sub blestemul tatălui său, sau al maicii sale, sau sub blestemul său; de a amărât pe vreun preot şi a luat de la el legătură nedezlegată; de a căzut în grea afurisenie de la arhiereu şi din nepăsare sau din lenevie n-a dobândit iertare; iartă-l pe acesta prin mine păcătosul şi nevrednicul Tău slujitor; trupul lui dezleagă-l în cele din care a fost alcătuit, iar sufletul lui rânduieşte-l în corturile sfinţilor. Aşa, Doamne Dumnezeul nostru, Care ai dat sfinţilor Tăi ucenici

şi apostoli această putere ca să dea iertare de păcate, zicând: oricâte veţi lega şi veţi dezlega, să fie legate şi dezlegate, şi prin ei şi nouă, deşi suntem nevrednici, din iubire de oameni, ne-ai dăruit această putere, dezleagă pe adormitul robul Tău (N), de păcatul sufletesc şi trupesc, şi să fie iertat şi în veacul de acum şi în cel ce va să fie, pentru rugăciunile Preacuratei şi pururea Fecioarei Maicii Tale şi ale tuturor sfinţilor Tăi.

Strana: Amin.

Diaconul: Domnului să ne rugăm. **Citeţul:** Doamne, miluieşte.

Stăpâne mult-îndurate, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, Care ai dat sfinţilor Tăi ucenici şi apostoli cheile împărăţiei cerurilor, iar după sfântă învierea Ta, cea de a treia zi, cu harul Tău le-ai dăruit puterea de a lega şi dezlega păcatele oamenilor, ca să fie legate şi în cer câte de ei pe pământ s-au legat, şi tot aşa să fie dezlegate şi în cer câte de ei pe pământ s-au dezlegat; Cel ce, prin nespusa Ta iubire de oameni ne-ai învrednicit şi pe noi, smeriţii şi nevrednicii Tăi robi, să fim moştenitori ai aceluiaşi preasfânt dar şi har, ca şi noi, de asemenea, să legăm şi să dezlegăm cele ce se întâmplă în poporul Tău; Însuţi, preabunule Împărate, prin mine, smeritul şi nevrednicul Tău slujitor, iartă adormitului robului Tău (N), orice a greşit ca un om în această viaţă; şi-i iartă lui toate câte a păcătuit cu cuvântul, sau cu fapta, sau cu gândul, dez-

legându-l şi de legătura pusă în orice chip asupra lui, cu care el însuşi din mânie sau din altă pricină s-a legat pe sine, sau de la arhiereu, sau de la preot, sau de la altcineva a suferit o alunecare ca aceasta, din invidia şi lucrarea diavolului. Binevoieşte, preabunule şi mult-îndurate, ca sufletul lui să se aşeze cu sfinţii, care din veac au bineplăcut Ţie, iar trupul să se dea firii celei zidite de Tine. Că binecuvântat şi preaslăvit eşti în veci.

Strana: Amin.

Diaconul: Domnului să ne rugăm. **Citeţul:** Doamne, miluieşte.

Domnul Iisus Hristos, Dumnezeul nostru, Care a dat sfinţilor Săi ucenici şi apostoli dumnezeieştile porunci, ca să lege şi să dezlege păcatele celor căzuţi, şi de la ei asemenea şi noi am primit putere să facem aceasta, să te ierte pe tine, fiule duhovnicesc (N), de tot ce ai greşit în viaţă ca om, cu voie sau fără voie; acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Apoi se face sărutarea icoanei sau a Sfintei Cruci aflate pe pieptul mortului, în care timp preoţii şi strana cântă stihirile:

Glasul al 2-lea: *Când de pe lemn...*

Veniţi, fraţilor, să dăm mortului sărutarea cea mai de pe urmă, mulţumind lui Dumnezeu; căci acesta a ieşit din rudenia sa şi de groapă se apropie, nemaiîngrijindu-se de cele deşarte şi de trupul cel mult-pătimitor. Unde sunt acum rudele şi prietenii, căci, iată, ne despărţim? Să ne rugăm ca Domnul să-i facă odihnă.

Ce despărţire este, o, fraţilor! Ce tânguire, ce plângere în ceasul de acum! Deci, veniţi să sărutăm pe cel ce puţin mai înainte a fost cu noi. Că se dă gropii, cu pământ se acoperă, în întuneric se sălăşluieşte, cu morţii se îngroapă. Toate rudele şi prietenii, acum când ne despărţim, să ne rugăm ca Domnul să-i facă odihnă.

Acum toată mărirea cea înşelătoare a deşertăciunii vieţii se desface; pentru că sufletul a părăsit locaşul său, vasul s-a spart; lutul s-a făcut negru, fără glas, fără simţire, mort, nemişcat; pentru care, petrecându-l la groapă, să ne rugăm Domnului să-i dea odihnă în veci.

Ce este viaţa noastră? Cu adevărat floare şi abur şi rouă de dimineaţă. Veniţi să vedem lămurit în morminte: unde este frumuseţea trupului, unde sunt tinereţile? Unde sunt ochii şi chipul trupului? Toate s-au veştejit ca iarba, toate au pierit. Veniţi, deci, să cădem la Hristos cu lacrimi.

Mare plâns şi tânguire, mare suspin şi nevoie este despărţirea sufletului. Atunci apare iadul şi pierzarea pentru viaţa cea trecătoare, care este umbră fără fiinţă, vis de înşelăciune care se arată ca o nălucă, chin al vieţii pe pământ. Să fugim departe de tot păcatul lumesc, ca să moştenim cele cereşti.

Văzând pe cel mort zăcând, toţi să ne gândim la ceasul din urmă, căci omul trece ca fumul pe pământ, ca floarea a înflorit, ca iarba s-a tăiat, cu pânză se înfăşoară, cu pământ se acoperă. Pe acesta lăsându-l acoperit, lui Hristos să ne rugăm, ca să-i dea odihnă în veci.

Veniţi, urmaşii lui Adam, să vedem pus în pământ pe cel după chipul nostru, dezbrăcat de toată frumuseţea, topit în mormânt, putrejune viermilor, de întuneric stricat, de pă-

mânt învelit; pe acesta lăsându-l acoperit, lui Hristos să ne rugăm ca să-i dea odihnă în veci.

Când sufletul este răpit cu putere din trup, de îngeri înfricoşători, el uită de toate rudele şi cunoscuţii şi poartă grijă de cele viitoare, de judecăţile ce vor fi asupra deşertăciunii şi trupului mult chinuit. Veniţi să rugăm pe Judecătorul şi toţi să cerem ca Domnul să-i ierte cele ce a greşit.

Veniţi, fraţilor, la groapă, să vedem ţărâna şi praful din care am fost zidiţi. Unde mergem acum? Şi ce ne-am făcut? Cine este săracul sau bogatul? Cine este stăpânul? Cine este cel slobod? Oare nu sunt toţi ţărână? Frumuseţea chipului a putrezit şi toată floarea tinereţilor a veştejit-o moartea.

Cu adevărat, toate dulceţile şi măririle vieţii sunt deşertăciune şi stricăciune, pentru că toţi vom pieri, toţi vom muri; împăraţii şi stăpânii, judecătorii şi căpeteniile, bogaţii şi săracii şi toată firea oamenilor; cei ce oarecând erau în viaţă acum sunt aşezaţi în morminte; pentru care să ne rugăm Domnului să le dea odihnă.

Toate mădularele trupului se arată acum netrebnice; cele ce, puţin mai înainte, erau mişcătoare, toate sunt nelucrătoare, moarte şi nesimţitoare; că ochii au apus, picioarele s-au legat, mâinile şi auzul au încetat, limba cu tăcere s-a îngrădit şi gropii se dă. Cu adevărat deşertăciune sunt toate cele omeneşti.

Mântuieşte pe cei ce nădăjduiesc întru tine, Maica Soarelui celui neapus, Născătoare de Dumnezeu, şi fă milostiv pe Preabunul Dumnezeu cu rugăciunile tale, rugămu-ne, ca să dea odihnă celui ce a răposat acum, unde sufletele dreptţilor se odihnesc; arată-l moştenitor bunătăţilor celor dum-

nezeieşti în locaşurile drepţilor, întru pomenire veşnică, ceea ce eşti cu totul fără prihană.

Slavă..., glasul al 6-lea:

Văzându-mă zăcând fără glas şi fără suflare, plângeţi toţi pentru mine, fraţilor şi prietenilor, rudelor şi cunoscuţilor, căci ieri vorbeam cu voi şi fără de veste mi-a venit înfricoşătorul ceas al morţii. Ci veniţi, toţi care mă iubiţi, să mă sărutaţi cu sărutarea cea mai de pe urmă, că de acum nu voi mai umbla, nici nu voi mai vorbi cu voi. Pentru că mă duc la Judecătorul, unde nu este părtinire; căci sluga şi stăpânul împreună vor sta; împăratul şi ostaşul, bogatul şi săracul în aceeaşi cinste vor fi; şi fiecare, după faptele sale, sau se va preamări sau se va ruşina. Ci vă rog pe toţi şi cer vouă, să vă rugaţi neîncetat lui Hristos-Dumnezeu pentru mine, ca să nu fiu rânduit, după păcatele mele, la locul de pedeapsă, ci să mă aşeze unde este lumina vieţii.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Hristoase, pentru rugăciunile celei ce Te-a născut, ale Înaintemergătorului Tău, ale apostolilor, prorocilor, arhiereilor, cuvioşilor şi drepţilor, şi ale tuturor sfinţilor, odihneşte pe robul Tău cel adormit.

Apoi: Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăţia..., troparele: Cu duhurile drepţilor... şi celelalte. Diaconul zice ectenia pentru morţi şi preotul rugăciunea: Dumnezeul duhurilor..., iar după ecfonis se face otpustul acesta:

Cel ce a înviat din morţi, Hristos, Adevăratul nostru Dumnezeu, pentru rugăciunile preacuratei Sale Maici, ale sfinţilor, slăviţilor şi întru tot lăudaţilor apostoli, ale cuvioşilor şi de Dumnezeu purtătorilor Părinţi ai noştri, ale sfântului şi dreptului Lazăr cel înviat a patra zi din morţi şi

ale tuturor sfinţilor, sufletul adormitului robului Său (N), cel mutat de la noi, în corturile drepţilor să-l aşeze, în sânurile lui Avraam să-l odihnească, împreună cu drepţii să-l numere, şi să ne miluiască pe noi ca un bun şi de oameni iubitor.

Apoi preotul (diaconul) zice:

Întru fericită adormire, veşnică odihnă dă, Doamne, sufletului adormitului robului Tău (N), şi-i fă lui veşnică pomenire.

Preotul sau soborul cântă o dată, iar cântăreţii cântă de două ori: **Veşnică pomenire...**

LA MORMÂNT

Apoi, ridicând trupul, îl duce, cântând: **Sfinte Dumnezeule...** şi celelalte, la groapă, unde preotul toarnă peste trupul celui răposat, în chipul Sfintei Cruci, vin amestecat cu untdelemn, zicând: **Stropi-mă-vei cu isop şi mă voi curăţi; spăla-mă-vei şi mai mult decât zăpada mă voi albi.** Iar după ce este coborât coşciugul în groapă, preotul, luând pământ cu lopata, aruncă cruciş deasupra, zicând: **Al Domnului este pământul şi plinirea lui, lumea şi toţi cei ce locuiesc în ea,** apoi varsă în groapă cenuşa din cădelniţă şi se astupă groapa cu pământ, după datină, timp în care se cântă troparele: **Cu duhurile drepţilor...** şi celelalte. La sfârşit se zice: **Slavă lui Dumnezeu, Care aşa a binevoit.**

SE CADE A ŞTI CĂ: această slujbă, precum s-a arătat mai sus, se cântă şi la femei şi la copiii răposaţi la vârste mai mari de şapte ani.

RÂNDUIALA ÎNMORMÂNTĂRII PRUNCILOR

La casa pruncului răposat se săvârşeşte obişnuitul trisaghion (pag. 205-207) cu deosebirea că în locul rugăciunii Dumnezeu duhurilor... se zice rugăciunea Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru... (pag. 243).

Slujba în biserică se săvârşeşte astfel: făcând preotul obişnuitul început, se citeşte Psalmul 90 (pag. 208), apoi: Aliluia, glasul al 8-lea, cu stihurile respective. După aceea, troparele: Cel ce prin adâncul înţelepciunii..., Slavă..., Şi acum..., al Născătoarei de Dumnezeu: Pe tine zid şi liman te avem... (pag. 209). Apoi Psalmul 50 (pag. 187) şi

CANONUL

Cântarea I, glasul al 8-lea:

Irmos: *Apa trecând-o ca pe uscat...*

Stih: Doamne, odihneşte pe pruncul acesta.

Cuvântule al lui Dumnezeu, Care ai sărăcit luând trup şi ai binevoit a Te face prunc fără schimbare, rugămu-Te, aşază în sânurile lui Avraam pe pruncul pe care l-ai luat.

Prunc Te-ai arătat, Cel ce eşti mai înainte de toţi vecii, şi pruncilor, ca un Bun, le-ai făgăduit împărăţia cerurilor, cu care numără şi pe pruncul acesta.

Slavă...

Pe nevinovatul prunc, pe care l-ai luat, Hristoase Mântuitorule, mai înainte de a ajunge la cunoaşterea plăcerilor

celor de pe pământ, înnoieşte-l de veşnicele bunătăţi, ca un Iubitor de oameni.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Ceea ce în chip de negrăit ai născut Înţelepciunea şi Cuvântul Tatălui, tămăduieşte cumplita rană a sufletului nostru şi durerea inimii o potoleşte.

Cântarea a 3-a

Irmos: *Doamne, Cel ce ai făcut...*

Cuvântule, Cel ce eşti preadesăvârşit, arătându-Te prunc desăvârşit, pe acest prunc nedesăvârşit cu vârsta l-ai mutat la Tine; pe care odihneşte-l cu dreptii, care au bineplăcut Ţie, Unule, Iubitorule de oameni.

Pe pruncul acesta nestricat, pe care l-ai mutat, cu dumnezeiasca Ta poruncă şi care a fost răpit, fără să guste din dulceţile lumeşti, Te rugăm, Îndurate, arată-l părtaş de dulceţile cele mai presus de lume.

Slavă...

Cămărilor cereşti şi odihnei celei luminate şi cetei celei preasfinţite a sfinţilor, Doamne, părtaş fă pe acest prunc curat, pe care ai binevoit, Mântuitorule, a-l muta de aici.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Lipsiţi de toate alergăm numai sub acoperământul tău, preacurată Stăpână; ajută-ne, că multă bogăţie de păcate am strâns şi suntem cu totul plini de sărăcia bunătăţilor.

Irmosul:

Doamne, Care ai făcut cele de deasupra crugului ceresc şi ai zidit Biserica, Tu mă întăreşte întru dragostea Ta, că Tu

eşti plinirea doririlor şi credincioşilor întărire, Unule, Iubitorule de oameni.

După aceasta preotul rosteşte ectenia:

Iară şi iară cu pace, Domnului să ne rugăm.

Cântăreţul: Doamne, miluieşte.

Încă ne rugăm pentru odihna nevinovatului prunc (N) şi pentru ca Domnul, după a Sa făgăduinţă, să-l învrednicească de cereasca Sa împărăţie.

Cântăreţul: Doamne, miluieşte (de 3 ori).

Ca Domnul Dumnezeu să aşeze sufletul lui unde toţi drepţii se odihnesc.

Mila lui Dumnezu, împărăţia cerurilor şi odihna cu sfinţii a sufletului său, de la Hristos, Împăratul cel fără de moarte şi Dumnezeul nostru, să cerem.

Cântăreţul: Dă, Doamne.

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citeţul: Doamne, miluieşte.

Apoi preotul citeşte această

Rugăciune

Stoamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, Tu ai făgăduit să dai împărăţia cerurilor celor născuţi din apă şi din Duh şi în neprihănire mutaţi la Tine. Tu ai zis: Lăsaţi pruncii să vină la Mine, că a unora ca aceştia este împărăţia cerurilor. Cu smerenie ne rugăm, fă părtaş împărăţiei Tale, după cum ai făgăduit, pe robul Tău, nevinovatul prunc (N), mutat acum de la noi. Iar pe noi ne în-

vredniceşte să vieţuim şi să sfârşim neprihănită viaţa creştinească şi să ne sălăşluim cu toţi sfinţii Tăi în cămările cereşti.

Că Tu eşti învierea şi viaţa şi odihna tuturor robilor Tăi, precum şi a robului Tău acum răposat, pruncul (N), Hristoase, Dumnezeul nostru, şi Ţie slavă înălţăm, împreună şi Celui fără de început al Tău Părinte şi Preasfântului şi bunului şi de viaţă făcătorului Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin. Apoi S E D E A L N A, glasul al 6-lea:

Cu adevărat deşertăciune sunt toate şi viaţa aceasta este umbră şi vis; că în deşert se tulbură tot pământeanul, precum a zis Scriptura: când dobândim lumea, atunci în groapă ne sălăşluim, unde împreună sunt împăraţii şi săracii. Pentru aceasta, Hristoase Dumnezeule, pe robul Tău acesta, mutat de la noi, odihneşte-l, ca un iubitor de oameni.

Cântarea a 4-a

Irmos: *Auzit-am, Doamne, taina iconomiei Tale...*

Să nu plângem pe prunci, ci mai vârtos pe noi înşine, care greşim totdeauna, să ne tânguim ca să ne izbăvim de gheena.

Lipsit-ai, Stăpâne, pe pruncul acesta de desfătările pământeşti, dar ca un Judecător drept, învredniceşte-l pe el de bunătăţile cele cereşti.

Slavă...

Cetăţean Raiului te-a arătat pe tine, cu adevărat, fericite pruncule, Cel ce te-a luat de pe pământ şi cu cetele sfinţilor te va aşeza împreună.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Cu totul curată te cunoaştem pe tine, Născătoare de Dumnezeu, noi, toţi cei luminaţi prin botez, că ai născut pe Soarele dreptăţii, pururea Fecioară.

Cântarea a 5-a

Irmos: ***Pentru ce m-ai lepădat de la faţa Ta...***

Cu judecata Ta cea dreaptă, mai înainte de a creşte el deplin, ai secerat ca pe o iarbă verde pe pruncul acesta pe care l-ai mutat, Doamne; ci, luându-l pe el, Cuvinte, răsădeşte-l în muntele cel dumnezeiesc al veşnicelor bunătăţi.

Ca pe o stâlpare tânără, sabia morţii venind te-a tăiat pe tine, cel ce n-ai ajuns la cunoaşterea dulceţilor lumeşti, o, fericite! Ci, iată, Hristos îţi deschide ţie porţile cereşti, numărându-te cu aleşii Săi, ca un îndurat.

Slavă...

Nu mă plângeţi pe mine, că n-am făcut nimic vrednic de plâns, strigă pruncul cel răposat; ci mai degrabă plângeţi-vă pe voi toţi, rudelor şi prietenilor, cei ce păcătuiţi, ca să nu aveţi parte de osândă la chinuri.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Noi înşine deznădăjduim, când privim la mulţimea faptelor noastre; dar, când ne vii în minte tu, Maica lui

Dumnezeu, ceea ce mai presus de minte ai născut pe Domnul, ne răcorim cu nădejdea că pe tine singură folositoare te-am câştigat.

Cântarea a 6-a

Irmos: ***Rugăciunea mea voi vărsa...***

Ca un prunc în iesle ai fost culcat şi ai fost dat în braţele bătrânului, Cel ce plăsmuieşti pe prunci în pântece şi muţi la viaţă pe acesta, mai înainte de a ajunge la creşterea desăvârşită; pentru aceasta, cu bună mulţumire Te slăvim pe Tine.

Zis-ai apostolilor, Cuvântule: lăsaţi pruncii să vină la Mine, că împărăţia Mea este hărăzită pentru cei nevinovaţi ca ei. Deci pe pruncul acesta, mutat la Tine, învredniceşte-l de lumina Ta.

Slavă...

Lipsit-ai pe pruncul Tău acesta de bunătăţile cele pământeşti, ca să-l arăţi pe el părtaş bunătăţilor Tale celor cereşti, căci încă n-a călcat porunca Ta cea dumnezeiască; slăvim adâncul cel nemăsurat al judecăţilor Tale, Bunule.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Pe tine te avem zid de scăpare şi mântuire desăvârşită a sufletelor şi uşurare în necazuri, Fecioară, şi de lumina ta pururea ne bucurăm; pentru care, Stăpână, şi acum de chinuri şi de nevoi ne izbăveşte.

Irmosul:

Rugăciunea mea voi vărsa către Domnul şi Lui voi spune întristările mele, că s-a umplut sufletul meu de răutăţi şi viaţa mea s-a apropiat de iad; şi ca Iona mă rog: Dumnezeule, din stricăciune scoate-mă.

După aceasta preotul rosteşte ectenia: Iară şi iară, cu pace Domnului să ne rugăm... şi celelalte, iar după ecfonis

C O N D A C U L, glasul al 8-lea:

Cu sfinţii odihneşte, Hristoase, sufletul adormitului robului Tău, unde nu este durere, nici întristare, nici suspin, ci viaţă fără de sfârşit.

I C O S

Tu singur eşti fără de moarte, Cel ce ai făcut şi ai zidit pe om; iar noi pământenii din pământ suntem zidiţi şi în acelaşi pământ vom merge, precum ai poruncit, Cel ce m-ai zidit şi mi-ai zis: Pământ eşti şi în pământ vei merge, unde toţi pământenii mergem, făcând tânguire de îngropare cântarea: Aliluia.

Apoi şi aceste icoase:

Nimic nu este mai jalnic pentru o maică, nimic mai întristător pentru un tată, decât când îşi petrec pruncii de aici la groapă; căci înlăuntrul lor se tulbură şi mare jale au inimile lor pentru prunci, mai ales dacă au ajuns să vorbească bine, căci îşi aduc aminte de cuvintele lor, cântând: Aliluia.

De multe ori, înaintea mormântului, mamele îşi bat pieptul şi zic: o, fiul meu şi copilul meu, cel preadulce, nu auzi ce-ţi spune maica ta? Iată şi pântecele care te-a purtat; pentru ce nu vorbeşti cum ne vorbeai, ci taci aşa, fără să vorbeşti cu noi? Aliluia.

Dumnezeule, Dumnezeule, Care m-ai chemat, fii acum mângâiere casei mele, căci plângere mare s-a întâmplat lor, pentru că toţi spre mine priveau, fiind iubitul lor copil. Ci Însuţi, Cel ce Te-ai născut din pântecele Fecioarei, mângâie

cele din lăuntrul maicii mele şi răcoreşte inima tatălui meu, de la care auzi: Aliluia.

Şi se cântă iarăşi Condacul: Cu sfinţii odihneşte...

Cântarea a 7-a

Irmos: *Tinerii evrei în cuptor...*

Scrie în cartea celor mântuiţi, ca un Iubitor de oameni, Îndurate, pe pruncul Tău, ca, bucurându-se, să strige puterii slavei Tale: Binecuvântat eşti, Doamne, Dumnezeule, în veci.

Cu lumina feţei Tale, Cuvântule, luminează pe pruncul Tău acesta, care în credinţă s-a mutat acum la Tine, în vârstă nedesăvârşită, şi-Ţi cântă Ţie: Doamne Dumnezeule, binecuvântat eşti.

Slavă...

Pricină de întristări s-a arătat acum despărţirea ta pentru cei ce te iubesc; dar ţie adevărată pricină de bucurie şi de veselie, că moşteneşti, pruncule, viaţa de veci.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Vezi întristarea noastră, Fecioară, pe care ne-a adus-o mulţimea răutăţilor noastre, şi, mai înainte de plecarea de aici, dă-ne uşurare cu rugăciunile tale cele de Maică, făcându-ne nouă milostiv pe Dumnezeu.

Cântarea a 8-a

Irmos: *Cuptorul haldeilor...*

În sânurile lui Avraam, în loc de odihnă, unde este bucuria celor ce pururea prăznuiesc, în locaşurile de linişte, unde este apa cea vie, Hristos, Cel ce S-a făcut prunc pentru

noi, să te aşeze pe tine care strigi Lui fără încetare: Preoţi lăudaţi-L, popoare, preaînălţaţi-L întru toţi vecii.

Pricină de întristare şi de lacrimi s-a făcut nouă despărţirea ta, cea cu adevărat de neuitat, că, mai înainte de gustarea desfătărilor din viaţa aceasta, ai lăsat pământul şi sânurile părinţilor; dar te-a primit pe tine sânul lui Avraam, ca pe un prunc neîmpărtăşit de nicio întinăciune.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

De ce mă plângeţi pe mine? strigă tainic pruncul cel adormit, căci nu sunt de plâns, de vreme ce bucuria tuturor drepţilor s-a rânduit pruncilor, care n-au făcut fapte vrednice de lacrimi şi care cântă lui Hristos: Preoţi, lăudaţi-L, popoare, preaînălţaţi-L întru toţi vecii.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Ridică-te în ajutorul nostru, Născătoare de Dumnezeu; ia aminte la rugăciunile noastre şi ne izbăveşte de osânda cea cumplită, de întrebarea cea grea, de întuneric şi de foc, de scrâşnirea dinţilor, de supărările diavolilor şi de toată nevoia în ziua judecăţii, că tu eşti nădejdea celor fără de nădejde şi viaţa celor răpuşi de moarte.

Cântarea a 9-a

Irmos: ***Spăimântatu-s-a de aceasta...***

Hristoase, Cel ce Te-ai făcut prunc fără schimbare şi Crucea ai primit de voie şi ai căutat la durerea de Maică a celei ce Te-a născut, uşurează întristarea şi durerea cumplită a credincioşilor părinţi ai acestui prunc adormit, ca să slăvim puterea Ta.

Trimis-ai dintru înălţime, Împărate al tuturor, şi, luând pe fericit pruncul acesta, Stăpâne, ca pe o pasăre curată în cuiburile cereşti, mântuit-ai duhul lui de laţurile cele felurite şi l-ai împreunat cu duhurile drepţilor, spre a se desfăta în împărăţia Ta.

Slavă...

Pruncilor, care nimic n-au făcut, Cuvântule al lui Dumnezeu, le-ai dat a locui în ceruri, că aşa ai binevoit, Bunule; între aceia numără şi făptura Ta, pe pruncul ce acum a venit la Tine, Însuţi uşurând durerea părinţilor, ca un atotîndurat şi de oameni iubitor.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Cu ochiul inimii noastre pururea căutând la tine, Preanevinovată, care ai rugăciune de mamă către Cel ce S-a născut din tine, te rugăm, Preacurată, adoarme patimile sufletelor noastre, spre dimineaţa pocăinţei ne deşteaptă, Fecioară, şi cu lumina ta ne luminează.

Irmosul:

Spăimântatu-s-a de aceasta cerul şi marginile pământului s-au minunat, pentru că Dumnezeu S-a arătat oamenilor în trup şi pântecele tău s-a făcut mai desfătat decât cerurile. Pentru aceasta, Născătoare de Dumnezeu, mai-marii cetelor îngereşti şi omeneşti pe tine te măresc.

Apoi LUMINÂNDA

Acum m-am odihnit şi am aflat uşurare multă, că m-am mutat din stricăciune şi m-am dus la viaţă; Doamne, slavă Ţie.

Se cântă cu stihurile acestea:

Stih 1: Omul, ca iarba, zilele lui, ca floarea câmpului, aşa va înflori.

Stih 2: Că duh a trecut prin el şi nu va fi şi nici nu-şi va mai cunoaşte nici locul său.

Stih 3: Şi adevărul Domnului rămâne în veac.

Şi după fiecare stih, se cântă luminânda:

Apoi: Slavă... Şi acum..., **a Născătoarei:**

Acum am ales pe Fecioara, Maica lui Dumnezeu, că dintru ea S-a născut Hristos, Izbăvitorul tuturor; Doamne, slavă Ţie.

Diaconul: Domnului să ne rugăm. **Citeţul:** Doamne, miluieşte.

Preotul, cu glas mare:

Că sfânt eşti Dumnezeul nostru şi întru sfinţi Te odihneşti şi Ţie slavă înălţăm, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Cântăreţul: Amin. Sfinte Dumnezeule... **Şi de va fi diacon zice:** Să luăm aminte. **Preotul:** Pace tuturor. **Cântăreţul:** Şi duhului tău.

Prochimen, glasul al 6-lea, psalmul 27:

Fericită este calea întru care mergi astăzi, suflete, că s-a pregătit ţie loc de odihnă.

Stih: Întoarce-te, suflete al meu, la odihna ta, că Domnul bine a făcut ţie.

APOSTOLUL (*1 Corinteni* 15: 39-45)

Diaconul: Înţelepciune.

Citeţul: Din Epistola întâi către Corinteni a Sfântului Apostol Pavel, citire. **Diaconul:** Să luăm aminte. **Citeţul:**

Fraţilor, nu toate trupurile sunt la fel, ci unul este trupul oamenilor şi altul este trupul dobitoacelor şi altul este trupul păsărilor şi altul este trupul peştilor. Sunt şi trupuri cereşti şi trupuri pământeşti; dar alta este slava celor cereşti şi alta a celor pământeşti. Alta este strălucirea soare-

lui şi alta strălucirea lunii şi alta strălucirea stelelor. Căci stea de stea se deosebeşte în strălucire. Aşa este şi învierea morţilor: Se seamănă trupul întru stricăciune, înviază întru nestricăciune; se seamănă întru necinste, înviază întru mărire; se seamănă întru slăbiciune, înviază întru putere; se seamănă trup firesc, înviază trup duhovnicesc. Dacă este trup firesc, este şi trup duhovnicesc. Precum şi este scris: Făcutu-s-a omul cel dintâi, Adam, cu suflet viu; iar Adam cel de pe urmă, cu duh dătător de viaţă.

Preotul: Pace ţie, cititorule. **Citeţul:** Şi duhului tău. **Apoi:** Aliluia, **glasul al 6-lea, psalmul 64:** Fericit este cel pe care l-ai ales şi l-ai primit, Doamne. **Stih:** Sufletul lui întru bunătăţi se va sălăşlui.

Diaconul: Înţelepciune. Drepţi. Să ascultăm Sfânta Evanghelie. **Preotul:** Pace tuturor. **Strana:** Şi duhului tău.

EVANGHELIA (*Ioan* 6: 35–39)

Preotul: Din Sfânta Evanghelie de la Ioan, citire. **Strana:** Slavă Ţie, Doamne, slavă Ţie. **Diaconul:** Să luăm aminte. **Preotul:**

Zis-a Domnul către iudeii care crezuseră în El: Eu sunt pâinea vieţii; cel ce vine la Mine nu va flămânzi şi cel ce crede în Mine nu va înseta niciodată. Dar am spus vouă că M-aţi şi văzut şi nu credeţi. Tot ce-Mi dă Mie Tatăl, va veni la Mine; şi, pe cel care vine la Mine, nu-l voi da afară; pentru că M-am pogorât din cer, nu ca să fac voia Mea, ci voia Celui Care M-a trimis pe Mine. Şi aceasta este voia Celui Care M-a trimis pe Mine, ca, din toţi

pe care Mi i-a dat Mie, să nu pierd pe nici unul, ci să-i înviez pe ei în ziua de apoi.

Strana: Slavă Ţie, Doamne, slavă Ţie.

Diaconul: Domnului să ne rugăm. **Citeţul:** Doamne, miluieşte.

Preotul rosteşte această

Rugăciune

Stăpâne, Cel ce păzeşti pruncii în viaţa de acum, iar în cea viitoare, pentru nerăutatea şi nevinovăţia minţii lor, umpli cu ei sânurile lui Avraam şi-i sălăşluieşti în locuri luminoase, unde se veselesc sufletele drepţilor, primeşte în pace şi sufletul robului Tău (N); că Tu ai zis: a unora ca aceştia este împărăţia cerurilor. Că a Ta este împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin.

După aceea se face sărutarea icoanei sau a Sfintei Cruci, aflată pe pieptul pruncului adormit, în timp ce cântăreţii cântă aceste stihiri, glasul al 8-lea:

Podobie: ***O, preaslăvită minune..***

O, cine nu va plânge, fiul meu, mutarea ta cea jalnică din viaţa aceasta? Căci, ca un prunc fără de vârstă, ai zburat acum grabnic din braţele maicii, ca o pasăre, şi la Ziditorul tuturor ai alergat. O, fiule, cine nu va plânge, văzând veştejită faţa ta cea veselă, care mai înainte era ca un trandafir frumos?

O, cine nu va suspina, fiul meu, şi nu va striga cu plângere pentru podoaba şi frumuseţea cea multă a vieţii tale celei

curate? Căci, precum corabia, ce n-are urmă, aşa de grabnic ai apus de la ochii mei. Veniţi, prietenii mei, rudele şi vecinii împreună cu mine, să sărutăm pe acesta, însoţindu-l la groapă.

Moartea este uşurare pentru prunci, pentru că s-au arătat neîntinaţi de relele lumeşti şi la odihnă şi bucurie cerească au ajuns; în sânurile lui Avraam se bucură şi cu cetele cele dumnezeieşti ale sfinţilor prunci acum se veselesc şi cu credinţă dănţuiesc, căci s-au mutat curaţi de stricăciunea cea iubitoare de păcat.

Slavă..., glasul al 6-lea:

Durere a fost pentru Adam gustarea din pomul de demult în Eden, când şi-a vărsat şarpele veninul, căci prin aceasta a intrat moartea, care mănâncă tot neamul omenesc; ci, venind Stăpânul, a surpat şarpele şi nouă odihnă ne-a dăruit. Deci, către Hristos să strigăm: Iartă-ne, Mântuitorule, şi pe cel pe care l-ai luat odihneşte-l cu sfinţii, ca un Iubitor de oameni.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Schimbarea celor întristaţi, izbăvirea celor neputincioşi fiind, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, miluieşte cetatea şi poporul, tu, pacea celor din război, liniştea celor învifoaţi, singura folositoare a credincioşilor.

Ajungând la mormânt, se zice: Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăţia..., troparele: Cu duhurile dreptilor... şi celelalte; rugăciunea: Doamne Iisuse Hristoase... (pag. 245) şi cele ştiute ale înmormântării; apoi otpustul.

SE CADE A ŞTI că, deşi nu se află scris până la ce vârstă să se săvârşească această slujbă a înmormântării pruncilor, noi credem că se cuvine să se săvârşească până la vârsta de şapte ani a pruncului.

RÂNDUIALA ÎNMORMÂNTĂRII PREOŢILOR ŞI A DIACONILOR DE MIR

RÂNDUIALA CE SE FACE LA CASA RĂPOSATULUI

Dacă se va muta către Domnul vreunul din preoţii sau diaconii de mir, merg trei preoţi şi, luându-l de pe pat, îl pun jos, pe o rogojină sau pe un aşternut. Şi, deoarece nu se cuvine a-l scălda şi nici trupul să i se vadă gol, îl dezbracă şi-l şterg cu un burete muiat în untdelemn curat, iar unde nu vor avea untdelemn şi burete, să ude o pânză în apă curată şi să-l şteargă. După aceea să-l îmbrace mai întâi în hainele ce a purtat şi apoi în toate veşmintele preoţeşti; să-i acopere faţa cu un procovăţ şi să se pună pe pieptul lui Sfânta Evanghelie. Apoi preoţii îşi iau epitrahilul (iar dacă vor citi Evangheliile de la „stâlpi", iau şi felonul) şi săvârşesc obişnuitul trisaghion: **Binecuvântat este Dumnezeul nostru..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăţia...** Apoi troparele: **Cu duhurile dreptilor...** şi celelalte (pag. 205-207), după care diaconul rosteşte ectenia pentru morţi, şi preotul zice rugăciunea: **Dumnezeul duhurilor...**, iar după ecfonis face sfârşit. La rostirea ecteniilor şi a rugăciunilor din cuprinsul rânduielii înmormântării preoţilor şi diaconilor, numele celor răposaţi este pomenit astfel: **(N) preotul (sau diaconul), fratele nostru.**

Şi îndată, ridicând trupul, îl aşază în sicriu, apoi îl duc în mijlocul bisericii şi pun împrejurul lui patru sfeşnice, cruciş, cu făclii aprinse. Trupul decedatului rămâne în biserică până în ziua înmormântării. În tot acest timp preoţii, vecinii şi credincioşii din parohie fac rugăciuni

pentru cel răposat şi privegheri de noapte la care preoţii citesc Sfânta Evanghelie, iar de nu vor fi preoţi, mirenii citesc Psaltirea.

SLUJBA DIN BISERICĂ

În ziua înmormântării, un sobor de preoţi, îmbrăcaţi cu epitrahil şi felon, după săvârşirea Sfintei Liturghii, face slujba înmormântării rânduită pentru preoţii şi diaconii de mir.

După ce protosul zice: **Binecuvântat este Dumnezeul nostru...**, urmează aceeaşi slujbă, ca şi la mireni, până după terminarea Binecuvântărilor. Apoi diaconul zice ectenia pentru morţi, iar preotul rugăciunea: **Dumnezeul duhurilor...** şi după ecfonis, sedelnele: **Odihneşte, Mântuitorul nostru..., Slavă..., Şi acum..., Cel ce din Fecioară ai răsărit...** (pag. 203-220).

Apoi îndată se cântă A N T I F O A N E L E

Antifonul întâi, glasul al 6-lea:

Spre cer ridic ochii mei, către Tine, Cuvântule, miluieşte-mă ca să viez Ţie.

Miluieşte-ne pe noi, defăimaţii, făcându-ne vase de bună trebuinţă, Ţie, Cuvântule.

Slavă... Şi acum...

În Sfântul Duh este pricina a toată mântuirea; de suflă Acesta spre cineva după vrednicie, curând îl ridică din cele de pe pământ, îl întraripează, îl creşte şi sus îl aşază.

Antifonul al doilea:

De nu era Domnul cu noi, nimeni dintre noi nu s-ar fi putut împotrivi luptei vrăjmaşului; că toţi cei ce biruiesc prin aceasta se înalţă.

În dinţii lor să nu se prindă sufletul meu ca o pasăre, Cuvântule. Vai mie, cum voi scăpa de vrăjmaşi, fiind iubitor de păcate?

Slavă... Şi acum...

Prin Sfântul Duh este îndumnezeirea tuturor, bunăvoirea, înţelegerea, pacea şi binecuvântarea, pentru că este lucrător deopotrivă cu Tatăl şi cu Cuvântul.

Antifonul al treilea

Cei ce se încred în Domnul înfricoşează pe vrăjmaşi şi tuturor sunt minunaţi, pentru că sus privesc.

Mântuitorule, ceata drepţilor, avându-Te pe Tine într-ajutor, nu întinde mâinile la nelegiuiri.

Slavă... Şi acum...

Sfântului Duh se cuvine stăpânirea peste toate, Căruia se închină oştile cele de sus, împreună cu toată suflarea celor de jos.

După aceea, de va fi diacon, zice: Să luăm aminte. Preotul: Pace tuturor. Cântăreţul: Şi duhului tău.

Prochimen, glasul al 6-lea, psalmul 114:

Fericită este calea în care mergi astăzi, suflete, căci s-a pregătit ţie loc de odihnă.

Stih: Întoarce-te, suflete al meu, la odihna ta, căci Domnul bine a făcut ţie.

(1) A P O S T O L U L (*I Tesaloniceni* 4: 13-17)

Diaconul: Înţelepciune.

Citeţul: Din Epistola întâi către Tesaloniceni a Sfântului Apostol Pavel, citire. Diaconul: Să luăm aminte. Citeţul:

Fraţilor, despre cei ce au adormit, nu voim să fiţi în neştiinţă, ca să nu vă întristaţi ca şi ceilalţi care nu au nădejde. Pentru că, de credem că Iisus a murit şi a înviat, tot aşa credem că Dumnezeu, pe cei adormiţi întru Iisus, îi va aduce împre-

ună cu El. Căci aceasta vă spunem, după cuvântul Domnului, că noi cei vii, care vom fi rămas până la venirea Domnului, nu vom lua înainte celor adormiţi, pentru că Însuşi Domnul, întru poruncă, la glasul arhanghelului şi întru trâmbiţa lui Dumnezeu, Se va pogorî din cer, şi cei morţi întru Hristos vor învia întâi. După aceea, noi, cei vii, care vom fi rămas, vom fi răpiţi, împreună cu ei, în nori, ca să întâmpinăm pe Domnul în văzduh, şi aşa pururea cu Domnul vom fi.

Preotul: Pace ţie, cititorule. **Cântăreţul:** Şi duhului tău. **Apoi:** Aliluia, **glasul al 8-lea, psalmul 64:** Fericit este cel pe care l-ai ales şi l-ai primit, Doamne.

Diaconul: Înţelepciune. Drepţi. Să ascultăm Sfânta Evanghelie. **Preotul:** Pace tuturor. **Strana:** Şi duhului tău.

(1) EVANGHELIA (*Ioan* 5: 24–30)

Preotul: Din Sfânta Evanghelie de la Ioan, citire. **Strana:** Slavă Ţie, Doamne, slavă Ţie. **Diaconul:** Să luăm aminte. **Preotul:**

Zis-a Domnul către iudeii care veniseră la El: Adevărat, adevărat, zic vouă: Cel ce ascultă cuvântul Meu şi crede în Cel Care M-a trimis pe Mine are viaţă veşnică şi la judecată nu va veni, ci s-a mutat din moarte la viaţă. Adevărat, adevărat zic vouă, că vine ceasul, şi acum este, când morţii vor auzi glasul Fiului lui Dumnezeu şi cei care vor auzi vor învia. Căci, precum Tatăl are viaţă în Sine, aşa I-a dat şi Fiului să aibă viaţă în Sine; şi I-a dat putere să facă judecată, pentru că este Fiul Omului. Nu vă miraţi de aceasta, că vine ceasul în care toţi

cei din morminte vor auzi glasul Lui; şi vor ieşi cei care au făcut cele bune, spre învierea vieţii, iar cei care au făcut cele rele, spre învierea osândirii. Eu nu pot să fac de la Mine nimic; precum aud, judec; dar judecata Mea este dreaptă, pentru că nu caut voia Mea, ci voia Tatălui Meu, Care M-a trimis.

Strana: Slavă Ţie, Doamne, slavă Ţie.

Diaconul: Domnului să ne rugăm. **Citeţul:** Doamne, miluieşte.

Preotul citeşte această

(1) Rugăciune

Stăpâne Doamne, Dumnezeul nostru, Cel ce singur ai nemurire, Care locuieşti în lumina cea neapropiată; Cel ce omori şi iarăşi faci viu; Care duci în iad şi scoţi; Cel ce cu înţelepciune ai făcut pe om din pământ şi ai legiuit să se întoarcă iarăşi în pământ, pentru greşeala lui, primeşte sufletul robului Tău (N) şi-l odihneşte în sânurile lui Avraam, ale lui Isaac şi ale lui Iacov. Şi-i dă lui cununa dreptăţii Tale, parte cu cei mântuiţi, în mărirea aleşilor Tăi, ca să ia multă plată în locaşurile sfinţilor Tăi pentru cele ce s-a ostenit în lumea aceasta, pentru numele Tău.

Cu harul şi cu îndurările şi cu iubirea de oameni ale Unuia-Născut Fiului Tău, cu Care eşti binecuvântat, împreună cu Preasfântul şi bunul şi de viaţă făcătorul Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin.

După aceasta S E D E A L N A, glasul al 2-lea:

Astăzi mă despart de neamul meu şi alerg la Tine, Cel ce singur eşti fără de păcat; în corturile drepţilor, cu aleşii Tăi mă odihneşte.

Apoi se zice Antifonul întâi, Psalmul 22, cântând ca refren după fiecare stih: Aliluia (de 3 ori).

Domnul mă paşte şi nimic nu-mi va lipsi.

La loc de păşune, acolo m-a sălăşluit; la apa odihnei m-a hrănit; sufletul meu l-a întors.

Povăţuitu-m-a pe cărările dreptăţii, pentru numele Lui.

Că de voi şi umbla în mijlocul umbrei morţii, nu mă voi teme de rele; că Tu cu mine eşti. Toiagul Tău şi varga Ta, acestea m-au mângâiat.

Gătit-ai masă înaintea mea, împotriva celor ce mă necăjesc; uns-ai cu untdelemn capul meu şi paharul Tău este adăpându-mă ca un puternic.

Şi mila Ta mă va însoţi în toate zilele vieţii mele, ca să locuiesc în casa Domnului, întru lungime de zile.

Slavă..., Aliluia (de 3 ori), Şi acum..., Aliluia (de 3 ori).

Apoi T R O P A R U L acesta, glasul al 2-lea:

De vreme ce toţi mergem la acelaşi locaş şi sub aceeaşi piatră vom intra şi peste puţin vom fi pulbere, pentru cel adormit să cerem de la Hristos odihnă; că viaţa noastră, fraţilor, este pe pământ ca o jucărie: ceea ce n-am fost ne facem şi din ceea ce suntem ne stricăm; vis nestătător suntem, suflare care nu are putere, zbor de pasăre călătoare, corabie pe mare, care nu lasă urmă. Pentru aceasta să strigăm către Împăratul cel fără de moarte: Doamne, învredniceşte-l pe acesta de fericirea Ta cea fără de sfârşit.

Şi de va fi diacon, zice: Să luăm aminte. Preotul: Pace tuturor. Cântăreţul: Şi duhului tău.

Prochimen, glasul al 6-lea, psalmul 64:

Fericit este cel pe care l-ai ales şi l-ai primit, Doamne, locui-va în curţile Tale. Stih: Ţie se cuvine cântare, Dumnezeule, în Sion.

(2) A P O S T O L U L (*Romani* 5: 12-21)

Diaconul: Înţelepciune.

Citeţul: Din Epistola către Romani a Sfântului Apostol Pavel, citire.

Diaconul: Să luăm aminte. Citeţul:

Fraţilor, precum printr-un om a intrat păcatul în lume şi prin păcat moartea, aşa moartea a trecut la toţi oamenii, pentru că toţi au păcătuit în el. Căci, până la Lege, păcatul era în lume, dar păcatul nu se socoteşte când nu este lege. Ci moartea a împărăţit de la Adam până la Moise şi peste cei ce nu păcătuiseră, după asemănarea greşelii lui Adam, care este chip al Celui ce avea să vină. Însă, nu e cu greşeala cum e cu harul, căci, dacă prin greşeala unuia, cei mulţi au murit, cu mult mai mult harul lui Dumnezeu şi darul Lui au prisosit asupra celor mulţi, prin harul unui singur om, Iisus Hristos. Şi ce aduce darul nu seamănă cu ce a adus acel unul, care a păcătuit; căci judecata dintr-unul duce la osândire, iar harul din multe greşeli duce la îndreptare. Căci, dacă prin greşeala unuia moartea a împărăţit prin unul singur, cu mult mai mult cei ce primesc prisosinţa harului şi a darului dreptăţii vor împărăţi în viaţă, prin Unul Iisus Hristos. Aşadar, după cum prin greşeala unuia a venit osânda pentru toţi

oamenii, aşa şi prin îndreptarea adusă de Unul a venit, pentru toţi oamenii, îndreptarea care dă viaţă; căci, precum prin neascultarea unui om s-au făcut păcătoşi cei mulţi, tot aşa prin ascultarea Unuia se vor face drepţi cei mulţi. Iar Legea a intrat şi ea ca să se înmulţească greşeala; iar unde s-a înmulţit păcatul a prisosit harul; pentru că, precum a împărăţit păcatul prin moarte, aşa şi harul să împărăţească prin dreptate, spre viaţa veşnică, prin Iisus Hristos, Domnul nostru.

Preotul: Pace ţie, cititorule. **Citeţul:** Şi duhului tău. Aliluia, **glasul al 6-lea, psalmul 64:** Fericit este cel pe care l-ai ales şi l-ai primit, Doamne. **Stih:** Şi pomenirea lui în neam şi în neam.

Diaconul: Înţelepciune. Drepţi. Să ascultăm Sfânta Evanghelie. **Preotul:** Pace tuturor. **Strana:** Şi duhului tău.

(2) EVANGHELIA (*Ioan* 5: 17–24)

Preotul: Din Sfânta Evanghelie de la Ioan, citire. **Strana:** Slavă Ţie, Doamne, slavă Ţie. **Diaconul:** Să luăm aminte. **Preotul:**

Zis-a Domnul către iudeii care veniseră la El: Tatăl Meu până acum lucrează, şi Eu lucrez. Deci, pentru aceasta, căutau şi mai mult iudeii să-L omoare, nu numai pentru că dezlega sâmbăta, ci şi pentru că zicea că Dumnezeu este Tatăl Său, făcându-Se pe Sine deopotrivă cu Dumnezeu. A răspuns Iisus şi le-a zis: Adevărat, adevărat zic vouă: Fiul nu poate să facă nimic de la Sine, dacă nu va vedea pe Tatăl făcând; întrucât cele ce face Acela, acestea le face şi Fiul întocmai. Că Tatăl iubeşte pe Fiul şi-I arată toate câte face; şi lucrări mai mari

decât acestea va arăta Lui, ca voi să vă miraţi. Că, după cum Tatăl scoală morţii şi le dă viaţă, tot aşa şi Fiul dă viaţă cui voieşte. Tatăl nu judecă pe nimeni, ci toată judecata a dat-o Fiului, pentru ca toţi să cinstească pe Fiul, precum cinstesc pe Tatăl. Cel ce nu cinsteşte pe Fiul, nu cinsteşte nici pe Tatăl, Care L-a trimis. Adevărat, adevărat zic vouă: Cel ce ascultă cuvântul Meu şi crede în Cel Care M-a trimis pe Mine are viaţă veşnică şi la judecată nu va veni, ci s-a mutat din moarte la viaţă.

Strana: Slavă Ţie, Doamne, slavă Ţie. **Diaconul:** Domnului să ne rugăm. **Citeţul:** Doamne, miluieşte.

Iar preotul citeşte această

(2) Rugăciune

Mulţumim Ţie, Doamne, Dumnezeul nostru, că numai Tu ai viaţă fără de moarte, şi slava Ta este neajunsă şi mila Ta nemăsurată şi iubirea Ta de oameni mai presus de cuvânt, şi împărăţia Ta nesfârşită, şi părtinire nu este la Tine, iar pentru toţi oamenii ai pus sfârşit obştesc, când se împlineşte firul vieţii. Pentru aceasta, Te rugăm, Doamne, Dumnezeul nostru: Robului Tău (N), care a fost împreună-slujitor cu noi şi a adormit în nădejdea învierii vieţii celei veşnice, fă-i odihnă în sânurile lui Avraam, ale lui Isaac şi ale lui Iacob. Şi, precum l-ai pus pe el pe pământ slujitor în Biserică, aşa îl arată şi în altarul Tău cel ceresc, Doamne. De vreme ce l-ai împodobit pe acesta între oameni cu vrednicie

duhovnicească, primeşte-l neosândit şi în mărirea Ta cea hărăzită îngerilor; Tu ai preamărit viaţa lui pe pământ, şi ieşirea vieţii lui fă-o ca o intrare între drepţii Tăi cei sfinţi şi numără sufletul lui cu toţi care din veac au bineplăcut Ţie.

Că Tu eşti învierea şi viaţa şi odihna adormitului robului Tău (N), Hristoase, Dumnezeul nostru, şi Ţie slavă înălţăm, împreună şi Părintelui Tău Celui fără de început şi Preasfântului şi bunului şi de viaţă făcătorului Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Cântăreţul: Amin.

Antifonul al doilea, Psalmul 23, cântând la fiecare stih: Aliluia **(de 3 ori).**

Al Domnului este pământul şi plinirea lui, lumea şi toţi cei ce locuiesc în ea.

Acesta pe mări l-a întemeiat pe el şi pe râuri l-a aşezat pe el.

Cine se va sui în muntele Domnului şi cine va sta în locul cel sfânt al Lui?

Cel nevinovat cu mâinile şi curat cu inima, care n-a luat în deşert sufletul său şi nu s-a jurat cu vicleşug aproapelui său.

Acesta va lua binecuvântare de la Domnul şi milostenie de la Dumnezeu, Mântuitorul său.

Acesta este neamul celor ce-L caută pe Domnul, al celor ce caută faţa Dumnezeului lui Iacob.

Ridicaţi, căpetenii, porţile voastre şi vă ridicaţi porţile cele veşnice şi va intra Împăratul slavei.

Cine este Acesta, Împăratul slavei? Domnul cel tare şi puternic, Domnul cel tare în război.

Ridicaţi, căpetenii, porţile voastre şi vă ridicaţi porţile cele veşnice şi va intra Împăratul slavei.

Cine este Acesta, Împăratul slavei? Domnul puterilor, Acesta este Împăratul slavei.

Slavă..., Aliluia (de 3 ori), Și acum..., Aliluia (de 3 ori).

Apoi T R O P A R U L acesta, glasul al 2-lea:

În credință și dragoste, în nădejde și în blândețe, în curățenie și în vrednicia preoțească, pururea pomenite, cu bună cinste te-ai înfrumusețat. Pentru aceasta, preaveșnicul Dumnezeu, Căruia ai și slujit, va așeza sufletul tău în loc luminos și vesel, unde drepții se odihnesc; și vei dobândi de la Hristos, la judecată, iertare și mare milă.

Apoi S E D E A L N A, glasul al 5-lea:

Știi, Dumnezeul nostru, că în păcate ne-am născut. Pentru aceasta Te rugăm: Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Unule, Iubitorule de oameni, pe acesta, ce s-a mutat de la noi, odihnește-l, trecându-i ca un Bun păcatele, pe care, ca un om muritor, le-a făcut în viață.

Și de va fi diacon, zice: Să luăm aminte. Preotul: Pace tuturor. Cântărețul: Și duhului tău.

Prochimen, glasul al 6-lea, psalmul 54:

Fericit este cel pe care l-ai ales și l-ai primit, Doamne, nu locui-va în curțile Tale. Stih: Și pomenirea lui în neam și în neam.

(3) A P O S T O L U L (*1 Corinteni* 15: 1-11)

Diaconul: Înțelepciune.

Citețul: Din Epistola întâi către Corinteni a Sfântului Apostol Pavel, citire. Diaconul: Să luăm aminte. Citețul:

Fraților, vă aduc aminte Evanghelia pe care v-am binevestit-o, pe care ați și primit-o, întru care și stați, prin care și sunteți mântuiți; cu ce cuvânt v-am binevestit-o – dacă o țineți cu tărie, afară nu-

mai dacă n-aţi crezut în zadar – căci v-am dat, întâi de toate, ceea ce şi eu am primit, că Hristos a murit pentru păcatele noastre, după Scripturi; şi că a fost îngropat şi că a înviat a treia zi, după Scripturi; şi că S-a arătat lui Chefa, apoi celor doisprezece; în urmă S-a arătat deodată la peste cinci sute de fraţi, dintre care cei mai mulţi trăiesc până astăzi, iar unii au şi adormit; după aceea S-a arătat lui Iacob, apoi tuturor Apostolilor; iar la urma tuturor, ca unui născut înainte de vreme, mi S-a arătat şi mie. Căci eu sunt cel mai mic dintre Apostoli, care nu sunt vrednic să mă numesc apostol, pentru că am prigonit Biserica lui Dumnezeu. Dar, prin harul lui Dumnezeu, sunt ceea ce sunt; şi harul Lui care este în mine n-a fost zadarnic; ci m-am ostenit mai mult decât ei toţi. Dar nu eu, ci harul lui Dumnezeu care este cu mine. Deci, ori eu, ori aceia, aşa propovăduim şi voi aşa aţi crezut.

Preotul: Pace ţie, cititorule. **Citeţul:** Şi duhului tău. **Apoi:** Aliluia, **glasul al 6-lea, psalmul 64:** Fericit este cel pe care l-ai ales şi l-ai primit, Doamne.

Diaconul: Înţelepciune. Drepţi. Să ascultăm Sfânta Evanghelie. **Preotul:** Pace tuturor. **Strana:** Şi duhului tău.

(3) EVANGHELIA (*Ioan* 6: 35–39)

Preotul: Din Sfânta Evanghelie de la Ioan, citire. **Strana:** Slavă Ţie, Doamne, slavă Ţie. **Diaconul:** Să luăm aminte. **Preotul:**

Zis-a Domnul către iudeii care crezuseră în El: Eu sunt pâinea vieţii; cel ce vine la Mine nu va flămânzi şi cel ce crede în Mine nu va înseta niciodată. Dar am spus vouă că M-aţi şi văzut şi nu

credeţi. Tot ce-Mi dă Tatăl va veni la Mine; şi pe cel care vine la Mine nu-l voi da afară, pentru că M-am pogorât din cer, nu ca să fac voia Mea, ci voia Celui Care M-a trimis pe Mine. Şi aceasta este voia Celui Care M-a trimis ca, din toţi pe care Mi i-a dat Mie, să nu pierd pe nici unul, ci să-i înviez pe ei în ziua cea de apoi.

Strana: Slavă Ţie, Doamne, slavă Ţie.

Diaconul: Domnului să ne rugăm. **Citeţul:** Doamne, miluieşte.

Preotul citeşte această

(3) Rugăciune

Doamne al puterilor, Cel ce eşti alinarea celor întristaţi şi mângâierea celor ce plâng şi sprijinitor al tuturor celor slabi de inimă, mângâie cu milostivirea Ta pe cei cuprinşi de plângere pentru fratele nostru, preotul (N) cel adormit; vindecă toată durerea care este pusă acum în inima lor; şi fă odihnă în sânurile lui Avraam robului Tău, preotul (N) întru nădejdea învierii vieţii celei veşnice.

Că Tu eşti învierea şi viaţa şi odihna adormitului robului Tău (N), Hristoase Dumnezeul nostru, şi Ţie slavă înălţăm, împreună şi Părintelui Tău celui fără de început şi Preasfântului şi bunului şi de viaţă făcătorului Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Antifonul 3, Psalmul 83,
cântând ca refren după fiecare stih: Aliluia (de 3 ori).

Cât de iubite sunt locaşurile Tale, Doamne al puterilor! Doreşte şi se sfârşeşte sufletul meu după curţile Domnului.

Inima mea şi trupul meu s-au bucurat de Dumnezeul cel viu.

Că pasărea şi-a aflat casă şi turtureaua cuib, unde-şi va pune puii săi; altarele Tale, Doamne al puterilor, Împăratul meu şi Dumnezeul meu.

Fericiţi sunt cei ce locuiesc în casa Ta; în vecii vecilor Te vor lăuda.

Fericit este bărbatul al cărui ajutor este de la Tine, Doamne; suişuri în inima sa a pus.

În valea plângerii, în locul care i-a fost pus; că binecuvântare va da Cel ce pune lege.

Merge-vor din putere în putere, arăta-Se-va Dumnezeul dumnezeilor în Sion.

Doamne, Dumnezeul puterilor, auzi rugăciunea mea! Ascultă, Dumnezeul lui Iacob!

Apărătorul nostru, vezi, Dumnezeule, şi caută spre faţa unsului Tău!

Că mai bună este o zi în curţile Tale, decât mii.

Ales-am a fi lepădat în Casa lui Dumnezeu, mai mult decât a locui în locaşurile păcătoşilor.

Că mila şi adevărul iubeşte Domnul; Dumnezeu har şi mărire va da.

Dumnezeu nu va lipsi de bunătăţi pe cei ce umblă întru nerăutate.

Doamne al puterilor, fericit este omul care nădăjduieşte în Tine.

Slavă... Aliluia (de 3 ori) Şi acum... Aliluia (de 3 ori).

Apoi T R O P A R E L E acestea, glasul al 2-lea:

Fraţii mei cei iubiţi, nu mă uitaţi pe mine când lăudaţi pe Domnul, ci vă aduceţi aminte de dorul şi de dragostea mea. Aduceţi-vă aminte şi de frăţie, şi rugaţi pe Dumnezeu să mă odihnească pe mine cu drepţii.

Fără de veste a venit asupra mea moartea şi m-a despărţit astăzi de ai mei; ci, Hristoase, Cel ce m-ai mutat, în locuri răcoroase odihneşte-mă.

Apoi: Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne..., Slavă..., Doamne, miluieşte-ne pe noi..., Şi acum..., Uşa milostivirii... (caută la pag. 10–11).

Şi dacă va fi diacon, zice: Să luăm aminte. Preotul: Pace tuturor. Cântăreţul: Şi duhului tău.

Prochimen, glasul al 6-lea:

Sufletul lui întru bunătăţi se va sălăşlui şi seminţia lui va moşteni pământul.

Stih: Către Tine, Doamne, am strigat.

(4) A P O S T O L U L (*Romani* 6: 9-11)

Diaconul: Înţelepciune.

Citeţul: Din Epistola către Romani a Sfântului Apostol Pavel, citire.

Diaconul: Să luăm aminte. Citeţul:

Fraţilor, Hristos, înviat din morţi, nu mai moare. Moartea nu mai are stăpânire asupra Lui. Pentru că ce a murit, a murit păcatului odată pentru totdeauna, iar ce trăieşte, trăieşte lui Dumnezeu. Aşa şi voi, socotiţi-vă că sunteţi morţi faţă de

păcat, dar vii pentru Dumnezeu, întru Hristos Iisus, Domnul nostru.

Preotul: Pace ţie, cititorule. **Citeţul:** Şi duhului tău. **Apoi:** Aliluia, glasul al 6-lea, psamul 111: Fericit bărbatul, care se teme de Domnul. **Stih:** Puternică va fi pe pământ seminţia lui.

Diaconul: Înţelepciune. Drepţi. Să ascultăm Sfânta Evanghelie.

Preotul: Pace tuturor. **Strana:** Şi duhului tău.

(4) EVANGHELIA (*Ioan* 6: 40–44)

Preotul: Din Sfânta Evanghelie de la Ioan, citire.

Strana: Slavă Ţie, Doamne, slavă Ţie.

Diaconul: Să luăm aminte.

Preotul:

Zis-a Domnul către iudeii care crezuseră în El: Aceasta este voia Tatălui Meu, ca oricine vede pe Fiul şi crede în El să aibă viaţă veşnică şi Eu îl voi învia în ziua cea de apoi. Deci iudeii murmurau împotriva Lui, fiindcă zisese: Eu sunt pâinea care s-a pogorât din cer. Şi ziceau: Oare nu este Acesta Iisus, fiul lui Iosif, şi nu ştim noi pe tatăl Său şi pe mama Sa? Cum spune El acum: M-am pogorât din cer? Iisus a răspuns şi le-a zis: Nu murmuraţi între voi. Nimeni nu poate să vină la Mine, dacă nu-l va trage Tatăl, Care M-a trimis; iar Eu îl voi învia în ziua cea de apoi.

Strana: Slavă Ţie, Doamne, slavă Ţie

Diaconul: Domnului să ne rugăm. **Citeţul:** Doamne, miluieşte.

Preotul citeşte această

(4) Rugăciune

Dumnezeule, Dumnezeul nostru, Ziditorule a toată făptura, cel ce ai ca locaş cerul şi priveşti spre cele de pe pământ, Cel ce cunoşti lucrarea fratelui şi împreună slujitorului nostru, preotul (N) care acum s-a mutat la Tine şi ştii slujirea lui în sfântul Tău locaş, cel ce ai binevoit a-l învrednicit pe el să-ţi aducă rugăciuni şi tămâieri preasfântului Tău nume, dăruieşte-i lui, Bunule, iertarea greşelilor şi sălăşluire în loc luminat, în latura celor vii, în corturile drepţilor Tăi cu toţi sfinţii Tăi, iertându-i păcatele şi învrednicindu-l de strălucirea şi de bunătatea Ta.

Că Tu eşti Cel ce stăpâneşti peste cei vii şi peste cei morţi şi Ţie slavă înălţăm, împreună şi Părintelui Tău Celui fără de început şi Preasfântului şi bunului şi de viaţă făcătorului Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: **Amin.** Apoi cântă Fericirile, glasul al 2-lea:

Pomeneşte-ne pe noi, Doamne, când vei veni întru împărăţia Ta.

Fericiţi cei săraci cu duhul, că a lor este împărăţia cerurilor.

Fericiţi cei ce plâng, că aceia se vor mângâia.

Fericiţi cei blânzi, că aceia vor moşteni pământul.

Fericiţi cei flămânzi şi însetaţi de dreptate, că aceia se vor sătura.

Fericiţi cei milostivi, că aceia se vor milui.

De demult, Adam, gustând din rodul pomului, din Rai a fost izgonit; iar tâlharul, fiind spânzurat pe cruce şi mărturisindu-Te pe Tine Dumnezeule, în Rai a fost aşezat. Şi noi, care am fost mântuiţi prin Pătimirea Ta, Stăpâne, urmând tâlharului, cu credinţă strigăm: Pomeneşte-ne şi pe noi, când vei veni întru împărăţia Ta.

Fericiţi cei curaţi cu inima, că aceia vor vedea pe Dumnezeu.

Luând ţărână din pământ Tu, Cel ce m-ai zidit, ai plăsmuit trupul meu după sfatul cel dumnezeiesc, şi, suflând cu suflarea Ta cea purtătoare de viaţă, prin poruncă sfântă, ai pus în mine sufletul; dar, supunându-mă stricăciunii păcatului, m-ai chemat iarăşi la Tine, Iubitorule de oameni, prin milostivirea Ta cea mare. Ci odihneşte, Dumnezeule, cu sfinţii Tăi, pe cel pe care l-ai luat.

Fericiţi făcătorii de pace, că aceia fiii lui Dumnezeu se vor chema.

Despărţirea sufletului de trup este taină înfricoşătoare şi înspăimântătoare pentru toţi; căci sufletul se duce tânguindu-se, iar trupul se acoperă, fiind dat pământului. Pentru aceasta, şi noi, cunoscând moartea trupului, să alergăm cu lacrimi la Mântuitorul, strigând: Pomeneşte-ne şi pe noi, când vei veni întru împărăţia Ta.

Fericiţi cei prigoniţi pentru dreptate, că a lor este împărăţia cerurilor.

Pentru ce mă tânguiţi cu jale, oamenilor, pentru ce vă tulburaţi în deşert, grăieşte cel adormit către toţi. Moartea este odihnă pentru toţi, precum am auzit glasul lui Iov, care zice: Moartea este odihna omului. Ci odihneşte, Dumnezeule, cu sfinţii Tăi, pe acesta pe care l-ai luat.

Fericiţi veţi fi, când, din pricina Mea, vă vor ocărî pe voi şi vă vor prigoni şi, minţind, vor zice tot cuvântul rău împotriva voastră.

Preaînţeleptul Pavel a vestit lămurit mai dinainte mutarea, învăţând pe toţi că morţii vor învia nestricaţi şi noi ne vom schimba, la porunca lui Dumnezeu. Pentru aceasta, trâmbiţa va răsuna înfricoşător şi pe cei adormiţi din veac îi va scula din somn. Ci odihneşte, Dumnezeule, cu sfinţii Tăi, pe acesta pe care l-ai luat.

Bucuraţi-vă şi vă veseliţi, că plata voastră multă este în ceruri.

Adormitul care zace în groapă, cu bună cucernicie strigă tuturor: Veniţi la mine, pământenilor, şi vedeţi frumuseţea trupului înnegrită toată. Din aceasta, fraţilor, cunoscând sfârşitul, să alergăm la Mântuitorul, cu lacrimi strigând: Odihneşte, Dumnezeule, cu sfinţii Tăi, pe acesta pe care l-ai luat.

Slavă... Şi acum..., a Născătoarei:

Mai presus de fire în pântecele tău, Stăpână, fără sămânţă ai zămislit pe Dumnezeu cel preaveşnic şi cu trup L-ai născut, Dumnezeu şi om, fără schimbare şi fără amestecare. Pentru aceasta şi noi, pururea cunoscându-te pe tine Născătoare de Dumnezeu, lui Dumnezeu Celui născut din

tine, cu credinţă strigăm: Pomeneşte-ne şi pe noi, Hristoase, întru împărăţia Ta.

Şi dacă va fi diacon zice: Să luăm aminte. Preotul: Pace tuturor. Cântăreţul: Şi duhului tău.

Prochimen, glasul al 6-lea, psalmul 64:

Fericit este cel pe care l-ai ales şi l-ai primit, Doamne, locui-va în curţile Tale.

Stih: Sufletul lui întru bunătăţi se va sălăşlui.

(5) APOSTOLUL (*Romani* 14: 6-9)

Diaconul: Înţelepciune.

Citeţul: Din Epistola către Romani a Sfântului Apostol Pavel, citire.

Diaconul: Să luăm aminte. Citeţul:

Fraţilor, cel ce ţine ziua, o ţine pentru Domnul; şi cel ce nu ţine ziua, nu o ţine pentru Domnul. Şi cel ce mănâncă, pentru Domnul mănâncă, căci mulţumeşte lui Dumnezeu; şi cel ce nu mănâncă, pentru Domnul nu mănâncă, şi mulţumeşte lui Dumnezeu. Căci nimeni dintre noi nu trăieşte pentru sine şi nimeni nu moare pentru sine. Că, dacă trăim, pentru Domnul trăim şi, dacă murim, pentru Domnul murim. Deci şi dacă trăim, şi dacă murim, suntem ai Domnului. Căci pentru aceasta a murit şi a înviat Hristos, ca să stăpânească şi peste cei morţi şi peste cei vii.

Preotul: Pace ţie, cititorule.

Cântăreţul: Şi duhului tău. Apoi: Aliluia, glasul al 6-lea, psalmul 64:

Fericit este cel pe care l-ai ales şi l-ai primit, Doamne.

Stih: Şi pomenirea lui din neam în neam.

Diaconul: Înţelepciune. Drepţi. Să ascultăm Sfânta Evanghelie. **Preotul:** Pace tuturor. **Strana:** Şi duhului tău.

(5) EVANGHELIA (*Ioan* 6: 48–54)

Preotul: Din Sfânta Evanghelie de la Ioan, citire. **Strana:** Slavă Ţie, Doamne, slavă Ţie. **Diaconul:** Să luăm aminte. **Preotul)**

Zis-a Domnul către iudeii care crezuseră în El: Eu sunt pâinea vieţii. Părinţii voştri au mâncat mană în pustie şi au murit. Pâinea care se coboară din cer este aceea din care, dacă mănâncă cineva, nu mai moare. Eu sunt pâinea cea vie, care s-a pogorât din cer. Cine mănâncă din pâinea aceasta viu va fi în veci. Iar pâinea pe care Eu o voi da pentru viaţa lumii este trupul Meu. Deci iudeii se certau între ei, zicând: Cum poate Acesta să ne dea trupul Său ca să-l mâncăm? Şi le-a zis Iisus: Adevărat, adevărat zic vouă, dacă nu veţi mânca trupul Fiului Omului şi nu veţi bea sângele Lui, nu veţi avea viaţă în voi. Cel care mănâncă trupul Meu şi bea sângele Meu are viaţă veşnică şi Eu îl voi învia în ziua cea de apoi.

Strana: Slavă Ţie, Doamne, slavă Ţie.

Diaconul: Domnului să ne rugăm. **Citeţul:** Doamne, miluieşte.

Preotul citeşte această

(5) Rugăciune

Stăpâne, Dumnezeul duhurilor şi a tot trupul, Cel ce dai frumuseţea slavei Tale în locul duhului întristării şi, cu negrăita Ta înţelepciune, ai unit sufletul cu trupul şi iarăşi le-ai despărţit, ca să meargă ţărâna în pământ, iar duhul către Tine pre-

cum ai poruncit, însuţi Stăpâne Hristoase, primeşte sufletul robului Tău (N), fratele şi împreună slujitorul nostru şi învredniceşte-l să se odihnească împreună cu sfinţii Tăi în loc luminos, în ceata celor binecredincioşi, în loc răcoros, de unde au fugit durerea şi întristarea şi suspinul, că nu este moarte pentru robii Tăi ci cu adevărat mutare a sufletului; şi de a greşit el ceva cu fapta sau cu cuvântul sau cu gândul treci cu vederea, ca un Dumnezeu bun şi iubitor de oameni. Fii mângâiere celor ce-l plâng, luminează întunericul mâhnirii lor cu lumina Ta cea înţelegătoare, iar pe noi, cei ce ne-am adunat la prohodirea robului Tău, păzeşte-ne şi fii milostiv faţă de fărădelegile noastre.

Că Tu eşti iertarea greşelilor noastre şi odihna fratelui şi împreună slujitorului nostru, preotul (N), Hristoase Dumnezeul nostru, şi Ţie slavă se cuvine, împreună şi Tatălui şi Sfântului Duh acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin. **Şi se citeşte Psalmul 50 (pag. 187).**

CANONUL

Cântarea I, glasul al 6-lea:

Irmos: ***Pe Cel ce cu valul mării a acoperit...***

Stih: Stăpâne Hristoase, odihneşte pe robul Tău.

Înaintea Ta, Făcătorule de bine şi Stăpâne al tuturor, Hristoase, cădem cu lacrimi fierbinţi, strigând cu plângere această cântare de îngropare: Pe credinciosul robul Tău odihneşte-l ca un milostiv.

Învredniceşte-l, Cuvinte sfinte, să stea de-a dreapta Ta împreună cu aleşii Tăi, pe acesta ce a murit întru nădejdea învierii, Iubitorule de oameni, cu osârdie ne rugăm cu glas de laudă.

În cinstita împărăţie cerească pe alesul Tău rob mutat de pe pământ, învredniceşte-l, Iubitorule de oameni, luminat să se bucure, trecându-i cu vederea greşelile sufleteşti, ca un îndurat.

Slavă...

Vai mie! Mărirea lumească este ca iarba; când a înflorit, îndată s-a uscat. Unde este în mormânt vrednicia? Unde este acolo chipul sau frumuseţea? Pentru aceasta iartă, Doamne, pe robul Tău, ca un îndurat.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

După datorie toţi cu dragoste te lăudăm, pe tine, Fecioară preacurată, Marie, Maica lui Dumnezeu, căci ai pururea neadormit ochiul rugăciunii tale; izbăveşte-ne pe noi acum de păcate şi de judecata morţii.

Cântarea a 3-a

Irmos: ***Nu este sfânt precum Tu, Doamne...***

Nu este om pe pământ care n-a greşit, Cuvântule. Pentru aceasta primeşte, prin noi smeriţii, rugăciunea şi lasă, iartă, Mântuitorule, robului Tău toate greşelile.

Cine este iubitor de oameni ca Tine, Doamne milostive, Care, cu puterea Ta cea mare, ierţi păcatele şi ale celor vii şi ale celor morţi? Pentru aceasta mântuieşte şi pe robul Tău.

Slavă...

Chemării celei de sus, Mântuitorule, arată-l moştenitor pe acesta ce cu credinţă s-a mutat, primind rugăciunea cea din urmă a lacrimilor lui, Cel ce singur eşti fără de păcat.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Ceea ce eşti cu adevărat Stăpâna noastră, Preasfântă Fecioară, nu înceta rugând pe Dumnezeu, pe Care L-ai născut, să învrednicească de împărăţia Sa pe acesta ce s-a mutat întru credinţă.

Irmosul:

Nu este sfânt precum Tu, Doamne, Dumnezeul meu, Care ai înălţat fruntea credincioşilor Tăi, Bunule, şi ne-ai întărit pe noi pe piatra mărturisirii Tale.

Ectenia mică pentru cei răposaţi, apoi:

S E D E A L N A, glasul al 6-lea:

Cu adevărat deşertăciune sunt toate şi viaţa aceasta este umbră şi vis; că în deşert se tulbură tot pământeanul, precum a zis Scriptura: când dobândim lumea, atunci în groapă ne sălăşluim, unde împreună sunt împăraţii şi săracii. Pentru aceasta, Hristoase, Dumnezeule, pe robul Tău acesta, mutat de la noi, odihneşte-l, ca un Iubitor de oameni.

Slavă... Şi acum..., a Născătoarei:

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, în vremea vieţii mele nu mă părăsi pe mine, ajutorului omenesc nu mă încredinţa, ci singură mă apără şi mă miluieşte.

Cântarea a 4-a

Irmos: *Pogorârea Ta cea dumnezeiască...*

Pe cei ce s-au mutat îi aşteaptă judecata cea nemitarnică a zilei aceleia de înfricoşătoare ameninţare; de aceea cu stăruinţă să cerem, prin credinţă, de la Hristos, odihnă pentru acesta.

Ca pe cel care, prin pocăinţă, Ţi-a aprins Ţie făclie luminoasă, Hristoase, înainte de moarte, pe robul Tău, Stăpâne, îndurate Mântuitorule, de cămara Ta cea luminată învredniceşte-l.

Slavă...

Când vei descoperi toate cele ascunse şi vei vădi, Hristoase, păcatele noastre, miluieşte-l pe acesta pe care l-ai luat, Doamne, aducându-Ţi aminte de mărturisirea lui, Bunule.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Nu uita pe cei ce strigă cu osârdie către tine plângând, Sfântă Născătoare de Dumnezeu; ceea ce eşti bună, roagă-te să afle odihnă credinciosul tău rob acesta, care s-a mutat.

Cântarea a 5-a

Irmos: *Dumnezeieştii arătării Tale, Hristoase...*

În ceata aleşilor şi în desfătarea Raiului, Îndurate, sălăşluieşte pe acesta pe care întru credinţă l-ai mutat dintre noi; că Tu, Mântuitorul nostru, ai pus dumnezeiască pocăinţă tuturor oamenilor celor ce greşesc; deci, ca un Stăpân, şi pe acesta învredniceşte-l de împărăţia Ta.

Cu putere, ca un Dumnezeu, miluieşte ca un Stăpân făptura Ta, la a cărei lege omenească Te-ai supus, Doamne, Iubitorule de oameni. Pentru aceasta uşurează, iartă, Mântuitorule, păcatele acestuia care în credinţă s-a mutat, şi-l învredniceşte de împărăţia Ta.

Slavă...

Nimeni nu va scăpa acolo de înfricoşătoarea Ta judecată: toţi împăraţii şi puternicii, împreună cu robii vor sta înainte, şi glasul cel înfricoşător al Judecătorului va chema

popoarele cele păcătoase la judecata osândei; din care, Hristoase, izbăveşte pe robul Tău.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Din tine S-a născut mai presus de fire Răscumpărătorul firii omeneşti, pe Care, Fecioară nenuntită, cu osârdie roagă-L să izbăvească pe toţi de pedeapsă, de nevoi şi de chinurile cele înfricoşătoare ale iadului; şi să mântuiască pe aceasta care acum în credinţă s-a mutat de la noi.

Cântarea a 6-a

Irmos: ***Adâncul cel mai de jos...***

Moartea şi mormântul şi judecata care vădeşte toate faptele ne aşteaptă pe noi; de aceasta izbăveşte-l, Iubitorule de oameni, pe robul Tău, pe care acum l-ai mutat.

Deschide, Mântuitorul meu, acestuia ce s-a mutat, uşa milei Tale, rugămu-ne Ţie, Hristoase, ca, făcându-l părtaş la veselia stăpânirii Tale, să se bucure întru mărire.

Slavă...

Izbăveşte de greşeli cu mila Ta, Mântuitorule, pe robul Tău, pe care acum în credinţă l-ai mutat; căci nu se îndreptează nimeni numai din faptele omeneşti, Iubitorule de oameni.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Omorârea morţii şi pierderea blestemului fiind Ziditorul, Care cu trup S-a născut din tine, Născătoare de Dumnezeu, pe toţi cei morţi îi mântuieşte ca un bun şi de oameni iubitor.

Irmosul:

Adâncul cel mai de jos al păcatelor m-a înconjurat şi, viforul nemairăbdându-l, ca Iona strig Ţie, Stăpâne: Din stricăciune scoate-mă.

Apoi se rosteşte ectenia mică pentru cei morţi: Iară şi iară... şi celelalte, iar preotul ecfonisul: Că Tu eşti învierea...

După aceea C O N D A C U L, glasul al 8-lea:

Cu sfinţii odihneşte, Hristoase, sufletul adormitului robului Tău, unde nu este durere, nici întristare, nici suspin, ci viaţă fără de sfârşit.

**Şi I C O A S E L E acestea,
alcătuire a lui Anastasie monahul**

Tu singur eşti fără de moarte, Cel ce ai făcut şi ai zidit pe om; iar noi pământenii din pământ suntem zidiţi şi în acelaşi pământ vom merge, precum ai poruncit Cel ce m-ai zidit şi mi-ai zis: Pământ eşti şi în pământ vei merge, unde toţi pământenii mergem, făcând tânguire de îngropare, cântând: Aliluia.

Cu osârdie mă rog să ascultaţi ceea ce cu durere spun către voi, căci am făcut plângerea aceasta, că doar va afla cineva folos; dar când veţi rosti acestea, aduceţi-vă aminte de mine, cel ce eram cândva cunoscut de voi; că de multe ori am intrat împreună în casa lui Dumnezeu şi împreună am cântat: Aliluia.

Veniţi toţi, adunaţi-vă şi, şezând, ascultaţi cuvânt: fraţilor, înfricoşătoare este judecata înaintea căreia toţi vom sta; nu este acolo nici rob, nici slobod; nu este acolo nici mare, nici mic, ci toţi ne vom înfăţişa goi. Pentru aceasta, bine este să cântăm neîncetat cântarea: Aliluia.

Să plângem toţi cu lacrimi când vedem trupul zăcând, şi, apropiindu-ne, toţi să-l sărutăm şi să zicem unele ca acestea către el: Iată, ai lăsat pe cei ce te iubesc şi mai mult nu vei mai grăi cu noi, o, prietene! Pentru ce nu grăieşti, precum grăiai, cu noi? Ci taci, aşa, fără să cânţi cu noi: Aliluia.

Ce amare sunt cuvintele celor ce mor, pe care le zic când se duc de aici: Fraţilor, de fraţi mă despart, pe toţi prietenii îi las şi mă duc; dar încotro mă duc nu ştiu, sau cum va fi acolo, nu cunosc; numai Dumnezeu, Cel ce m-a chemat, ştie. Ci voi faceţi-mi pomenire cu cântarea: Aliluia.

Oare, unde se duc acum sufletele? Oare, cum stau acum acolo? Aş dori să ştiu taina, dar nu este nimeni în stare să mi-o spună. Oare, şi ei îşi aduc aminte de ai lor, precum noi de ei? Sau poate că au uitat pe cei ce-i plâng şi cântă: Aliluia.

Însoţiţi, prietenilor, pe cei morţi şi degrab duceţi-vă la mormânt şi acolo cu osârdie priviţi şi fiţi gata, pentru că tinereţea piere acolo şi orice vârstă se veştejeşte acolo; acolo este ţărână şi pulbere şi viermi; acolo este numai tăcere şi nu este niciunul să grăiască: Aliluia.

Iată, acum mă vedeţi zăcând şi mult nu voi mai sta înaintea voastră; iată limba a amuţit, iată buzele stau nemişcate. Rămâneţi sănătoşi, prietenilor şi fiilor; mântuiţi-vă, fraţilor; mântuiţi-vă, cunoscuţilor, căci eu în calea mea merg. Ci faceţi pomenire de mine cu cântarea: Aliluia.

Niciunul din cei de acolo n-a înviat ca să spună nouă cum petrec fraţii de altădată sau nepoţii cei duşi mai înainte la Domnul. Pentru aceasta, adesea zicem între noi: Oare, putem să ne vedem acolo unul cu altul? Oare, putem să zicem acolo cântarea: Aliluia?

Ne ducem pe calea cea veşnică, stând ca nişte vinovaţi înaintea lui Dumnezeu Celui veşnic, toţi privind cu feţele în jos. Unde va fi atunci frumuseţea? Unde va fi avuţia? Unde va fi atunci mărirea vieţii acesteia? Niciuna dintre acestea nu ne va ajuta nouă acolo, fără numai zicând neîncetat cântarea: Aliluia.

De ce te tulburi în deşert, omule? Încă un ceas şi toate trec. În iad nu este pocăinţă, nu este acolo niciun fel de odihnă; acolo-i viermele cel neadormit; acolo totul este întuneric şi beznă; acolo am să fiu eu osândit, căci nu m-am nevoit nicidecum ca să zic adesea cântarea: Aliluia.

Nimic nu se uită aşa de lesne ca omul când se desparte de om; căci, deşi ne aducem aminte de el câtăva vreme, repede uităm de moartea lui, ca şi cum n-ar fi fost; chiar şi părinţii uită cu totul pe fiii lor, pe care i-au născut şi i-au crescut şi în lacrimi i-au petrecut cu cântarea: Aliluia.

Vă aduc aminte vouă, fraţilor, fiilor şi prietenilor, să nu mă uitaţi când vă rugaţi către Domnul; vă rog şi iar vă rog şi vă poftesc: Ţineţi minte acestea şi tânguiţi-mă ziua şi noaptea. Ca Iov către prietenii lui, zic şi eu către voi: Şedeţi iarăşi să zicem: Aliluia.

Părăsind toate, ne ducem şi ne vom înfăţişa goi şi amărâţi, că frumuseţea ca iarba se veştejeşte; dar noi ne înşelăm, oamenilor; gol te-ai născut, o, ticălosule, şi cu totul gol vei sta acolo de faţă; să nu te amăgeşti cu mintea, muritorule, a trăi în desfătare în viaţă, ci numai suspină pururea cu plângere: Aliluia.

Dacă ai miluit, omule, pe vreun om, şi tu acolo vei fi miluit; dacă te-ai îndurat de vreun orfan, şi tu acolo vei afla îndurare; dacă ai scăpat pe cineva din nevoie, şi tu vei fi

mântuit acolo din nevoie; dacă ai adăpostit pe vreun sărac în viaţă, şi pe tine te va adăposti acolo cântarea: Aliluia.

Cumplită este calea pe care mă duc şi pe care niciodată n-am mai umblat; şi locul acela îmi este necunoscut, unde nimeni nicidecum nu mă cunoaşte: înfricoşător lucru este să vezi pe cei ce ne conduc, dar şi mai înfricoşător este să vezi pe Cel ce m-a chemat, Stăpânul vieţii şi al morţii, Care ne cheamă pe noi acolo, când voieşte să-i grăim: Aliluia.

Noi, dacă mergem dintr-o ţară într-altă ţară, avem nevoie de călăuzire. Ce să facem când ne vom duce în ţara pe care nicidecum n-o cunoaştem? Multe călăuze îţi trebuie ţie, atunci, multe rugăciuni trebuie să meargă împreună cu tine, ca să se păzească ticălosul suflet, până să ajungă la Hristos şi să zică Lui: Aliluia.

Cei ce se supun patimilor trupeşti, aceia nu vor avea acolo nicidecum iertare, căci acolo vor fi învinuitori înfricoşători; acolo şi cărţile se vor deschide. Încotro vei privi atunci, omule, sau cine-ţi va ajuta ţie acolo, atunci? Fără numai dacă ai făcut vreun bine, când ai fost viu, şi dacă ai făcut bine săracilor, cântând: Aliluia.

Tinereţile şi frumuseţea trupului, în vremea morţii, se veştejesc; limba atunci arde cumplit şi gâtlejul uscat se aprinde; atunci frumuseţea ochilor se stinge şi toată podoaba obrazului se schimbă, iar frumuseţea glasului se destramă şi de acum încetează a mai zice adesea: Aliluia.

Liniştiţi-vă acum, liniştiţi-vă, pentru cel mort; liniştiţi-vă, încetând tânguirea; priviţi taina cea mare, căci ceasul este înfricoşător; tăceţi, ca să plece cu pace sufletul, că în mare nevoie se află, şi cu multă frică se roagă lui Dumnezeu: Aliluia.

Eu am văzut prunc murind şi mi-am tânguit viaţa, pentru că se tulbura cu totul şi tremura; iar când i-a venit ceasul striga: Tată, ajută-mi! Maică, scapă-mă! Şi nu era nimeni în stare să-l ajute, ci, numai văzându-l, se mâhneau şi-l plângeau la groapă, cu cântarea: Aliluia.

Câţi n-au fost răpiţi fără de veste din cămările lor de nuntă, în mormânt, căci s-au însoţit cu însoţire veşnică şi au pricinuit tânguire nesfârşită şi nu s-au mai sculat din cămara lor de nuntă! În timpul în care a fost nunta, în acelaşi timp a fost şi groapa; în timpul în care a fost însoţirea, în acelaşi timp şi despărţirea; în acelaşi loc râsul, în acelaşi loc şi plânsul, împreună şi cântarea: Aliluia.

Ne bucurăm, chiar numai auzind, că acolo este veşnică lumină, că acolo este izvorul vieţii noastre şi că acolo este desfătarea cea veşnică; acolo este Raiul, unde toate sufletele drepţilor se bucură. Să ne adunăm şi noi toţi în Hristos, ca să strigăm aşa lui Dumnezeu: Aliluia.

Preasfântă Fecioară nenuntită, care ai născut Lumina cea neapropiată, te rog şi cu smerenie cad înaintea ta şi cer ţie: Nu înceta a ruga pe Domnul pentru adormitul robul tău, Preacurată, ca să afle acolo iertare greşelilor, în ziua judecăţii, Preasfântă, că îndrăznire ai pururea să te rogi Fiului tău: Aliluia.

Apoi iarăşi C O N D A C U L: Cu sfinţii odihneşte...

Cântarea a 7-a

Irmos: *Minune de negrăit...*

De focul gheenei şi de hotărârea cea înfricoşătoare, ca un îndurat, Hristoase, izbăveşte pe robul Tău, pe care în credinţă l-ai luat din acestea de acum, şi-i dă lui să-Ţi cânte Ţie: Izbăvitorule, Dumnezeule, binecuvântat eşti.

În pământul celor blânzi şi în desfătarea Raiului, pe robul Tău cel adormit întru credinţă, învrednicindu-l de locaşul măririi celei minunate, Dumnezeule, dă-i să-Ţi cânte Ţie: Izbăvitorule, Dumnezeule, binecuvântat eşti.

Slavă...

Mare este judecata, dar urgia gheenei este de negrăit, fraţilor, căci acolo sufletele ard dimpreună cu trupurile şi cu durere lăcrimează, strigând: Izbăvitorule, Dumnezeule, binecuvântat eşti.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Pe cei ce neîncetat te laudă pe tine, Maica lui Hristos, Născătoare de Dumnezeu, fără prihană, curată, pe cei vii pururea păzeşte-i cu rugăciunile tale, pe cei mutaţi scoate-i din foc, ca să strige: Izbăvitorule, Dumnezeule, binecuvântat eşti.

Cântarea a 8-a

Irmos: *Înfricoşează-te, teme-te, cerule...*

O, ce ceas înfricoşător aşteaptă pe păcătoşi, fraţilor! O, ce frică îi va cuprinde, atunci când focul gheenei îi va mistui şi şarpele cel târâtor îi va înghiţi! Pentru aceasta, Hristoase îndurate, izbăveşte-ne de ziua cea înfricoşătoare a gheenei.

O, de ce bucurie vor avea parte drepţii, când va veni Judecătorul, căci acolo s-au pregătit cămara şi Raiul şi toată împărăţia lui Hristos; întru acestea fă, Hristoase, ca robii Tăi să se veselească împreună cu sfinţii Tăi, în veci.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Cine va putea îndura, Hristoase, ameninţarea venirii Tale celei înfricoşătoare? Atunci cerul se va zbate ca o hârtie bătută de vânt şi vor cădea stelele; toată făptura se va clătina

de frică şi lumina se va schimba. Atunci iartă, Cuvântule, pe acesta ce s-a mutat de aici.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Fiul, pe Care L-ai întrupat mai presus de fire, Curată, este Judecătorul celor vii şi al celor morţi; El judecă tot pământul şi mântuieşte din chinuri pe cine voieşte şi mai ales pe cei ce cu dragoste se închină Lui şi pe tine te laudă întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a

Irmos: *Nu te tângui pentru Mine...*

Nu vă tânguiţi toţi cei ce aţi murit în credinţă, căci Hristos pentru noi a răbdat cu trupul şi Crucea şi îngroparea, şi a făcut fii ai nemuririi pe toţi cei ce strigă Lui: Să nu intri la judecată cu robii Tăi.

Ca unii care am adormit în nădejdea dumnezeieştii învieri, noi, credincioşii, am aflat viaţa cea în Hristos a tuturor. Dar aici, fraţilor, ne este judecată multă şi nimeni în iad nu se izbăveşte pe sine. Dar voi, rugaţi-vă lui Hristos pentru toţi.

Slavă...

În slava Ta cea neîmbătrânitoare şi în desfătarea Raiului, aşază-l, Bunule, pe acesta care s-a mutat acum de la noi, căci în dreaptă credinţă şi în pocăinţă a alergat la Tine cu credinţă; fă-l părtaş ales al împărăţiei Tale.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Pe tine, ca pe Maica vieţii, ceea ce eşti mai presus de fire, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, cu dreaptă credinţă te lău-

dăm credincioşii, că noi cei ce eram morţi mai înainte, prin tine făcându-ne fără de moarte, am aflat viaţă, şi, iată, cântare aducem ţie.

Irmosul:

Nu te tângui pentru Mine, Maică, văzându-Mă în groapă pe Mine, Fiul tău, pe Care M-ai zămislit în pântece fără de sămânţă, că voi învia şi Mă voi preaslăvi şi voi înălţa întru slavă, neîncetat, ca un Dumnezeu, pe cei ce cu credinţă şi cu dragoste te măresc pe tine.

Apoi se zice ectenia mică pentru morţi.

Apoi L U M I N Â N D A, glasul al 3-lea:

Acum m-am odihnit şi am aflat uşurare multă, căci m-am mutat din stricăciune şi m-am dus la viaţă; Doamne, slavă Ţie.

Şi stihurile acestea:

Stih 1: Omul, ca iarba, zilele lui, ca floarea câmpului, aşa va înflori.

Stih 2: Că duh a trecut printr-însul şi nu va fi.

Stih 3: Şi adevărul Domnului rămâne în veac.

Şi, după fiecare stih, se zice luminânda, apoi: Slavă... Şi acum..., **a Născătoarei:**

Acum am ales pe Fecioara, Maica lui Dumnezeu, că dintru ea S-a născut Hristos, izbăvitorul tuturor; Doamne, slavă Ţie.

Şi îndată (dacă nu s-a făcut mai înainte Utrenia, se citesc psalmii laudelor: 148, 149 şi 150 din Ceaslov, apoi) stihirile, glasul al 6-lea:

Podobie: *Cea deznădăjduită pentru viaţă...*

La Tine s-a mutat sfinţitul Tău slujitor, îndumnezeindu-se acum, prin taina cea făcătoare de viaţă, Hristoase. Primeşte sufletul lui ca pe o pasăre în mâinile Tale, Mântuitorule; aşază-l pe el în curţile Tale cu cetele îngerilor şi odihneşte pe

acesta pe care l-ai luat cu porunca Ta, Doamne, pentru mare mila Ta.

Străină este taina morţii, pentru că vine asupra tuturor fără de veste; firea se strică; moartea ia cu sila pe bătrâni, pe dregători, pe cărturari, pe dascăli şi pe cei care cugetă cele deşarte; surpă pe episcopi, pe păstori şi pe tot omul muritor. Ci să strigăm cu lacrimi: pe acesta, pe care l-ai luat cu porunca Ta, Doamne, odihneşte-l pentru mare mila Ta.

Vieţuind întru dreapta credinţă şi înfrumuseţat fiind preotul Tău, Hristoase, jertfitorul şi slujitorul dumnezeieştilor Taine, cu dumnezeiasca Ta poruncă, s-a mutat din tulburările cele lumeşti. Pe acesta, ca pe un preot al Tău, Mântuitorule, primindu-l, mântuieşte-l; şi pe acesta, pe care l-ai luat cu porunca Ta, odihneşte-l cu drepţii pentru mare mila Ta.

Slavă... Şi acum..., a Născătoarei:

Pe Dumnezeu L-am cunoscut prin întruparea din tine, Născătoare de Dumnezeu Fecioară; pe Acela roagă-L să mântuiască sufletele noastre.

Apoi, dacă nu s-a făcut mai înainte Utrenia, diaconul rosteşte: Slavă Ţie, Celui ce ne-ai arătat nouă lumina. Iar cântăreţii citesc Doxologia zilelor de rând: Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu..., Doamne, scăpare Te-ai făcut nouă..., Învredniceşte-ne, Doamne.

Apoi stihirile acestea ale Sfântului Ioan Damaschin, glasul I:

Care desfătare lumească este lipsită de întristare? Care mărire stă pe pământ neschimbată? Toate sunt mai neputincioase decât umbra, toate mai înşelătoare decât visurile; o clipă numai, şi pe toate acestea moartea le primeşte. Ci, în lumina feţei Tale, Hristoase, şi în îndulcirea frumuseţii Tale, pe cel pe care l-ai ales odihneşte-l, ca un iubitor de oameni.

Stih: Domnul mă va paşte şi nimic nu-mi va lipsi.

Mântuitorul meu, cu fapta arăţi că Tu eşti învierea tuturor; cu cuvântul, Cuvântule, pe Lazăr l-ai înviat din morţi; atunci încuietorile s-au sfărâmat şi porţile iadului s-au cutremurat; atunci moartea oamenilor s-a arătat ca un somn. Ci Tu, Care ai venit să mântuieşti zidirea Ta, nu să o osândeşti, pe acesta, pe care l-ai ales, odihneşte-l ca un iubitor de oameni.

Slavă... Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Ocrotitoare caldă te-ai arătat tuturor, Născătoare de Dumnezeu; acoperământ şi tărie de la Dumnezeu tuturor celor ce aleargă la tine, celor din nevoi ajutătoare, celor robiţi, grabnică izbăvire, căci pe tine te-a pus Hristos sprijin şi scut şi zid nestricat împotriva vrăjmaşilor, iar pentru neputincioşi tărie nebiruită, şi dătătoare de pace sufletelor noastre.

Stihirile, glasul al 2-lea:

Vai, câtă luptă are sufletul când se desparte de trup! Vai, cât lăcrimează atunci, şi nu este cine să-l miluiască pe el; către îngeri ridicându-şi ochii, în zadar se roagă; către oameni mâinile tinzându-şi, nu are cine să-i ajute. Pentru aceasta, iubiţii mei fraţi, cunoscând scurtimea vieţii noastre, adormitului să-i cerem odihnă de la Hristos, şi sufletelor noastre mare milă.

Stih: Către Domnul când m-am necăjit, am strigat şi m-a auzit.

Veniţi cu toţii să vedem minune mai presus de minte, că cel ce ieri cânta cu noi, acum zace mort. Veniţi să cunoaştem cum, peste puţin, şi noi, cei tulburaţi, ne vom sfârşi; cum cei

ce se ungeau cu miruri zac greu mirosind; cum cei ce se împodobeau cu aur zac fără podoabă şi fără chip? Pentru aceasta, iubiţii mei fraţi, cunoscând scurtimea vieţii noastre, celui mutat să-i cerem de la Hristos odihnă, şi sufletelor noastre mare milă.

Stih: Doamne, izbăveşte sufletul meu de buze nedrepte şi de limba vicleană.

Mântuieşte-te, viaţă deşartă, mântuiţi-vă toţi, prieteni, rude şi fii; iată, eu merg acum pe o cale, unde n-am călătorit niciodată; ci, aducându-vă aminte de dragostea mea cea către voi, veniţi, întovărăşiţi-mă şi daţi gropii acest lut al meu, iar pe Hristos, Care va judeca smeritul meu suflet, cu lacrimi rugaţi-L să mă izbăvească de focul cel nestins.

Slavă... Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Uşă neumblată, tainic pecetluită, binecuvântată, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, primeşte rugăciunile noastre şi le du Fiului tău şi Dumnezeu, ca să mântuiască prin tine sufletele noastre.

Stihirile, glasul al 3-lea:

Deşertăciuni sunt toate cele omeneşti. Câte nu rămân după moarte! Nu merge cu noi bogăţia, nu ne însoţeşte mărirea, căci, venind moartea, toate acestea pier. Pentru aceasta, lui Hristos celui fără de moarte să-I strigăm: pe acesta ce s-a mutat de la noi odihneşte-l, unde este locaşul tuturor celor ce se veselesc.

Stih: Ridicat-am ochii mei la munţi, de unde va veni ajutorul meu.

Iată, zac, iubiţii mei fraţi, în mijlocul tuturor, amuţit şi fără glas; gura a tăcut, limba a încetat şi buzele s-au lipit; mâinile şi picioarele s-au legat, chipul s-a schimbat, ochii s-au stins şi nu văd pe cei ce plâng; auzul nu primeşte strigarea celor ce se tânguiesc, nările nu simt mireasma tămâiei; dar dragostea cea adevărată niciodată nu moare; pentru aceasta, rog pe toţi cunoscuţii şi prietenii mei, să faceţi pomenire pentru mine, ca, în ziua judecăţii, să aflu milă la judecata cea înfricoşătoare.

Stih: Domnul va păzi intrarea ta şi ieşirea ta de acum şi până în veac.

O, oamenilor, pentru ce ne tulburăm zadarnic? Calea pe care alergăm este repede şi scurtă; fum este viaţa; abur, cenuşă şi ţărână ne facem peste puţin şi ca floarea ne veştejim. Pentru aceasta să strigăm lui Hristos, Împăratului celui nemuritor: pe acesta ce s-a mutat de la noi odihneşte-l, unde este locaşul tuturor celor ce se veselesc.

Slavă... Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Liman de mântuire te avem, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, noi, cei învăluiţi în marea vieţii. Pentru aceasta, roagă-te lui Dumnezeu, Care S-a întrupat din tine mai presus de fire şi în chip de negrăit S-a făcut om, ca să mântuiască sufletele noastre.

Stihirile, glasul al 4-lea:

Unde este dezmierdarea cea lumească? Unde este nălucirea celor trecătoare? Unde este aurul şi argintul? Unde este mulţimea slugilor şi strigarea? Toate sunt ţărână, toate cenuşă, toate umbră. Ci veniţi să strigăm Împăratului celui fără de moarte: Doamne, de veşnicele Tale bunătăţi învred-

niceşte pe acesta ce s-a mutat de la noi, odihnindu-l pe el întru fericirea cea neîmbătrânitoare.

Stih: Veselitu-m-am de cei ce mi-au zis mie: în casa Domnului vom merge.

A venit asupră-mi moartea ca un fur; a venit stricătorul şi m-a surpat; a venit şi, ca şi cum n-aş fi fost, m-a arătat; a venit şi, pământ fiind eu, ca şi cum n-aş fi fost, zac; cu adevărat vis, cu adevărat nălucire suntem noi muritorii. Ci veniţi să strigăm Împăratului celui fără de moarte: Doamne, pe acesta ce s-a mutat de la noi, învredniceşte-l de veşnicele Tale bunătăţi, odihnindu-l pe el în viaţa cea neîmbătrânitoare.

Slavă... Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Una curată şi preacinstită Fecioară, ceea ce pe Dumnezeu mai presus de fire L-ai născut, roagă-L să mântuiască sufletele noastre.

Stihirile, glasul al 5-lea:

Adusu-mi-am aminte de prorocul ce strigă: eu sunt pământ şi ţărână; şi iarăşi m-am uitat în mormânt şi am văzut oase goale şi am zis: Oare, cine este împăratul sau ostaşul, bogatul sau săracul, dreptul sau păcătosul? Ci odihneşte, Doamne, cu drepţii pe robul Tău.

Stih: Au stat picioarele noastre în curţile tale, Ierusalime.

Tu ai zis, Hristoase: cel ce crede în Mine nu va vedea moarte, ci, precum Eu sunt Lumină din Lumină, aşa vor lumina cu Mine cei ce Mă caută; iar cei ce sunt împreună cu Mine se vor bucura de mărirea cea dumnezeiască, de care

învredniceşte, Preabunule, pe robul Tău, cel plecat la Tine, Iubitorule de oameni, dând iertare greşelilor lui.

Slavă... Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Ţie ne rugăm, ca Maicii lui Dumnezeu; binecuvântată, roagă-te să ne mântuim noi.

Stihirile, glasul al 6-lea:

Început şi temei mi-a fost mie hotărârea Ta de a mă zidi; căci, voind să mă faci fiinţă vie din firea cea nevăzută şi din cea văzută, ai plăsmuit trupul meu din pământ şi mi-ai dat suflet, prin insuflarea Ta cea dumnezeiască şi făcătoare de viaţă. Pentru aceasta, Hristoase, odihneşte pe robul Tău, în latura celor vii şi în locaşurile drepţilor.

Stih: Către Tine, Cel ce locuieşti în cer, am ridicat ochii mei.

Cinstit-ai cu chipul Tău zidirea mâinilor Tale, Mântuitorule, că ai zugrăvit în chip trupesc asemănarea fiinţei Tale celei înţelegătoare, căreia şi părtaş pe mine m-ai făcut, punându-mă să stăpânesc pe pământ făpturile după libera mea voie. Pentru aceasta, Mântuitorule, odihneşte pe robul Tău, în latura celor vii şi în locaşurile drepţilor.

Slavă... Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Pe Dumnezeu L-am cunoscut prin întruparea din tine, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, singură curată şi binecuvântată; pentru aceasta, neîncetat lăudându-te, te mărim.

Stihirile, glasul al 7-lea:

După chipul şi după asemănarea Ta ai plăsmuit din început pe om şi l-ai pus în rai să stăpânească făpturile Tale;

dar, din pizma diavolului, fiind amăgit, s-a făcut părtaş mâncării, călcător poruncilor Tale făcându-se. Pentru aceasta, l-ai osândit să se întoarcă iarăşi în pământul din care a fost luat, Doamne, şi să-şi ceară odihnă.

Stih: Cât sunt de iubite locaşurile Tale, Doamne al puterilor.

Moartea, cea dată firii noastre celei din Adam, dezleagă toată întristarea; căci ne-am făcut stricăcioşi, făcându-ne părtaşi mâncării; să cunoaştem dar că, fiind zidiţi din pământ, vom deveni iarăşi pulbere, ţărână precum eram mai înainte. Pentru aceasta, cu glas de plângere pe Făcătorul să-L rugăm, ca să dăruiască adormitului iertare şi mare milă.

Slavă... Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Pe tine, Născătoare de Dumnezeu, zid nesurpat şi nădejde te-au agonisit credincioşii. Pentru că ştii că firea noastră este amestecată cu toate păcatele, nu înceta, Stăpână, a te ruga pentru robii tăi, care au adormit în credinţă, ca Fiul tău şi Dumnezeu să dea lor iertare, când va şedea la judecată, ca toţi să te fericim.

Stihirile, glasul al 8-lea:

Plâng şi mă tânguiesc când gândesc la moarte şi văd în morminte frumuseţea noastră, cea zidită după chipul lui Dumnezeu zăcând: grozavă, fără mărire şi fără chip. O, minune! Ce taină este aceasta, ce s-a făcut cu noi? Cum ne-am dat stricăciunii? Cum ne-am înjugat cu moartea? Cu adevărat, precum este scris, după porunca lui Dumnezeu, Care dă adormitului odihnă.

Stih: Doamne al puterilor, doreşte şi se sfârşeşte sufletul meu după curţile Domnului.

Cum ne-am dat stricăciunii noi, cei care, precum s-a scris, purtam chip nestricăcios şi, primind prin suflare dumnezeiască suflet nemuritor, am devenit fire amestecată? Şi cum am călcat poruncile lui Dumnezeu? O, minune! Cum, lăsând hrana vieţii, am mâncat mâncare amară şi aducătoare de moarte? Cum ne-am înşelat, lipsindu-ne de viaţa cea dumnezeiască? Pentru aceasta să strigăm: pe cel ce s-a mutat, în curţile Tale, odihneşte-l.

Slavă... Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Acoperământul tău, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, este doctorie sufletească, că, sub acela scăpând, ne izbăvim de bolile sufleteşti.

Alte stihiri idiomele, glasul al 8-lea:

Nemăsurat este chinul pentru cei ce vieţuiesc în desfrânări: scrâşnire dinţilor şi plângere nemângâiată, negură neluminată şi întunericul cel mai din afară, vierme neadormit, lacrimi fără trecere şi judecată fără milă. Pentru aceasta, mai înainte de sfârşit, să strigăm, grăind: Stăpâne Hristoase, pe cel pe care l-ai chemat, odihneşte-l cu aleşii Tăi.

Va răsuna trâmbiţa şi morţii ca dintr-un somn se vor scula, dorind să ia viaţă cerească; să nu osândeşti pe robii Tăi, care au nădăjduit în Tine, Făcătorul şi Domnul, că muritor pentru noi Te-ai arătat, Cel ce eşti nemuritor. Pentru aceasta, îndrăznind, cădem la Tine şi grăim: Stăpâne Hristoase, priveşte cu milă pe cel pe care l-ai chemat şi odihneşte-l cu aleşii Tăi.

Iată, şi stihiile, cerul şi pământul, se vor schimba şi toată făptura în nestricăciune se va îmbrăca. Pieri-va stricăciunea şi se va risipi întunericul, la venirea Ta; căci iarăşi ai să vii cu slavă, precum s-a scris, ca să răsplăteşti fiecăruia după faptele lui. Pentru aceasta, Hristoase, pe cel pe care l-ai chemat odihneşte-l cu aleşii Tăi.

A Născătoarei de Dumnezeu:

Cel ce Te-ai arătat din Fecioară, Mântuitorul meu, ai slăvit fecioria; de aceea, cetele fecioarelor, aprinzându-şi candelele, cântă Ţie, dorind slava Ta. Deci, precum pe acelea, aşa şi pe robul Tău învredniceşte-l să intre în cămara Ta cea dumnezeiască, cu rugăciunile curatei Fecioare, binecuvântata Maica Ta, care Te-a născut fără prihană, şi cu ale tuturor sfinţilor Tăi, Iubitorule de oameni.

Slavă..., glasul al 6-lea:

Veniţi şi priviţi toţi străina şi înfricoşătoarea vedere, cunoscută tuturor, chipul care acum se arată, şi să nu mai gândiţi la cele trecătoare, căci astăzi sufletul se desparte de trup, mutându-se la lumea cea veşnică, mergând pe o cale în care niciodată n-a umblat, şi la Judecătorul cel nefăţarnic, unde stau înainte cetele îngereşti; şi înfricoşătoare este, fraţii mei, judecata aceea, unde toţi vom sta goi: unii ruşinaţi, iar alţii încununaţi. Pentru aceasta, să strigăm către Împăratul cel nemuritor: când vei cerceta cele ascunse ale oamenilor, iartă pe robul Tău, pe care l-ai luat, Doamne, Iubitorule de oameni.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Hristoase, pentru rugăciunile celei ce Te-a născut, ale Înaintemergătorului Tău, ale apostolilor, prorocilor, ale

arhiereilor, ale preacuvioşilor şi drepţilor şi ale tuturor sfinţilor, odihneşte pe robul Tău cel ce a adormit.

Apoi se zice: Bine este a ne mărturisi Domnului... după care se face sărutare, aşa cum s-a arătat la înmormântarea mirenilor, în care timp se cântă stihirile, glasul al 2-lea: Veniţi, fraţilor, să dăm mortului sărutarea... Apoi, Slavă..., glasul al 6-lea: Văzându-mă zăcând fără glas... Şi acum..., a Născătoarei (caută-le la *Înmormântarea mirenilor*, pag. 238–241).

După aceasta, ridicând coşciugul, ocolesc mai întâi biserica şi fac trei opriri, unde se rosteşte ectenia pentru morţi, apoi este dus la mormânt; iar preoţii, mergând înainte, cântă irmoasele Canonului Mare, glasul al 6-lea:

Irmosul Cântării I:

Ajutor şi apărător s-a făcut mie spre mântuire; Acesta este Dumnezeul meu şi-L voi preaslăvi; Dumnezeul părinţilor noştri şi-L voi înălţa pe El, căci cu slavă S-a preaslăvit.

Irmoasele Cântării a 2-a:

Ia aminte, cerule, şi voi grăi şi voi lăuda pe Hristos, Care din Fecioară S-a arătat lumii cu trup.

Vedeţi, vedeţi că Eu sunt Dumnezeu, Care am plouat mană şi apă din piatră am izvorât de demult, în pustiu, poporului Meu, numai cu dreapta şi cu puterea Mea.

Irmosele Cântării a 3-a:

Pe piatra cea neclintită a poruncilor Tale, Hristoase, întăreşte Biserica Ta.

Întăreşte, Doamne, pe piatra poruncilor Tale, inima mea care se clatină, că Tu eşti singur sfânt şi Domn.

Irmosul Cântării a 4-a:

A auzit prorocul de venirea Ta, Doamne, şi s-a cutremurat că vrei să Te naşti din Fecioară şi să Te arăţi oamenilor, şi a zis: Am auzit glasul Tău şi m-am temut. Slavă puterii Tale, Doamne.

Irmosul Cântării a 5-a:

Pe mine, cel ce mă rog dis-de-dimineaţă, Iubitorule de oameni, Te rog luminează-mă şi mă îndreptează întru poruncile Tale şi mă învaţă, Mântuitorule, să fac voia Ta.

Irmosul Cântării a 6-a:

Din iadul cel mai de dedesubt, am strigat din toată inima către înduratul Dumnezeu şi m-a auzit şi a scos din stricăciune viaţa mea.

Irmosul Cântării a 7-a:

Am greşit, am făcut fărădelege, nu ne-am îndreptat înaintea Ta, nu am păzit şi nici n-am făcut precum ne-ai poruncit nouă. Dar nu ne părăsi pe noi până în sfârşit, Dumnezeul părinţilor.

Irmosul Cântării a 8-a:

Pe Cel pe Care oştile cereşti Îl slăvesc şi de Care se cutremură heruvimii şi serafimii, pe Acela toată suflarea şi făptura lăudaţi-L, binecuvântaţi-L şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii.

Irmosul Cântării a 9-a:

Neînţeles lucru este rodul zămislirii mai presus de fire şi fără stricăciune naşterea Maicii celei fără de bărbat; căci

naşterea lui Dumnezeu înnoieşte firile. Pentru aceasta, toate neamurile pe tine, ca pe o maică, mireasă dumnezeiască, cu dreaptă credinţă te mărim.

Apoi: Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăţia..., troparele: Cu duhurile dreptilor... şi celelalte. După aceea, diaconul rosteşte ectenia întreită pentru morţi şi preotul citeşte rugăciunea: Dumnezeul duhurilor... şi se cântă Veşnica pomenire..., după obicei.

Şi făcând apolisul, aşază trupul celui adormit în mormânt, aşa cum s-a arătat la Înmormântarea mirenilor.

RÂNDUIALA ÎNMORMÂNTĂRII ÎN SĂPTĂMÂNA LUMINATĂ

Ştiut să fie că, dacă va răposa vreunul dintre creştini de Sfintele Paşti sau în orice zi din Săptămâna Luminată, până la Duminica Tomii, nu se cântă slujba obişnuită a înmormântării, pentru mărirea şi cinstea sărbătorii Învierii şi pentru că acestea sunt zile de bucurie şi de veselie, iar nu de jale şi de plângere, căci toţi câţi murim în nădejdea învierii şi a vieţii celei veşnice, în Hristos înviem.

RÂNDUIALA CE SE FACE LA CASA RĂPOSATULUI

Deci venind preotul cu cântăreţii în casa în care zace trupul celui adormit pus în sicriu, îşi pune epitrahilul şi, cădind ca de obicei, începe:

Binecuvântat este Dumnezeul nostru..., apoi preotul cântă troparul, glasul al 5-lea:

Hristos a înviat din morţi, cu moartea pe moarte călcând şi celor din morminte viaţă dăruindu-le (de trei ori).

Apoi zice stihurile acestea:

Stih 1: Să învieze Dumnezeu, şi să se risipească vrăjmaşii Lui, şi să fugă de la faţa Lui cei ce-L urăsc pe El.

Iar cântăreţii cântă după fiecare stih: Hristos a înviat din morţi...

Stih 2: Precum se împrăştie fumul şi nu mai este; precum se topeşte ceara de la faţa focului.

Stih 3: Aşa să piară păcătoşii de la faţa lui Dumnezeu, iar dreptii să se veselească.

Stih 4: Aceasta este ziua pe care a făcut-o Domnul, să ne bucurăm şi să ne veselim întru ea.

Slavă..., Hristos a înviat..., Şi acum..., Hristos a înviat...

Şi diaconul zice ectenia pentru morţi: Miluieşte-ne pe noi, Dumnezeule..., iar preotul rugăciunea: Dumnezeul duhurilor... (caută-le la pag. 204). Şi, după ecfonis, se citeşte Învierea lui Hristos văzând..., apoi se face otpustul şi se cântă: de două ori Veşnica pomenire şi în încheiere Hristos a înviat. Iar când sunt gata cele ale înmormântării, ridicând sicriul, pornesc spre biserică, mergând înainte preoţii cu diaconii, după dânşii cântăreţii şi tot poporul, cântând Hristos a înviat sau Canonul Paştilor: Ziua învierii, să ne luminăm, popoare..., cât se va putea, până ajung la biserică.

SLUJBA ÎN BISERICĂ

După ce intră în biserică, pun sicriul pe masă. Preotul, purtând epitrahil şi felon, cădeşte după obicei şi dă binecuvântarea: Binecuvântat este Dumnezeul nostru... Se cântă Hristos a înviat... de trei ori, apoi se începe Canonul Paştilor:

Cântarea I, glasul I:

Irmosul:

Ziua învierii, să ne luminăm, popoare! Paştile Domnului, Paştile! Că, din moarte la viaţă şi de pe pământ la cer, Hristos Dumnezeu ne-a trecut pe noi, cei ce cântăm cântare de biruinţă.

Să ne curăţim simţirile şi să vedem pe Hristos strălucind cu neapropiata lumină a Învierii. Şi, cântându-I cântare de biruinţă, luminat să-L auzim zicând: bucuraţi-vă!

Cerurile, după cuviinţă, să se veselească şi pământul să se bucure. Şi să prăznuiască toată lumea cea văzută şi cea nevăzută, că a înviat Hristos, Bucuria cea veşnică.

Apoi ectenia mică şi ecfonisul:

Că a Ta este stăpânirea şi a Ta este împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

De obicei se fac ectenii mici numai după cântările a 3-a şi a 6-a.

Cântarea a 3-a:
Irmosul:

Veniţi să bem băutură nouă, nu din piatră stearpă făcută cu minune, ci din izvorul nestricăciunii, cel izvorât din mormântul lui Hristos, întru care ne întărim.

Acum toate s-au umplut de lumină: şi cerul şi pământul şi cele de dedesubt. Deci, să prăznuiască toată făptura Învierea lui Hristos, întru Care s-a întărit.

Ieri m-am îngropat împreună cu Tine, Hristoase; astăzi mă ridic împreună cu Tine, înviind Tu; răstignitu-m-am ieri împreună cu Tine, Însuţi împreună mă preamăreşte, Mântuitorule, întru împărăţia Ta.

Diaconul rosteşte ectenia pentru morţi, iar preotul zice ecfonisul: Că Tu eşti învierea şi viaţa...

Apoi I P A C O I, glasul al 4-lea:

Venind, mai înainte de dimineaţă, cele ce au fost cu Maria şi, aflând piatra răsturnată de pe mormânt, au auzit de la înger: Pentru ce căutaţi, printre morţi, ca pe un om, pe Cel ce este Lumina cea pururea fiitoare? Vedeţi giulgiurile cele de îngropare. Alergaţi şi propovăduiţi lumii că a înviat Domnul, omorând moartea, pentru că este Fiul lui Dumnezeu, Care mântuieşte neamul omenesc.

Cântarea a 4-a:

Irmosul:

La dumnezeiasca strajă, de Dumnezeu-grăitorul Avacum să stea împreună cu noi şi să arate pe îngerul cel purtător de lumină, care a grăit cu mare glas: Astăzi este mântuirea lumii, că a înviat Hristos, ca un atotputernic.

Parte bărbătească a fost Hristos, ca Unul ce a deschis pântecele fecioresc, iar ca o hrană, Mieluşel S-a chemat. Şi fără prihană a fost Paştile noastre, ca Cel ce n-a gustat întinăciune; şi, ca un Dumnezeu adevărat, desăvârşit S-a numit.

Ca un mieluşel de un an, Cununa cea binecuvântată de noi, Hristos, de voie pentru toţi S-a jertfit, Paştile cele curăţitoare; şi iarăşi, din mormânt, a strălucit nouă frumos Soarele dreptăţii.

Dumnezeiescul părinte David înaintea chivotului umbrei a săltat jucând; iar noi, poporul cel sfânt al lui Dumnezeu, văzând plinirea celor închipuite, să ne veselim dumnezeieşte, că a înviat Hristos, ca un atotputernic.

Ecfonis: **Că bun şi iubitor de oameni...**

Cântarea a 5-a:

Irmosul:

Să alergăm dis-de-dimineaţă şi, în loc de mir, cântare să aducem Stăpânului; şi să vedem pe Hristos, Soarele dreptăţii, tuturor viaţă răsărind.

Milostivirea Ta cea nemăsurată văzând-o cei ţinuţi în legăturile iadului, spre lumină se grăbeau, Hristoase, cu picioare sprintene, lăudând Paştile cele veşnice.

Să ne apropiem, purtătorilor de lumină, de Hristos, Care a ieşit din mormânt ca un mire; şi să prăznuim, împreună cu cetele cele iubitoare de praznice, Paştile lui Dumnezeu cele mântuitoare.

Apoi ecfonis: Că s-a sfinţit şi s-a preaslăvit...

Cântarea a 6-a:

Irmosul:

Pogorâtu-Te-ai în cele mai de jos ale pământului şi ai sfărâmat încuietorile cele veşnice, care ţineau pe cei legaţi, Hristoase; iar a treia zi, precum Iona din chit, ai înviat din mormânt.

Păzind peceţile întregi, Hristoase, ai înviat din mormânt, Cel ce n-ai stricat cheile Fecioarei cu naşterea Ta, şi ne-ai deschis nouă uşile Raiului.

Mântuitorul meu, ca un Dumnezeu, pe Tine însuţi de voie aducându-Te Tatălui, jertfă vie şi nejertfită, ai sculat pe Adam, împreună cu tot neamul, înviind din mormânt.

Diaconul rosteşte ectenia pentru morţi, iar preotul zice ecfonisul: Că Tu eşti învierea şi viaţa...

Apoi CONDACUL

Cu sfinţii odihneşte, Hristoase, sufletul adormitului robului Tău, unde nu este durere, nici întristare, nici suspin, ci viaţă fără de sfârşit.

ICOSUL

Tu singur eşti fără de moarte, Cel ce ai făcut şi ai zidit pe om; iar noi pământenii din pământ suntem zidiţi şi în acelaşi pământ vom merge, precum ai poruncit Cel ce m-ai zidit şi mi-ai zis: Pământ eşti şi în pământ vei merge, unde toţi

pământenii mergem, făcând tânguire de îngropare cântarea: Aliluia.

Şi iarăşi: Cu sfinţii odihneşte... Diaconul zice: Domnului să ne rugăm. Preotul: Că Sfânt eşti Dumnezeul nostru şi întru sfinţi Te odihneşti şi Ţie slavă înălţăm, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin. Apoi se cântă: Câţi în Hristos v-aţi botezat, în Hristos v-aţi îmbrăcat. Aliluia.

După aceea Apostolul din Faptele Apostolilor, al zilei în care se face înmormântarea, iar dacă nu se va afla Apostolul, se citeşte cel de la înmormântarea cea de obşte (pag. 233). Apoi se citeşte Evanghelia tot de acolo sau aceasta, întâi a Învierii:

Diaconul: Înţelepciune. Drepţi. Să ascultă Sfânta Evanghelie. Preotul: Pace tuturor. Strana: Şi duhului tău. Preotul:

Din Sfânta Evanghelie de la Matei, citire:

(*Matei* 28: 16–20)

Diaconul: Să luăm aminte. Preotul:

În vremea aceea, cei unsprezece ucenici au mers în Galileea, la muntele unde le poruncise lor Iisus. Şi, văzându-L, I s-au închinat, ei care se îndoiseră. Şi, apropiindu-Se Iisus, le-a vorbit lor zicând: Mi s-a dat toată puterea în cer şi pe pământ. Drept aceea, mergând, învăţaţi toate neamurile, botezându-le în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, învăţându-le să păzească toate câte v-am poruncit vouă; şi, iată, Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârşitul veacului. Amin.

Strana: Slavă Ţie, Doamne, slavă Ţie. După aceea se cântă:

Învierea lui Hristos văzând, să ne închinăm Sfântului Domnului Iisus, Unuia Celui fără de păcat. Crucii Tale ne

închinăm, Hristoase, şi sfântă învierea Ta o lăudăm şi o slăvim, că Tu eşti Dumnezeul nostru, afară de Tine pe altul nu ştim; numele Tău numim. Veniţi, toţi credincioşii, să ne închinăm sfintei învierii lui Hristos, că, iată, a venit prin Cruce bucurie la toată lumea. Totdeauna, binecuvântând pe Domnul, lăudăm învierea Lui, că, răstignire răbdând pentru noi, cu moartea pe moarte a stricat (de trei ori).

Şi stihira, glasul al 6-lea:

Înviind Iisus din mormânt, precum a zis mai înainte, ne-a dăruit nouă viaţă veşnică şi mare milă (de trei ori).

Cântarea a 7-a:
Irmosul:

Cel ce a izbăvit pe tineri din cuptor, făcându-Se om, pătimeşte ca un muritor; şi, prin patimă, pe cel muritor îl îmbracă în podoaba nestricăciunii, Cel unul binecuvântat, Dumnezeul părinţilor şi preaslăvit.

Femeile, cele de Dumnezeu înţelepţite, cu miruri către Tine au alergat; şi bucurându-se, s-au închinat Ţie, Dumnezeului celui viu, pe Care, ca pe un mort, cu lacrimi Te căutau; şi Paştile cele de taină, ucenicilor Tăi, Hristoase, le-au binevestit.

Prăznuim omorârea morţii, sfărâmarea iadului şi începutul altei vieţi, veşnice; şi, săltând, lăudând pe Pricinuitorul, Cel unul binecuvântat, Dumnezeul părinţilor şi preaslăvit.

Cât este de sfântă, cu adevărat, şi mult prăznuită această noapte de mântuire şi strălucită, mai înainte vestitoare fiind a zilei celei purtătoare de lumină, a Învierii, întru care Lumina cea fără de ani din mormânt cu trupul tuturor a strălucit.

Ectenia mică şi ecfonisul: Fie stăpânirea Împărăţiei...

Cântarea a 8-a:

Irmosul:

Această vestită şi sfântă zi, cea dintâi a săptămânii, împărătească şi doamnă, al praznicelor praznic şi sărbătoare este a sărbătorilor, întru care binecuvântăm pe Hristos în veci.

Veniţi, în ziua cea vestită a Învierii, să ne împărtăşim din rodul cel nou al viţei, din veselia cea dumnezeiască şi din împărăţia lui Hristos, lăudându-L pe El ca pe un Dumnezeu în veci.

Ridică împrejur ochii tăi, Sioane, şi vezi, că, iată, au venit la tine fiii tăi, ca nişte făclii de Dumnezeu luminate, de la apus şi de la miazănoapte, şi de la miazăzi şi de la răsărit, întru tine binecuvântând pe Hristos în veci.

Părinte atotţiitorule şi Cuvântule şi Duhule, fire ce eşti una în trei Ipostasuri, mai presus de fiinţă şi de dumnezeire, întru Tine ne-am botezat şi pe Tine bine Te cuvântăm întru toţi vecii.

Ectenia şi ecfonisul: Că s-a binecuvântat...

Cântarea a 9-a:

Stih: Îngerul a strigat celei pline de har: Curată Fecioară, bucură-te şi iarăşi zic, bucură-te, că Fiul tău a înviat a treia zi din mormânt.

Irmosul:

Luminează-te, luminează-te, noule Ierusalime, că slava Domnului peste tine a răsărit; saltă acum şi te bucură, Sioane, iar tu, curată Născătoare de Dumnezeu, veseleşte-te întru învierea Celui născut al tău.

Stih: Măreşte, sufletul meu, pe Cel ce a pătimit de bunăvoie şi a fost îngropat şi a înviat a treia zi din mormânt.

O, dumnezeiescul, o, iubitul, o, preadulcele Tău glas - căci cu noi ai făgăduit să fii, cu adevărat, până la sfârşitul veacului, Hristoase - pe care ancoră de nădejde având-l noi, credincioşii, ne bucurăm.

Stih: Hristos, Paştile cele noi, Jertfa cea vie jertfită, Mieluşelul lui Dumnezeu, Care ridică păcatul lumii.

O, Paştile cele mari şi preasfinţite, Hristoase! O, Înţelepciunea şi Cuvântul şi Puterea lui Dumnezeu! Dă-ne nouă să ne împărtăşim cu Tine, mai adevărat, în ziua cea neînserată a împărăţiei Tale.

Ectenia mică şi ecfonisul:

Că pe Tine Te laudă toate Puterile cereşti şi Ţie slavă înălţăm, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Cântăreţii: Amin.

LUMINÂNDA

Cu trupul adormind, ca un muritor, Împărate şi Doamne, a treia zi ai înviat, pe Adam din stricăciune ridicând şi moartea pierzând-o; Paştile nestricăciunii, lumii de mântuire (de trei ori).

Apoi Binecuvântările Învierii, glasul al 5-lea:

Binecuvântat eşti, Doamne, învaţă-ne pe noi îndreptările Tale.

Soborul îngeresc s-a mirat văzându-Te pe Tine, între cei morţi socotit fiind, şi puterea morţii, Mântuitorule, stricând şi împreună cu Tine pe Adam ridicând, şi din iad pe toţi slobozindu-i.

Binecuvântat eşti, Doamne...

Pentru ce miruri, din milostivire, cu lacrimi amestecaţi, o ucenicelor? Îngerul, cel ce a strălucit la mormânt, a zis mironosiţelor: Vedeţi voi groapa şi înţelegeţi că Mântuitorul a înviat din mormânt.

Binecuvântat eşti, Doamne...

Foarte de dimineaţă, mironosiţele au alergat la mormântul Tău, tânguindu-se, dar înaintea lor a stat îngerul şi a zis: Vremea tânguirii a încetat, nu mai plângeţi, ci Apostolilor spuneţi învierea.

Binecuvântat eşti, Doamne...

Mironosiţele femei, cu miruri venind la groapa Ta, Mântuitorule, au plâns; dar îngerul către ele a grăit, zicând: Pentru ce socotiţi pe Cel viu cu cei morţi? Căci, ca un Dumnezeu, a înviat din mormânt.

Slavă..., a Treimii:

Închinămu-ne Tatălui şi Fiului Acestuia şi Duhului celui Sfânt, Sfintei Treimi întru o fiinţă, cu serafimii strigând: Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Doamne.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Pe Dătătorul de viaţă născându-L, Fecioară, de păcat pe Adam l-ai izbăvit şi bucurie Evei în locul întristării i-ai dăruit, iar pe cei căzuţi din viaţă i-a îndreptat la aceeaşi Cel ce S-a întrupat din tine Dumnezeu şi om.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeule.

Şi, după Binecuvântările Învierii, îndată se cântă stihirile Paştilor, acelaşi glas, în vremea cărora se dă celui răposat sărutarea cea mai de pe urmă:

Stih: Să învieze Dumnezeu şi să se risipească vrăjmaşii Lui şi să fugă de la faţa Lui cei ce-L urăsc pe El.

Paştile cele sfinţite astăzi nouă s-au arătat, Paştile cele noi şi sfinte, Paştile cele de taină, Paştile cele preacinstite, Paştile Hristos-Izbăvitorul; Paştile cele fără prihană, Paştile cele mari, Paştile credincioşilor, Paştile care au deschis nouă uşile raiului, Paştile cele ce sfinţesc pe toţi credincioşii.

Stih: Precum se împrăştie fumul şi nu mai este; precum se topeşte ceara de faţa focului.

Veniţi de la mormânt, femei binevestitoare, şi ziceţi Sionului: Primeşte de la noi bunele vestiri de bucurie ale învierii lui Hristos; veseleşte-te, saltă şi te bucură, Ierusalime, pe Împăratul-Hristos văzându-L ca pe un mire ieşind din mormânt.

Stih: Aşa să piară păcătoşii de la faţa lui Dumnezeu, iar dreptii să se veselească.

Mironosiţele femei, foarte de dimineaţă, stând înaintea mormântului Dătătorului de viaţă, aflat-au înger pe piatră şezând, şi acela, grăind către ele, aşa a zis: Ce căutaţi pe Cel viu cu cei morţi? Ce plângeţi pe Cel nestricăcios ca şi cum ar fi întru stricăciune? Mergând, propovăduiţi ucenicilor Lui.

Stih: Aceasta este ziua pe care a făcut-o Domnul să ne bucurăm şi să ne veselim întru ea.

Paştile cele frumoase, Paştile Domnului, Paştile! Paştile cele preacinstite nouă ne-au răsărit! Paştile, cu bucurie unul cu altul să ne îmbrăţişăm. O, Paştile, izbăvire de întristare! Că astăzi, din momânt, ca dintr-o cămară strălucind Hristos, pe femei de bucurie le-a umplut, zicând: vestiţi Apostolilor.

Slavă... Şi acum..., glasul al 5-lea:

Ziua Învierii! Şi să ne luminăm cu prăznuirea şi unul pe altul să ne îmbrăţişăm. Să zicem: fraţilor, şi celor ce ne urăsc pe noi. Să iertăm toate pentru înviere şi aşa să strigăm: Hristos a înviat din morţi, cu moartea pe moarte călcând, şi celor din morminte viaţă dăruindu-le.

Apoi diaconul rosteşte ectenia pentru morţi, iar arhiereul sau preotul citeşte cu glas mare, aproape de cel adormit, rugăciunea: Dumnezeul duhurilor... şi rugăciunile de iertare cu celelalte cântări şi rânduieli (caută-le la pag. 235–238). După aceea se face otpustul Paştilor: Hristos, Cel ce a înviat din morţi, cu moartea pe moarte călcând, şi celor din morminte viaţă dăruindu-le, Adevăratul nostru Dumnezeu... apoi se zice: Întru fericita adormire, veşnică odihnă dă Doamne... şi se cântă de două ori Veşnica pomenire..., iar a treia oară Hristos a înviat...

Şi apoi ieşind, este dus cel adormit la groapă, cântându-se: Hristos a înviat... Şi este înmormântat cu mulţumire şi cu bucurie, zicând cele scrise la Rânduiala înmormântării mirenilor (caută la pag. 242). Se cântă şi troparul:

Pământule, deschide-te şi primeşte pe cel zidit din tine mai înainte cu mâna lui Dumnezeu, care acum iarăşi se întoarce la tine, cel ce l-ai născut. Căci Ziditorul a luat ceea ce a fost după chipul Său, iar tu primeşte trupul lui, drept ceea ce este al tău.

ÎNDRUMĂRI PRIVIND ÎNMORMÂNTAREA SINUCIGAŞILOR

Potrivit Hotărârii nr. 9973/2015 a Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Române, la înmormântarea celor ce s-au sinucis, se va ţine cont de următoarele:

1. În privinţa sinucigaşilor dovediţi medical ca *dementi* (*ieşiţi din minţi*) se va oficia *Slujba înmormântării* după ritual redus, astfel:

Un singur preot, purtând numai epitrahilul, va da binecuvântare la casa mortului şi va săvârşi acolo rânduiala obişnuită, apoi, în timp ce se cântă *Sfinte Dumnezeule...* funebru, va însoţi scoaterea sicriului şi procesiunea până la cimitir. Trupul decedatului **nu** va fi adus în biserică şi **nu** se vor trage clopotele. Slujba se va săvârşi fie în curtea casei, fie lângă biserica din cimitir sau pe marginea mormântului, după următoarea rânduială: binecuvântarea mică, rugăciunile începătoare, *Aliluia* şi troparul: *Cel ce prin adâncul înţelepciunii...*, ectenia întreită pentru morţi cu rugăciunea: *Dumnezeul duhurilor...*, rugăciunile de iertare, otpustul şi *Veşnica pomenire*. La punerea în mormânt, preotul aruncă pământ peste sicriu, zicând: *Al Domnului este pământul...* Nu se vor ţine cuvântări despre viaţa decedatului, ci preotul poate rosti un scurt cuvânt pastoral de consolare a celor îndoliaţi. Slujbele de pomenire se vor săvârşi după rânduiala obişnuită.

2. În cazul sinucigaşilor care nu au fost dovediţi medical ca *dementi* (*ieşiţi din minţi*), nu se oficiază obişnuita *Slujbă de înmormântare*, dar, cu binecuvântarea Chiriarhului, preotul va săvârşi rânduiala de mai jos, pentru consolarea familiei:

Un singur preot, purtând numai epitrahilul, va da binecuvântare la casa mortului şi, în timp ce se cântă *Sfinte Dumnezeule...* funebru, va însoţi scoaterea sicriului şi procesiunea până la cimitir, fără ectenii şi fără pomenirea numelui decedatului. Trupul decedatului **nu** va fi adus în biserică şi **nu** se vor trage clopotele. Slujba se va săvârşi fie în curtea casei, fie lângă

biserica din cimitir sau pe marginea mormântului, după următoarea rânduială: binecuvântarea mică, rugăciunile începătoare, troparele de umilinţă, psalmul 50, Evanghelia din rânduiala înmormântării mirenilor, rugăciunea de consolare a celor îndoliaţi (vezi textul de mai jos) şi otpustul mic.

Rugăciunea de consolare a celor îndoliaţi

Doamne al puterilor, Cel ce eşti alinarea celor întristaţi şi mângâierea celor ce plâng şi sprijinitorul tuturor celor slabi la suflet, mângâie cu milostivirea Ta pe cei cuprinşi de plângere pentru cel răposat; vindecă toată durerea care este pusă acum în inima lor, primeşte-le rugăciunile şi ridică-i prin încrederea în milostivirea Ta, pentru că şi acesta, care a părăsit viaţa pământească, se află încredinţat iubirii Tale părinteşti. Că Tu eşti nădejdea tuturor şi Ţie slavă înălţăm, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Nu se vor ţine cuvântări despre viaţa decedatului, ci preotul poate rosti un scurt cuvânt pastoral de consolare a celor îndoliaţi. La punerea în mormânt, preotul aruncă pământ peste sicriu, zicând: *Al Domnului este pământul...*

După înmormântare, pot fi săvârşite, la casa decedatului, *Sfinţirea apei* şi *Binecuvântarea casei*. Aceste Slujbe se pot săvârşi şi după scoaterea sicriului din casă, înainte de a se merge la cimitir, dacă rudele nu se întorc la casa decedatului după înmormântare. **În locul tuturor Slujbelor de pomenire** (parastas, panihidă) se va săvârşi aceeaşi *Rânduială*, care s-a săvârşit la mormânt.

EVANGHELII CE SE CITESC LA STÂLPI

EVANGHELIILE ÎNVIERII

(1)

Din Sfânta Evanghelie de la Matei

(28, 16–20)

În vremea aceea, cei unsprezece ucenici au mers în Galileea, la muntele unde le poruncise lor Iisus. Şi, văzându-L, I s-au închinat, ei care se îndoiseră. Şi, apropiindu-Se, Iisus le-a vorbit lor, zicând: Mi s-a dat toată puterea în cer şi pe pământ. Drept aceea, mergând, învăţaţi toate neamurile, botezându-le în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, învăţându-le să păzească toate câte v-am poruncit vouă, şi, iată, Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârşitul veacului. Amin.

(2)

Din Sfânta Evanghelie de la Marcu
(16, 1–8)

În vremea aceea, după ce a trecut ziua sâmbetei, Maria Magdalena, Maria, mama lui Iacov şi Salomeea au cumpărat miresme, ca să vină să ungă trupul lui Iisus. Şi dis-de-dimineaţă, în ziua cea dintâi a săptămânii, pe când răsărea soarele, au venit la mormânt. Şi ziceau între ele: Cine ne va prăvăli nouă piatra de la uşa mormântului? Dar, ridicându-şi ochii, au văzut că piatra, care era foarte mare, fusese răsturnată. Şi, intrând în mormânt, au văzut un tânăr şezând în partea dreaptă, îmbrăcat în veşmânt alb, şi s-au spăimântat. Iar el le-a zis: Nu vă înspăimântaţi! Căutaţi pe Iisus Nazarineanul, Cel răstignit? A înviat! Nu este aici. Iată locul unde L-au pus. Dar mergeţi şi spuneţi ucenicilor Lui şi lui Petru că merge în Galileea, mai înainte de voi; acolo Îl veţi vedea, după cum v-a spus. Şi ieşind, au fugit de la mormânt, că erau cuprinse de frică şi de uimire, şi nimănui nimic n-au spus, căci se temeau.

(3)

Din Sfânta Evanghelie de la Marcu
(16, 9–20)

În vremea aceea, după ce a înviat dimineaţa, în ziua cea dintâi a săptămânii, Iisus S-a arătat întâi Mariei Magdalena, din care scosese şapte demoni. Aceea, mergând, a vestit pe cei ce fuseseră

cu El şi care se tânguiau şi plângeau. Şi ei, auzind că este viu şi că a fost văzut de ea, n-au crezut. După aceea, S-a arătat în alt chip, la doi dintre ei, care mergeau la o ţarină. Şi aceia, mergând, au vestit celorlalţi, dar nici pe ei nu i-au crezut. La urmă, pe când cei unsprezece şedeau la masă, li S-a arătat şi i-a mustrat pentru necredinţa şi împietrirea inimii lor, căci n-au crezut pe cei care-L văzuseră înviat. Şi le-a zis: Mergeţi în toată lumea şi propovăduiţi Evanghelia la toată făptura. Cel ce va crede şi se va boteza se va mântui; iar cel ce nu va crede se va osândi. Iar celor ce vor crede, le vor urma aceste semne: în numele Meu, demoni vor izgoni, în limbi vor grăi, şerpi vor lua în mână şi chiar ceva dătător de moarte de vor bea nu-i va vătăma, peste cei bolnavi îşi vor pune mâinile şi se vor face sănătoşi. Deci, Domnul Iisus, după ce a vorbit cu ei, S-a înălţat la cer şi a şezut de-a dreapta lui Dumnezeu. Iar ei, plecând, au propovăduit pretutindeni şi Domnul lucra cu ei şi întărea cuvântul, prin semnele care urmau. Amin.

(4)

Din Sfânta Evanghelie de la Luca
(24, 1–12)

În ziua cea dintâi a săptămânii, foarte de dimineaţă, au venit femeile la mormânt, aducând miresmele pe care le pregătiseră. Ele au găsit piatra răsturnată de pe mormânt. Şi, intrând, nu au

găsit trupul Domnului Iisus. Şi, fiind ele încă nedumerite de aceasta, iată doi bărbaţi au stat înaintea lor, în veşminte strălucitoare. Şi, înfricoşându-se ele şi plecându-şi feţele la pământ, au zis aceia către ele: De ce căutaţi pe Cel viu între cei morţi? Nu este aici, ci a înviat. Aduceţi-vă aminte cum v-a vorbit, fiind încă în Galileea, zicând că Fiul Omului trebuie să fie dat în mâinile oamenilor păcătoşi şi să fie răstignit, iar a treia zi să învieze. Şi ele şi-au adus aminte de cuvintele Lui. Şi întorcându-se de la mormânt, au vestit toate acestea celor unsprezece şi tuturor celorlalţi. Iar ele erau: Maria Magdalena şi Ioana şi Maria lui Iacov şi celelalte împreună cu ele, care ziceau către Apostoli acestea. Şi cuvintele acestea au părut înaintea lor ca o aiurare şi nu le-au crezut. Şi Petru, sculându-se, a alergat la mormânt şi, plecându-se, a văzut giulgiurile singure zăcând. Şi a plecat, mirându-se în sine de ceea ce se întâmplase.

(5)

Din Sfânta Evanghelie de la Luca

(24, 12–35)

În vremea aceea, sculându-se Petru, a alergat la mormânt şi, plecându-se, a văzut giulgiurile singure zăcând. Şi a plecat, mirându-se în sine de ceea ce se întâmplase. Şi, iată, doi dintre ucenici mergeau în aceeaşi zi la un sat, care era departe de

Ierusalim, ca la şaizeci de stadii, al cărui nume era Emaus. Şi aceia vorbeau între ei despre toate întâmplările acestea. Şi, pe când vorbeau şi se întrebau între ei, Iisus însuşi, apropiindu-Se, mergea împreună cu ei. Dar ochii lor erau ţinuţi ca să nu-L cunoască. Şi El a zis către ei: Ce sunt cuvintele acestea pe care le schimbaţi unul cu altul în drumul vostru şi de ce sunteţi trişti? Iar ei s-au oprit şi, răspunzând, unul cu numele Cleopa a zis către El: Tu singur eşti străin în Ierusalim şi nu ştii cele ce s-au întâmplat în el zilele acestea? El le-a zis: Care? Iar ei I-au răspuns: Cele despre Iisus Nazarineanul, Care era proroc puternic în faptă şi în cuvânt înaintea lui Dumnezeu şi a întregului popor. Cum L-au osândit la moarte şi L-au răstignit arhiereii şi maimarii noştri; iar noi nădăjduiam că El este Cel ce avea să izbăvească pe Israel; şi, cu toate acestea, astăzi este a treia zi de când s-au petrecut acestea. Dar şi nişte femei de ale noastre ne-au spăimântat, ducându-se dis-de-dimineaţă la mormânt, şi, negăsind trupul Lui, au venit zicând că au văzut arătare de îngeri, care le-au spus că El este viu. Iar unii dintre noi s-au dus la mormânt şi au găsit aşa precum spuseseră femeile, dar pe El nu L-au văzut. Şi El a zis către ei: O, nepricepuţilor şi zăbavnici cu inima ca să credeţi toate câte au spus prorocii! Nu trebuia, oare, ca Hristos să pătimească acestea şi să intre în slava Sa? Şi, începând de la Moise şi de la toţi prorocii, le-a tâlcuit lor, din toate Scripturile locurile

care erau despre El. Şi s-au apropiat de satul unde se duceau, iar El se făcea că merge mai departe. Dar ei Îl rugau stăruitor, zicând: Rămâi cu noi că este spre seară şi s-a plecat ziua. Şi a intrat să rămână cu ei. Şi, când a stat împreună cu ei la masă, luând El pâinea, a binecuvântat şi, frângând, le-a dat lor. Şi s-au deschis ochii lor şi L-au cunoscut; şi El S-a făcut nevăzut de ei. Şi au zis unul către altul: Oare nu ardea în noi inima noastră, când ne vorbea pe cale şi când ne tâlcuia Scripturile? Şi, în ceasul acela, sculându-se, s-au întors la Ierusalim şi au găsit adunaţi pe cei unsprezece şi pe cei ce erau împreună cu ei, care ziceau că a înviat cu adevărat Domnul şi S-a arătat lui Simon. Şi ei au istorisit cele petrecute pe cale şi cum a fost cunoscut de ei la frângerea pâinii.

(6)

Din Sfânta Evanghelie de la Luca

(24, 36–53)

În vremea aceea, sculându-Se din morţi, Iisus a stat în mijlocul ucenicilor Săi şi le-a zis: Pace vouă! Iar ei, înspăimântându-se şi înfricoşându-se, credeau că văd duh. Şi Iisus le-a zis: De ce sunteţi tulburaţi şi pentru ce se ridică astfel de gânduri în inima voastră? Vedeţi mâinile Mele şi picioarele Mele, că Eu Însumi sunt; pipăiţi-Mă şi vedeţi, că duhul nu are carne şi oase, precum Mă vedeţi pe Mine că am. Şi, zicând acestea, le-a arătat mâinile

şi picioarele Sale. Iar ei, încă necrezând de bucurie şi minunându-se, El le-a zis: Aveţi aici ceva de mâncare? Iar ei I-au dat o bucată de peşte fript şi dintr-un fagure de miere. Şi, luând, a mâncat înaintea lor. Şi le-a zis: Acestea sunt cuvintele pe care le-am grăit către voi, fiind încă împreună cu voi, că trebuie să se împlinească toate cele scrise despre Mine în Legea lui Moise, în proroci şi în psalmi. Atunci le-a deschis mintea ca să priceapă Scripturile. Şi le-a spus că aşa este scris şi aşa trebuia să pătimească Hristos şi să învieze din morţi a treia zi şi să se propovăduiască în numele Său pocăinţa spre iertarea păcatelor la toate neamurile, începând de la Ierusalim. Voi sunteţi martorii acestora. Şi, iată, Eu trimit peste voi făgăduinţa Tatălui Meu; voi însă şedeţi în cetate, până ce vă veţi îmbrăca cu putere de sus. Şi i-a dus afară până spre Betania şi, ridicându-Şi mâinile, i-a binecuvântat. Şi, pe când îi binecuvânta, S-a despărţit de ei şi S-a înălţat la cer. Iar ei, închinându-se Lui, s-au întors în Ierusalim cu bucurie mare. Şi erau în toată vremea în templu, lăudând şi binecuvântând pe Dumnezeu. Amin.

(7)

Din Sfânta Evanghelie de la Ioan

(20, 1–10)

În ziua cea dintâi a săptămânii, Maria Magdalena a venit la mormânt dis-de-dimineaţă, fiind încă întuneric, şi a văzut piatra ridicată de pe mormânt. Deci a alergat şi a venit la Simon-Petru şi la

celălalt ucenic, pe care-l iubea Iisus, şi le-a zis: Au luat pe Domnul din mormânt şi noi nu ştim unde L-au pus. Deci, au ieşit Petru şi celălalt ucenic şi veneau la mormânt. Şi cei doi alergau împreună, dar celălalt ucenic, alergând înainte, mai repede decât Petru, a sosit cel dintâi la mormânt. Şi, aplecându-se, a văzut giulgiurile puse jos, dar n-a intrat. A sosit şi Simon-Petru, urmând după el, şi a intrat în mormânt şi a văzut giulgiurile puse jos, iar mahrama, care fusese pe capul Lui, nu era pusă împreună cu giulgiurile, ci înfăşurată, la o parte, într-un loc. Atunci a intrat şi celălalt ucenic care sosise întâi la mormânt, şi a văzut şi a crezut. Căci încă nu ştiau Scriptura, că Iisus trebuia să învieze din morţi. Şi s-au dus ucenicii iarăşi la ai lor.

(8)

Din Sfânta Evanghelie de la Ioan
(20, 11–18)

În vremea aceea, Maria stătea afară lângă mormânt plângând. Şi, pe când plângea, s-a aplecat spre mormânt. Şi a văzut doi îngeri în veşminte albe şezând, unul către cap şi altul către picioare, unde zăcuse trupul lui Iisus. Şi aceia i-au zis: Femeie, de ce plângi? Pe cine cauţi? Ea le-a zis: Că au luat pe Domnul meu şi nu ştiu unde L-au pus. Zicând acestea, ea s-a întors cu faţa şi a văzut pe Iisus stând, dar nu ştia că este Iisus. Zis-a ei Iisus: Femeie, de ce plângi? Pe cine cauţi? Ea, crezând că este gră-

dinarul, I-a zis: Doamne, dacă L-ai luat Tu, spune-mi unde L-ai pus şi eu Îl voi ridica. Iisus i-a zis: Maria! Întorcându-se, aceea I-a zis evreieşte: Rabuni! (adică, Învăţătorule). Iisus i-a zis: Nu te atinge de Mine, căci încă nu M-am suit la Tatăl Meu. Mergi la fraţii Mei şi le spune: Mă sui la Tatăl Meu şi Tatăl vostru şi la Dumnezeul Meu şi Dumnezeul vostru. Şi a venit Maria Magdalena, vestind ucenicilor că a văzut pe Domnul şi acestea i-a spus ei.

(9)

Din Sfânta Evanghelie de la Ioan

(20, 19–31)

Fiind seară, în ziua aceea, întâi a săptămânii, şi uşile fiind încuiate, acolo unde erau adunaţi ucenicii de frica iudeilor, a venit Iisus şi a stat în mijlocul lor şi le-a zis: Pace vouă! Şi, zicând acestea, le-a arătat mâinile şi coasta Sa. Deci s-au bucurat ucenicii, văzând pe Domnul. Şi Iisus le-a zis iarăşi: Pace vouă! Precum M-a trimis pe Mine Tatăl, vă trimit şi Eu pe voi. Şi, zicând acestea, a suflat asupra lor şi le-a zis: Luaţi Duh Sfânt; cărora veţi ierta păcatele, le vor fi iertate şi cărora le veţi ţine vor fi ţinute. Iar Toma, unul din cei doisprezece, cel numit Geamănul, nu era cu ei când a venit Iisus. Deci, au zis lui ceilalţi ucenici: Am văzut pe Domnul! Dar el le-a zis: Dacă nu voi vedea în mâinile Lui semnele cuielor şi dacă nu voi pune degetul meu în semnul cuielor,

şi dacă nu voi pune mâna mea în coasta Lui, nu voi crede. Şi, după opt zile, ucenicii Lui erau iarăşi înăuntru, şi Toma, împreună cu ei. Şi a venit Iisus, uşile fiind încuiate, şi a stat în mijloc şi a zis: Pace vouă! Apoi a zis lui Toma: Adu degetul tău încoace şi vezi mâinile Mele şi adu mâna ta şi o pune în coasta Mea şi nu fi necredincios, ci credincios. A răspuns Toma şi I-a zis: Domnul meu şi Dumnezeul meu! Iisus i-a zis: Pentru că M-ai văzut, Toma, ai crezut. Fericiţi cei ce n-au văzut şi au crezut! Şi încă multe alte minuni a făcut Iisus înaintea ucenicilor Săi, care nu sunt scrise în cartea aceasta. Iar acestea s-au scris, ca să credeţi că Iisus este Hristosul, Fiul lui Dumnezeu, şi, crezând, să aveţi viaţă în numele Lui.

(10)

Din Sfânta Evanghelie de la Ioan
(21, 1–14)

În vremea aceea, sculându-Se din morţi, Iisus S-a arătat iarăşi ucenicilor la Marea Tiberiadei şi S-a arătat aşa: Erau împreună Simon-Petru şi Toma, cel numit Geamănul, şi Natanael, cel din Cana Galileei, şi fiii lui Zevedeu şi alţi doi din ucenicii Lui. Simon-Petru le-a zis: Mă duc să pescuiesc. Şi i-au zis ei: Mergem şi noi cu tine. Şi au ieşit şi s-au suit în corabie, şi în noaptea aceea n-au prins nimic. Iar, făcându-se dimineaţă, Iisus a stat la ţărm; dar ucenicii n-au ştiut că este Iisus. Deci le-a zis Iisus:

Fiilor, nu cumva aveţi ceva de mâncare? Ei I-au răspuns: Nu. Iar El le-a zis: Aruncaţi mreaja în partea dreaptă a corăbiei şi veţi afla. Deci au aruncat-o şi nu mai puteau s-o tragă de mulţimea peştilor. Şi a zis lui Petru ucenicul acela pe care-l iubea Iisus: Domnul este! Deci Simon-Petru, auzind că este Domnul, şi-a încins haina, căci era dezbrăcat, şi s-a aruncat în apă. Şi ceilalţi ucenici au venit cu corabia, căci nu erau departe de ţărm, ci la două sute de coţi, trăgând mreaja cu peşti. Deci, când au ieşit la ţărm au văzut jar pus jos şi peşte pus deasupra, şi pâine. Iisus le-a zis: Aduceţi din peştii pe care i-aţi prins acum. Simon-Petru s-a suit în corabie şi a tras mreaja la ţărm, plină de peşti mari: o sută cincizeci şi trei şi, deşi erau atâţia, nu s-a rupt mreaja. Iisus le-a zis: Veniţi de prânziţi. Şi nici unul din ucenici nu îndrăznea să-L întrebe: Cine eşti Tu?, ştiind că este Domnul. Deci a venit Iisus şi a luat pâinea şi le-a dat lor, şi de asemenea şi peştele. Aceasta este, acum, a treia oară când Iisus S-a arătat ucenicilor, după ce a înviat din morţi.

(11)

Din Sfânta Evanghelie de la Ioan

(21, 14–25)

În vremea aceea, S-a arătat Iisus iarăşi ucenicilor Săi, după ce a înviat din morţi, şi a zis lui Simon-Petru: Simone, fiul lui Iona, Mă iubeşti tu mai mult decât aceştia? El I-a zis: Da, Doamne, Tu

ştii că Te iubesc. Zis-a lui; Paşte mieluşeii Mei. Iisus i-a zis iarăşi, a doua oară: Simone, fiul lui Iona, Mă iubeşti? El I-a zis: Da, Doamne, Tu ştii că Te iubesc. Zis-a Iisus lui: Păstoreşte oile Mele. Iisus i-a zis a treia oară: Simone, fiul lui Iona, Mă iubeşti? Petru s-a întristat, că i-a zis a treia oară: Mă iubeşti? Şi I-a zis: Doamne, Tu ştii toate. Tu ştii că Te iubesc. Iisus i-a zis: Paşte oile Mele. Adevărat, adevărat zic ţie: Când erai mai tânăr te încingeai singur şi umblai unde voiai; dar când vei îmbătrâni, vei întinde mâinile tale şi altul te va încinge şi te va duce unde nu voieşti. Iar aceasta a zis-o, însemnând cu ce fel de moarte va preaslăvi pe Dumnezeu. Şi, zicând aceasta, i-a zis: Urmează Mie. Dar, întorcându-se, Petru a văzut venind după el pe ucenicul pe care-l iubea Iisus, acela care la Cină s-a rezemat de pieptul Lui şi I-a zis: Doamne, cine este cel ce Te va vinde? Pe acesta, deci, văzându-l, Petru a zis lui Iisus: Doamne, dar cu acesta ce se va întâmpla? Zis-a lui Iisus: Dacă voiesc ca acesta să rămână până voi veni, ce ai tu? Tu urmează Mie. De aceea a ieşit cuvântul acesta între fraţi că ucenicul acela nu va muri; dar Iisus nu i-a spus că nu va muri, ci: dacă voiesc ca acesta să rămână până voi veni, ce ai tu? Acesta este ucenicul care mărturiseşte despre aceasta şi care a scris acestea, şi ştim că mărturia lui e adevărată. Dar sunt şi alte multe lucruri pe care le-a făcut Iisus şi care, dacă s-ar fi scris cu de-amănuntul, socotesc că lumea aceasta n-ar cuprinde cărţile ce s-ar fi scris. Amin.

ALTE EVANGHELII

care pot fi citite ca adaos la stâlpi, precum şi în drum spre locul de înmormântare

(1)

Din Sfânta Evanghelie de la Ioan

(5, 17–24)

Zis-a Domnul către iudeii care veniseră la El: Tatăl Meu până acum lucrează; şi Eu lucrez. Deci, pentru aceasta căutau şi mai mult iudeii să-L omoare, nu numai pentru că dezlega sâmbăta, ci şi pentru că zicea că Dumnezeu este Tatăl Său, făcându-Se pe Sine deopotrivă cu Dumnezeu. A răspuns deci Iisus şi le-a zis: Adevărat, adevărat zic vouă: Fiul nu poate să facă nimic de la Sine, dacă nu va vedea pe Tatăl făcând; căci, cele ce face Acela, acestea le face şi Fiul întocmai. Că Tatăl iubeşte pe Fiul şi-I arată toate câte face El şi lucruri mai mari decât acestea va arăta Lui, ca voi să vă miraţi. Căci, după cum Tatăl învie pe cei morţi şi le dă viaţă, tot aşa şi Fiul dă viaţă cui voieşte. Tatăl nu judecă pe nimeni, ci toată judecata a dat-o Fiului, ca toţi să cinstească pe Fiul, precum cinstesc pe Tatăl. Cel ce nu cinsteşte pe Fiul nu cinsteşte pe Tatăl, Care L-a trimis. Adevărat, adevărat zic vouă: Cel ce ascultă cuvântul Meu şi crede în Cel Care M-a trimis pe Mine are viaţă veşnică şi la judecată nu va veni, ci s-a mutat din moarte la viaţă.

(2)

Din Sfânta Evanghelie de la Ioan

(6, 40–44)

Zis-a Domnul către iudeii care crezuseră în El: Aceasta este voia Tatălui Meu, ca oricine vede pe Fiul şi crede în El să aibă viaţă veşnică şi Eu îl voi învia în ziua cea de apoi. Deci, iudeii murmurau împotriva Lui, fiindcă zisese: Eu sunt pâinea ce s-a coborât din cer. Şi ziceau: Au nu este Acesta Iisus, fiul lui Iosif, şi nu ştim noi pe tatăl Său şi pe mama Sa? Cum spune El acum: M-am coborât din cer? Iisus a răspuns şi le-a zis: Nu murmuraţi între voi. Nimeni nu poate să vină la Mine, dacă nu-l va trage Tatăl, Care M-a trimis, şi Eu îl voi învia în ziua cea de apoi.

(3)

Din Sfânta Evanghelie de la Luca

(12, 16–21)

Zis-a Domnul pilda aceasta: Unui om bogat i-a rodit din belşug ţarina. Şi el cugeta în sine, zicând: Ce voi face, că n-am unde să adun roadele mele? Şi a zis: Aceasta voi face: Voi strica jitniţele mele şi mai mari le voi zidi şi voi strânge acolo tot grâul şi bunătăţile mele; şi voi zice sufletului meu: Suflete, ai multe bunătăţi strânse pentru mulţi ani; odihneşte-te, mănâncă, bea, veseleşte-te.

Iar Dumnezeu i-a zis: Nebune! În această noapte vor cere de la tine sufletul tău. Şi cele ce ai pregătit ale cui vor fi? Aşa se întâmplă cu cel ce-şi adună comori sieşi şi nu se îmbogăţeşte în Dumnezeu.

(4)

Din Sfânta Evanghelie de la Matei

(22, 23–33)

În vremea aceea, s-au apropiat de Iisus saducheii, cei ce zic că nu este înviere, şi L-au întrebat, zicând: Învăţătorule, Moise a zis: Dacă cineva moare neavând copii, fratele lui să ia de soţie pe cea văduvă şi să ridice urmaşi fratelui său. Deci erau, la noi, şapte fraţi; şi cel dintâi s-a însurat şi a murit şi, neavând urmaş, a lăsat pe femeia sa fratelui său. Asemenea şi al doilea şi al treilea, până la al şaptelea. În urma tuturor a murit şi femeia. La înviere, deci, a cărui dintre cei şapte va fi femeia? Căci toţi au avut-o de soţie. Răspunzând, Iisus le-a zis: Vă rătăciţi, neştiind Scripturile, nici puterea lui Dumnezeu. Căci la înviere nici nu se însoară, nici nu se mărită, ci sunt ca îngerii lui Dumnezeu în cer. Iar despre învierea morţilor, au n-aţi citit ce vi s-a spus vouă de Dumnezeu, zicând: Eu sunt Dumnezeul lui Avraam şi Dumnezeul lui Isaac şi Dumnezeul lui Iacov? Nu este Dumnezeul morţilor, ci al viilor. Iar mulţimile, ascultându-L, erau uimite de învăţătura Lui.

(5)

Din Sfânta Evanghelie de la Matei

(24, 27–33; 42–51)

Zis-a Domnul ucenicilor Săi: Precum fulgerul iese de la răsărit şi se arată până la apus, aşa va fi şi venirea Fiului Omului. Că unde va fi stârvul, acolo se vor aduna vulturii. Iar, îndată după strâmtorarea acelor zile, soarele se va întuneca şi luna nu va mai da lumina ei, iar stelele vor cădea din cer şi puterile cerurilor se vor zgudui. Atunci se va arăta pe cer semnul Fiului Omului şi vor plânge toate neamurile pământului şi vor vedea pe Fiul Omului venind pe norii cerului, cu putere şi cu slavă multă. Şi va trimite pe îngerii Săi, cu sunet mare de trâmbiţă şi vor aduna pe cei aleşi ai Lui din cele patru vânturi, de la marginile cerurilor până la celelalte margini. Învăţaţi de la smochin pilda: Când mlădiţa lui se face fragedă şi odrăsleşte frunze, cunoaşteţi că vara este aproape. Asemenea şi voi, când veţi vedea toate acestea, să ştiţi că este aproape, la uşi. Privegheaţi deci, că nu ştiţi în care zi vine Domnul vostru. Aceea cunoaşteţi, că de-ar şti stăpânul casei la ce strajă din noapte vine furul, ar priveghea şi n-ar lăsa să i se spargă casa. De aceea, şi voi fiţi gata, că, în ceasul în care nu gândiţi, Fiul Omului va veni. Cine, oare, este sluga credincioasă şi înţeleaptă pe care a pus-o stăpânul peste slugile sale, ca să le dea hrană la timp? Fericită este sluga aceea pe care,

venind stăpânul său, o va afla făcând aşa. Adevărat zic vouă că peste toate avuţiile sale o va pune. Iar dacă acea slugă, rea fiind, va zice în inima sa: Stăpânul meu întârzie, şi va începe să bată pe cei ce slujesc împreună cu el, să mănânce şi să bea cu beţivii, veni-va stăpânul slugii aceleia în ziua când nu se aşteaptă şi în ceasul pe care nu-l cunoaşte, şi o va tăia din dregătorie şi partea ei o va pune cu făţarnicii. Acolo va fi plângerea şi scrâşnirea dinţilor.

(6)

Din Sfânta Evanghelie de la Matei

(6, 22–33)

Zis-a Domnul: Luminătorul trupului este ochiul; dacă va fi ochiul tău curat, tot trupul tău va fi luminat. Iar dacă va fi ochiul tău rău, tot trupul tău va fi întunecat. Deci, dacă lumina care e în tine este întuneric, dar întunericul cu cât mai mult! Nimeni nu poate să slujească la doi domni, căci sau pe unul îl va urî şi pe celălalt îl va iubi, sau de unul se va lipi şi pe celălalt îl va dispreţui; nu puteţi să slujiţi lui Dumnezeu şi lui mamona. De aceea zic vouă: Nu vă îngrijiţi pentru sufletul vostru ce veţi mânca, nici pentru trupul vostru cu ce vă veţi îmbrăca; au nu este sufletul mai mult decât hrana şi trupul decât îmbrăcămintea? Priviţi la păsările cerului că nu seamănă, nici nu seceră, nici nu adună în jitniţe, şi Tatăl vostru Cel ceresc le hrăneşte. Oare

nu sunteţi voi cu mult mai presus decât ele? Şi cine dintre voi, îngrijindu-se, poate să adauge staturii sale un cot? Iar de îmbrăcăminte de ce vă îngrijiţi? Luaţi seama la crinii câmpului cum cresc: nu se ostenesc, nici nu torc. Şi vă spun vouă că nici Solomon, în toată mărirea lui, nu s-a îmbrăcat ca unul dintre aceştia. Iar dacă iarba câmpului, care astăzi este şi mâine se aruncă în cuptor, Dumnezeu astfel o îmbracă, oare nu cu mult mai mult pe voi, puţin credincioşilor? Deci, nu duceţi grijă, spunând: Ce vom mânca, ori ce vom bea, ori cu ce ne vom îmbrăca? Că după toate acestea se străduiesc păgânii; ştie doar Tatăl vostru Cel ceresc că aveţi nevoie de ele. Căutaţi mai întâi împărăţia lui Dumnezeu şi dreptatea Lui şi toate acestea se vor adăuga vouă.

(7)

Din Sfânta Evanghelie de la Ioan

(6, 48–54)

Zis-a Domnul către iudeii care crezuseră în El: Eu sunt pâinea vieţii. Părinţii voştri au mâncat mană în pustie şi au murit. Pâinea care se coboară din cer este aceea din care, dacă mănâncă cineva, nu moare. Eu sunt pâinea cea vie, care s-a pogorât din cer. Cine mănâncă din pâinea aceasta viu va fi în veci. Iar pâinea pe care Eu o voi da pentru viaţa lumii este trupul Meu. Deci, iudeii se certau între ei, zicând: Cum poate Acesta să ne dea

trupul Lui să-l mâncăm? Şi le-a zis Iisus: Adevărat, adevărat zic vouă, dacă nu veţi mânca trupul Fiului Omului şi nu veţi bea sângele Lui, nu veţi avea viaţă în voi. Cel ce mănâncă trupul Meu şi bea sângele Meu are viaţă veşnică şi Eu îl voi învia în ziua cea de apoi.

(8)

Din Sfânta Evanghelie de la Luca

(14, 1, 12–15)

În vremea aceea a intrat Iisus, într-o sâmbătă, în casa uneia dintre căpeteniile fariseilor, ca să mănânce pâine; şi a zis celui ce-L chemase: când faci prânz sau cină, nu chema pe prietenii tăi, nici pe fraţii tăi, nici pe rudele tale, nici vecinii bogaţi, ca nu cumva să te cheme şi ei, la rândul lor, pe tine şi să-ţi fie ca răsplată. Ci, când faci un ospăţ, cheamă pe săraci, pe neputincioşi, pe şchiopi, pe orbi, şi fericit vei fi că nu pot să-ţi răsplătească. Căci ţi se va răsplăti la învierea dreptţilor. Şi, auzind acestea, unul dintre cei ce şedeau cu El la masă I-a zis: Fericit este cel ce va prânzi în împărăţia lui Dumnezeu!

(9)

Din Sfânta Evanghelie de la Matei

(25, 31–46)

Zis-a Domnul: Când va veni Fiul Omului întru slava Sa, şi toţi sfinţii îngeri cu El, atunci va şedea pe tronul slavei Sale. Şi se vor aduna înaintea Lui toate neamurile şi-i va despărţi pe unii

de alţii, precum desparte păstorul oile de capre. Şi va pune oile de-a dreapta Sa, iar caprele de-a stânga. Atunci va zice Împăratul celor de-a dreapta Lui: Veniţi, binecuvântaţii Tatălui Meu, moşteniţi împărăţia cea pregătită vouă de la întemeierea lumii. Căci, flămând am fost şi Mi-aţi dat să mănânc; însetat am fost şi Mi-aţi dat să beau; străin am fost şi M-aţi primit; gol am fost şi M-aţi îmbrăcat; bolnav am fost şi M-aţi cercetat; în temniţă am fost şi aţi venit la Mine. Atunci dreptţii Îi vor răspunde, zicând: Doamne, când Te-am văzut flămând şi Te-am hrănit? Sau însetat şi Ţi-am dat să bei? Sau când Te-am văzut străin şi Te-am primit, sau gol şi Te-am îmbrăcat? Sau când Te-am văzut bolnav sau în temniţă şi am venit la Tine? Iar Împăratul, răspunzând, va zice către ei: Adevărat zic vouă: Întrucât aţi făcut unuia dintre aceşti fraţi ai Mei, prea mici, Mie Mi-aţi făcut. Atunci va zice şi celor de-a stânga: Duceţi-vă de la Mine, blestemaţilor, în focul cel veşnic, care este pregătit diavolului şi îngerilor lui. Căci flămând am fost şi nu Mi-aţi dat să mănânc; însetat am fost şi nu Mi-aţi dat să beau; străin am fost şi nu M-aţi primit; gol, şi nu M-aţi îmbrăcat; bolnav şi în temniţă, şi nu M-aţi cercetat. Atunci vor răspunde şi ei, zicând: Doamne, când Te-am văzut flămând, sau însetat, sau străin, sau gol, sau bolnav, sau în temniţă şi nu Ţi-am slujit? El însă le va răspunde, zicând: Adevărat zic vouă: Întrucât nu aţi făcut unuia din aceştia prea mici, nici Mie nu Mi-aţi făcut. Şi vor merge aceştia la osândă veşnică, iar dreptţii la viaţă veşnică.

(10)

Din Sfânta Evanghelie de la Matei

(5, 42–48)

Zis-a Domnul: Celui care cere de la tine, dă-i; şi de la cel ce voieşte să se împrumute de la tine, nu întoarce faţa ta. Aţi auzit că s-a zis: Să iubeşti pe aproapele tău şi să urăşti pe vrăjmaşul tău. Iar Eu vă zic vouă: Iubiţi pe vrăjmaşii voştri, binecuvântaţi pe cel ce vă blestemă, faceţi bine celor ce vă urăsc şi rugaţi-vă pentru cei ce vă vatămă şi vă prigonesc, ca să fiţi fiii Tatălui vostru Celui din ceruri, că El face să răsară soarele peste cei răi şi peste cei buni şi trimite ploaie peste cei drepţi şi peste cei nedrepţi. Căci, dacă iubiţi pe cei ce vă iubesc, ce răsplată veţi avea? Au nu fac şi vameşii acelaşi lucru? Şi, dacă îmbrăţişaţi numai pe fraţii voştri, ce faceţi mai mult? Au nu fac şi păgânii acelaşi lucru? Fiţi, dar, voi desăvârşiţi, precum Tatăl vostru Cel ceresc desăvârşit este.

(11)

Din Sfânta Evanghelie de la Matei

(13, 44–54)

Zis-a Domnul pilda aceasta: Asemenea este împărăţia cerurilor cu o comoară ascunsă în ţarină, pe care, găsind-o un om, a ascuns-o, şi, de bucuria ei, se duce şi vinde tot ce are şi cumpără ţarina aceea. Iarăşi este asemenea împărăţia ceru-

rilor cu un neguţător care caută mărgăritare bune. Şi, aflând un mărgăritar de mult preţ, s-a dus, a vândut toate câte avea şi l-a cumpărat. Asemenea este iarăşi împărăţia cerurilor cu un năvod aruncat în mare şi care adună tot felul de peşti. Iar când s-a umplut, l-au tras pescarii la mal şi, şezând, au ales în vase pe cei buni, iar pe cei răi i-au aruncat afară. Aşa va fi la sfârşitul veacului: vor ieşi îngerii şi vor despărţi pe cei răi din mijlocul celor drepţi. Şi îi vor arunca în cuptorul cel de foc; acolo va fi plângerea şi scrâşnirea dinţilor. Înţeles-aţi toate acestea? Zis-au Lui: Da, Doamne. Iar El le-a zis: De aceea, orice cărturar cu învăţătură despre împărăţia cerurilor este asemenea unui om gospodar, care scoate din vistieria sa noi şi vechi. Iar, după ce Iisus a sfârşit aceste pilde, a trecut de acolo. Şi, venind în patria Sa, îi învăţa pe ei în sinagoga lor.

(12)

Din Sfânta Evanghelie de la Ioan

(8, 51–59)

Zis-a Domnul către iudeii care veniseră atunci la El: Adevărat, adevărat zic vouă: Dacă cineva va păzi cuvântul Meu, nu va vedea moartea în veac. Iudeii I-au zis: Acum am cunoscut că ai demon. Avraam a murit, de asemenea şi prorocii; şi Tu zici: Dacă cineva va păzi cuvântul Meu, nu va gusta moartea în veac. Nu cumva eşti Tu mai mare

decât Tatăl nostru Avraam, care a murit? Şi au murit şi prorocii. Cine Te faci Tu a fi? Iisus a răspuns: Dacă Mă slăvesc Eu pe Mine Însumi, slava Mea nimic nu este. Tatăl Meu este Cel care Mă slăveşte, despre Care ziceţi voi că este Dumnezeul vostru. Şi nu L-aţi cunoscut, dar Eu Îl ştiu; şi, dacă aş zice că nu-L ştiu, aş fi mincinos, asemenea vouă. Ci Îl ştiu şi păzesc cuvântul Lui. Avraam, părintele vostru, a fost bucuros să vadă ziua Mea şi a văzut-o şi s-a bucurat. Deci au zis iudeii către El: Încă nu ai cincizeci de ani şi l-ai văzut pe Avraam? Iisus le-a zis: Adevărat, adevărat zic vouă: Eu sunt mai înainte de a fi fost Avraam. Deci, au luat pietre ca să arunce asupra Lui. Dar, Iisus S-a ferit şi a ieşit din templu şi, trecând prin mijlocul lor, S-a dus.

(13)

Din Sfânta Evanghelie de la Matei

(12, 30–37)

Zis-a Domnul: Cine nu este cu Mine este împotriva Mea, şi cine nu adună cu Mine, risipeşte. De aceea vă zic: Orice păcat şi orice hulă se va ierta oamenilor, dar hula împotriva Duhului nu se va ierta. Celui care va zice cuvânt împotriva Fiului Omului, se va ierta lui; dar celui care va zice împotriva Duhului Sfânt, nu i se va ierta lui, nici în veacul acesta, nici în cel ce va să fie. Ori spuneţi că

pomul este bun şi rodul lui e bun, ori spuneţi că pomul este rău şi rodul lui e rău, căci după roadă se cunoaşte pomul. Pui de vipere, cum puteţi să grăiţi cele bune, odată ce sunteţi răi? Căci din prisosul inimii grăieşte gura. Omul cel bun din comoara lui cea bună scoate afară cele bune, pe când omul cel rău din comoara lui cea rea scoate afară cele rele. Vă spun că pentru orice cuvânt deşert, pe care-l vor rosti, oamenii vor da socoteală în ziua judecăţii. Căci din cuvintele tale vei fi găsit drept, şi din cuvintele tale vei fi osândit.

(14)

Din Sfânta Evanghelie de la Ioan

(12, 24–26; 35–36)

Zis-a Domnul către ucenicii Săi: Adevărat, adevărat zic vouă că dacă grăuntele de grâu, când cade în pământ, nu va muri, rămâne singur; iar dacă va muri, aduce multă roadă. Cel ce îşi iubeşte sufletul îl va pierde; iar cel ce îşi urăşte sufletul în lumea aceasta îl va păstra pentru viaţa veşnică. Dacă-Mi slujeşte cineva, să-Mi urmeze, şi unde sunt Eu, acolo va fi şi slujitorul Meu. Dacă-Mi slujeşte cineva, Tatăl Meu îl va cinsti. Deci le-a zis Iisus: Încă puţină vreme Lumina este cu voi. Umblaţi cât aveţi Lumină, ca să nu vă prindă întunericul. Căci cel ce umblă în întuneric nu ştie unde merge. Cât aveţi Lumina, credeţi în Lumină, ca să fiţi fii ai Luminii.

(15)

Din Sfânta Evanghelie de la Luca

(12, 32–40)

Zis-a Domnul: Nu te teme, turmă mică, pentru că Tatăl vostru a binevoit să vă dea vouă împărăţia. Vindeţi averile voastre şi daţi milostenie; faceţi-vă pungi care nu se învechesc, comoară neîmpuţinată în ceruri, unde fur nu se apropie, nici molie nu o strică. Căci unde este comoara voastră, acolo va fi şi inima voastră. Să fie mijloacele voastre încinse şi făcliile voastre aprinse. Şi voi fiţi asemenea oamenilor care aşteaptă pe stăpânul lor când se va întoarce de la nuntă, ca, venind şi bătând, îndată să-I deschidă. Fericite sunt slugile acelea pe care, venind, stăpânul le va afla veghind. Adevărat zic vouă că se va încinge şi le va pune la masă şi, apropiindu-se le va sluji. Fie că va veni la straja a doua, fie că va veni la straja a treia, şi le va găsi aşa, fericite sunt acelea. Iar, aceasta să ştiţi, că, de ar şti stăpânul casei în care ceas vine furul, ar veghea şi n-ar lăsa să i se spargă casa. Deci şi voi fiţi gata, că în ceasul în care nu gândiţi Fiul Omului va veni.

RÂNDUIALA PARASTASULUI

Mergând preotul unde este pregătită coliva şi cădind-o cruciş, zice: Binecuvântat este Dumnezeul nostru..., Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăţia..., Doamne, miluieşte... (de 12 ori), Slavă..., Şi acum..., Veniţi să ne închinăm..., Psalmul 90: Cel ce locuieşte întru ajutorul Celui Preaînalt...,Slavă..., Şi acum..., Aliluia (de 3 ori). Şi îndată Ectenia mare pentru cei răposaţi:

Cu pace, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluieşte.

Pentru pacea de sus şi pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Pentru iertarea greşelilor celor ce întru fericită adormire s-au mutat, Domnului să ne rugăm.

Pentru pururea pomeniţii robi ai lui Dumnezeu (N) şi pentru toţi cei din veac adormiţi în dreapta credinţă: strămoşi, moşi, părinţi şi fraţi, ctitori ai acestui sfânt locaş şi toţi ortodocşii creştini, care odihnesc aici şi pretutindeni; pentru odihna, liniştea şi fericirea lor, Domnului să ne rugăm.

La pomenirea Eroilor, se va rosti, în locul cererii de mai sus, aceasta:

Pentru fericiţii întru adormire eroi, ostaşi şi luptători români, din toate timpurile şi din toate locurile, care s-au jertfit pe câmpurile de luptă, în lagăre şi în închisori, pentru

apărarea patriei şi a credinţei ortodoxe strămoşeşti, pentru întregirea neamului, pentru libertatea şi demnitatea poporului român, pentru odihna, liniştea şi fericirea lor, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să li se ierte lor toată greşeala cea de voie şi cea fără de voie, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca neosândiţi să stea la înfricoşătorul scaun al slavei lui Hristos, Domnului să ne rugăm.

Pentru cei ce plâng şi se chinuiesc, şi pentru mângâierea lor cea de la Dumnezeu, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se îndepărteze de la ei toată durerea, întristarea şi suspinul şi să-i sălăşluiască unde străluceşte lumina feţei lui Dumnezeu, Domnului să ne rugăm.

Ca Domnul Dumnezeul nostru să aşeze sufletele lor în loc luminat, în loc de verdeaţă, în loc de odihnă, unde toţi drepţii sălăşluiesc, Domnului să ne rugăm.

Pentru a fi izbăviţi, ei şi noi, de chinul cel veşnic, Domnului să ne rugăm.

Apără, mântuieşte, miluieşte şi odihneşte sufletele adormiţilor robi ai Tăi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Mila lui Dumnezeu, Împărăţia cerurilor şi iertarea păcatelor lor cerând, pe noi înşine şi unii pe alţii şi toată viaţa noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Şi, după ecfonisul: Că Tu eşti învierea şi viaţa..., se cântă Aliluia (de 3 ori) pe glasul al 8-lea, zicând aceste stihuri:

Stih 1: Fericiţi sunt cei pe care i-ai ales şi i-ai primit Doamne.

Stih 2: Şi pomenirea lor din neam în neam.

Stih 3: Sufletele lor întru bunătăţi se vor sălăşlui şi seminţia lor va moşteni pământul.

Apoi aceste tropare, glasul al 8-lea:

Cel ce prin adâncul înţelepciunii, cu iubirea de oameni toate le chiverniseşti şi ceea ce este de folos tuturor le dăruieşti, Unule Ziditorule, odihneşte, Doamne, sufletele adormiţilor robilor Tăi, că spre Tine nădejdea şi-au pus, spre Făcătorul şi Ziditorul şi Dumnezeul nostru (de două ori).

Slavă... Şi acum..., al Născătoarei:

Pe tine zid şi liman te avem şi rugătoare bine primită către Dumnezeu, pe Carele L-ai născut, Născătoare de Dumnezeu nenuntită, a credincioşilor mântuire.

Urmează catisma a 17-a în două stări, cu ectenie mică pentru răposaţi, între ele, iar la sfârşitul celei de a doua stări se cântă: Binecuvântările pentru cei răposaţi, glasul al 5-lea cu stihul: Binecuvântat eşti, Doamne, învaţă-ne pe noi îndreptările Tale! Ceata sfinţilor a aflat izvorul vieţii..., toate pe rând, până la sfârşit (caută-le la *Înmormântarea mirenilor,* pag. 209-222). Aliluia (de 3 ori).

Apoi diaconul rosteşte ectenia:

Miluieşte-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ţie, auzi-ne şi ne miluieşte.

Strana: Doamne, miluieşte (de trei ori).

Încă ne rugăm pentru odihna sufletelor adormiţilor robi ai lui Dumnezeu (N) şi pentru ca să li se ierte lor toată greşeala cea de voie şi cea fără de voie.

(La pomenirea Eroilor, se va rosti, în locul cererii de mai sus, aceasta:

Încă ne rugăm pentru odihna sufletelor fericiţilor întru adormire eroi, ostaşi şi luptători români, din toate timpurile şi din toate locurile, care s-au jertfit pe câmpurile de luptă, în lagăre şi în închisori pentru apărarea patriei şi a credinţei ortodoxe strămoşeşti, pentru întregirea neamului, pentru

libertatea şi demnitatea poporului român, şi pentru ca să li se ierte lor toată greşeala cea de voie şi cea fără de voie.)

Ca Domnul Dumnezeul nostru să aşeze sufletele lor unde drepţii se odihnesc.

Mila lui Dumnezeu, împărăţia cerurilor şi iertarea păcatelor lor, de la Hristos, Împăratul cel fără de moarte şi Dumnezeul nostru, să cerem.

Diaconul: Domnului să ne rugăm, **iar preotul zice rugăciunea:** Dumnezeul duhurilor... **şi ecfonisul:** Că Tu eşti învierea şi viaţa şi odihna... **şi celelalte până la sfârşit.**

După aceea, se cântă sedelnele glasul al 5-lea: Odihneşte, Mântuitorul nostru, cu drepţii pe robii Tăi...

Urmează canonul, sau numai irmoasele: Nu este sfânt..., Marea vieţii... **Condacul, glasul al 8-lea:** Cu sfinţii odihneşte, Hristoase... **Icosul:** Tu singur eşti fără de moarte... Aliluia **(de 3 ori), apoi iarăşi condacul.**

Apoi preotul zice, tămâind: Pe Născătoarea de Dumnezeu şi Maica Luminii, întru cântări cinstind-o, să o mărim. **Cântăreţii, în loc de stih, zic:** Duhurile drepţilor Te vor lăuda pe Tine, Doamne. **Urmează Irmosul Cântării a 9-a:** Pe Dumnezeu a-L vedea... **şi în continuare:** Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăţia..., **troparele:** Cu duhurile drepţilor..., Întru odihna Ta, Doamne..., Slavă... Tu eşti Dumnezeu, Care Te-ai pogorât la iad..., Şi acum..., Una curată şi preanevinovată, Fecioară... **(caută-le la pag. 344).**

Diaconul rosteşte ectenia pentru morţi, iar preotul rugăciunea: Dumnezeul duhurilor **şi ecfonisul:** Că Tu eşti învierea, viaţa...

Diaconul rosteşte: Domnului să ne rugăm, **iar preotul citeşte rugăciunile de iertare (caută la pag. 235-238). Preotul:** Slavă Ţie, Hristoase Dumnezeule, nădejdea noastră, slavă Ţie. **Cântăreţii:** Slavă... Şi acum..., Doamne, miluieşte **(de 3 ori),** Părinte binecuvintează... **Şi otpustul:** Cel ce a înviat din morţi... **Şi, după otpust, preotul zice:** Întru fericită adormire, veşnică odihnă... **Şi se cântă:** Veşnică pomenire **(de 3 ori), făcând sfârşitul:** Pentru rugăciunile...

LITIA MICĂ PENTRU MORŢI

Se face în toate zilele peste an, seara, după sfârşitul Vecerniei, şi dimineaţa, după sfârşitul Utreniei, în zilele obişnuite; iar în zilele de sărbătoare, precum în duminicile când se cântă polieleu şi doxologie, la sărbătorile cele mari, la înainte-prăznuire şi după-prăznuire, Litia aceasta pentru morţi nu se face.

Rânduiala ei este următoarea:

Seara, după sfârşitul Vecerniei, şi dimineaţa, după sfârşitul Utreniei, preotul ia cădelniţa cu tămâie şi eclesiarhul ia sfeşnicul cu lumânarea aprinsă, mergând înaintea preotului ce-şi are pus pe sine epitrahilul; iar cântăreţii urmând, cântă o stihiră din cele de la Litia bisericii, preschimbându-le, o dată una, altă dată alta, de câte ori se face Litia; şi, când ajung în tinda bisericii, preotul stă în mijloc şi, după terminarea stihirii, zice:

Binecuvântat este Dumnezeul nostru... Şi îndată: **Sfinte Dumnezeule...** (pe glasul stihirii, însă repede în amândouă stranele). **Slavă... Şi acum..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăţia...** Şi îndată se cântă troparele acestea ale morţilor, iar preotul cădeşte icoanele din tindă şi poporul.

Troparul, glasul al 4-lea:

Cu duhurile drepţilor celor ce s-au săvârşit, odihneşte, Mântuitorule, sufletele adormiţilor robilor Tăi, păzindu-le

pe ele întru viaţa cea fericită care este la Tine, Iubitorule de oameni.

Întru odihna Ta, Doamne, unde toţi sfinţii Tăi se odihnesc, odihneşte şi sufletele adormiţilor robilor Tăi, că Însuţi eşti iubitor de oameni.

Slavă...

Tu eşti Dumnezeu, Care Te-ai pogorât la iad şi ai dezlegat durerile celor ferecaţi, Însuţi, şi sufletele adormiţilor robilor Tăi, le odihneşte.

Şi acum..., al Născătoarei:

Una curată şi preanevinovată, Fecioară, care ai născut pe Dumnezeu mai presus de fire, pe Acesta roagă-L să mântuiască sufletele adormiţilor robilor Săi.

Şi îndată diaconul sau preotul zice această ectenie:

Miluieşte-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta, ne rugăm Ţie, auzi-ne şi ne miluieşte.

Strana: Doamne, miluieşte (de 3 ori).

Încă ne rugăm pentru odihna şi iertarea sufletelor celor din veac adormiţi în dreapta credinţă: a strămoşilor, a moşilor, a părinţilor, a maicilor, a fraţilor, a surorilor, a fiilor şi a tuturor sufletelor celor dintr-o rudenie şi seminţie cu noi, care mai înainte au adormit în nădejdea învierii şi a vieţii veşnice; a ctitorilor sfântului locaşului acestuia, a miluitorilor şi binefăcătorilor şi a tuturor celor ce s-au ostenit şi au slujit în sfânt locaşul acesta: arhierei, ieromonahi, preoţi, ierodiaconi, diaconi, monahi şi slujitori ortodocşi creştini, care odihnesc aici şi pretutindeni, şi a robilor lui Dumnezeu care acum se pomenesc (N); şi pentru ca să li se ierte lor toată greşeala cea de voie şi cea fără de voie.

Ca Domnul Dumnezeu să aşeze sufletele şi numele lor în cartea vieţii, în sânurile lui Avraam, în latura celor vii, în

împărăţia cerurilor şi în raiul desfătării, unde toţi drepţii se odihnesc.

Mila lui Dumnezeu, împărăţia cerurilor şi iertarea păcatelor lor, de la Hristos, Împăratul cel fără de moarte şi Dumnezeul nostru, să cerem.

Strana: Dă, Doamne

Diaconul sau preotul: Domnului să ne rugăm. Strana: Doamne, miluieşte. Apoi preotul citeşte această

Rugăciune

Dumnezeul duhurilor şi a tot trupul, Care ai călcat moartea şi pe diavolul l-ai surpat şi ai dăruit viaţă lumii Tale; Însuţi, Doamne, odihneşte şi sufletele adormiţilor robilor Tăi (N), în loc luminat, în loc cu verdeaţă, în loc de odihnă, de unde au fugit toată durerea, întristarea şi suspinarea. Şi orice greşeală au săvârşit ei, cu cuvântul, cu fapta sau cu gândul, ca un Dumnezeu bun şi iubitor de oameni, iartă-i. Că nu este om care să să fie viu şi să nu greşească; numai Tu eşti fără de păcat, dreptatea Ta este dreptate în veac şi cuvântul Tău este adevărul.

Ecfonis:

Că Tu eşti învierea şi viaţa şi odihna adormiţilor robilor Tăi (N), Hristoase Dumnezeul nostru, şi Ţie slavă înălţăm, împreună şi Părintelui Tău Celui fără de început, şi Preasfântului şi bunului şi de viaţă făcătorului Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Preotul: Slavă Ţie, Hristoase Dumnezeule, nădejdea noastră, slavă Ţie.

Strana: Slavă... Şi acum..., Doamne, miluieşte..., Părinte, binecuvintează.

Preotul:

Cel ce a înviat din morţi, Hristos, Adevăratul nostru Dumnezeu, pentru rugăciunile Preacuratei Sale Maici, ale sfinţilor, slăviţilor şi întru tot lăudaţilor Apostoli, ale cuvioşilor şi de Dumnezeu purtătorilor părinţi ai noştri şi ale tuturor sfinţilor, sufletele adormiţilor robilor Săi, cei mutaţi de la noi, în corturile drepţilor să le aşeze, în sânurile lui Avraam să le odihnească, împreună cu drepţii să le numere, şi să ne miluiască pe noi, ca un bun şi de oameni iubitor.

Preotul:

Întru fericită adormire, veşnică odihnă dă, Doamne, sufletelor adormiţilor şi pururea pomeniţilor ctitori ai acestui sfânt locaş, şi ale tuturor părinţilor şi fraţilor noştri ortodocşi creştini, care odihnesc aici şi pretutindeni, şi le fă lor veşnică pomenire.

În mănăstiri în loc de Întru fericita adormire se obişnuieşte să se spună:

Veşnica voastră pomenire, vrednicilor de fericire şi pururea pomeniţilor părinţi şi fraţi ai noştri (de trei ori).

Strana cântă: Veşnica pomenire..., pe glasul al 3-lea (de trei ori).

Preotul: Dumnezeu să-i fericească şi să-i odihnească pe ei, şi să ne miluiască pe noi, ca un bun şi de oameni iubitor.

Eclesiarhul, luând sfeşnicul, cădelniţa şi epitrahilul de la preot, le aduce la locul lor, iar preotul, stând înaintea uşilor, zice:

Pentru rugăciunile Sfinţilor Părinţilor noştri, Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluieşte-ne pe noi.

Strana: Amin.

RUGĂCIUNEA

care se citeşte de către preot la împărţirea hainelor şi a altor lucruri pentru cei adormiţi în Domnul

Diaconul: Domnului să ne rugăm. **Citeţul:** Doamne, miluieşte.

Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, Cel ce stăpâneşti peste cei morţi şi peste cei vii, Care dai hrană celor flămânzi şi îmbrăcăminte celor goi, binecuvintează hainele acestea ca să le poarte cei ce le vor îmbrăca, iar pe adormitul robul Tău (N), îmbracă-l în veşmântul nestricăciunii şi în haină înfrumuseţată cu lumină şi-l aşază în locaşul Tău, ca să se bucure în veci întru desfătarea bunătăţilor Tale şi întru odihnă. Binecuvintează, Doamne, şi celelalte lucruri câte se vor mai împărţi pentru adormitul robul Tău (N), ca să-i fie lui de pomenire şi spre iertarea păcatelor. Dăruieşte, Doamne, sănătate celor ce vor purta aceste daruri de haine, spre pomenirea numelui adormitului. Dăruieşte şi adormitului răspuns bun la înfricoşătoarea Ta judecată; uşurează-l, Doamne, de păcatele ce a făcut cu fapta, cu cuvântul sau cu gândul. Că numai Tu singur eşti fără de păcat, Hristoase, Dumnezeul nostru, şi Ţie slavă înălţăm, împreună şi Părintelui Tău Celui fără de început şi Preasfântului şi bunului şi de viaţă făcătorului Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Cântăreţul: Amin.

RÂNDUIALA

sfinţirii crucii ce se aşază la mormânt

Preotul, îmbrăcat în epitrahil şi felon, stând cu faţa spre răsărit şi cădind crucea cea nouă, face obişnuitul început: Binecuvântat este Dumnezeul nostru..., Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăţia... Apoi se cântă troparul Crucii, glasul I:

Mântuieşte, Doamne, poporul Tău şi binecuvintează moştenirea Ta. Biruinţă binecredincioşilor creştini asupra celui potrivnic dăruieşte. Şi cu Crucea Ta, păzeşte pe poporul Tău.

Slavă... Şi acum... Condacul Crucii, glasul al 4-lea:

Cel ce Te-ai înălţat pe Cruce de bunăvoie, poporului Tău celui nou, numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruieşte, Hristoase, Dumnezeule. Veseleşte cu puterea Ta pe binecredincioşii creştini, dăruindu-le lor biruinţă asupra potrivnicului, având ajutorul Tău armă de pace, nebiruită biruinţă.

Diaconul rosteşte ectenia pentru morţi, iar preotul zice rugăciunea: Dumnezeul duhurilor... Şi ecfonisul: Că Tu eşti învierea, viaţa şi odihna...

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citeţul: Doamne, miluieşte.

Apoi preotul citeşte această rugăciune:

Doamne, Dumnezeul slavei, Părinte atotţiitorule, Dumnezeule Savaot, Cel ce ai preînchipuit, prin pomul vieţii cel din mijlocul Raiului, de viaţă făcătoarea Cruce, pe care preaiubitul Tău Fiu, fiind răstignit, a murit, şi cu moartea pe moarte a omorât; Cel ce ai dăruit Bisericii Tale Crucea armă nebiruită, întărire în credinţă, nădejde tare de mântuire şi dătătoare de viaţă; pentru aceea şi noi slujitorii Tăi, care fără vrednicie ne-am împărtăşit de harul Tău cel atât de mare, aducând cinstire şi mulţumire slavei Tale, cu smerită închinare Te rugăm: Trimite harul Preasfântului Tău Duh,

şi, căutând cu milostivire la crucea aceasta, care va însemna mormântul adormitului robului Tău (N), care odihneşte aici (sau: adormitei roabei Tale (N), care odihneşte aici), binecuvinteaz-o şi o sfinţeşte pe ea ca să fie pentru cei dreptcredincioşi ajutor, întărire în credinţă, sprijinire în nădejde, biruinţă în ispite, sporire în toate virtuţile, semn puternic şi înfricoşător împotriva tuturor vrăjmaşilor văzuţi şi nevăzuţi, alungare şi îndepărtare a tuturor uneltirilor şi ispitelor diavoleşti; iar pentru toţi cei ce se vor închina şi vor aduce rugăciuni înaintea crucii acesteia, fii ascultător, plin de milostivire şi bogat dăruitor al tuturor celor cerute spre mântuire. Şi, după cum prin Cruce ai izbăvit lumea de osânda păcatului, aşa şi pe robii Tăi, care au făcut cu credinţă crucea aceasta şi au ridicat-o aici din dragoste pentru adormiţii robii Tăi, care odihnesc aici, arată-i, cu puterea Crucii preaiubitului Tău Fiu, totdeauna biruitori împotriva păcatului, şi le dăruieşte toate darurile Tale cele pământeşti şi cereşti, învăţând totdeauna la bine pe toţi cei binecredincioşi şi îndrumându-i spre dobândirea cununilor cereşti. Că Tu eşti izvorul sfinţeniei şi dătătorul bogat al darurilor şi Ţie slavă înălţăm, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin. Preotul, stropind crucea de trei ori cu apă sfinţită, zice:

Se sfinţeşte crucea aceasta cu harul Sfântului Duh, prin stropirea cu această apă sfinţită, în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh.

Strana: Amin. După aceea preotul face otpustul: Slavă Ţie Hristoase..., Cel ce, pentru mântuirea noastră, de bunăvoie S-a răstignit pe lemnul Crucii şi morţii S-a dat şi a înviat a treia zi din morţi, Hristos, Adevăratul nostru Dumnezeu... Şi după otpust, preotul zice: Întru fericită adormire veşnică odihnă... şi se cântă: Veşnica pomenire (de trei ori), apoi se face sfârşitul: Pentru rugăciunile...

DEZLEGĂRI

RUGĂCIUNEA

pe care o citeşte arhiereul sau preotul, pentru iertarea tuturor păcatelor celor de voie şi a celor fără de voie şi pentru tot jurământul şi blestemul

Diaconul: Domnului să ne rugăm. **Citeţul:** Doamne, miluieşte. **Preotul:**

Stăpâne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, Fiule şi Cuvântul lui Dumnezeu, Păstorule şi Mielule, Care ai ridicat păcatul lumii şi ai iertat datoria celor doi datornici şi femeii celei păcătoase i-ai dăruit iertare păcatelor ei, Cel ce ai dăruit vindecare slăbănogului împreună cu iertarea păcatelor lui, Însuţi, Stăpâne, dezleagă, lasă, iartă păcatele, nelegiuirile, greşelile cele de voie şi cele fără de voie, cele

cu ştiinţă şi cu neştiinţă, cele cu călcare de poruncă şi cu neascultare, ce s-au făcut de robii Tăi aceştia (N). Şi câte, ca nişte oameni purtători de trup şi vieţuitori în lume, au alunecat de au greşit cu fapta, cu cuvântul, cu gândul, cu ştiinţă sau cu neştiinţă, în timpul nopţii şi în timpul zilei; sau sub blestem şi afurisenie de la arhiereu ori de la preot au căzut, sau pe sine s-au blestemat, sau cu jurământ pe numele lui Dumnezeu s-au jurat şi l-au călcat; sau din mânia cea fără socoteală pe vreunul din creştini au afurisit sau au blestemat; sau nebuneşte au vorbit, sau au osândit, sau au clevetit, sau vorbe spurcate au vorbit, sau au pizmuit, sau au minţit, sau au ţinut minte răul; ori cu mânie s-au pornit, ori s-au mândrit, ori au viclenit sau camătă au luat, ori s-au trândăvit, ori în deşert s-au mărit, ori în iubire de argint au căzut, ori s-au îmbătat şi au vărsat; sau la fermecătoare şi vrăjitoare şi la descântătoare şi la alţii asemenea acestora au alergat; sau peste măsură au mâncat, sau cu nesaţ au fost şi a doua oară au mâncat; sau desfrânare, sau preadesfrânare, sau sodomie, sau în alt chip oarecare au făcut păcatul desfrânării; ori au bătut, ori au vătămat, ori au lovit, ori pe cineva au scuipat, ori au răpit sau au furat, sau fără milă şi cu scumpete au îngreuiat pe cineva, sau pe săraci n-au miluit şi nu le-au făcut bine după puterea lor; sau în gând au hulit, sau de lucruri necuvi-

incioase şi-au adus aminte, sau au pârât, sau strâmbătate au făcut, sau pe fratele lor l-au scârbit, sau l-au urât, sau l-au amărât; ori la rugăciune şi la cântare stând, mintea lor s-a abătut la viclenii şi deşertăciuni lumeşti; ori ca nişte robi pântecelui s-au făcut, sau ce nu se cade au vorbit, ori pe ascuns au mâncat, sau ceva necurat au mâncat; ori cu semeţie au grăit, sau nebuneşte au râs, sau frumuseţe străină au văzut şi cu aceasta şi-au rănit inima; ori vorbe deşarte şi netrebnice au grăit, ori de păcatele fraţilor lor au râs şi i-au osândit, iar ale lor păcate şi nelegiuiri nu le-au socotit; sau de rugăciune nu s-au îngrijit; sau poruncile duhovnicilor lor n-au păzit; ori s-au lenevit, ori nebăgători de seamă au fost la cele ce aveau de făcut, ori răbdare n-au avut; sau cu îndrăznire, socotindu-se a fi înţelepţi, deşertăciuni au grăit, sau altceva rău au făcut.

Pentru toate acestea şi altele asemenea acestora, ştiute şi neştiute, câte, ca nişte oameni, au greşit robii Tăi aceştia, fraţii noştri, Iubitorule de oameni Doamne, miluieşte-i şi le iartă lor toate. Aşa, Stăpâne Doamne, Dumnezeul nostru, ascultă-ne pe noi care ne rugăm bunătăţii Tale pentru robii Tăi aceştia, fraţii noştri, şi iartă, ca unul Care nu ţii minte răul, toate greşelile şi fărădelegile pe care, ca nişte oameni, le-au făcut sau le-au gândit. Că ei singuri, nevrednicii şi păcătoşii, mărturisesc înaintea

împărăţiei Tale, că acestea şi mai mari decât acestea au făcut. Ci, pentru mila Ta, ascultă-mă pe mine slujitorul Tău, şi-i izbăveşte pe ei de chinul cel veşnic; fă-i moştenitori veşnicelor Tale bunătăţi, împreună cu toţi care din veac au bineplăcut Ţie, şi-i învredniceşte fără de osândă a se împărtăşi cu înfricoşătoarele şi nemuritoarele Tale Taine, pentru că Tu ai zis, Stăpâne: Oricâte veţi lega pe pământ vor fi legate şi în ceruri, şi oricâte veţi dezlega pe pământ vor fi dezlegate şi în ceruri. Că Tu singur eşti fără de păcat şi ai putere a ierta păcatele şi Ţie se cuvine toată slava, cinstea şi închinăciunea, împreună şi Celui fără de început al Tău Părinte şi Preasfântului şi Bunului şi de viaţă Făcătorului Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Citeţul: Amin.

RUGĂCIUNE

pentru cei ce sunt în blestem şi pe ei înşişi cu jurământ s-au legat

Diaconul: Domnului să ne rugăm. **Citeţul:** Doamne, miluieşte. **Preotul:**

Stăpâne Doamne, Dumnezeul nostru, Unule-Născut, Fiule şi Cuvântul Tatălui, Care ai rupt toată legătura păcatelor noastre prin Pătimirea Ta şi ai suflat în feţele Apostolilor Tăi şi ai zis: Luaţi Duh Sfânt, cărora veţi ierta păcatele, se vor ierta lor, şi cărora le veţi ţine, ţinute vor fi, Tu, Stăpâne, prin

Sfinţii Tăi Apostoli ai dăruit şi preoţilor, care slujesc cele sfinte în sfântă Biserica Ta, să ierte păcatele pe pământ şi să lege şi să dezlege toată legătura nedreptăţii; deci, şi acum Te rugăm pentru fratele nostru (N), care stă înaintea Ta: dă-i lui mila Ta, rupe legătura jurământului şi a blestemului cu care s-a legat, şi orice a vorbit din neştiinţă sau din nebăgare de seamă, sau din slăbiciune sufletească a lucrat, Cel ce ştii neputinţa omenească, Tu, ca un iubitor de oameni şi bun Stăpân, toate păcatele cele de voie şi cele fără de voie, iartă-le, Cel ce dezlegi pe cei legaţi, Cel ce ridici pe cei căzuţi, nădejdea celor deznădăjduiţi, odihna celor osteniţi; liberează şi pe robul Tău (N) din legătura păcatelor lui.

Că s-a preaslăvit preasfântul Tău nume, împreună cu al Părintelui Tău cel fără de început şi cu al Preasfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Citeţul: Amin.

RUGĂCIUNE
de dezlegare a blestemului

Diaconul: Domnului să ne rugăm. **Citeţul:** Doamne, miluieşte. **Preotul:**

Îndurate Doamne, bunule şi iubitorule de oameni, Care, pentru îndurările Tale, ai trimis pe Unul-Născut Fiul Tău în lume, ca să rupă zapisul greşelilor cel asupra noastră şi să dezlege

legăturile celor legaţi de păcate şi să propovăduiască celor robiţi iertare, Tu, Stăpâne, şi pe robul Tău (N) liberează-l, cu bunătatea Ta, de legătura ce este pusă asupra lui, şi-i dăruieşte lui să se apropie fără de păcat, în toată vremea şi în tot locul, cu îndrăznire către slava Ta, şi având cuget curat să ceară de la Tine mila cea bogată. Că milostiv şi iubitor de oameni Dumnezeu eşti, şi Ţie slavă înălţăm, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Citeţul: Amin.

RUGĂCIUNE

la împăcarea celor învrăjbiţi

Diaconul: Domnului să ne rugăm. **Citeţul:** Doamne, miluieşte. **Preotul:**

Mulţumim Ţie, Stăpâne, Iubitorule de oameni, Împăratul veacurilor şi Dătătorul bunătăţilor, Care ai stricat peretele cel din mijloc al vrajbei şi ai dat pace neamului omenesc; Cel ce şi acum ai dăruit pace robilor Tăi (N), înrădăcinează întru ei frica Ta şi dragostea unuia spre altul o întăreşte; stinge toată vrajba; îndepărtează dintre ei toate îndemnurile spre dezbinare. Că Tu eşti pacea noastră şi Ţie slavă înălţăm, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Citeţul: Amin.

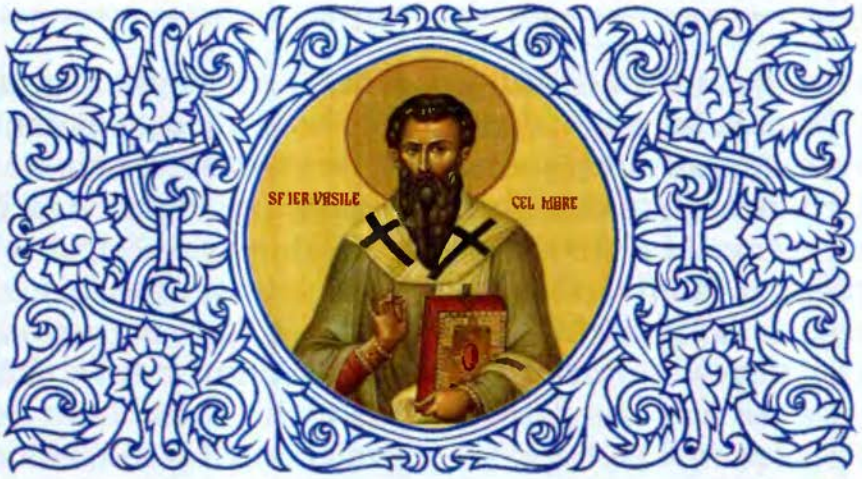

MOLITFE

MOLITFELE SFÂNTULUI VASILE CEL MARE

pentru cei care pătimesc de la diavol

Aceste molitfe, pentru cei care pătimesc de la diavol, *se citesc cu pregătire potrivită: post, spovedanie şi rugăciune*. Potrivit hotărârii Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Române din 17 februarie 2011, aceste molitfe nu se citesc în ziua Sfântului Vasile cel Mare (1 ianuarie), deoarece în această zi se săvârşeşte Liturghia Sfântului Vasile cel Mare urmată de slujba de Te-Deum pentru Anul Nou, aşa cum este rânduiala şi în celelalte Biserici Ortodoxe, fiind praznic împărătesc şi zi în care nu se posteşte.

(1) Rugăciune

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citeţul: Doamne, miluieşte. Preotul:

Dumnezeul dumnezeilor şi Domnul domnilor, făcătorul cetelor celor de foc şi lucrătorul puterilor celor fără de trup, meşterul celor cereşti şi al celor pământeşti, pe Care nimeni dintre oameni nu L-a văzut, nici poate să-L vadă; de Care se teme şi se

cutremură toată făptura; Cel ce a aruncat din cer pe căpetenia îngerilor, care din trufie şi-a încordat grumazul oarecând şi s-a lepădat de slujirea sa prin neascultare, şi pe îngerii cei împreună cu el potrivnici, care s-au făcut diavoli, i-a aruncat în întunericul cel adânc al iadului, fă ca blestemul acesta, ce se face în numele Tău cel înfricoşător, să fie spre îngrozirea acestui povăţuitor al vicleniei şi a tuturor taberelor lui, care au căzut împreună cu el din lumina cea de sus, şi pune-l pe fugă; şi-i porunceşte lui şi diavolilor lui să se depărteze cu totul, ca să nu facă nici o vătămare acestui suflet pecetluit; ci aceşti pecetluiţi să ia tăria puterii ca să calce peste şerpi şi peste scorpii şi peste toată puterea vrăjmaşului. Că se laudă şi se cinsteşte şi de toată suflarea cu frică se slăveşte preasfântul Tău nume, al Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Citeţul: **Amin.**

(2) Exorcism *(alungarea duhurilor necurate)*

Te blestem pe tine, începătorul răutăţilor şi al hulei, căpetenia împotrivirii şi urzitorul vicleniei. Te blestem pe tine, cel aruncat din lumina cea de sus şi surpat pentru mândrie în întunericul adâncului. Te blestem pe tine şi pe toată puterea cea căzută ce a urmat voinţa ta. Te blestem pe tine, duh necurat, cu Dumnezeu Savaot, Dumnezeu a toată oastea îngerilor, Adonai, Eloi, Dumnezeul Cel atotputernic;

ieşi şi te depărtează de la robul lui Dumnezeu (N). Te blestem pe tine cu Dumnezeu, Care prin cuvânt toate le-a zidit şi cu Domnul nostru Iisus Hristos, Fiul Lui cel Unul-Născut, Care, mai înainte de veci, în chip de negrăit şi fără patimă, S-a născut din El; cu Cel ce a făcut făptura văzută şi nevăzută şi a zidit pe om după chipul Său şi, mai înainte, prin legea firii l-a învăţat acestea şi cu priveghere îngerească l-a păzit; cu Cel ce a înecat păcatul cu apă de sus şi a desfăcut adâncurile de sub cer şi a pierdut pe uriaşii cei necucernici şi turnul fărădelegilor l-a sfărâmat şi pământul Sodomei şi al Gomorei cu foc şi cu pucioasă l-a ars şi spre mărturie fumegă fum nestins; cu Cel ce marea cu toiagul a despărţit-o şi pe popor l-a trecut cu picioarele neudate, iar pe tiranul faraon şi oastea cea împotrivitoare lui Dumnezeu, tabăra păgânătăţii, sub valuri de veci a înecat-o. Te blestem cu Cel care, la plinirea vremii, din Fecioară în chip de negrăit S-a întrupat şi peceţile curăţiei întregi le-a păzit; Care a binevoit să spele prin botez întinăciunea noastră cea veche, cu care noi prin neascultare ne spurcasem. Te blestem pe tine cu Cel ce S-a botezat în Iordan şi ne-a dat nouă în apă, prin har, chipul nestricăciunii; de Care îngerii şi toate puterile cereşti s-au mirat, văzând pe Dumnezeu Cel întrupat smerindu-Se, când Tatăl Cel fără de început a descoperit naşterea cea fără de început a Fiului şi când pogorârea Sfântului Duh a mărturisit unimea Treimii. Te blestem pe tine cu Cel ce a certat

vântul şi a liniştit viforul mării; Care a izgonit cetele diavolilor; Cel ce prin tină a dat vedere ochilor lipsiţi de lumină ai celui orb din naştere şi a înnoit zidirea cea veche a neamului nostru şi celor muţi le-a dat grai; Cel ce a curăţit rănile leproşilor şi pe morţi din groapă i-a înviat; Cel ce până la îngropare cu oamenii a vorbit şi iadul prin înviere l-a prădat şi toată omenirea a întocmit-o să nu mai fie cucerită de moarte. Te blestem pe tine cu Dumnezeu atotţiitorul, Care a însufleţit pe oameni şi cu grai de Dumnezeu însuflat dimpreună cu Apostolii a lucrat şi toată lumea a umplut-o de dreapta credinţă. Teme-te, fugi, pleacă, depărtează-te, diavole necurate şi spurcate, cel de sub pământ, din adânc, înşelătorule, cel fără de chip, cel văzut pentru neruşinare, nevăzut pentru făţărie, oriunde eşti sau unde mergi, de eşti însuşi Beelzebul, sau de te arăţi ca cel ce scutură, ca şarpele, sau ca fiara, sau ca aburul, sau ca fumul, ori ca bărbat, ori ca femeie, ori ca târâtoare, ori ca pasăre, sau vorbitor noaptea, sau surd, sau mut, sau care înfricoşezi cu năvălirea, sau sfâşii, sau unelteşti rele, în somn greu, sau în boală, sau în neputinţă, sau porneşti spre râs, sau aduci lacrimi de dezmierdări; ori eşti desfrânat, ori rău mirositor, ori poftitor, ori făcător de desfătare, ori fermecător, ori îndemnător spre dragoste necurată, ori ghicitor în stele, ori şezi în casă, ori eşti fără de ruşine, ori iubitor de vrajbă, ori fără astâmpăr; sau te schimbi cu luna, sau te întorci după un oarecare timp, sau vii dimineaţa, sau

la amiază, sau la miezul nopţii, sau în orice vreme, sau la revărsatul zorilor, sau din întâmplare te-ai întâlnit, sau de cineva eşti trimis, sau ai năvălit fără de veste; sau eşti din mare, sau din râu, sau din pământ, sau din fântână, sau din dărâmături, sau din groapă; sau din baltă, sau din trestie, sau din noroaie, sau de pe uscat, sau din necurăţie; sau din luncă, sau din pădure, sau din copaci, sau din pasăre, sau din tunet, sau din acoperământul băii, sau din scăldătoare de ape, sau din mormânt idolesc; sau de unde ştim, sau de unde nu ştim, cunoscut ori necunoscut, sau din vreun loc nebănuit, pieri şi te depărtează, ruşinează-te de chipul cel zidit şi înfrumuseţat de mâna lui Dumnezeu. Teme-te de asemănarea lui Dumnezeu celui întrupat şi să nu te ascunzi în robul lui Dumnezeu (N), că toiag de fier şi cuptor de foc şi iadul şi scrâşnirea dinţilor te aşteaptă, ca răsplătire pentru neascultare. Teme-te, taci, fugi, să nu te întorci, nici să te ascunzi cu vreo altă viclenie de duhuri necurate, ci du-te în pământ fără de apă, pustiu, nelucrat, unde om nu locuieşte, ci este cercetat numai de Dumnezeu, Cel ce leagă pe toţi care vatămă şi uneltesc aupra chipului Său; Cel ce în lanţuri te-a aruncat în întunericul iadului, pentru noaptea şi ziua cea lungă, pe tine diavole, ispititorul şi aflătorul tuturor răutăţilor. Că mare este frica de Dumnezeu şi mare este slava Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Citeţul: Amin.

(3) Rugăciune

Diaconul: Domnului să ne rugăm. **Citeţul:** Doamne, miluieşte. **Preotul:**

Dumnezeul cerurilor, Dumnezeul luminilor, Dumnezeul îngerilor celor de sub tăria Ta, Dumnezeul arhanghelilor celor de sub stăpânirea Ta, Dumnezeul măritelor domnii, Dumnezeul sfinţilor, Tatăl Domnului nostru Iisus Hristos; Cel ce ai dezlegat sufletele cele legate cu moartea şi, prin Unul-Născut Fiul Tău, ai luminat pe omul cel pătruns de întuneric; Cel ce ai slăbit durerile noastre şi toată greutatea ai uşurat-o şi toată nălucirea vrăjmaşului de la noi ai depărtat-o; şi Tu, Fiule şi Cuvântul lui Dumnezeu, Care, cu moartea Ta, ne-ai făcut pe noi nemuritori şi ne-ai mărit cu slava Ta; Cel ce, cu învierea Ta, ne-ai dăruit nouă să ne ridicăm de la oameni la Dumnezeu, şi ai purtat pe crucea Ta toată sarcina păcatelor noastre; Cel ce ai luat asupră-Ţi sfărâmarea noastră şi ai tămăduit-o, Doamne; Care ne-ai făcut nouă cale la ceruri şi stricăciunea în nestricăciune ai prefăcut-o, auzi-mă pe mine, care cu dragoste şi cu frică strig către Tine, Cel de a Cărui frică se topesc munţii împreună cu tăria de sub cer; de a Cărui putere duhurile necuvântătoare ale stihiilor se cutremură, păzind hotarele lor; de a Cărui poruncă focul răsplătirii nu va trece hotarele ce i s-au pus, ci, suspinând, aşteaptă porunca Ta; de a Cărui frică toată făptura se chinuieşte oftând cu suspinuri negrăite şi având poruncă să aştepte vre-

mea sa; de Care toată firea cea potrivnică a fugit şi oastea vrăjmaşului s-a domolit, diavolul a căzut, şarpele s-a călcat şi balaurul s-a strivit; prin Care neamurile ce Te-au mărturisit s-au luminat şi s-au întărit în Tine, Doamne; prin Care viaţa s-a arătat, nădejdea s-a întemeiat, credinţa s-a întărit, Evanghelia s-a propovăduit; prin Care omul cel pământesc s-a înnoit crezând în Tine, că cine este ca Tine Dumnezeu atotputernic? Pentru aceasta, Te rugăm pe Tine, Dumnezeule al părinţilor şi Doamne al milei, Cel ce eşti mai înainte de veci şi mai presus de fire, primeşte pe acesta care a venit la Tine pentru numele Tău cel sfânt şi al iubitului Tău Fiu, Iisus Hristos, şi al Sfântului şi preaputernicului şi de viaţă făcătorului Tău Duh; izgoneşte din sufletul lui toată neputinţa, toată necredinţa, tot duhul necurat, scuturător, de sub pământ, din foc, nesuferit, poftitor, iubitor de aur, iubitor de argint, turbat, desfrânat, tot diavolul necurat, întunecat, fără chip şi fără ruşine. Aşa, Dumnezeule, depărtează de la robul Tău (N) toată lucrarea diavolului, toată vraja, toată fermecătura, slujirea idolească, căutarea în stele, vraja cu mort, vraja cu pasăre, patima desfătării, iubirea trupească, iubirea de argint, beţia, desfrânarea, neruşinarea, mânia, iubirea de ceartă, neastâmpărarea şi tot cugetul viclean. Aşa, Doamne, Dumnezeul nostru, insuflă întru el Duhul Tău cel paşnic, ca, fiind păzit de Acesta, să facă roade de

credinţă, de fapte bune, de înţelepciune, de curăţie, de înfrânare, de dragoste, de bunătate, de nădejde, de blândeţe, de îndelungă-răbdare, de îngăduinţă, de smerenie, de pricepere, că este rob al Tău, în numele lui Iisus Hristos, crezând în Treimea cea de o fiinţă şi mărturisind-O împreună cu îngerii, arhanghelii, domniile cele mărite şi cu toată oastea cerească. Păzeşte împreună cu el şi inima noastră, că puternic eşti, Doamne, şi Ţie slavă înălţăm, împreună şi Unuia-Născut Fiului Tău şi Preasfântului şi bunului şi de viaţă făcătorului Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Citeţul: Amin.

MOLITFELE
SFÂNTULUI IOAN GURĂ DE AUR

care, de obicei, se citesc în continuarea Molitfelor Sfântului Vasile cel Mare

(4) Rugăciune

Diaconul: Domnului să ne rugăm. **Citeţul:** Doamne, miluieşte. **Preotul:**

Dumnezeule cel veşnic, Care ai izbăvit neamul omenesc din robia diavolului, izbăveşte şi pe robul Tău (N) de toată lucrarea duhurilor necurate; porunceşte necuratelor duhuri şi viclenilor diavoli să se depărteze de la sufletul şi de la trupul robului Tău (N) şi să nu rămână, nici să se ascundă în el; să fugă, pentru numele Tău cel sfânt şi al Unuia-Născut Fiului Tău şi al făcătorului de viaţă Duhului Tău, de la zidirea mâinilor Tale ca, fiind curăţit de

toată ispitirea diavolului, să vieţuiască în chip cuvios, drept şi cucernic, învrednicindu-se de curatele Taine ale Unuia-Născut Fiului Tău şi Dumnezeului nostru, cu Care împreună eşti binecuvântat şi preaslăvit, cu Preasfântul şi bunul şi de viaţă făcătorul Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Citeţul: Amin.

(5) Rugăciune

Diaconul: Domnului să ne rugăm. **Citeţul:** Doamne, miluieşte. **Preotul:**

Cel ce ai certat toate duhurile cele necurate şi cu puterea cuvântului ai alungat legiunea de demoni, arată-Te şi acum, prin Unul-Născut Fiul Tău, la făptura pe care ai zidit-o după chipul Tău, şi o izbăveşte, pentru că este asuprită de cel potrivnic; ca, fiind miluită şi curăţită, să se numere în turma Ta cea sfântă şi să fie păzită ca o casă însufleţită a Sfântului Duh şi a dumnezeieştilor şi preacuratelor sfinţenii. Cu harul şi cu îndurările şi cu iubirea de oameni ale Unuia-Născut Fiului Tău, cu Care împreună eşti binecuvântat, cu Preasfântul şi bunul şi de viaţă făcătorul Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Citeţul: Amin.

(6) Rugăciune

Diaconul: Domnului să ne rugăm. **Citeţul:** Doamne, miluieşte. **Preotul:**

Te chemăm pe Tine, Stăpâne, Dumnezeule atotţiitorule, preaînalte, neispitite, Împărate al păcii; Te chemăm pe Tine, Care ai făcut cerul şi pământul, căci de la Tine au ieşit alfa şi omega,

începutul şi sfârşitul. Cel ce ai dat şi ai supus oamenilor spre ascultare dobitoacele cele necuvântătoare, întinde, Doamne, mâna Ta cea tare şi braţul Tău cel preaînalt şi sfânt, şi cu cercetare cercetează făptura Ta aceasta şi-i trimite înger de pace, înger tare, păzitor sufletului şi trupului care să certe şi să izgonească de la ea pe tot vicleanul şi necuratul diavol. Pentru că Tu singur, Doamne, eşti preaînalt, atotţiitor şi binecuvântat în vecii vecilor.

Citeţul: Amin.

(7) Exorcism

Dumnezeiasca şi sfânta, marea şi înfricoşătoarea şi neîndurata numire şi chemare facem spre izgonirea ta, potrivnice; asemenea, şi certare facem spre pierderea ta, diavole. Dumnezeul cel sfânt, Cel fără de început, Cel înfricoşător, Cel nevăzut în fiinţă, Cel neasemănat în putere şi necuprins ca Dumnezeire, Împăratul slavei şi Stăpânul atotţiitorul, Care cu cuvântul bine a întocmit toate din nefiinţă în fiinţă şi Care umblă pe aripile vânturilor, Acela te ceartă pe tine, diavole. Te ceartă pe tine, diavole, Domnul, Care cheamă apa mării şi o varsă peste faţa întregului pământ; Domnul Puterilor este numele Lui. Te ceartă pe tine, diavole, Domnul cel cu frică slujit şi lăudat de nenumăratele cete cereşti de foc, şi cu cutremur închinat şi slăvit de mulţimea cetelor de îngeri şi de arhangheli. Te ceartă pe tine, diavole, Domnul, cel cinstit de puterile ce-i stau împrejur, de preaînfricoşaţii heruvimi cei cu ochi

mulţi şi de serafimii cei cu câte şase aripi, care cu două aripi îşi acopăr feţele lor, din pricina Dumnezeirii Lui celei nevăzute şi nepătrunse de minte, şi cu două aripi îşi acopăr picioarele lor, ca să nu se ardă de slava cea negrăită şi de măreţia Lui cea necuprinsă cu mintea, şi cu două aripi zboară şi umplu cerul de strigarea lor: Sfânt, Sfânt, Sfânt Domnul Savaot, plin este cerul şi pământul de slava Lui.

Te ceartă pe tine, diavole, Domnul, Dumnezeu Cuvântul, Care S-a pogorât din cer, din sânul Tatălui şi prin întruparea cea mai presus de fire şi curată din Sfânta Fecioară, în chip de negrăit S-a arătat în lume ca să o mântuiască şi, cu puterea Sa cea singură stăpânitoare, te-a aruncat din cer şi cu totul lepădat te-a arătat. Te ceartă pe tine, diavole, Domnul, Care a zis mării: taci, linişteşte-te; şi prin poruncă îndată s-a liniştit. Te ceartă pe tine, diavole, Domnul, Care a făcut tină şi lumină a dăruit orbului. Te ceartă pe tine, diavole, Domnul, Care pe fiica mai-marelui sinagogii cu cuvântul a înviat-o şi pe fiul văduvei din gura morţii l-a răpit şi mamei lui întreg şi sănătos l-a dăruit. Te ceartă pe tine, diavole, Domnul, Cel ce pe Lazăr din morţi a patra zi, neputred, ca şi cum n-ar fi fost mort şi nestricat, l-a înviat, spre mirarea multora. Te ceartă pe tine, diavole, Domnul, Cel ce, lovit fiind cu palma, a stricat blestemul, şi prin împungerea preacuratei Sale coaste a depărtat sabia cea de foc care păzea raiul. Te ceartă pe tine, diavole, Domnul, Care,

prin scuiparea preacuratului Său obraz, a şters toată lacrima de la toată faţa. Te ceartă pe tine, diavole, Domnul, Care a înfipt crucea spre întărirea şi mântuirea lumii şi spre căderea ta şi a tuturor îngerilor de sub stăpânirea ta. Te ceartă pe tine, diavole, Domnul la al Cărui glas pe Cruce, catapeteasma Bisericii s-a rupt, pietrele s-au despicat, mormintele s-au deschis şi morţii cei din veac s-au sculat. Te ceartă pe tine, diavole, Domnul, Care, cu moartea pe moarte, a omorât şi cu învierea Sa a dăruit viaţă oamenilor.

Să te certe pe tine, diavole, Domnul, Care S-a pogorât în iad şi mormintele le-a scuturat şi pe toţi cei legaţi, care erau ţinuţi într-însul, i-a slobozit şi la Sine i-a chemat; pe Care portarii văzându-L s-au spăimântat şi cu oastea iadului ascunzându-se au pierit. Să te certe pe tine, diavole, Domnul, Care a înviat din morţi, Hristos, Dumnezeul nostru, şi tuturor a dăruit învierea Sa. Să te certe pe tine, diavole, Domnul, Care cu slavă S-a înălţat la ceruri, la Părintele Său, şi a şezut de-a dreapta pe scaunul slavei. Să te certe pe tine, diavole, Domnul, care iarăşi va să vină cu slavă pe norii cerului, cu sfinţii Săi îngeri, ca să judece viii şi morţii. Să te certe pe tine, diavole, Domnul, Care ţi-a pregătit ţie spre chinul veşnic focul cel nestins şi viermele cel neadormit şi întunericul cel mai adânc. Să te certe pe tine, diavole, Domnul, de Care toate se tem şi se cutremură de faţa puterii Lui, că de neîndurat şi grozavă este mânia Lui asupra ta. Să te certe pe tine, diavole, Însuşi Domnul cu numele Său cel înfricoşător.

Înfricoşează-te, cutremură-te, teme-te, depărtează-te, pieri, fugi, tu care ai căzut din cer şi împreună cu tine toate duhurile cele viclene: duhul necurăţiei, duhul vicleşugului, duhul cel de noapte, cel de zi, cel de la amiaza zilei şi cel de seară; duhul cel de la miezul nopţii, duhul nălucirii, duhul cel ce iese în întâmpinare sau de pe uscat, sau din apă, sau din păduri, sau din trestie, sau din prăpastie, sau din răspântii, sau din trei căi, din bălţi şi din râuri; care cutreieri prin case, prin curţi şi prin băi, şi vatămi şi schimbi mintea omenească; degrab plecaţi de la făptura Ziditorului Hristos, Dumnezeul nostru, şi vă depărtaţi de la robul lui Dumnezeu (N), din minte, din suflet, din inimă, din rărunchi, din simţiri şi din toate mădularele lui, ca să fie el sănătos şi cu totul întreg şi slobod, cunoscând pe Stăpânul său şi Ziditorul tuturor, Dumnezeu, Care adună pe cei rătăciţi şi le dă lor pecetea mântuirii prin naşterea şi înnoirea dumnezeiescului Botez. Ca acesta să se învrednicească de preacuratele, cereştile şi înfricoşătoarele Lui Taine, şi să se unească cu turma Lui cea adevărată, sălăşluindu-se în loc cu verdeaţă şi hrănindu-se la apa odihnei, şi fiind păstorit neîncetat cu toiagul crucii spre iertarea păcatelor şi viaţa de veci. Că Aceluia se cuvine toată slava, cinstea, închinăciunea şi marea cuviinţă, împreună cu Cel fără de început al Său Părinte, şi cu Preasfântul şi bunul şi de viaţă făcătorul Său Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Citeţul: Amin.

RUGĂCIUNI LA FELURITE NEPUTINŢE ŞI BOLI

RUGĂCIUNE
la toată neputinţa

Diaconul: Domnului să ne rugăm. **Citeţul:** Doamne, miluieşte. **Preotul:**

Stăpâne Atotţiitorule, Doctorul sufletelor şi al trupurilor, Care smereşti şi înalţi, Care pedepseşti şi iarăşi tămăduieşti, cercetează cu mila Ta pe fratele nostru (N), care este neputincios. Tinde braţul Tău cel plin de tămăduire şi de doctorie şi-l tămăduieşte pe acesta, ridicându-l din pat şi din boală; ceartă duhul neputinţei; depărtează de la el toată rana, toată durerea, toată bătaia, toată fierbinţeala sau frigurile; şi, de sunt întru el păcate sau

fărădelegi, uşurează, lasă, iartă pentru iubirea Ta de oameni.

Aşa, Doamne, fii milostiv spre zidirea Ta, în Hristos Iisus, Domnul nostru, cu Care eşti binecuvântat, cu Preasfântul şi Bunul şi de viaţă Făcătorul Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Citeţul: Amin.

RUGĂCIUNE

pentru chemarea milei lui Dumnezeu la toată primejdia de obşte şi neputinţa

Diaconul: Domnului să ne rugăm. **Citeţul:** Doamne, miluieşte. **Preotul:**

Doamne, Cel singur bogat în milă, Care, din îndurările bunătăţii Tale, Te pleci spre rugăciunile noastre, ale păcătoşilor şi ale nevrednicilor Tăi robi; Cel care întocmeşti şi chiverniseşti toate spre folosul nostru; Care, cu purtarea Ta de grijă cea înţeleaptă, ocârmuieşti viaţa noastră şi, în tot chipul, doreşti mântuirea noastră; Cel care din fire eşti Îndelung-răbdător şi Mult-milostiv; Care pedepseşti şi iarăşi tămăduieşti şi dai pedeapsa cu bunătate şi cu iubire de oameni, nu ca să pierzi zidirea mâinilor Tale, ci, mai vârtos, ca să o aduci la frumuseţea cea dintâi şi la starea aleasă cea de la început, pe care am pierdut-o, prin slăbiciunea minţii şi prin sfatul vrăjmaşului, vrând iarăşi a ne ridica şi în tot

chipul, purtând grijă, să scapi ce a mai rămas din căderea aceea. Însuţi, Stăpâne atotţiitorule, caută spre noi şi ia aminte spre rugăciunile noastre ale celor păcătoşi, pentru că mulţimea fărădelegilor noastre ne-a făcut necutezători şi nu mai îndrăznim să cerem iertare de greşelile noastre; dar, ştiind iubirea Ta de oameni, îndurarea, mila cea multă, îndelunga-răbdare, nerăutatea şi preamulta Ta bunătate, şi îndrăznind spre adâncul acestora şi spre noianul bunătăţii Tale, ridicăm mâinile şi cu stăruinţă strigăm către Tine: am greşit, am făcut nelegiuiri, am călcat credinţa pentru că am uitat poruncile Tale şi am umblat după cugetul nostru cel viclean. Căci am vieţuit ca nişte nevrednici de chemarea şi de Evanghelia Hristosului Tău, de sfintele Lui patimi şi de micşorarea Lui cea pentru noi, şi ne-am făcut batjocură pentru iubitul Tău Fiu: şi preoţii şi poporul Tău ne-am depărtat, toţi ne-am abătut, împreună netrebnici ne-am făcut; nu mai este cine să facă judecată şi dreptate, nu este nici unul. Am închis îndurările Tale şi iubirea Ta de oameni şi îndurările milei Dumnezeului nostru, din cauza răutăţii noastre şi a vicleşugului în care am vieţuit. Tu eşti bun, dar noi am făcut fărădelege. Tu eşti îndelung-Răbdător, iar noi vrednici de pedeapsă. Ştim bunătatea Ta, deşi suntem neînţelegători; puţin am fost pedepsiţi pentru cele ce am greşit. Înfricoşător eşti Tu, şi cine Îţi va sta Ţie împotrivă? Cutremur de la Tine de va cuprinde munţii, cine va sta împotriva

braţului Tău? De vei închide cerul, cine îl va deschide? De vei încuia izvoarele Tale, cine va putea suferi? Uşor este înaintea ochilor Tăi a face săraci şi a îmbogăţi, a învia şi a omorî, a răni şi a tămădui; şi orice vei vrea Tu este lucru desăvârşit. Tu Te-ai mâniat, iar noi am greşit, zicea unul din cei de demult, căutând îndreptăţire; iar nouă, dimpotrivă, ne este vremea să zicem: noi am greşit, iar Tu Te-ai mâniat. Pentru aceasta ne-am făcut ocară vecinilor noştri; ai întors faţa Ta şi de necinste ne-am umplut. Ci, încetează, Doamne; iartă, Doamne; milostiveşte-Te, Doamne, şi nu ne da pe noi morţii pentru fărădelegile noastre, căci noi suntem poporul Tău şi toiagul moştenirii Tale. Ceartă-ne pe noi, însă cu bunătate, iar nu cu mânia Ta, ca să nu ne împuţinezi pe noi şi să fim mai urgisiţi decât toţi câţi locuiesc pe pământ, pentru că mila Ta este mai presus de cuvânt, şi iubirea Ta de oameni neajunsă, şi bogăţia bunătăţii Tale neîntrecută. Pentru aceasta, îndrăznim, cu stăruinţă ne rugăm şi cu umilinţă cerem, plecând genunchii inimilor noastre; încetează bătaia mâniei Tale, aşa precum demult, în zilele lui David, ai încetat bătaia faţă de poporul Tău, cu toate că noi nu arătăm asemenea pocăinţă. Dar Tu, ca un preabun, opreşte mânia Ta, îmblânzeşte iuţimea Ta cea dreaptă şi dă sănătate celor ce pătimesc, bolnavilor tărie, iar pe cei sănătoşi îi ocroteşte. Toată boala şi toată neputinţa depărteaz-o de la poporul Tău; pe toţi îi fereşte de această primejdie cumplită, păzin-

du-i nebântuiţi de orice boală vătămătoare şi păstrându-i, cu mâna Ta cea atotputernică, nesupăraţi de orice chinuire cumplită şi tulburare pierzătoare, căci în adevăr iuţimea mâniei Tale a cuprins pe toţi şi i-a tulburat. Şi, chiar de nu ne-am întoarce cu totul de la vicleşugurile noastre, izbăveşte-ne pe noi pe toţi de sfatul rău şi ne dă să-Ţi mulţumim pentru toată facerea de bine. Pentru rugăciunile celei ce fără prihană Te-a născut pe Tine, ale Preacuratei Născătoarei de Dumnezeu şi pururea Fecioarei Maria, cu folosinţele sfinţilor şi dumnezeieştilor îngeri şi ale tuturor sfinţilor. Că Tu eşti izvorul milei şi adâncul de nepătruns al milostivirii şi Ţie slavă înălţăm, împreună şi Celui fără de început al Tău Părinte, şi Preasfântului şi bunului şi de viaţă făcătorului Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Citeţul: Amin.

RUGĂCIUNE

pentru dureri de cap (deochi)

Diaconul: Domnului să ne rugăm. **Citeţul:** Doamne, miluieşte. **Preotul:**

Stăpâne, Dumnezeul nostru, Împăratul veacurilor, Cel atotputernic şi atotţiitor, Care faci toate şi Însuţi le schimbi cu voia Ta; Cel ce cuptorul cel de şapte ori încins şi văpaia cea din Babilon le-ai prefăcut în rouă şi pe sfinţii trei tineri neatinşi

i-ai păzit; Doctorul şi tămăduitorul sufletelor noastre, mântuirea celor ce nădăjduiesc în Tine, Ţie ne rugăm şi cu umilinţă cerem: depărtează, înlătură, izgoneşte toată lucrarea diavolească, toată calea şi toată vrăjmăşia satanei, privirea cea rea, nesăţioasă şi pizmaşă a ochilor celor făcători de rele a oamenilor pizmaşi, de la robul Tău (N). Şi fie că, din frumuseţe sau pentru putere, ori din întâmplare sau din pizmă şi răutate, i-a venit lui această neputinţă, Însuţi, Iubitorule de oameni Stăpâne, tinde mâna Ta cea tare şi braţul Tău cel atotputernic şi înalt şi cercetează această zidire a Ta şi-i trimite înger de pace, stăpânitor şi păzitor sufletului şi trupului, care să alunge şi să stârpească de la ea tot sfatul rău, toată pizma şi deochiul făcător de stricăciune al oamenilor răi, ca, izbăvită fiind cu puterea Ta, să-Ţi cânte Ţie cu mulţumire: Domnul este ajutorul meu, şi nu mă voi teme de ce-mi va face mie omul; şi iarăşi, nu-mi va fi frică de rele, pentru că Tu cu mine eşti; că Tu eşti Domnul puterii mele, Cel tare şi stăpânitor, Domnul păcii, Părintele veacului ce va să fie. Aşa, Doamne Dumnezeul nostru, milostiveşte-Te spre robul Tău şi izbăveşte-l de toată stricăciunea şi supărarea ce i s-a făcut din pizmă. Pentru rugăciunile preabinecuvântatei Stăpânei noastre, de Dumnezeu Născătoarei şi pururea Fecioarei Maria; cu puterea cinstitei şi de viaţă făcătoarei Cruci; pentru rugăciunile arhanghelilor celor cu chip de lumină; ale cinstitului, slăvitului proroc, Înaintemergătorul şi

Botezătorul Ioan; ale sfintei şi marii muceniţe Marina; ale sfântului Stelian; ale preacuvioasei maicii noastre Parascheva cea nouă; ale sfântului sfinţitului mucenic Elefterie şi ale sfântului (N), a cărui pomenire săvârşim, şi ale tuturor sfinţilor Tăi.

Că Tu eşti doctorul sufletelor şi al trupurilor noastre, Hristoase, Dumnezeul nostru, şi Ţie slavă înălţăm şi Celui fără de început al Tău Părinte şi Preasfântului şi Bunului şi de viaţă Făcătorului Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Citeţul: Amin.

Şi stropeşte pe bolnav cu apă sfinţită, dacă a făcut mai întâi sfeştania, sau cu aghiazmă de la Bobotează. Apoi preotul pune mâna pe capul celui bolnav, zicând această

Rugăciune

Harul Domnului şi Mântuitorului nostru Iisus Hristos, cel dat Sfinţilor Săi Ucenici şi Apostoli, zicând: pe bolnavi mâinile veţi pune şi bine le va fi, şi printr-înşii este dat şi nouă nevrednicilor slujitorilor Săi, acest har, prin mine smeritul şi nevrednicul preot, să te tămăduiască pe tine, fiule şi fratele nostru cel duhovnicesc de toată boala şi neputinţa sufletească şi trupească ce te-a cuprins, şi să te dăruiască Bisericii Sale întreg, cinstit, sănătos, îndelungat în zile, bine umblând şi făcând poruncile lui Dumnezeu, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

RUGĂCIUNE

pentru cei ce sunt bolnavi de năjit

(nume dat nevralgiilor: durerilor de dinţi, inflamaţiilor urechii şi altele)

Diaconul: Domnului să ne rugăm.

Citeţul: Doamne, miluieşte.

Preotul:

Stăpâne Atotţiitorule, Doctorul sufletelor şi al trupurilor, Cel ce smereşti şi înalţi, Care pedepseşti şi iarăşi tămăduieşti, cercetează cu mila Ta pe robul Tău (N). Tinde braţul Tău cel plin de tămăduire şi de doctorie şi-l tămăduieşte pe acesta. Ridică-l din pat şi din boală şi ceartă duhul neputinţei. Aşa, Doamne Sfinte, Atotputernice, Dumnezeul părinţilor noştri, Care ai făcut cerul şi pământul cu toată podoaba lor, depărtează orice durere de la robul Tău (N), din cap, din creieri, din ochi, din buze, din dinţi, din măsele, din nări, din urechi, din grumaji şi din toate mădularele lui, şi, pentru rugăciunile Preacuratei Tale Maici şi ale tuturor puterilor cereşti, fă deplin sănătos pe robul Tău, care este pecetluit şi botezat în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Citeţul: Amin.

RUGĂCIUNE
pentru bolnavul care nu poate dormi

Diaconul: Domnului să ne rugăm. **Citeţul:** Doamne, miluieşte. **Preotul:**

Dumnezeule cel mare şi lăudat, necuprins de gând şi de cuvânt, Care ai zidit pe om cu mâna Ta, ţărână luând din pământ, şi cu chipul Tău l-ai cinstit pe el; Iisuse Hristoase, numele cel preadorit, împreună cu Părintele Tău cel fără de început şi cu Preasfântul şi Bunul şi de viaţă Făcătorul Tău Duh, arată-Te la robul Tău (N) şi-l cercetează, în suflet şi în trup, fiind rugat de preamărita stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea şi pururea Fecioara Maria; de sfintele puteri cereşti fără de trup; de cinstitul, măritul, prorocul, Înaintemergătorul şi Botezătorul Ioan; de sfinţii, măriţii şi întru tot lăudaţii Apostoli; de cei între sfinţi părinţii noştri şi dascăli ai lumii: Vasile cel Mare, Grigore de Dumnezeu cuvântătorul şi Ioan Gură de Aur; de Atanasie, de Chiril, de Nicolae cel din Mira, de Spiridon, făcătorul de minuni, şi de toţi sfinţii ierarhi; de sfântul apostol întâiul mucenic şi arhidiacon Ştefan; de sfinţii, măriţii şi marii mucenici Gheorghe, purtătorul de biruinţă, Dimitrie, izvorâtorul de mir, Teodor Tiron şi Teodor Stratilat şi de toţi sfinţii mucenici; de preacuvioşii şi de Dumnezeu purtătorii părinţii noştri Antonie, Eftimie, Sava cel sfinţit, Teodosie începătorul vieţii de obşte, Onufrie, Arsenie,

Atanasie cel din Aton, şi de toţi preacuvioşii părinţi; de sfinţii şi tămăduitorii fără de arginţi Cosma şi Damian, Chir şi Ioan, Pantelimon şi Ermolae, Samson şi Diomid, Mochie şi Anichit, Talaleu şi Trifon şi de Sfântul (N), a cărui pomenire săvârşim şi de toţi sfinţii Tăi. Şi dă robului Tău (N) somn de odihnă, somn trupesc, de sănătate, de mântuire şi de viaţă, tărie sufletului şi trupului. Şi precum oarecând ai cercetat pe Abimeleh, robul Tău, la via Agripei, şi i-ai dat lui somn mângâietor, ca să nu vadă căderea Ierusalimului, şi l-ai adormit pe el cu somn întăritor şi iarăşi l-ai sculat într-o clipă de vreme spre slava bunătăţii Tale; încă şi pe sfinţii Tăi, măriţii şapte tineri, i-ai arătat vestitori mărturiei arătării Tale în zilele lui Deciu împăratul şi prigonitorul, pe care i-ai adormit în peşteră trei sute şaptezeci şi doi de ani şi ca nişte prunci ce se încălzesc în sânul maicii lor n-au suferit nicio stricăciune, spre lauda şi slava iubirii Tale de oameni şi spre arătarea şi adeverirea naşterii noastre celei de a doua şi a învierii tuturor; Însuţi dar, Iubitorule de oameni Împărate, vino şi acum, cu pogorârea Sfântului Tău Duh, şi cercetează pe robul Tău (N), şi-i dăruieşte sănătate, tărie şi bună vârtute prin bunătatea Ta, pentru că de la Tine este toată darea cea bună şi tot darul cel desăvârşit.

Că Tu eşti Doctorul sufletelor şi al trupurilor noastre, şi Ţie slavă şi mulţumire şi închinăciune înălţăm,

împreună şi Părintelui Tău celui fără de început şi Preasfântului şi Bunului şi de viaţă Făcătorului Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Citeţul: Amin.

RUGĂCIUNE

care se citeşte bolnavului cu sfânta copie

Preotul face începutul: Binecuvântat este Dumnezeul nostru..., Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăţia..., Doamne, miluieşte (de 12 ori), Slavă... Şi acum..., Veniţi să ne închinăm... (de 3 ori) şi

PSALMUL 69

Dumnezeule, spre ajutorul meu ia aminte! Doamne, să-mi ajuţi mie grăbeşte-Te! Să se ruşineze şi să se înfrunte cei ce caută sufletul meu; să se întoarcă înapoi şi să se ruşineze cei ce-mi voiesc mie rele. Să se întoarcă îndată ruşinaţi cei ce-mi grăiesc mie: «Bine, bine!». Să se bucure şi să se veselească de Tine toţi cei ce Te caută pe Tine, Dumnezeule, şi să zică pururea, cei ce iubesc mântuirea Ta: «Slăvit să fie Domnul!». Iar eu sărac sunt şi sărman, Dumnezeule, ajută-mă! Ajutorul meu şi Izbăvitorul meu Tu eşti, Doamne, nu zăbovi.

Şi aceste tropare:

Răstignit fiind Tu, Hristoase, a pierit tirania şi s-a călcat puterea vrăjmaşului, căci nici înger, nici om, ci Tu însuţi, Doamne, ne-ai mântuit pe noi, slavă Ţie.

Slavă...

Ne-ai răscumpărat pe noi din blestemul Legii cu scump sângele Tău; pe cruce fiind răstignit şi cu suliţa împuns, nemurire a izvorât oamenilor, Mântuitorul nostru, slavă Ţie.

Şi acum..., al Născătoarei:

Cu suliţa în coasta Ta împungându-Te, o, Hristoase al meu, din blestem ai izbăvit pe cea care a fost zidită din coasta omenească, care a fost pricină pierzării tuturor oamenilor.

RÂNDUIELI ŞI RUGĂCIUNI LA FELURITE TREBUINŢE

RUGĂCIUNE LA ÎNCEPEREA TEMELIEI CASEI

Se face mai întâi sfinţirea cea mică a apei.

Diaconul: Domnului să ne rugăm. **Citeţul:** Doamne, miluieşte. **Preotul:**

Dumnezeule Atotţiitorule, Care ai făcut cerul cu înţelepciune şi ai întemeiat pământul pe tăria lui, Ziditorule şi Făcătorule a toate, caută spre robul Tău (N), care, cu puterea tăriei Tale, voieşte să ridice casă pentru locuit şi prin zidire să o înalţe; întăreşte-o pe ea pe piatra cea tare, ca, după glasul cel dumnezeiesc al Evangheliei Tale, nici vântul, nici apa, nici altceva să nu o poată strica. Ajută-i să o înalţe până la capăt şi pe cei care vor să locuiască în ea îi păzeşte de toată bântuiala celui potrivnic. Că a Ta este stăpânirea şi a Ta este împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Citeţul: Amin.

RÂNDUIALA

binecuvântării casei noi, în care urmează a locui cineva pentru întâia oară

Preotul, venind în casa ce are a o binecuvânta, săvârşeşte sfinţirea cea mică a apei. Poate avea cu sine şi apă sfinţită într-un vas (dacă pentru o pricină oarecare nu s-ar face sfinţirea apei în casă) şi untdelemn în alt vas. Apoi începe, după obicei: Binecuvântat este Dumnezeul nostru..., Împărate ceresc... (se cântă în sobor pe glasul al 6-lea), Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăţia..., Doamne, miluieşte (de 12 ori), Slavă... Şi acum..., Veniţi să ne închinăm... (de 3 ori) şi

PSALMUL 90

Cel ce locuieşte întru ajutorul Celui Preaînalt, întru acoperământul Dumnezeului cerului se va sălăşlui. Va zice Domnului: «Sprijinitorul meu eşti şi scăparea mea; Dumnezeul meu, voi nădăjdui spre El». Că El te va izbăvi din cursa vânătorilor şi de cuvântul tulburător. Cu spatele te va umbri pe tine şi sub aripile Lui vei nădăjdui; ca o armă te va înconjura adevărul Lui. Nu te vei teme de frica de noapte, de săgeata ce zboară ziua, de lucrul ce umblă în întuneric, de molima şi de diavolul ce bântuie întru amiază. Cădea-vor dinspre latura ta o mie şi zeci de mii de-a dreapta ta, dar de tine nu se vor apropia. Însă cu ochii tăi vei privi şi răsplătirea păcătoşilor vei vedea. Pentru că pe Domnul, nădejdea mea, pe Cel Preaînalt L-ai pus scăpare ţie. Nu vor veni către tine rele şi bătaie nu se va apropia de locaşul tău. Că îngerilor Săi va porunci pentru tine, ca să te păzească în toate căile tale. Pe mâini te vor înălţa ca nu cumva să împiedici de piatră piciorul tău. Peste aspidă şi vasilisc vei păşi şi vei călca peste leu şi peste balaur. «Că spre Mine a nădăjduit şi-l voi izbăvi pe el, zice Domnul; îl voi acoperi pe el că a cunos-

cut numele Meu. Striga-va către Mine şi-l voi auzi pe el; cu el sunt în necaz şi-l voi scoate pe el şi-l voi mări. Cu lungime de zile îl voi umple pe el, şi-i voi arăta lui mântuirea Mea».

Apoi se cântă troparul acesta, glasul al 8-lea:

Precum casei lui Zaheu s-a făcut mântuire, Hristoase, cu intrarea Ta, aşa şi acum, cu intrarea sfinţiţilor Tăi slujitori şi, cu aceştia, a sfinţilor Tăi îngeri, dă pacea Ta casei acesteia şi cu milostivire o binecuvintează, mântuind şi luminând pe toţi cei ce vor locui în ea.

Stând cu faţa spre răsărit, în faţa unei mese acoperite, pe care se află aşezate: Sfânta Evanghelie, Sfânta Cruce, apa sfinţită, untdelemn şi lumânări aprinse, preotul zice: **Domnului să ne rugăm.** Citeţul: **Doamne, miluieşte.** Preotul citeşte în auzul tuturor această

Rugăciune

Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, Care ai binevoit a intra sub acoperământul vameşului Zaheu şi Te-ai făcut mântuire lui şi la toată casa lui, Însuţi şi acum păzeşte nevătămaţi de toată răutatea pe cei ce voiesc a locui aici şi aduc Ţie rugăciuni prin noi nevrednicii, şi-i binecuvintează pe ei şi casa aceasta, şi păstrează totdeauna viaţa lor nebântuită şi le dăruieşte cu îndestulare toate bunătăţile Tale spre folos prin binecuvântarea Ta; că Ţie se cuvine toată slava, cinstea şi închinăciunea, împreună cu Cel fără de început al Tău Părinte şi cu Preasfântul şi Bunul şi de viaţă Făcătorul Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Cântăreţii: **Amin.**

Preotul: Pace tuturor. **Cântăreții:** Și duhului tău. **Preotul:** Capetele voastre Domnului să le plecați. **Cântăreții:** Ție Doamne. **Preotul:**

Rugăciune

Stăpâne Doamne, Dumnezeul nostru, Care întru cele de sus locuiești și spre cei smeriți privești, Cel ce ai binecuvântat casa lui Laban, cu intrarea lui Iacob, și casa lui Putifar, cu venirea lui Iosif, Cel ce ai binecuvântat casa lui Abiadar, prin aducerea în ea a chivotului Legii, și, în zilele venirii Tale în trup, Hristoase Dumnezeul nostru, ai dăruit mântuire casei lui Zaheu, Însuți binecuvintează și casa aceasta și cu frica Ta întărește pe cei ce vor locui în ea și îi păzește nevătămați de cei potrivnici, și le trimite binecuvântarea Ta din înălțimea locașului Tău, și binecuvintează și înmulțește toate bunătățile în casa aceasta. Că Ție se cuvine a ne milui și a ne mântui pe noi, Dumnezeul nostru, și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Cântăreții: Amin. **Iar preotul face semnul Sfintei Cruci, de trei ori, deasupra untdelemnului, zicând de fiecare dată:**

În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.

Diaconul: Domnului să ne rugăm. **Citețul:** Doamne, miluiește.

Apoi citește asupra untdelemnului această

Rugăciune

Doamne, Dumnezeul nostru, caută acum cu milostivire spre rugăciunea mea, a smeritului și nevrednicului Tău slujitor, și trimite harul Preasfântului Tău Duh peste untdelemnul acesta și îl

sfinţeşte ca să fie spre sfinţirea locului acesta şi a casei ce s-a zidit pe el şi spre alungarea tuturor puterilor potrivnice şi a bântuielilor diavoleşti. Că Tu eşti Cel ce binecuvintezi şi sfinţeşti toate, Dumnezeul nostru şi Ţie slavă înălţăm, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Cântăreţii: Amin. Iar preotul, luând apa sfinţită, stropeşte toţi pereţii casei de jur împrejur şi toate camerele, zicând:

În numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, prin stropirea cu această apă sfinţită, să se depărteze toată lucrarea diavolească cea vicleană. Amin.

Şi, după ce a stropit peste tot, ia un beţişor la capătul căruia a înfăşurat vată (sau bumbac), îl înmoaie în untdelemnul sfinţit şi face cu el semnul Sfintei Cruci pe pereţii camerelor, zicând:

Se binecuvintează casa aceasta, prin ungerea cu acest untdelemn sfinţit, în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

După ce preotul a făcut semnul Sfintei Cruci cu untdelemnul sfinţit pe pereţii tuturor camerelor, cântăreţii cântă stihira aceasta, glasul al 5-lea:

Binecuvintează, Doamne, casa aceasta şi o umple de bunătăţile Tale cele pământeşti, şi, pe cei ce voiesc cu evlavie să locuiască în ea, păzeşte-i nevătămaţi de toată întâmplarea cea rea şi le dăruieşte toată îndestularea binecuvântării Tale celei cereşti şi pământeşti, şi, ca un îndurat, miluieşte-i după mare mila Ta.

După săvârşirea ungerii, dacă voieşte, preotul citeşte Evanghelia, stând cu faţa spre răsărit, astfel:

Diaconul: Şi pentru ca să ne învrednicim noi a asculta Sfânta Evanghelie, pe Domnul Dumnezeul nostru să-L rugăm. Citeţul: Doamne, miluieşte (de 3 ori).

Diaconul: Înţelepciune. Drepţi. Să ascultăm Sfânta Evanghelie. Preotul: Pace tuturor. Citeţul: Şi duhului tău. Preotul:

Din Sfânta Evanghelie de la Luca, citire (19, 1–10).

Strana: Slavă Ţie, Doamne, slavă Ţie.

Diaconul: Să luăm aminte. Preotul:

În vremea aceea trecea Iisus prin Ierihon, şi iată un bărbat, cu numele Zaheu, şi acesta era mai-marele vameşilor şi era bogat. Şi căuta să vadă cine este Iisus; dar nu putea de mulţime, pentru că era mic de statură. Şi, alergând el înainte, s-a suit într-un sicomor ca să-L vadă, căci pe acolo avea să treacă. Şi, când a sosit în locul acela, Iisus, privind în sus, a zis către el: Zahee, coboară-te degrabă, căci astăzi trebuie să rămân în casa ta. Şi a coborât degrabă şi L-a primit, bucurându-se. Şi, văzând, toţi murmurau zicând că a intrat să găzduiască la un om păcătos. Iar Zaheu, stând, a zis către Domnul: Iată, jumătate din averea mea, Doamne, o dau săracilor şi, dacă am năpăstuit pe cineva cu ceva, întorc împătrit. Şi a zis către el Iisus: Astăzi s-a făcut mântuire casei acesteia, pentru că şi acesta este fiu al lui Avraam. Căci Fiul Omului a venit să caute şi să mântuiască pe cel pierdut.

Cântăreţii: Slavă Ţie, Doamne, slavă Ţie. Şi îndată citesc

PSALMUL 100

Mila şi judecata Ta voi cânta Ţie, Doamne. Cânta-voi şi voi merge, cu pricepere, în cale fără prihană. Când vei veni la mine? Umblat-am întru nerăutatea inimii mele, în casa mea. N-am pus înaintea ochilor mei lucru nelegiuit; pe călcătorii de lege i-am urât. Nu s-a lipit de mine inima

îndărătnică; pe cel rău, care se depărta de mine, nu l-am cunoscut. Pe cel ce clevetea în ascuns pe vecinul său, pe acela l-am izgonit. Cu cel mândru cu ochiul şi nesăţios cu inima, cu acela n-am mâncat. Ochii mei sunt peste credincioşii pământului, ca să şadă ei împreună cu mine. Cel ce umbla pe cale fără prihană, acela îmi slujea. Nu va locui în casa mea cel mândru; cel ce grăieşte nedreptăţi nu va sta înaintea ochilor mei. În dimineţi voi judeca pe toţi păcătoşii pământului, ca să nimicesc din cetatea Domnului pe toţi cei ce lucrează fărădelegea.

În vremea citirii psalmului, dacă voieşte, preotul tămâiază toată casa, şi apoi zice ectenia aceasta:

Miluieşte-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ţie, auzi-ne şi ne miluieşte.

Strana: Doamne, miluieşte (de trei ori).

Încă ne rugăm ca să trimită binecuvântarea Sa asupra casei acesteia şi asupra robului Său (N) şi asupra tuturor celor ce voiesc a locui cu evlavie în ea; să le trimită pe îngerul Său cel milostiv, ca să-i păzească şi să-i ferească de toată răutatea şi să-i povăţuiască spre lucrarea tuturor faptelor celor bune şi spre împlinirea sfintelor porunci ale lui Hristos; să-i păzească de boală, de foamete, de cutremur, de potop, de foc, de sabie şi de venirea celor de alt neam asupră-le; să le dăruiască sănătate şi zile îndelungate şi întru toate să-i îndestuleze; să zicem toţi: Doamne, auzi-ne şi ne miluieşte.

Încă ne rugăm pentru toţi fraţii şi pentru toţi drept-slăvitorii creştini, auzi-ne, Doamne, şi ne miluieşte.

Şi după ecfonisul: Auzi-ne pe noi, Dumnezeule, Mântuitorul nostru..., preotul face obişnuitul otpust al zilei.

RUGĂCIUNE

pentru casa ce este supărată de duhuri rele

Se face mai întâi sfinţirea cea mică a apei.

Diaconul: Domnului să ne rugăm. **Citeţul:** Doamne, miluieşte.

Preotul:

Doamne, Dumnezeul mântuirii noastre, Fiul Dumnezeului Celui viu, Care Te porţi pe heruvimi; Cel ce eşti mai presus decât toată începătoria şi stăpânia şi puterea şi domnia; Tu, cel mare şi înfricoşător peste toţi care sunt împrejurul Tău; Cel ce ai aşezat cerul deasupra noastră şi ai făcut pământul cu tăria Ta şi ai îndreptat lumea cu înţelepciunea Ta; Care cutremuri din temelie cele de sub cer, încât şi stâlpii lor se clatină; Cel ce zici soarelui şi nu răsare, ascunzându-se după stele; Care ameninţi marea şi o usuci pe ea; a Cărui mânie topeşte stăpâniile şi puterile, şi din pricina Căruia pietrele s-au sfărâmat; Care ai zdrobit porţile cele de aramă şi zăvoarele cele de fier le-ai rupt, pe cel tare l-ai legat şi pe slujitorii lui i-ai risipit; pe tiran cu Crucea Ta l-ai doborât şi pe balaur cu undiţa întrupării Tale l-ai prins şi cu lanţuri l-ai legat în întunericul iadului. Tu, Doamne, întărirea celor ce-şi pun nădejdea în Tine, zidul cel tare al celor ce şi-au pus încrederea în Tine, îndepărtează, izgoneşte şi împrăştie toată lucrarea diavolească, toată năvălirea satanei, toată bântuiala puterii celei potrivnice de la casa aceasta şi de la cei ce locuiesc în ea, care poartă semnul

Crucii Tale celei biruitoare şi înfricoşătoare împotriva demonilor, şi care cheamă numele Tău cel sfânt.

Aşa, Doamne, Care ai izgonit legiunea de demoni şi ai poruncit duhului celui surd şi mut şi necurat să iasă din omul cel cuprins de el şi să nu se mai întoarcă; Cel ce ai nimicit toată tabăra vrăjmaşilor noştri nevăzuţi, iar credincioşilor care Te cunosc pe Tine le-ai zis: Iată, vă dau vouă putere să călcaţi peste şerpi şi peste scorpii şi peste toată puterea vrăjmaşului, Însuţi, Stăpâne, păzeşte pe toţi care sunt în casa aceasta de toată vătămarea şi ispita, izbăvindu-i de frica de noapte, de săgeata ce zboară ziua, de lucrul ce umblă în întuneric, de întâlnirea cu demonul de amiază, pentru ca robii Tăi şi roabele Tale şi pruncii, îndulcindu-se de ajutorul Tău şi cu tabără îngerească fiind păziţi, toţi ca unul, într-un gând, cu credinţă să cânte: Domnul este ajutorul meu şi nu mă voi teme de ce-mi va face mie omul. Şi iarăşi: Nu mă voi teme de rău, pentru că Tu cu mine eşti. Căci Tu eşti, Dumnezeule, întărirea mea, Stăpânitor tare, Domn al păcii, Părinte al veacului ce va să fie, şi împărăţia Ta este împărăţia veşnică. Pentru că a Ta, a Unuia, este împărăţia şi puterea şi slava, împreună cu Părintele Tău cel fără de început şi cu Preasfântul Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Citeţul: Amin.

RÂNDUIALA

ce se face pentru cei ce sunt tulburaţi şi supăraţi de duhuri necurate

Preotul face începutul obişnuit: Binecuvântat este Dumnezeul nostru..., Strana: Rugăciunile începătoare, Doamne, miluieşte (de 12 ori). Slavă... Şi acum..., Veniţi să ne închinăm... (de 3 ori), după care se citesc psalmii: Psalmul 142: Doamne, auzi rugăciunea mea... (pag. 186), Psalmul 22: Domnul mă paşte şi nimic nu-mi va lipsi... (pag. 262),

PSALMUL 26

Domnul este luminarea mea şi Mântuitorul meu; de cine mă voi teme? Domnul este apărătorul vieţii mele; de cine mă voi înfricoşa? Când se vor apropia de mine cei ce îmi fac rău, ca să mănânce trupul meu; cei ce mă necăjesc şi vrăjmaşii mei, aceia au slăbit şi au căzut. De s-ar rândui împotriva mea oştire, nu se va înfricoşa inima mea. De s-ar ridica împotriva mea război, eu în El nădăjduiesc. Una am cerut de la Domnul, pe aceasta o voi căuta, ca să locuiesc în casa Domnului în toate zilele vieţii mele, să văd frumuseţea Domnului şi să cercetez locaşul Lui. Că Domnul m-a ascuns în cortul Lui în ziua necazurilor mele; m-a acoperit în locul cel ascuns al cortului Lui. Pe piatră m-a înălţat. Şi acum, iată, a înălţat capul meu peste vrăjmaşii mei. Înconjurat-am şi am jertfit în cortul Lui jertfă de laudă. Îl voi lăuda şi voi cânta Domnului. Auzi, Doamne, glasul meu cu care am strigat; miluieşte-mă şi mă ascultă. Ţie a zis inima mea: Pe Domnul voi căuta. Te-a căutat faţa mea; faţa Ta, Doamne, voi căuta. Să nu-Ţi întorci faţa Ta de la mine şi să nu Te abaţi întru mânie de la robul Tău. Ajutorul meu fii, să nu mă lepezi pe mine şi să nu mă părăseşti, Dumnezeule, Mântuitorul meu; că tatăl meu şi mama mea m-au părăsit, dar Domnul m-a luat. Lege pune-mi mie Doamne, în calea Ta şi mă

îndreptează pe cărarea dreaptă, din pricina vrăjmaşilor mei. Nu mă da pe mine pe mâna celor ce mă necăjesc, că s-au ridicat împotriva mea martori nedrepţi şi nedreptatea a mințit sieşi. Cred că voi vedea bunătăţile Domnului în pământul celor vii. Aşteaptă pe Domnul, îmbărbătează-te şi să se întărească inima ta şi aşteaptă pe Domnul.

PSALMUL 67

Să se scoale Dumnezeu şi să se risipească vrăjmaşii Lui şi să fugă de la faţa Lui cei ce-L urăsc pe Dânsul. Precum se stinge fumul, să se stingă; cum se topeşte ceara de faţa focului, aşa să piară păcătoşii de la faţa lui Dumnezeu, iar drepţii să se bucure şi să se veselească înaintea lui Dumnezeu, să se desfăteze întru veselie. Cântaţi lui Dumnezeu, cântaţi numele Lui, pregătiţi calea Celui ce străbate pustia, Domnul este numele Lui, şi vă bucuraţi înaintea Lui. Să se tulbure de faţa Lui, a Părintelui orfanilor şi a Judecătorului văduvelor. Dumnezeu este în locul cel sfânt al Lui. Dumnezeu aşază pe cei singuratici în casă, scoate cu vitejie pe cei legaţi în obezi, la fel, pe cei amărâţi, pe cei ce locuiesc în morminte. Dumnezeule, când mergeai Tu înaintea poporului Tău, când treceai Tu, prin pustie, pământul s-a cutremurat şi cerurile s-au topit şi Sinaiul s-a clătinat de la faţa Dumnezeului lui Israel. Ploaie de bunăvoie vei osebi, Dumnezeule, moştenirii Tale. Ea a slăbit, dar Tu ai întărit-o. Vietăţile Tale locuiesc în ea; întru bunătatea Ta, Dumnezeule, purtat-ai grijă de cel sărac. Domnul va da cuvântul celor ce vestesc cu putere multă. Împăratul puterilor va împărţi prăzile poporului iubit. Dacă veţi dormi în mijlocul moştenirilor voastre, aripile voastre argintate vor fi ca ale porumbiţei şi spatele vostru va străluci ca aurul. Când Împăratul cel ceresc va împrăştia pe regi în ţara Sa, ei vor fi albi ca zăpada

pe Selmon. Munte al lui Dumnezeu este Muntele Vasan, munte de piscuri este Muntele Vasan. Pentru ce, munţi cu piscuri, pizmuiţi muntele în care a binevoit Dumnezeu să locuiască în el, pentru că va locui în el până la sfârşit? Carele lui Dumnezeu sunt mii de mii; mii sunt cei ce se bucură de ele. Domnul în mijlocul lor, pe Sinai, în locaşul Său cel sfânt. Suitu-Te-ai la înălţime, robit-ai mulţime, luat-ai daruri de la oameni, chiar şi cu cei răzvrătiţi îngăduiţi au fost să locuiască. Domnul Dumnezeu este binecuvântat, binecuvântat este Dumnezeu zi de zi; să sporească între noi Dumnezeul mântuirii noastre. Dumnezeul nostru este Dumnezeul mântuirii şi ale Domnului Dumnezeu sunt ieşirile morţii. Dar Dumnezeu va sfărâma capetele vrăjmaşilor Săi, creştetul părului celor ce umblă întru greşelile lor. Zis-a Domnul: Din Vasan îi voi întoarce; întoarce-voi pe vrăjmaşii tăi din adâncurile mării, pentru ca să se afunde piciorul tău în sângele lor şi limba câinilor tăi în sângele vrăjmaşilor tăi. Văzut-am, Dumnezeule, intrarea Ta, văzut-am intrarea Dumnezeului şi Împăratului meu în locaşul cel sfânt: Înainte mergeau căpeteniile, după ei cei ce cântau din strune, în mijloc fecioarele, bătând din timpane şi zicând: În adunări binecuvântaţi pe Dumnezeu, pe Domnul din izvoarele lui Israel!. Acolo era Veniamin cel mai tânăr, în uimire; căpeteniile lui Iuda, povăţuitorii lor, căpeteniile Zabulonului, căpeteniile Neftalimului şi ziceau: Porunceşte, Dumnezeule, puterii Tale; întăreşte, Dumnezeule, această lucrare pe care ai făcut-o nouă. Pentru locaşul Tău, din Ierusalim, Îţi vor aduce împăraţii daruri. Ceartă fiarele din trestii, ceartă taurii adunaţi împreună cu junincile popoarelor, ca să nu fie depărtaţi cei care au fost încercaţi ca argintul. Risipeşte neamurile cele ce voiesc războaie. Veni-vor soli din Egipt; Etiopia va întinde mai înainte la Dumnezeu mâna ei, zicând: Împărăţiile pă-

mântului, cântaţi lui Dumnezeu, cântaţi Domnului. Cântaţi Dumnezeului Celui ce S-a suit peste cerul cerului, spre răsărit; iată, va da glasul Său, glas de putere. Daţi slavă lui Dumnezeu! Peste Israel măreţia Lui şi puterea Lui în nori. Minunat este Dumnezeu întru sfinţii Lui, Dumnezeul lui Israel; Însuşi va da putere şi întărire poporului Său. Binecuvântat este Dumnezeu.

Psalmul 50: Miluieşte-mă Dumnezeule... (pag. 187).

CANONUL

Cântarea I, glasul al 2-lea:

Irmos: *Veniţi, popoarelor...*

Stih: Stăpâne Hristoase, miluieşte pe robul Tău!

Făcătorul şi Izbăvitorul meu şi Domnul, ajutorul credincioşilor, grăbeşte de mă izbăveşte de această nevoie, strigă Ţie robul Tău, Unule, Iubitorule de oameni.

Cel ce Însuţi ştii neputinţa noastră, de acest necaz de acum şi de pieirea ce l-a cuprins, scapă cât mai curând şi mântuieşte, Mântuitorule, pe robul Tău.

Slavă...

Cetelor îngereşti ale puterilor celor fără de trup, cu Apostolii şi cu mucenicii, rugaţi pe Stăpânul tuturor să izbăvească de această nevoie preagrea, pe robul Său.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Pururea Fecioară, ceea ce eşti scăparea credincioşilor şi ajutătoare tare a noastră, a robilor tăi, de această nevoie de acum, izbăveşte pe robul tău cu rugăciunile tale, Stăpână.

Cântarea a 3-a

Irmos: ***Întăreşte-ne pe noi...***

Precum de demult pe robul Tău Iacob l-ai izbăvit de pizmuirea lui Esau, aşa izbăveşte şi pe robul Tău de această nevoie de acum, ca un iubitor de oameni.

Iubitorule de oameni, Mântuitorule, Te chem pe Tine, fiind în necaz şi întristare: Nu mă trece cu vederea pe mine, robul Tău, ci grăbeşte de mă mântuieşte, ca un îndurat.

Slavă...

Tu, Cel ce singur eşti bun şi milostiv, singur îndurat şi miluitor, îndurător făcându-Te prin rugăciunile sfinţilor Tăi, slobozeşte pe robul Tău.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Pe Dumnezeu, pe Care L-ai născut, roagă-L, Curată, cu toţi îngerii şi Apostolii, cu prorocii şi cu mucenicii, să izbăvească din nevoi pe robul tău.

Irmosul:

Întăreşte-ne pe noi întru Tine, Doamne, Cel ce, prin lemnul crucii, ai omorât moartea, şi sădeşte frica Ta în inimile noastre, ale celor ce Te lăudăm pe Tine.

Apoi pomeneşte pe cel bolnav, zicând ectenia:

Miluieşte-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ţie auzi-ne şi ne miluieşte.

Strana: Doamne, miluieşte (de trei ori).

Încă ne rugăm Domnului Dumnezeului nostru ca să audă glasul rugăciunii noastre, să miluiască pe robul Său (N) şi să arate peste el mila Sa cea bogată; să întoarcă toată mânia ce este pornită asupra lui şi să-i ierte mulţimea greşelilor; să-l izbăvească de toată bântuiala şi pedeapsa, silnicia şi chi-

nuirea vicleanului diavol; să depărteze de la el toată nălucirea satanei cea cu totul vicleană, spăimântarea, îngrozirea şi toată puterea lui cea chinuitoare, şi degrab să-i dea sănătate sufletească şi trupească prin bunătatea Sa; să zicem toţi: Doamne, auzi-ne şi ne miluieşte.

Ecfonis:

Că milostiv şi iubitor de oameni Dumnezeu eşti şi Ţie slavă înălţăm, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin.

S E D E A L N A, glasul al 2-lea:

Ceea ce eşti rugătoare caldă şi zid nebiruit, izvor de milă şi lumii scăpare, cu osârdie strigăm către tine, Născătoare de Dumnezeu, Stăpână: Vino degrab şi ne izbăveşte pe noi din nevoi, ceea ce singură eşti grabnic folositoare.

Cântarea a 4-a

Irmos: ***Venit-ai din Fecioară...***

Pe robul Tău, care cumplit este învăluit de furtuna nevoilor, Stăpâne, şi de marea necazurilor acum este înviforat, la limanul cel lin îndreptează-l.

Cei ce necăjesc pe robul Tău, Hristoase, s-au înmulţit şi limba şi-au ascuţit ca o sabie cu două tăişuri. Deci vezi-l, Iubitorule de oameni, şi din nedreaptă moarte izbăveşte pe robul Tău.

Slavă...

Arhangheli, Stăpânii, Puteri şi Îngeri, Apostoli, Mucenici, Cuvioşi, Proroci şi Drepţi, rugaţi-vă toţi pentru acesta ce se chinuieşte acum în cumplit necaz.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Ceea ce eşti prealăudată, oamenilor grabnic ajutătoare, potoleşte valurile cele furioase ale ispitelor şi pe robul tău, ce aleargă sub acoperământul tău, vindecă-l, Stăpână.

Cântarea a 5-a

Irmos: *Făcătorule de lumină...*

Cel ce ai împlinit oarecând rugăciunile lui Iezechia, Doamne, împlineşte degrab şi rugăciunea mea, Cel ce eşti singur bun, şi mântuieşte pe robul Tău de toată nevoia.

Cel ce pe ucenicul Tău Petru l-ai scos oarecând din temniţă, cu putere dumnezeiască, prin mâna îngerului, izbăveşte, Doamne, pe robul Tău care cumplit se chinuieşte.

Slavă...

Oştile îngereşti şi soborul Apostolilor şi al Prorocilor, al preamăriţilor mucenici şi al cuvioşilor, împreună faceţi rugăciune pentru cel ce este în nevoi cumplite.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Maica lui Hristos-Dumnezeu, grăbeşte de izbăveşte pe credinciosul tău rob de această cumplită şi rea nevoie ce a venit acum asupră-i, ca să te mărească pe tine cu inima şi cu gura.

Cântarea a 6-a

Irmos: *De adâncul greşelilor...*

Cel ce de demult ai izbăvit din pântecele chitului pe prorocul Tău, Stăpâne, Doamne, izbăveşte şi pe robul Tău, ca, în credinţă şi cu dragoste, să Te slăvească pe Tine.

Precum ai izbăvit pe Daniel de lei, Hristoase, izbăveşte-mă acum şi pe mine robul Tău, Stăpâne, de demonii cei cumpliţi şi din stricăciune şi din moarte mă scoate.

Slavă...

Mântuieşte pe robul Tău, care este în primejdie, Mântuitorule, pentru rugăciunile sfinţilor îngeri, ale prorocilor şi ale mucenicilor, şi pentru cererile preaînţelepţilor Tăi ucenici.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Nu trece cu vederea, Fecioară, pe robul tău cel greu tulburat şi de nepricepere cuprins, ci, ca totdeauna, izbăveşte pe cel ce aleargă sub acoperământul tău, Preacurată.

Irmosul:

De adâncul greşelilor fiind înconjurat, chem adâncul cel de nepătruns al milostivirii Tale; Dumnezeul meu, din stricăciune scoate-mă.

Apoi pomeneşte pe cel bolnav, zicând ectenia:

Iară şi iară cu pace Domnului să ne rugăm.

Pentru izbăvirea şi slobozirea robului lui Dumnezeu (N), de silnicia şi bântuiala diavolului şi de toate uneltirile lui, Domnului să ne rugăm.

Apără, mântuieşte, miluieşte şi păzeşte pe robul Tău şi pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata...,

Că Tu eşti Împăratul păcii şi Mântuitorul sufletelor noastre, şi Ţie slavă înălţăm, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin.

CONDACUL, glasul al 4-lea:

Către Născătoarea de Dumnezeu acum cu osârdie să alergăm noi, păcătoşii şi smeriţii, şi să cădem cu pocăinţă, strigând din adâncul sufletului: Stăpână, ajută-ne, milostivindu-te spre noi; sârguieşte că pierim de mulţimea păcatelor; nu întoarce pe robii tăi deşerţi, că pe tine singură nădejde te-am câştigat.

Cântarea a 7-a

Irmos: ***Porunca tiranului nebăgând-o în seamă...***

Precum de demult pe cei trei tineri din cuptorul cel cu foc i-ai izbăvit, Te rugăm, Îndurate, izbăveşte ca un bun şi pe robul Tău, Stăpâne, de nevoia ce a venit asupră-i şi de aprinderea ispitirilor celor greu de purtat, ca să Te slăvească pe Tine.

Cel ce Însuţi ştii neputinţa omenească, Hristoase, Care ai arătat în necazuri mângâiere, Iubitorule de oameni, izbăveşte de această nevoie de acum şi pe robul Tău care cântă: Binecuvântat eşti, Dumnezeul părinţilor noştri.

Slavă...

Mulţimea Îngerilor, a Apostolilor, a Prorocilor, a dumnezeieştilor Mucenici, împreună cu adunarea cea dumnezeiască a strămoşilor, rugaţi pe Cel preabun ca să întoarcă acum în bucurie plângerea celui ce strigă: Binecuvântat eşti, Dumnezeul părinţilor noştri.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Ceea ce eşti singura nădejde şi ajutorul celor credincioşi, Născătoare de Dumnezeu, grăbeşte de ajută robului tău celui tulburat de necazuri din toate părţile, cuprins de nepricepere şi în nevoie aflându-se, care aleargă către tine cu nădejdea sufletului.

Cântarea a 8-a

Irmos: *Pe Dumnezeu...*

Precum ai primit rugăciunile lui Pavel şi ale lui Sila şi din legături i-ai izbăvit, şi glasurile noastre, ale nevrednicilor, care strigăm, auzi-le acum, Milostive, şi izbăveşte pe robul Tău de stricăciune şi de moarte.

Nu întoarce faţa Ta de la mine, robul Tău, Hristoase, că sunt în necaz; degrab mă auzi, Mântuitorule, şi mă izbăveşte de această tulburare de acum; prin noi strigă către Tine robul Tău, Îndurate.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Dumnezeule, pentru rugăciunile slujitorilor celor fără de trup, ale Apostolilor, ale cetelor mucenicilor şi ale sfinţilor proroci, ale preacuvioşilor şi ale tuturor drepţilor, izbăveşte pe robul Tău de această nevoie cumplită.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Scăparea creştinilor, ajutătoarea celor înviforaţi în cele cumplite, Preasfântă Fecioară, nu trece cu vederea pe robul tău ce se afundă în primejdii şi aleargă acum la acoperământul tău cel puternic.

Cântarea a 9-a

Irmos: *Pe Dumnezeu Cuvântul...*

Întristarea robului Tău, din pricina primejdiei de acum, şi furtuna cea mare şi cumplită, schimbă-le, Stăpâne, şi întoarce plângerea acestuia în bucurie de-a pururea, ca, în credinţă şi cu dragoste neîncetată, să Te slăvească pe Tine.

Mulţimea cea nemăsurată a răutăţilor mele să nu biruiască milostivirea Ta cea multă, Îndurate, strigă prin noi către Tine robul Tău; cu mila Ta cea obişnuită mântuieşte-mă şi mă izbăveşte, Hristoase, de toată vătămarea, Cel ce singur eşti mult-Milostiv.

Slavă...

Iartă-mă pe mine, Doamne, iartă-mă când mă vei judeca pe mine, cel vrednic de focul gheenei, să nu mă mustri cu mânia Ta; că pentru mine se roagă Ţie, Hristoase, Fecioara care Te-a născut, mulţimea îngerilor şi adunarea mucenicilor.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Preasfântă Fecioară, cu slujitorii cei fără de trup şi cu Sfinţii Îngeri, cu Apostolii, cu Prorocii, cu Mucenicii şi cu toţi sfinţii, roagă pe preabunul Dumnezeu, să izbăvească de această chinuire pe robul tău.

Apoi: Cuvine-se cu adevărat să te fericim... şi megalinariile:

Toate oştile îngereşti, Înaintemergătorule al Domnului, cei doisprezece Apostoli şi toţi sfinţii, cu Născătoarea de Dumnezeu, faceţi rugăciune ca să ne mântuim noi.

Stăpână şi Maica Izbăvitorului, primeşte rugăciunea nevrednicilor tăi robi; ca să fii folositoare către Cel ce S-a născut din tine, o, Stăpâna lumii, fii mijlocitoare.

Apoi Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăţia..., şi se zic Troparele de umilinţă (pag. 8).

Preotul pomeneşte la ectenie pe cel bolnav, precum s-a arătat după Cântarea a 3-a, zicând ectenia: Miluieşte-ne pe noi, Dumnezeule... Apoi ia untdelemn din candelă şi unge pe cel bolnav, zicând această

Rugăciune

Părinte Sfinte, Doctorul sufletelor şi al trupurilor, Care ai trimis pe Unul-Născut Fiul Tău, Domnul nostru Iisus Hristos, să vindece toată boala şi să izbăvească din moarte, tămăduieşte pe robul Tău (N) de neputinţa trupească şi sufletească ce l-a cuprins, şi-l fă să vieze cu harul Hristosului Tău; pentru rugăciunile preacuratei Stăpânei noastre, Născătoarea de Dumnezeu şi pururea Fecioara Maria; cu puterea cinstitei şi de viaţă făcătoarei Cruci; cu ocrotirile cinstitelor şi cereştilor netrupeşti puteri; pentru rugăciunile cinstitului şi slăvitului proroc, Înaintemergătorul şi Botezătorul Ioan, ale sfinţilor slăviţilor şi întru tot lăudaţilor Apostoli, ale sfinţilor şi slăviţilor buni biruitori mucenici, ale cuvioşilor şi de Dumnezeu purtătorilor părinţi ai noştri; ale sfinţilor tămăduitori fără de arginţi Cosma şi Damian, Chir şi Ioan, Pantelimon şi Ermolae, Samson şi Diomid, Mochie şi Anichit, Talaleu şi Trifon; ale sfinţilor şi drepţilor dumnezeieştilor părinţi Ioachim şi Ana şi pentru ale tuturor sfinţilor. Că Tu eşti izvorul tămăduirilor, Dumnezeul nostru, şi Ţie slavă înălţăm, împreună şi Unuia-Născut Fiului Tău şi Preasfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Apoi adaugă şi Molitfele Marelui Vasile şi ale Sfântului Ioan Gură de Aur (caută-le la pag. 357-370).

RÂNDUIALA

care se face la casa sau la locul ce sunt supărate de farmece sau de descântece

Cine va voi să i se citească în casă aceste rugăciuni, trebuie să postească în ziua aceea şi să facă milostenie după cum îi va fi puterea, şi cu râvnă să se roage lui Dumnezeu, dar mai întâi să se spovedească. Deci preotul, în ziua în care urmează să săvârşească această rânduială, mai întâi să săvârşească Sfânta Liturghie. După aceea, binecuvântând după obicei, zice: Binecuvântat este Dumnezeul nostru... Apoi Rugăciunile începătoare şi Troparele de umilinţă, Veniţi să ne închinăm... Şi Psalmul 69: Dumnezeule, spre ajutorul meu ia aminte... (pag. 381).

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citeţul: Doamne, miluieşte.

După aceea, preotul citeşte aceste

Rugăciuni

Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, Cel mai înainte de veci, fără de început şi de o fiinţă cu Tatăl cel fără de început, Dumnezeul cel viu, şi cu Duhul Lui cel fără de început şi nedespărţit; Care Te-ai pogorât din cer şi, neschimbat, Te-ai făcut om, ca pe om de înşelăciunea diavolului şi de chinuirea lui să-l liberezi şi să strici toate facerile lui de rău cele diavoleşti; iar sfinţilor Tăi ucenici şi Apostoli le-ai dat putere a călca peste şerpi şi peste scorpii şi peste toată puterea vrăjmaşului, Ţie acum noi, nevrednicii Tăi slujitori, cu umilinţă ne rugăm: Caută cu milostivire spre casa aceasta şi spre robii Tăi (N), şi de supărările cele rele ale oamenilor celor vicleni, ale otrăvitorilor şi descântătorilor, ale fermecătorilor sau fermecătoarelor şi ale diavolilor

celor vicleni, izbăveşte pe aceşti bântuiţi şi înviforaţi, pentru că Ţie toate Îţi sunt cu putinţă: a le risipi, cu iubirea de oameni, şi în nimic a le face şi a le întoarce; pentru ca fără ispite să petreacă robii Tăi cei credincioşi, şi de acele supărări să petreacă în pace, împreună cu toate cele din cuprinsul casei lor. Că Tu eşti Dumnezeul nostru, Care ne miluieşti şi ne mântuieşti, şi Ţie slavă înălţăm, împreună şi Părintelui Tău celui fără de început şi Preasfântului şi bunului şi de viaţă făcătorului Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Citeţul: Amin.

Apoi preotul citeşte acest exorcism:

Vă blestem pe voi, atotviclenilor, începătorii răutăţilor, blestemaţilor şi urâţilor diavoli, de oriunde sunteţi şi oricâţi sunteţi, pe voi care otrăviţi şi fermecaţi locurile şi casele oamenilor şi ale robilor lui Dumnezeu (N), pe voi, lucrătorii răutăţilor, împreună cu cel ce s-a dat pe sine vouă, vicleanul om, ca să fiţi trimişi la casa aceasta să o supăraţi şi cu rele năluciri şi cu bântuielile voastre să tulburaţi şi să necăjiţi pe cei care locuiesc în ea şi împrejurul ei. Deci, cu toată puterea numelui Unuia Atotţiitorului Dumnezeu, în Sfânta Treime slăvit, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, şi, cu puterea cinstitei şi de viaţă făcătoarei Cruci, a mântuitoarelor Pătimiri şi a morţii celei de viaţă făcătoare ale Domnului, Dumnezeului şi Mântuitorului nostru Iisus Hristos, cu a Cărui putere toate cele întunecate

ale voastre, şi stăpâniile şi chipurile cele împotriva a toată zidirea lui Dumnezeu, şi chinuirea şi stricăciunea voastră, ca pe o nimica le-a stins; cu tărie poruncesc vouă, viclenelor duhuri, degrab să fugiţi de la casa aceasta şi de la cei ce locuiesc în ea şi împrejurul ei, cu toate descântecele şi otrăvurile şi farmecele voastre; iar de acum niciodată să nu vă mai întoarceţi la ea ca să o supăraţi şi nicidecum să nu mai zăboviţi, o, blestemaţilor şi lepădaţilor, ci să vă depărtaţi de aici cu toate facerile voastre de rău şi să daţi loc puterii lui Dumnezeu şi nemăsuratei Lui milostiviri şi harului Său care zdrobeşte toate răutăţile voastre.

Să vă certe pe voi puterea lui Dumnezeu, Care a certat pe vrăjitorii lui Faraon, şi nălucirile farmecelor lor le-a făcut fără putere. Să vă certe Acela cu puterea Căruia poruncind marele Pavel apostolul a făcut neputincioasă puterea vicleşugului vostru şi a orbit pe Elimas vrăjitorul cel plin de toată înşelăciunea şi răutatea, vrăjmaşul a toată dreptatea şi diavolul, cu care voi mult stricaţi şi căile Domnului le răzvrătiţi. Să vă certe pe voi Acela cu al Cărui nume a poruncit marele Apostol Pavel, duhului pitonicesc şi l-a izgonit din slujnica aceea care, cu descântecele ei, câştig mare aducea stăpânilor săi. Şi, precum Sfânta Muceniţă şi fecioară Iustina, cu semnul Crucii lui Hristos Dumnezeul nostru, cu puterea Lui fiind îmbrăcată, pe vrăjitori şi pe voi,

diavolii, v-a biruit, nimic sporind voi; încă şi pe vrăjitorul şi slujitorul vostru Ciprian la slujirea Adevăratului Dumnezeu l-a adus, iar voi, de frică şi de cutremur fiind cuprinşi, aţi fugit, aşa şi acum să cadă peste voi şi să vă apuce spaimă, cutremur şi frică de la Dumnezeu Atotţiitorul, Tatăl şi Fiul şi Sfântul Duh, Cel ce vă va doborî pe voi în focul cel nestins şi veşnic şi fără de sfârşit, ca în el să vă chinuiţi în veci.

Citeţul: Amin.

Apoi luând preotul apă sfinţită de la Botezul Domnului (iar, dacă nu are, să facă sfinţirea cea mică a apei), stropeşte casa şi locul casei pe din afară, cântând troparul de mai jos pe glasul al 5-lea, ţinând crucea în mână şi botezând pe cei din casă:

Să învieze Dumnezeu, risipindu-se vrăjmaşii Lui şi să fugă de la faţa Lui cei ce-L urăsc pe El. Precum se împrăştie fumul şi nu mai este; precum se topeşte ceara de faţa focului, aşa să piară diavolii cei fermecători şi descântători de la faţa lui Dumnezeu; iar robii lui Dumnezeu, (N), să se bucure de Domnul şi să se veselească.

Zice şi aceasta:

Să fugă şi să se depărteze de la casa aceasta tot vicleanul diavol şi otrăvirea şi farmecele şi descântecele, prin stropirea cu această apă sfinţită şi niciodată să nu se mai întoarcă, ci să se stingă; în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Apoi preotul rosteşte ectenia întreită şi otpustul, ca la slujba Aghiasmei mici (pag. 200-201).

RUGĂCIUNI PENTRU BINECUVÂNTAREA FÂNTÂNII

Se face mai întâi sfinţirea cea mică a apei.

Rugăciune la începutul săpatului fântânii

Diaconul: Domnului să ne rugăm. **Citeţul:** Doamne, miluieşte. **Preotul:**

Doamne, Dumnezeul nostru, Atotţiitorule şi Atotputernice, Care toate le faci şi le preschimbi numai cu voinţa Ta; Care, prin locuri neumblate, afli trecere cu înţelepciunea Ta cea negrăită şi necuprinsă; Cel ce din piatră seacă ai făcut să curgă izvoare de ape şi ai adăpat pe poporul Tău cel însetat, Însuţi şi acum, Stăpâne a toate, ascultă rugăciunea noastră, a păcătoşilor şi nevrednicilor Tăi robi, şi ne dăruieşte nouă în acest loc apă limpede, bună, îmbelşugată pentru trebuinţe şi nevătămătoare la băut, pentru ca şi întru aceasta să slăvim preasfântul Tău nume, al Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Citeţul: Amin.

Rugăciune după terminarea fântânii

Diaconul: Domnului să ne rugăm. **Citeţul:** Doamne, miluieşte. **Preotul:**

Dumnezeule cel mare şi minunat, Care, cu bunătatea Ta cea nespusă şi cu purtarea Ta de grijă cea bogată, chiverniseşti viaţa omenească; Cel ce ne-ai dăruit nouă bunătăţile cele pământeşti, Cel ce apa cea amară din vremea lui Moise ai preschimbat-o în apă dulce pentru popor, şi apele cele vătămătoare din vremea lui Elisei prin sare le-ai vindecat, iar apostolului Tău Petru, în vedenie, i-ai dat

poruncă să nu socotească nimic spurcat sau necurat, Însuţi Stăpâne, Iubitorule de oameni, prin însemnarea chipului Crucii Tale, curăţeşte apa aceasta de toată necurăţia şi sfinţeşte-o cu Duhul Tău cel Sfânt, spre a fi curată celor ce vor bea din ea. Că Tu eşti Dumnezeul nostru, Care binecuvintezi şi sfinţeşti toate şi Ţie slavă înălţăm, împreună şi Părintelui Tău celui fără de început şi Preasfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Citeţul: Amin.

Rugăciunea când a căzut ceva spurcat în fântână

Se scot din fântână toată apa, mâlul şi necurăţiile; apoi preotul, aprinzând lumânări şi luând cădelniţa, cădeşte împrejur; după aceea toarnă în chipul crucii, de trei ori, apă sfinţită de la Botezul Domnului.

Diaconul: Domnului să ne rugăm. **Citeţul:** Doamne, miluieşte. **Preotul:**

Doamne, Dumnezeul Puterilor, Care toate le-ai făcut foarte bune; Care cu numele Tău curăţeşti toată întinăciunea şi necurăţia şi preschimbi şi sfinţeşti toate, Însuţi şi acum, Stăpâne, vino în acest ceas şi, prin chipul Crucii Tale, curăţeşte fântâna aceasta de necurăţia ce s-a aflat în ea şi, venind în ajutorul nedesăvârşitei noastre minţi şi neputinţei gândurilor, să nu ne osândeşti pe noi, care nu putem înţelege cele foarte bune, ci ne curăţeşte şi pe noi de toată întinăciunea trupului şi a sufletului, şi sfinţeşte apa aceasta cu Duhul Tău cel Sfânt. Că Tu eşti sfinţirea noastră, şi Ţie slavă înălţăm, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Citeţul: Amin.

Se citeşte apoi rugăciunea de la terminarea fântânii (vezi pag. 408).

RÂNDUIALA

care se face când se îmbolnăvesc orice fel de animale

Mergând preotul la locul unde se află animalele bolnave, face, după obicei, întâi sfinţirea cea mică a apei, apoi îndată zice

PSALMUL 8

Doamne, Dumnezeul nostru, cât de minunat este numele Tău în tot pământul! Că s-a înălţat slava Ta mai presus de ceruri. Din gura pruncilor şi a celor ce sug ai săvârşit laudă, pentru vrăjmaşii Tăi, ca să amuţeşti pe vrăjmaş şi pe răzbunător. Când privesc cerurile, lucrul mâinilor Tale, luna şi stelele pe care Tu le-ai întemeiat, îmi zic: Ce este omul că-Ţi aminteşti de el? Sau fiul omului, ca să-l cercetezi pe el? L-ai micşorat pe el cu puţin faţă de îngeri, cu mărire şi cu cinste l-ai încununat. L-ai pus pe el peste lucrurile mâinilor Tale, toate le-ai supus sub picioarele lui: oile şi boii, toate; încă şi dobitoacele câmpului; păsările cerului şi peştii mării, cele ce străbat cărările mărilor. Doamne, Dumnezeul nostru, cât de minunat este numele Tău în tot pământul!

Diaconul: Domnului să ne rugăm. **Citeţul:** Doamne, miluieşte. **Preotul:**

Stăpâne Doamne, Dumnezeul nostru, Cel ce ai putere peste toată făptura, Ţie ne rugăm şi cu umilinţă cerem: Precum ai binecuvântat şi ai înmulţit turmele patriarhului Iacob, asemenea binecuvintează şi animalele robului Tău (N), întăreşte-le şi înmulţeşte-le; izbăveşte-le de toată asuprirea diavolului, de prădători, de toată bântuiala vrăjmaşului, de văzduhul cel neprielnic şi de toată boala mo-

lipsitoare. Apără-le cu sfinţii Tăi îngeri, şi depărtează de la ele toată boala şi toată ispita farmecelor, a deochiului şi a vrăjitoriei, care vin din lucrarea diavolească. Că a Ta este împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Citeţul: **Amin.**

Şi îndată stropeşte animalele bolnave cu apa cea sfinţită, zicând:

Binecuvintează, Doamne, turma aceasta şi o izbăveşte de toată răutatea, de răpirea vrăjmaşilor celor văzuţi şi a celor nevăzuţi, de cumplita moarte, de toată boala şi neputinţa şi de toată lucrarea diavolească; înmulţeşte-o în numele Tău cel sfânt, şi dăruieşte-i sănătate, prin stropirea cu această apă sfinţită, în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh.

Citeţul: **Amin.**

Apoi preotul face otpustul.

RUGĂCIUNE

pentru grâul sau făina ce se va spurca, sau pentru altceva de acest fel

Diaconul: **Domnului să ne rugăm.** Citeţul: **Doamne, miluieşte.** Preotul:

Doamne, Dumnezeul nostru, Cel ce după nespusa Ta întrupare, ai învăţat că nu spurcă pe om cele ce intră în gură, ci toate sunt curate celor curaţi; Care, prin vasul Tău cel ales, marele Apostol Pavel, ne-ai învăţat pe noi să credem că sunt bune toate cele zidite de Tine, care se sfinţesc prin cuvânt

dumnezeiesc şi prin rugăciunea cea către Tine, Însuţi şi acum, Stăpâne, milostiveşte-Te spre neputinţa noastră; binecuvintează grâul acesta cu harul Tău şi cu iubirea Ta de oameni, prin binecuvântarea şi prin stropirea cu această apă sfinţită, în numele Tău. Şi toată şovăirea pentru spurcăciunea sau pentru necurăţia care, din meşteşugirea diavolului, a căzut în el, depărteaz-o din cugetul robilor Tăi, iar, prin nădejdea cea întru Tine şi prin adeverirea îndurărilor Tale, dă-le lor să se împărtăşească din merindele acestea şi, mulţumind sfântului Tău nume, să se păzească neosândiţi. Că Tu eşti Cel ce binecuvintezi şi sfinţeşti toate şi Ţie slavă înălţăm, împreună şi Celui fără de început al Tău Părinte şi Preasfântului şi bunului şi de viaţă făcătorului Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Citeţul: Amin.

RUGĂCIUNE

la gustarea strugurilor, în ziua de 6 august

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citeţul: Doamne, miluieşte. Preotul: Binecuvintează, Doamne, acest rod nou al viţei, pe care, prin buna întocmire a văzduhului, prin picăturile de ploaie şi prin liniştea vremii, ai binevoit a-l aduce la acest ceas al coacerii; şi, celor ce vom gusta din el să ne fie spre veselie, iar celor ce l-au adus Ţie ca dar, spre curăţirea păcatelor, prin dumnezeiescul şi Sfântul Trup şi Sânge al Hristosului Tău

cu Care binecuvântat eşti, împreună cu Preasfântul şi bunul şi de viaţă făcătorul Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Citeţul: Amin.

RÂNDUIALA
binecuvântării colivei,
adică a grâului fiert îndulcit care se aduce în biserică în cinstea Sfinţilor şi a Praznicelor

La Vecernie, binecuvântarea se face după tropare, iar la Liturghie, după Rugăciunea amvonului, se cântă troparul zilei, Slavă..., condacul, Şi acum..., glasul I: Pentru rugăciunile tuturor Sfinţilor, Doamne, şi ale Născătoarei de Dumnezeu, pacea Ta dă-ne-o nouă şi ne miluieşte pe noi, ca un Îndurat... Diaconul, tămâind, zice: Domnului să ne rugăm. Strana: Doamne, miluieşte. Preotul, stând lângă colivă, zice cu glas această rugăciune:

Doamne, Cel ce toate le-ai plinit cu cuvântul Tău şi ai poruncit pământului să scoată multe feluri de roade spre desfătarea şi hrana noastră; Care pe cei trei tineri şi pe Daniel, care erau în Babilon, fiind hrăniţi cu seminţe, i-ai arătat mai frumoşi decât pe cei hrăniţi cu multe desfătări; Însuţi, întru tot bunule Împărate, şi aceste seminţe cu multe feluri de roade le binecuvintează (acum le binecuvintează cu mâna dreaptă) şi sfinţeşte pe cei ce vor gusta din ele, căci acestea spre slava Ta şi spre cinstirea sfântului (N) s-au pus înaintea Ta de robii Tăi, încă şi spre pomenirea celor ce s-au săvârşit în dreapta credinţă. Şi împlineşte, Bunule, celor ce au înfrumuseţat acestea şi celor ce săvârşesc pomenirea, toate cererile cele către mântuire şi dăruieşte-le

desfătarea bunătăţilor Tale celor veşnice. Pentru rugăciunile Preacuratei Stăpânei noastre, de Dumnezeu Născătoarea şi pururea Fecioara Maria, ale Sfântului (N), a cărui pomenire o săvârşim, şi pentru ale tuturor sfinţilor Tăi. Că Tu eşti Cel ce binecuvintezi şi sfinţeşti toate, Hristoase, Dumnezeul nostru, şi Ţie slavă înălţăm, împreună şi Părintelui Tău Celui fără de început şi Preasfântului şi bunului şi de viaţă făcătorului Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Citeţul: Amin.

RUGĂCIUNE

la binecuvântarea brânzei şi a ouălor, la Sfintele Paşti

Diaconul: Domnului să ne rugăm. **Citeţul:** Doamne, miluieşte. **Preotul:**

Stăpâne Doamne, Dumnezeul nostru, Ziditorule şi Făcătorule a toate, binecuvintează (acum le binecuvintează cu mâna dreaptă) brânza şi ouăle acestea, şi pe noi ne păzeşte întru bunătatea Ta, ca, gustând din ele, să ne umplem de darurile Tale cele date nouă cu prisosinţă şi de bunătatea Ta cea negrăită. Că a Ta este stăpânirea şi a Ta este împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Citeţul: Amin.

RUGĂCIUNE

la binecuvântarea cărnurilor, la Sfintele Paşti

Această rugăciune se citeşte în casele credincioşilor, sau la uşa cea din afară a bisericii, unde şi cărnurile stau, iar nu înăuntru. După binecuvântare, se cântă Hristos a înviat din morţi... de trei ori, apoi:

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citeţul: Doamne, miluieşte. Preotul:

Ajută, Doamne, Iisuse Hristoase, spre mâncărurile acestea de carne şi le sfinţeşte precum ai sfinţit berbecul pe care Ţi l-a adus credinciosul Avraam, mielul pe care Ţi l-a adus jertfă Abel şi viţelul cel gras care ai poruncit să fie junghiat pentru fiul cel rătăcit şi apoi întors către Tine. Şi, precum acela s-a învrednicit a se îndulci de harul Tău, aşa şi pe noi ne învredniceşte să luăm cele sfinţite şi binecuvântate de Tine, spre hrana noastră a tuturor. Că Tu eşti hrana cea adevărată şi dătătorul bunătăţilor şi Ţie slavă înălţăm, împreună şi Părintelui Tău Celui fără de început şi Preasfântului şi bunului şi de viaţă făcătorului Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Citeţul: Amin.

RÂNDUIALA

binecuvântării la începutul semănatului

Preotul, luând apă sfinţită şi grâu binecuvântat de la litie, merge la ogoarele unde are să se semene; îşi pune epitrahilul şi, stând cu faţa spre răsărit şi spre semințele ce au să se semene, începe după obicei: Binecuvântat este Dumnezeul nostru..., Rugăciunile începătoare,

Doamne, miluieşte (de 12 ori), Slavă..., Şi acum..., Veniţi să ne închinăm... (de 3 ori) şi îndată:

PSALMUL 64

Ţie Ţi se cuvine cântare, Dumnezeule, în Sion, şi Ţie Ţi se va împlini făgăduinţa în Ierusalim. Auzi rugăciunea mea; către Tine tot trupul va veni. Cuvintele celor fără de lege ne-au biruit pe noi şi nelegiuirile noastre Tu le vei curăţi. Fericit este cel pe care l-ai ales şi l-ai primit; locui-va în curţile Tale. Umplea-ne-vom de bunătăţile casei Tale; sfânt este locaşul Tău, minunat întru dreptate. Auzi-ne pe noi, Dumnezeule, Mântuitorul nostru, nădejdea tuturor marginilor pământului şi a celor de pe mare departe. Cel ce pregăteşti munţii cu tăria Ta, încins fiind cu putere; Cel ce tulburi adâncul mării şi vuietul valurilor ei. Tulbura-se-vor neamurile şi se vor spăimânta cei ce locuiesc marginile, de semnele Lui; ieşirile dimineţii şi ale serii le vei veseli. Cercetat-ai pământul şi l-ai adăpat pe el, bogăţiile lui le-ai înmulţit; râul lui Dumnezeu s-a umplut de apă; pregătit-ai hrana lor, că aşa este lucrarea Ta. Adapă brazdele lui, înmulţeşte roadele lui şi se vor bucura de picături de ploaie, răsărind. Vei binecuvânta cununa anului bunătăţii Tale şi câmpiile Tale se vor umple de roade bogate. Îngrăşa-se-vor păşunile pustiului şi cu bucurie dealurile se vor încinge. Îmbrăcatu-s-au păşunile cu oi şi văile vor înmulţi grâul; vor striga şi vor cânta.

Apoi preotul citeşte această rugăciune:

Diaconul: Domnului să ne rugăm. **Citeţul:** Doamne, miluieşte. **Preotul:**

Doamne, Dumnezeul nostru, înaintea ochilor Tăi am adus seminţe din cele dăruite de curatele şi preabogatele Tale palme, Stăpâne, şi ne rugăm să le ai în grijă, că n-am cutezat să le închidem în

sânurile cele neînsufleţite ale pământului, fără să căutăm spre porunca slavei Tale, care porunceşte pământului să răsară şi să crească şi să dea sămânţă semănătorului şi pâine spre mâncare. Şi acum ne rugăm Ţie, Dumnezeul nostru, auzi-ne pe noi cei ce ne închinăm Ţie şi deschide-ne vistieria Ta cea mare şi bună şi cerească şi revarsă binecuvântarea Ta, până ce ne vom îndestula, după nemincinoasele Tale făgăduinţe. Depărtează de la noi tot ce nimiceşte rodul pământului şi toată certarea cea cu dreptate pornită asupra noastră, pentru păcatele noastre, şi trimite îndurările Tale cele multe peste poporul Tău. Cu harul şi cu iubirea de oameni ale Unuia-Născut Fiului Tău, cu Care eşti binecuvântat, împreună şi cu Preasfântul şi bunul şi de viaţă făcătorul Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Citeţul: Amin.

Şi preotul, luând grâul cel binecuvântat, îl amestecă cu seminţele, zicând:

Binecuvintează, Doamne, cununa anului cu bunătatea Ta; câmpiile Tale să se sature de belşug şi văile să înmulţească grâul.

După aceea, luând aghiasmă, stropeşte cu ea seminţele, zicând:

Binecuvântarea Domnului să se pogoare asupra acestor seminţe şi să le facă să crească şi roadă multă să aducă; în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Şi îndată stropeşte şi arătura pe care se va semăna, zicând:

Cercetează, Doamne, pământul acesta, adapă-l şi-l îmbogăţeşte; brazdele lui umezeşte-le, rodul înmulţeşte-l, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi Ţie slavă înălţăm, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

După aceea preotul ia în mână seminţe şi aruncă în chipul crucii de trei ori pe arătură, zicând:

În numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Şi aşa încep toţi a semăna, în numele Domnului, iar preotul, făcând sfârşitul slujbei zilei, se duce la treburile sale.

RUGĂCIUNE
la arie

Se face mai întâi sfinţirea cea mică a apei.

Diaconul: Domnului să ne rugăm. **Citeţul:** Doamne, miluieşte. **Preotul:**

Doamne, Dumnezeul nostru, Izvorul bunătăţilor, Care, prin îndurarea şi bunătatea Ta, ai poruncit pământului să facă rod, binecuvintează şi înmulţeşte aria aceasta şi roadele robilor Tăi. Umple cămările lor de tot rodul bun, de grâu, de vin şi de untdelemn. Păzeşte-i pe ei, împreună cu toate ale lor, de orice ispită. Luminează-i, ca să Te cunoască pe Tine şi, bineplăcuţi făcându-se Ţie, să se învrednicească de bunătăţile Tale cele veşnice. Că s-a binecu-

vântat şi s-a preaslăvit preacinstitul şi de mare cuviinţă numele Tău, al Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Citeţul: Amin.

RUGĂCIUNE
la sădirea viei

Se face mai întâi sfinţirea cea mică a apei.

Diaconul: Domnului să ne rugăm. **Citeţul:** Doamne, miluieşte. **Preotul:**

Doamne, Iisuse Hristoase, Tu eşti Viţa cea adevărată şi Tatăl Tău este lucrătorul. Tu şi pe Apostolii Tăi mlădiţe i-ai numit. Tu şi pe Israel ca pe o viţă, scoţându-l din Egipt, l-ai răsădit în pământul Tău, izgonind neamurile. Aşa şi acum, Stăpâne, vino spre viţa aceasta, sădeşte-o, înrădăcineaz-o şi pune mila Ta în ea. Dă-i păzitor ajutorul Tău; îngrădeşte intrările şi ieşirile viei cu purtarea Ta de grijă. Fereşte-o pe ea şi tot cuprinsul ei: de grindină, de ger, de polei năpraznic, de îngheţ, de vânturi arzătoare, de furtună şi de toată năpădirea vrăjmaşilor văzuţi şi nevăzuţi. Caută şi cercetează via aceasta, pe care a sădit-o dreapta Ta, ca să-şi dea la vreme roadele ei, şi să ne învrednicim şi noi să o culegem şi să-Ţi aducem rod din ea spre schimbare în Sângele Tău. Că Ţie se cuvine toată slava, cinstea şi închinăciunea,

împreună şi Celui fără de început al Tău Părinte şi Preasfântului şi bunului şi de viaţă făcătorului Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Citeţul: Amin.

RUGĂCIUNE
la culesul viei

Diaconul: Domnului să ne rugăm. **Citeţul:** Doamne, miluieşte. **Preotul:**

Dumnezeule, Mântuitorul nostru, Cel ce ai binevoit ca Fiul Tău cel Unul-Născut, Domnul nostru Iisus Hristos, să Se numească Viţă; şi rodul ei, prin harul Duhului Tău, l-ai arătat pricinuitor de nemurire, Însuţi şi acum, Stăpâne, binecuvintează şi acest rod al viţei. Dă tuturor, celor ce vor gusta din el, sfinţenie şi sporire sufletească. Iar pe cei ce ne-au adunat pe noi aici fă-i părtaşi Viţei celei adevărate şi păzeşte viaţa lor nevătămată, împodobindu-i cu harurile Tale cele veşnice şi netrecătoare. Cu harul şi cu iubirea de oameni ale Unuia-Născut Fiului Tău, cu Care binecuvântat eşti împreună cu Preasfântul şi bunul şi de viaţă făcătorul Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Citeţul: Amin.

RUGĂCIUNE
la binecuvântarea vinului nou

Diaconul: Domnului să ne rugăm. **Citeţul:** Doamne, miluieşte. **Preotul:**

Doamne, Dumnezeul nostru, Cel ce eşti bun şi iubitor de oameni, caută spre vinul acesta şi spre cei care vor gusta din el, şi-l binecuvintează precum ai binecuvântat fântâna lui Iacov şi scăldătoarea Siloamului şi paharul Sfinţilor Tăi Apostoli. Cel ce ai venit în Cana Galileei şi ai binecuvântat cele şase vase şi ai preschimbat apa în vin şi slava Ta ai arătat-o Sfinţilor Tăi Ucenici şi Apostoli, Însuţi şi acum, Doamne, trimite harul Sfântului Tău Duh peste vinul acesta şi-l binecuvintează pe el în numele Tău cel sfânt. Că Tu eşti Cel ce binecuvintezi şi sfinţeşti toate, Hristoase, Dumnezeul nostru, şi Ţie slavă înălţăm, împreună şi Tatălui şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Citeţul: Amin.

RUGĂCIUNE
la aducerea darurilor de pârgă

Diaconul: Domnului să ne rugăm. **Citeţul:** Doamne, miluieşte. **Preotul:**

Stăpâne Doamne, Dumnezeul nostru, Cel ce ai poruncit fiecăruia dintre noi să-Ţi aducem Ţie, după putinţă, ale Tale dintru ale Tale; Care dăruieşti, ca răsplătire pentru aceasta, bunătăţile Tale

cele veşnice; Cel ce cu bună plăcere ai primit darul cel după putere al văduvei, primeşte şi aceste prinoase, aduse acum de robul Tău (N) şi le binecuvintează; şi-i învredniceşte ca acestea să fie socotite în vistieriile Tale cele veşnice, iar lui dăruieşte-i îmbelşugată desfătare a bunătăţilor Tale din această lume, împreună cu toate cele ce-i sunt de folos. Că s-a binecuvântat numele Tău şi s-a preaslăvit împărăţia Ta, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Citeţul: Amin.

RÂNDUIALA

ce se face la ţarini (holde), la vii şi la grădini, când se întâmplă să fie stricate de felurite vietăţi

Se cuvine să se facă Sfânta Liturghie şi să se aprindă candela la Sfântul Trifon, sau la Sfântul Eustaţie, sau la Sfântul Iulian din Libia, sau la icoana hramului ce va fi. Şi, după Sfânta Liturghie, preotul luând untdelemn din candele şi aghiasmă de la Botezul Domnului, stropeşte în chipul crucii ţarina, sau via, sau grădina, şi zice această

Rugăciune

Diaconul: Domnului să ne rugăm. **Citeţul:** Doamne, miluieşte. **Preotul:**

Doamne, Dumnezeul nostru, Cel ce la început ai făcut cerul şi pământul, şi cerul l-ai împodobit cu mari luminători, ca să lumineze pe pământ şi ca prin ei să fii slăvit Tu, singurul Făcător şi Stăpân

al făpturii; iar pământul l-ai înfrumuseţat cu verdeaţă, cu iarbă şi cu multe feluri de seminţe ce rodesc după felul lor şi cu toate florile l-ai împodobit spre frumuseţe, Însuţi, şi acum, Stăpâne, caută din sfântul Tău locaş spre agonisita aceasta şi o binecuvintează; fereşte-o de toată fermecătura, vraja şi de toată răutatea; de ispita vicleană şi de uneltirea oamenilor răi. Şi-i dă ei să aducă roade la vreme, pline de binecuvântarea Ta; şi depărtează de la ea toată fiara şi sălbăticiunea şi viermele, musca, rugina, arşiţa şi vânturile care aduc stricăciune. Că s-a sfinţit şi s-a preaslăvit preacinstitul şi de mare cuviinţă numele Tău, al Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Citeţul: Amin. Apoi preotul citeşte

Exorcismul Sfântului Mucenic Trifon

Să ştie însă preotul că nu se cuvine să citească toate jivinele aici pomenite, ci numai pe acelea care atunci fac stricăciuni în grădini, vii şi holde.

Vă alung pe voi, fiarele cele de multe feluri, viermii, omizile, gândacii, lăcustele, şoarecii, cârtiţele şi puricii, şi tot felul de muşte, molii şi furnici, viespi şi urechelniţe şi tot felul de jigănii ce se târăsc pe pământ şi păsări ce zboară, care aduc stricăciuni şi pagubă holdelor, viilor, pomilor şi grădinilor; vă cert cu Dumnezeu Tatăl, Cel fără de început, şi cu Fiul Lui, Cel împreună fără de început

şi de o fiinţă, şi cu Duhul Lui Cel Preasfânt, Care este de o fiinţă cu Tatăl şi cu Fiul şi de viaţă făcător; vă alung pe voi cu întruparea Unuia-Născut Fiul lui Dumnezeu, a Domnului nostru Iisus Hristos, cu viaţa Lui de pe pământ, cea dimpreună cu oamenii, şi cu pătimirea Lui cea mântuitoare şi cu moartea Lui cea făcătoare de viaţă şi cu învierea Lui cea de a treia zi şi cu înălţarea Lui la ceruri, şi cu toată purtarea de grijă cea dumnezeiască şi mântuitoare; vă alung pe voi cu sfinţii heruvimi cei cu ochi mulţi şi cu serafimii cei cu câte şase aripi, care zboară împrejurul tronului dumnezeiesc şi strigă: Sfânt, Sfânt, Sfânt Domnul Savaot; vă leg pe voi cu sfinţii îngeri şi cu toată puterea, cu miile de mii şi cu milioanele de milioane, care cu multă frică stau înaintea slavei Domnului, ca să nu stricaţi via, nici holda, nici grădina, nici pomii şi nici legumele robului lui Dumnezeu (N); ci duceţi-vă în munţii cei pustii, în copacii cei neroditori în care v-a dăruit vouă Dumnezeu hrana cea de toate zilele; vă leg pe voi cu scumpul Trup şi Sânge al lui Hristos, Adevăratul Dumnezeu şi Mântuitorul nostru, prin Care s-a dat nouă mântuire şi răscumpărare, să nu stricaţi nici holda, nici via, nici grădina, nici orice pom roditor şi neroditor; nici frunza legumelor să nu stricaţi din cuprinsul şi locul robului lui Dumnezeu (N). Iar de nu mă veţi asculta pe mine şi veţi călca certarea cu care v-am legat, nu vă voi pedepsi eu smeritul şi

nevrednicul, ci Dumnezeul lui Avraam şi al lui Isaac şi al lui Iacov, Care va veni să judece viii şi morţii. Pentru aceasta, precum mai înainte v-am zis vouă: duceţi-vă în munţii cei pustii, în copacii cei neroditori; şi, de nu mă veţi asculta pe mine, voi ruga pe Iubitorul de oameni Dumnezeu, ca să trimită pe îngerul Său, care este peste fiare, şi cu fier şi cu plumb vă va lega şi vă va omorî, de vreme ce n-aţi luat în seamă certarea aceasta, ce s-a făcut pentru rugăciunile Sfântului Mare Mucenic Trifon; încă şi păsări, fiind trimise prin rugăciunea lui, vă vor mânca pe voi. Încă vă alung pe voi şi cu numele cel mare scris pe piatra care nu l-a putut răbda, ci s-a topit ca ceara de faţa focului. Ieşiţi din locurile acestea şi vă duceţi în locuri neumblate şi fără apă şi neroditoare, cum mai înainte am zis vouă. Ieşiţi din locul şi cuprinsul robilor lui Dumnezeu, care cheamă spre ajutorul, ocrotirea şi izbăvirea lor pe Sfântul Mare Mucenic Trifon. Ca şi întru acestea să se slăvească preasfântul nume al Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, Căruia se cuvine slava şi stăpânirea în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Preotul: Pace tuturor.

Strana: Şi duhului tău.

Diaconul: Capetele noastre Domnului să le plecăm.

Strana: Ţie, Doamne.

Preotul citeşte cu glas tare această

Rugăciune

Stăpâne Doamne, Dumnezeul nostru, Care, prin iconomia întrupării Tale, ai binecuvântat Betleemul şi Ghetsimani şi oarecând casa lui Iacov, care, după binecuvântare, s-a numit Israel; Cel ce şi casa lui David ai binecuvântat-o, Însuţi binecuvintează şi agonisita (gospodăria, ţarina sau grădina) aceasta şi prin binecuvântare fă-o pe ea să aducă roadă, pentru rugăciunile Preacuratei Stăpânei noastre, Născătoarea de Dumnezeu şi pururea Fecioara Maria; cu puterea cinstitei şi de viaţă făcătoarei Cruci; pentru rugăciunile cinstitului şi slăvitului proroc, Înaintemergătorul şi Botezătorul Ioan; ale sfinţilor, slăviţilor şi întru tot lăudaţilor Apostoli; ale sfinţilor şi slăviţilor buni biruitori mucenici; ale sfinţilor mari mucenici: Trifon, Eustatie şi Iulian, ale sfântului (N) a cărui pomenire săvârşim astăzi, şi ale tuturor sfinţilor Tăi. Că Tu eşti Cel ce binecuvintezi şi sfinţeşti toate, Hristoase, Dumnezeul nostru, şi Ţie slavă înălţăm, împreună şi Celui fără de început al Tău Părinte şi Preasfântului şi bunului şi de viaţă făcătorului Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Citeţul: Amin.

Apoi preotul face otpustul mic.

RUGĂCIUNE

pentru cei ce călătoresc

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citeţul: Doamne, miluieşte. Preotul:

Stăpâne Doamne, Dumnezeul nostru, Care eşti calea cea adevărată; Cel ce ai călătorit împreună cu robul Tău Iosif, călătoreşte, Stăpâne, şi cu robul Tău (N). Izbăveşte-l pe el de tâlhari şi de toată bântuiala vrăjmaşilor ucigaşi de oameni; păzeşte-i viaţa nevătămată şi fereşte sufletul lui curat de toată întinăciunea; fă cu spor călătoria lui şi căile lui le îndreptează şi arată-l sănătos şi vesel în cele ce doreşte. Aşa ne rugăm Ţie, Împărate atotputernice, Care nu ţii minte răul, auzi-mă pe mine smeritul pentru bunătatea Ta şi treci cu vederea toate greşelile robului Tău (N); cu harul Tău îmbogăţeşte-l şi-l arată plin de bunătăţile Tale cereşti şi pământeşti. Că a Ta este împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

RUGĂCIUNI

pentru copiii care nu pot lesne învăţa

Preotul face începutul: Binecuvântat este Dumnezeul nostru..., Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăţia... Apoi se cântă aceste tropare, glasul al 6-lea:

Precum în mijlocul ucenicilor Tăi ai venit, Mântuitorule, pace dându-le lor, vino şi la noi şi ne mântuieşte.

Slavă...,

Duhul Tău cel Sfânt, Hristoase Dumnezeule, pe ucenicii cei necărturari i-a arătat învăţători şi, prin unirea limbilor cele cu multe graiuri, a surpat înşelăciunea, ca un atotputernic.

Şi acum..., a Născătoarei:

Cu graiuri străine ai înnoit, Hristoase, pe ucenicii Tăi, ca prin ele să Te propovăduiască pe Tine, Cuvântul cel fără de moarte şi Dumnezeu, Care dai sufletelor noastre mare milă.

Precum şi: Uşa milostivirii...

Apoi preotul citeşte deasupra capului copiilor aceste

Rugăciuni

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citeţul: Doamne, miluieşte. Preotul:

Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, Cel ce Te-ai sălăşluit în inimile cele curate ale celor doisprezece Apostoli, prin harul Preasfântului Duh, Care S-a pogorât în chipul limbilor de foc şi a deschis gurile lor de au început a grăi în alte limbi, Însuţi, Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, trimite acelaşi Duh Sfânt al Tău peste acest copil (N), şi sădeşte în urechile inimii lui Sfânta Scriptură, cea insuflată de Tine prin puterea Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citeţul: Doamne, miluieşte. Preotul:

Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, Cel ce Te-ai sălăşluit şi ai luminat inimile celor douăzeci şi patru de bătrâni, ale sfinţilor Tăi ucenici şi apostoli, ale sfinţilor apostoli şi evanghelişti: Ma-

tei, Marcu, Luca şi Ioan; Cel ce ai învăţat şi ai luminat pe Sfântul Ştefan, întâiul mucenic, Însuţi şi acum, Doamne, luminează inima robului Tău (N). Pentru rugăciunile Preabinecuvântatei Stăpânei noastre, de Dumnezeu Născătoarei şi pururea Fecioarei Maria; cu puterea Cinstitei şi de viaţă Făcătoarei Cruci; ale cinstitului şi măritului Proroc, Înaintemergătorului şi Botezătorului Ioan; ale sfinţilor, mărităţilor şi întru tot lăudaţilor Apostoli; ale Sfântului Apostol Matia; ale Sfinţilor Mucenici: Agapie, Procopie şi Filip şi ale tuturor sfinţilor. Că Tu eşti luminarea sufletelor şi a trupurilor noastre, şi Ţie slavă înălţăm, împreună şi Celui fără de început al Tău Părinte şi Preasfântului şi Bunului şi de viaţă făcătorului Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

După aceea ectenia: Miluieşte-ne pe noi, Dumnezeule... **Apoi apolisul.**

SINAXAR
PESTE TOT ANUL

Explicarea semnelor puse înaintea zilelor anului pentru indicarea praznicelor împărătești, ale Născătoarei de Dumnezeu și ale Sfinților

(†) — arată praznicele mari, închinate: Sfintei Treimi, Mântuitorului, Sfântului Duh, Născătoarei de Dumnezeu; sărbătorile în cinstea: Înaintemergătorului: Nașterea și Tăierea capului, și a Sfinților Apostoli Petru și Pavel, la care se face priveghere mare.

†) — arată praznicele de mijloc ale sfinților, la care se face priveghere.

† — arată praznicele de mijloc, la care nu se face priveghere, ci se cântă numai polieleu.

X) — arată praznicele mici, care au doxologie mare.

X — arată praznicele mici, care au slujba pe șase.

LUNA SEPTEMBRIE
ARE 30 DE ZILE. ZIUA ARE 12 CEASURI ŞI NOAPTEA 12.

1. † **Începutul indictionului, adică Anul Nou bisericesc;** † **Sf. Cuvios Dionisie Exiguul (cel Smerit);** Sf. Cuv. Simeon Stâlpnicul şi Sf. Cuv. Marta, mama sa; Dreptul Iosua Navi *(Praznic şi dezlegare la vin şi la untdelemn).*

2. Sf. Mc. Mamant şi Sf. Ioan Postitorul, patriarhul Constantinopolului.

3. Sf. Sfinţit Mucenic Antim, ep. Nicomidiei, şi Sf. Cuv. Teoctist.

4. Sf. Sfinţit Mucenic Vavila, ep. Antiohiei; Sf. Proroc Moise, văzătorul de Dumnezeu.

5. X Sf. Proroc Zaharia şi Dreapta Elisabeta, părinţii Sfântului Ioan Botezătorul; Sfinţii Mucenici Urban.

6. X Pomenirea minunii ce s-a făcut în Colose de Sf. Arhanghel Mihail; Sfinţii Mucenici Eudoxie, Zinon, Romil şi Macarie *(Dezlegare la vin şi la untdelemn).*

7. Înainte-prăznuirea Naşterii Preasfintei Născătoare de Dumnezeu; Sf. Mc. Sozont; † **Sf. Cuvioşi Simeon şi Amfilohie de la Pângăraţi.**

8. **(†) Naşterea Preasfintei Stăpânei noastre, Născătoarea de Dumnezeu şi pururea Fecioara Maria** *(Dezlegare la peşte).*

9. X Sfinţii şi dreptii dumnezeieşti Părinţi Ioachim şi Ana; † **Sfinţii Cuvioşi Onufrie de la Vorona şi Chiriac de la Tazlău;** Sfinţii Părinţi de la al III-lea Sinod Ecumenic.

10. Sfintele Mucenite Minodora, Mitrodora şi Nimfodora; Sf. Pulheria împărăteasa.

11. Sf. Cuv. Teodora din Alexandria şi Sf. Cuv. Eufrosin.

12. X) Sfinţii Mucenici Avtonom, Macedonie şi Teodul (*Odovania praznicului Naşterii Născătoarei de Dumnezeu - Dezlegare la vin şi la untdelemn*).

13. † Înainte-prăznuirea Înălţării Sfintei Cruci; Sfinţii Sfinţiţi Mucenici Corneliu (sutaşul), ep. Cezareei Palestinei, şi Ciprian, ep. Cartaginei; † **Sf. Cuv. Ioan de la Prislop; Sfinţii Mucenici din**

Dobrogea: Macrobie, Gordian, Ilie, Zotic, Lucian și Valerian *(Dezlegare la vin și la untdelemn).*

14. **(†) Înălțarea Cinstitei și de viață făcătoarei Cruci** (*Praznic și post în orice zi s-ar întâmpla, cu dezlegare la vin și untdelemn).*

15. **†) Sf. Ier. Iosif cel Nou de la Partoș, mitropolitul Banatului; † Sf. M. Mc. Nichita Gotul;** † Sf. Ier. Visarion, arhiep. Larisei, făcătorul de minuni (*Dezlegare la vin și untdelemn).*

16. X Sf. M. Muceniță Eufimia; Sf. Muceniță Meletina.

17. Sfintele Mucenițe Sofia și cele trei fiice ale ei: Pistis, Elpis și Agapi.

18. Sf. Ier. Eumenie, ep. Gortinei, făcătorul de minuni; Sf. Muceniță Ariadna.

19. Sfinții Mucenici Trofim, Savatie și Dorimedont.

20. X Sfinții Mari Mucenici Eustatie și Teopisti, soția sa, cu cei doi fii ai lor, Agapie și Teopist.

21. X) Sf. Ap. Codrat; Sf. Proroc Iona; Sf. Ier. Dimitrie, mitropolitul Rostovului (*Odovania praznicului Înălțării Cruci - Dezlegare la vin și untdelemn).*

22. **† Sfântul Sfințit Mucenic Teodosie de la Mănăstirea Brazi, mitropolitul Moldovei;** Sf. Sfințit Mucenic Foca, ep. Sinopei *(Dezlegare la vin și untdelemn).*

23. † Zămislirea Sfântului și slăvitului Proroc, Înaintemergătorul și Botezătorul Ioan; Sfintele Xantipa și Polixenia (*Dezlegare la vin și la untdelemn*).

24. † Sf. Întâia Mare Muceniță și întocmai cu apostolii Tecla; Sf. Cuv. Siluan Athonitul.

25. Sf. Cuv. Eufrosina; Sf. Cuv. Pafnutie Egipteanul; Sf. Cuv. Serghie de Radonej.

26. †) Mutarea Sfântului Apostol și Evanghelist Ioan, Cuvântătorul de Dumnezeu; **† Sf. Voievod Neagoe Basarab, domnitorul Țării Românești;** Dreptul Ghedeon *(Dezlegare la vin și la untdelemn).*

27. **† Sf. Ierarh Martir Antim Ivireanul, mitropolitul Țării Românești;** Sfinții Mucenici Calistrat și Epiharia (*Dezlegare la vin și untdelemn*).

28. † Sf. Cuv. Hariton Mărturisitorul; Sf. Proroc Baruh.
29. X Sf. Cuv. Chiriac Sihastrul; Sf. Muceniță Petronia.
30. X Sf. Ier. Grigorie Luminătorul, arhiep. Armeniei; Sfintele Mucenițe Ripsimia și Gaiani.

LUNA OCTOMBRIE

ARE 31 DE ZILE. ZIUA ARE 11 CEASURI ȘI NOAPTEA 13.

1. **(†) Acoperământul Preasfintei Stăpânei noastre, Născătoarea de Dumnezeu și pururea Fecioara Maria;** Sf. Ap. Anania; Sf. Cuv. Roman Melodul; **† Sfinții Cuvioși Iosif și Chiriac de la Bisericani** (*Dezlegare la pește*).
2. X Sf. Sfințit Mucenic Ciprian, ep. Antiohiei Pisidiei și Sf. Muceniță Iustina fecioara; Sf. Cuv. Teofil Mărturisitorul; Sf. Andrei cel nebun pentru Hristos.
3. X Sfinții Sfințiți Mucenici Dionisie Areopagitul, ep. Atenei, și Dionisie, ep. Alexandriei; Sf. Mc. Teoctist.
4. Sf. Ier. Ierotei, ep. Atenei; Sfinții Mucenici Audact, Domnina și Calistena.
5. Sfintele Mucenițe Haritina și Mamelta.
6. X) Sf. Ap. Toma; Sf. Muceniță Erotiida *(Dezlegare la vin și la untdelemn).*
7. † Sfinții Mucenici Serghie și Vah; Sfinții Mucenici Iulian preotul, Chesarie diaconul și Polihronie.
8. Sfintele Cuvioase Pelaghia și Taisia.
9. X) Sf. Ap. Iacov al lui Alfeu; Sfinții Cuvioși Andronic și Atanasia (*Dezlegare la vin și la untdelemn).*
10. Sfinții Mucenici Evlampie și Evlampia, sora lui; Sf. Cuv. Vasian.
11. Sf. Ap. Filip, unul din cei șapte diaconi; Sf. Ier. Teofan Mărturisitorul, mitropolitul Niceei; Sfintele Mucenițe Zenaida și Filonila.

În duminica ce se întâmplă între 11-17 octombrie, se cântă slujba Sfinților Părinți de la al VII-lea Sinod Ecumenic, de la Niceea (anul 787).

12. Sfinții Mucenici Prov, Tarah și Andronic; Sf. Ier. Cosma, ep. Maiumei.

13. **† Aducerea moaștelor Sf. Ap. Andrei la Iași;** Sfinții Mucenici Carp, Papil, Agatodor, Agatonica și Florentie; Sf. Mc. Veniamin diaconul.

14. **†) Sf. Cuv. Parascheva de la Iași;** Sfinții Mucenici Nazarie, Ghervasie, Protasie și Chelsie (*Dezlegare la vin și untdelemn*).

15. Sf. Sfințit Mucenic Luchian, preotul din Antiohia; Sfinții Ierarhi Savin, ep. Ciprului, și Vars, ep. Edesei.

16. Sf. Mc. Longhin sutașul.

17. Sf. Proroc Oseea; Sf. Cuv. Mc. Andrei Criteanul.

18. X) Sf. Ap. și Ev. Luca; Sfinții Mucenici Iulian și Martin (*Dezlegare la vin și la untdelemn).*

19. Sf. Proroc Ioil; Sfinții Mucenici Uar, Felix și Eusebie; Sf. Cleopatra; Sf. Cuv. Ioan de la Rila.

20. X Sf. M. Mc. Artemie; Sf. Cuv. Gherasim cel Nou din Chefalonia; Sf. Cuv. Matrona.

21. **†) Sfinții Cuvioși Mărturisitori Visarion și Sofronie; Sf. Mc. Oprea; Sfinții Preoți Mărturisitori Ioan din Galeș și Moise din Sibiel;** Sf. Cuv. Ilarion cel Mare *(Dezlegare la vin și untdelemn).*

22. Sf. Ier. Averchie, ep. Ierapolei, făcătorul de minuni, cel întocmai cu apostolii; Sfinții șapte tineri din Efes: Maximilian, Iamvlih, Martinian, Dionisie, Antonin, Exacustodian și Constantin.

23. X) Sf. Ap. Iacov, ruda Domnului, întâiul episcop al Ierusalimului; Sf. Ier. Ignatie, patriarhul Constantinopolului; Sf. Cuv. Petroniu.

24. Sf. M. Mc. Areta și cei împreună cu dânsul; Sfinții Mucenici Valentin și Sebastiana.

25. Sfinții Mucenici Marcian și Martirie; Sf. Tavita cea milostivă; Sf. Mc. Valerian.

26. **†) Sf. M. Mc. Dimitrie, Izvorâtorul de mir** (*Dezlegare la vin și untdelemn*).

27. **† Sf. Cuv. Dimitrie cel Nou, ocrotitorul Bucureștilor;** Sf. M. Mc. Nestor (*Dezlegare la vin și untdelemn*).

28. **† Sf. Ier. Iachint, mitropolitul Țării Românești;** Sfinții Mucenici Terentie și Neonila, soția lui, și cei șapte copii ai lor; Sf. Cuv. Ștefan Savaitul și Sf. Ier. Firmilian, ep. Cezareei Capadociei.

29. Sf. Cuv. Muceniță Anastasia Romana; Sfinții Cuvioși Avramie și Ana, nepoata sa.

30. Sfinții Mucenici Zenovie, episcopul, și Zenovia, sora sa; Sf. Ap. Cleopa; Sf. Mc. Asterie.

31. Sfinții Apostoli Apelie, Stahie, Amplie, Urban, Aristobul și Narcis; Sf. Mc. Epimah.

LUNA NOIEMBRIE

ARE 30 DE ZILE. ZIUA ARE 10 CEASURI ȘI NOAPTEA 14.

1. X Sfinții doctori fără de arginți și făcători de minuni Cosma și Damian, din Asia; Sf. Cuv. David din Evia *(Dezlegare la vin și la untdelemn).*

2. Sfinții Mucenici Achindin, Pigasie, Aftonie, Elpidifor și Anempodist.

3. Sfinții Sfințiți Mucenici Achepsima episcopul, Iosif preotul și Aitala diaconul; mutarea moaștelor Sf. M. Mc. Gheorghe în Lida.

4. Sf. Cuv. Ioanichie cel Mare; Sfinții Mucenici Nicandru, ep. Mirelor Lichiei, și Ermeu preotul; Sf. Cuv. Gheorghe cel Nou din Drama.

5. Sfinții Mucenici Galaction și Epistimia; Sf. Ier. Grigorie Mărturisitorul, arhiep. Alexandriei.

6. X Sf. Ier. Pavel Mărturisitorul, patriarhul Constantinopolului; Sf. Cuv. Luca.

7. Sfinții 33 de Mucenici din Melitina; Sf. Cuv. Lazăr, făcătorul de minuni, din muntele Galisiei.

8. **†) Soborul Sfinților Arhangheli Mihail și Gavriil și al tuturor cerești puteri** *(Dezlegare la vin și la untdelemn).*

9. **Sfinții Mucenici Claudiu, Castor, Sempronian și Nicostrat;** Sfinții Mucenici Onisifor și Porfirie; Sf. Ier. Nectarie din Eghina.

10. Sfinții Apostoli Olimp, Rodion, Erast, Sosipatru, Tertie și Cvart; Sf. Mc. Orest; Sf. Cuv. Arsenie Capadocianul.

11. Sfinții Mucenici Mina, Victor și Vichentie; Sfânta Muceniță Ștefanida; Sf. Cuv. Teodor Studitul Mărturisitorul.

12. X Sf. Ier. Ioan cel Milostiv, patriarhul Alexandriei; **Sfinții Mucenici Năsăudeni: Atanasie din Bichigiu, Vasile din Mocod, Grigorie din Zagra și Vasile din Telciu;** Sf. Cuv. Nil pustnicul.

13. †) Sf. Ier. Ioan Gură de Aur, arhiep. Constantinopolului, și mama sa, Sf. Antuza; Sf. Cuv. Mc. Damaschin *(Dezlegare la vin și la untdelemn).*

14. † Sf. Ap. Filip, unul din cei 12 Apostoli, și Sf. Ier. Grigorie Palama, arhiep. Tesalonicului *(Dezlegare la pește - Lăsatul secului pentru Postul Nașterii Domnului).*

15. **† Sf. Cuv. Paisie de la Neamț;** Sfinții Mărturisitori Gurie, Samona și Aviv diaconul *(Începutul Postului Nașterii Domnului).*

16. X) Sf. Ap. și Ev. Matei *(Dezlegare la vin și la untdelemn).*

17. X Sf. Ier. Grigorie Taumaturgul, ep. Neocezareei; Sfinții Cuv. Lazăr Zugravul și Zaharia; Sf. Ier. Ghenadie, patriarhul Constantinopolului.

18. Sfinții Mucenici Platon, Roman și Zaheu.

19. Sf. Proroc Avdie; Sf. Mc. Varlaam.

20. Înainte-prăznuirea Intrării în biserică a Preasfintei Născătoare de Dumnezeu; **†) Sf. Cuv. Grigorie Decapolitul; Sf. Mc. Dasie din Durostorum;** Sf. Ier. Proclu, patriarhul Constantinopolului *(Dezlegare la vin și untdelemn).*

21. **(†) Intrarea în biserică a Preasfintei Stăpânei noastre, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria** *(Dezlegare la pește).*

22. Sfinții Apostoli Filimon, Onisim, Arhip și Apfia; Sf. Muceniță Cecilia.

23. **† Cuviosul Antonie de la Iezerul Vâlcii;** Sfinții Ierarhi Grigorie, ep. Acragantelor, și Amfilohie, ep. Iconiei *(Dezlegare la vin și untdelemn).*

24. Sfinții Sfințiți Mucenici Clement, ep. Romei, și Petru, ep. Alexandriei.

25. †) Sf. Mare Mucenită Ecaterina; Sf. M. Mc Mercurie (*Odovania praznicului Intrării în biserică; Dezlegare la vin și untdelemn*).

26. Sfinții Cuvioși Alipie Stâlpnicul, Stelian Paflagonul și Nicon.

27. X Sf. M. Mc. Iacob Persul; Sfinții Cuv. Natanael și Pinufrie.

28. X Sf. Cuv. Mc. Ștefan cel Nou; Sf. Mc. Irinarh.

29. Sfinții Mucenici Paramon și Filumen; Sfinții Cuvioși Acachie din Sinai și Pitirun.

30. **†) Sf. Ap. Andrei, cel întâi chemat, ocrotitorul României; † Sf. Ier. Andrei Șaguna, mitropolitul Transilvaniei;** Sf. Ier. Frumentie, ep. Etiopiei (*Dezlegare la pește*).

LUNA DECEMBRIE

ARE 31 DE ZILE. ZIUA ARE 9 CEASURI ȘI NOAPTEA 15.

1. Sf. Proroc Naum; Sf. Filaret cel Milostiv; Sf. Mc. Anania Persul (*Ziua Națională a României*).

2. Sf. Proroc Avacum; Sf. Mucenită Miropi; Sf. Ier. Solomon, arhiep. Efesului.

3. **† Sf. Cuv. Gheorghe de la Cernica și Căldărușani;** Sf. Proroc Sofonie; Sf. Sfințit Mucenic Teodor, arhiep. Alexandriei.

4. † Sf. Mare Mucenită Varvara; Sf. Cuv. Ioan Damaschin (*Dezlegare la vin și la untdelemn*).

5. † Sf. Cuv. Sava cel Sfințit; Sf. Mc. Anastasie (*Dezlegare la vin și la untdelemn*).

6. **†) Sf. Ier. Nicolae, arhiep. Mirelor Lichiei, făcătorul de minuni** (*Dezlegare la pește*).

7. **†) Sf. Mucenită Filofteia de la Curtea de Argeș;** Sf. Ier. Ambrozie, ep. Mediolanului (*Dezlegare la vin și untdelemn*).

8. Sf. Cuv. Patapie; Sf. Ier. Sofronie, ep. Ciprului; Sfinții Apostoli Sosten, Apolo, Chifa, Tihic, Epafrodit, Cezar și Onisifor.

9. X) Zămislirea Sfintei Fecioare Maria de către Sfânta și Dreapta Ana; Sf. Proroci Ana, mama Prorocului Samuel (*Dezlegare la vin și la untdelemn*).

10. Sfinții Mucenici Mina, Ermoghen și Evgraf.

11. Sfinții Cuvioși Daniel Stâlpnicul și Luca (*În duminica ce se întâmplă între 11 și 17 decembrie, sunt prăznuiți Sfinții Strămoși ai Domnului).*

12. † Sf. Ier. Spiridon, ep. Trimitundei, făcătorul de minuni; Sf. Sfințit Mucenic Alexandru, ep. Ierusalimului (*Dezlegare la vin și la untdelemn*).

13. **†) Sf. Ier. Dosoftei, mitropolitul Moldovei,** † Sfinții Mucenici Evstratie, Avxentie, Evghenie, Mardarie și Orest; Sf. Muceniță Lucia (*Dezlegare la vin și la untdelemn*).

14. Sfinții Mucenici Tirs, Levchie, Calinic, Filimon, Apolonie și Arian.

15. † Sf. Sfințit Mucenic Elefterie, ep. Iliriei; Sfintele Mucenițe Antia și Suzana.

16. Sf. Proroc Agheu; Sf. Mc. Marin; Sf. Teofana împărăteasa.

17. X Sf. Proroc Daniel și Sfinții trei tineri: Anania, Azaria și Misail (*Dezlegare la vin și la untdelemn*).

18. **† Sfântul Cuvios Daniil Sihastrul;** Sfinții Mc. Sebastian și Zoe; Sf. Ier. Modest, arhiep. Ierusalimului (*Dezlegare la vin și untdelemn*).

(În duminica ce se întâmplă între 18 și 24 decembrie sunt prăznuiți Sfinții Părinți de la Adam până la Dreptul Iosif, logodnicul Sfintei Fecioare Maria).

19. Sf. Mc. Bonifatie; Sf. Aglaia; Sf. Ier. Grichentie, ep. Etiopiei.

20. X Înainte-prăznuirea Nașterii după trup a Domnului, Dumnezeului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos; Sf. Sfințit Mucenic Ignatie Teoforul, ep. Antiohiei; Sf. Ier. Filogonie, patriarhul Antiohiei (*Dezlegare la vin și la untdelemn*).

21. Sf. Muceniță Iuliana din Nicomidia; Sf. Mc.Temistocle.

22. **† Sf. Ier. Petru Movilă, mitropolitul Kievului; Sf. Mare Muceniță Anastasia;** Sfinții Mucenici Hrisogon și Teodota.

23. X Sfinții zece Mucenici din Creta; Sf. Ier. Pavel, arhiep. Neocezareei; Sf. Cuv. Naum.

24. Sf. Cuv. Muceniță Eugenia (*Ajunul praznicului Nașterii Domnului*).

25. **(†) Naşterea cea după trup a Domnului, Dumnezeului şi Mântuitorului nostru Iisus Hristos (Crăciunul)** (*Dezlegare la toate cele de mâncare, din această zi până în ajunul Bobotezei*).

26. **X) Soborul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu; †) Sf. Cuv. Nicodim cel Sfinţit de la Tismana;** Sf. Sfinţit Mc. Eftimie, ep. Sardelor.

(În duminica după Naşterea Domnului, facem pomenirea Sfântului şi Dreptului Iosif, logodnicul Sfintei Fecioare Maria, a Sf. Proroc David împăratul şi a Sf. Iacob, ruda Domnului).

27. **† Sf. întâi Mucenic şi Arhidiacon Ştefan;** Sf. Cuv. Teodor Mărturisitorul.

28. Sfinţii 20.000 de Mucenici din Nicomidia.

29. Sfinţii 14.000 de prunci ucişi de Irod; Sfinţii Cuvioşi Marcel, egumenul mănăstirii neadormiţilor, şi Tadeu Mărturisitorul.

30. Sf. Muceniţă Anisia; Sf. Cuv. Teodora; Sf. Cuv. Leon.

31. **Sf. Mc. Hermes;** Sf. Cuv. Melania Romana; Cuviosul Zotic preotul, hrănitorul copiilor sărmani; Sf. Ier. Teofilact al Ohridei (*Odovania praznicului Naşterii Domnului*).

LUNA IANUARIE

ARE 31 DE ZILE. ZIUA ARE 10 CEASURI ŞI NOAPTEA 14.

1. **(†) Tăierea-împrejur cea după trup a Domnului nostru Iisus Hristos; Sf. Ier. Vasile cel Mare, arhiep. Cezareei Capadociei, şi mama sa, Sf. Emilia.**

2. Înainte-prăznuirea Botezului Domnului; Sf. Ier. Silvestru, ep. Romei; Sf. Cuv. Serafim de Sarov.

3. Sf. Proroc Maleahi; Sf. Mc. Gordie.

4. Soborul Sfinţilor 70 de Apostoli; Sf. Cuv. Teoctist, egumenul de la Cucumia Siciliei; Sf. Cuv. Apolinaria.

5. Sfinţii Mucenici Teopempt şi Teonas; Sf. Cuv. Sinclitichia (*Ajunul Botezului Domnului - Post în orice zi s-ar întâmpla, cu dezlegare la vin şi untdelemn*).

6. **(†) Botezul Domnului, Dumnezeului şi Mântuitorului nostru Iisus Hristos** (*Boboteaza - Praznic şi dezlegare la toate*).

7. † **Soborul Sfântului și slăvitului Proroc, Înaintemergătorul și Botezătorul Ioan** *(Dezlegare la pește).*

8. Sfinții Cuvioși Gheorghe Hozevitul, Emilian Mărturisitorul și Domnica.

9. Sf. Mc. Polieuct; Sf. Cuv. Eustratie; Sf. Ier. Petru, ep. Sevastiei.

10. Sf. Ier. Grigorie, ep. Nisei; † **Sfântul Cuvios Antipa de la Calapodești;** Sf. Ier. Dometian, ep. Melitinei; Sf. Cuv. Marcian preotul.

11. † Sf. Cuv. Teodosie, începătorul vieții călugărești de obște; Sf. Cuv. Vitalie (*Dezlegare la vin și untdelemn*).

12. Sfintele Mucenițe Tatiana diaconița și Eutasia.

13. **Sfinții Mucenici Ermil și Stratonic din Singidunum;** Sf. Ier. Iacob din Nisibe.

14. X) Sfinții Cuvioși Părinți uciși în Sinai și Rait; Sf. Ier. Sava, arhiep. Serbiei; Sf. Nina, luminătoarea Georgiei (*Odovania praznicului Botezului Domnului — Dezlegare la vin și untdelemn*).

15. X Sfinții Cuvioși Pavel Tebeul și Ioan Colibașul.

16. X Cinstirea lanțului Sfântului, slăvitului și întru tot lăudatului Apostol Petru; Sf. Mc. Pevsip (*Dezlegare la vin și untdelemn*).

17. †) Sf. Cuv. Antonie cel Mare; Sf. Mc. Gheorghe din Ioanina; Sf. Cuv. Antonie cel Nou din Veria (*Dezlegare la vin și untdelemn*).

18. † Sfinții Ierarhi Atanasie și Chiril, arhiepiscopii Alexandriei; (*Dezlegare la vin și la untdelemn*).

19. X Sfinții Cuvioși Macarie Egipteanul și Macarie Alexandrinul; Sf. Ier. Marcu, mitrop. Efesului; Sf. Mc. Eufrasia.

20. †) Sf. Cuv. Eftimie cel Mare; Sfinții Mucenici In, Pin și Rim; Sf. Ier. Eftimie, patriarhul Târnovei (*Dezlegare la vin și untdelemn*).

21. Sf. Cuv. Maxim Mărturisitorul; Sfinții Mucenici Neofit, Evghenie, Candid, Valerian și Achila.

22. X Sf. Ap. Timotei; Sf. Cuv. Mc. Anastasie Persul.

23. X Sf. Sfințit Mucenic Clement, ep. Ancirei, și Sf. Mc. Agatanghel; Sf. Părinți de la al șaselea Sinod Ecumenic.

24. Sf. Cuv. Xenia; Sfinții Mucenici Pavel, Pavsirie și Teodotion.

25. †) Sf. Ier. Grigorie Teologul, arhiep. Constantinopolului; † **Sf. Ier. Bretanion, ep. Tomisului** (*Dezlegare la vin și untdelemn*).

26. Sfinții Cuvioși Xenofont, Maria, Arcadie și Ioan.

27. † Aducerea moaștelor Sf. Ier. Ioan Gură de Aur; Sf. Marciana împărăteasa (*Dezlegare la vin și untdelemn*).

28. X Sfinții Cuvioși Efrem Sirul, Isaac Sirul, Paladie și Iacob; Sf. Mucenită Haris.

29. † Aducerea moaștelor Sf. Sfințit Mucenic Ignatie Teoforul; Sf. Mc. Filotei.

30. †) Sfinții Trei Ierarhi: Vasile cel Mare, Grigorie Teologul și Ioan Gură de Aur; Sf. Sfințit Mucenic Ipolit, ep. Romei; Sf. Mucenită Aura (*Dezlegare la vin și la untdelemn*).

31. X Sfinții doctori fără de arginți și făcători de minuni Chir și Ioan; Sf. Mucenită Trifena.

LUNA FEBRUARIE

ARE 28 DE ZILE, IAR DE ESTE AN BISECT, 29.
ZIUA ARE 11 CEASURI ȘI NOAPTEA 13.

1. Înainte-prăznuirea Întâmpinării Domnului; Sf. Mc. Trifon; Sfintele Mucenițe Perpetua și Felicitas.

2. **(†) Întâmpinarea Domnului nostru Iisus Hristos** (*Dezlegare la pește*).

3. X Sfântul și Dreptul Simeon, primitorul de Dumnezeu; Sf. Prorociță Ana.

4. Sf. Cuv. Isidor Pelusiotul; Sf. Sfințit Mucenic Avramie episcopul; Sf. Cuv. Iasim.

5. Sfintele Mucenițe Agata și Teodula.

6. Sfinții Ierarhi Vucol, ep. Smirnei, și Fotie, patriarhul Constantinopolului; Sfinții Cuvioși Varsanufie și Ioan din Gaza.

7. Sf. Ier. Partenie, ep. Lampsacului; Sf. Cuv. Luca din Elada.

8. X Sf. M. Mc. Teodor Stratilat; Sf. Proroc Zaharia.

9. Sf. Mc. Nichifor; Sfinții Sfințiți Mucenici Filagrie, Marcel și Pangratie (*Odovania praznicului Întâmpinării*).

10. †) Sf. Sfinţit Mucenic Haralambie; Sfintele Mucenițe Enata şi Valentina.

11. Sf. Sfinţit Mucenic Vlasie, ep. Sevastiei; Sf. Teodora împărăteasa.

12. Sfinţii Ier. Meletie, arhiep. Antiohiei, şi Antonie, patr. Constantinopolului; Sf. Mc. Hristea grădinarul.

13. Sf. Cuv. Martinian; Sfinţii Apostoli Acvila şi Priscila; Sf. Ier. Evloghie, patriarhul Alexandriei.

14. Sfinţii Cuvioşi Avxentie, Maron şi Avraam.

15. Sf. Ap. Onisim; Sf. Mc. Maior; Sf. Cuv. Eusebiu din Siria.

16. Sfinţii Mucenici Pamfil şi Valent; Sf. Ier. Flavian, patriarhul Constantinopolului.

17. X Sf. M. Mc. Teodor Tiron; Sf. Mariamna; Sfinţii împăraţi Marcian şi Pulheria (*Dezlegare la vin şi untdelemn*).

18. Sfinţii Ier. Leon, ep. Romei, şi Agapit, ep. Sinaului.

19. Sfinţii Apostoli Arhip, Filimon şi Apfia; Sfinţii Cuv. Mărt. Evghenie şi Macarie.

20. Sfinţii Ierarhi Leon, ep. Cataniei, şi Agaton, ep. Romei; Sf. Cuv. Visarion.

21. Sf. Cuv. Timotei din Olimpul Bitiniei; Sfinţii Ierarhi Evstatie, arhiep. Antiohiei, şi Gheorghe, ep. Amastridei.

22. Aflarea cinstitelor moaşte ale Sfinţilor celor din Evghenia; Sfinţii Cuvioşi Atanasie, Talasie şi Limneu.

23. Sfântul Sfinţit Mucenic Policarp, ep. Smirnei; Sf. Cuv. Gorgonia.

24. † Întâia şi a doua aflare a cinstitului cap al Sfântului Ioan Botezătorul (*Dezlegare la vin şi la untdelemn*).

25. Sf. Ier. Tarasie, arhiep. Constantinopolului; Sfinţii Mucenici Alexandru şi Ipatie.

26. Sf. Ier. Porfirie, ep. Gazei; Sf. Mucenită Fotini Samarineanca.

27. Sfinţii Cuvioşi Procopie Mărturisitorul şi Talaleu; Sf. Cuv. Ştefan cel Milostiv.

28. Sf. Cuv. Vasile Mărturisitorul; Sf. Sfinţit Mucenic Proterie, patriarhul Alexandriei.

29. **†) Sfinții Cuvioși Ioan Casian și Gherman, din Dobrogea** (*În anii nebisecți. prăznuirea se face în ziua de 28 februarie*).

LUNA MARTIE
ARE 31 DE ZILE. ZIUA ARE 12 CEASURI ȘI NOAPTEA 12.

1. Sf. Cuv. Muceniță Evdochia; Sf. Cuv. Domnina; Sfinții Mucenici Marcel și Antonie.

2. Sf. Sfințit Mucenic Teodot, ep. Chiriniei din Cipru; Sfinții Mucenici Isihie și Nestor.

3. Sfinții Mucenici Eutropie, Cleonic și Vasilisc.

4. Sf. Cuv. Gherasim de la Iordan; Sfinții Mucenici Pavel și Iuliana, sora lui.

5. Sfinții Mc. Conon din Isauria și Conon grădinarul; Sf. Muceniță Iraida.

6. Sfinții 42 de Mucenici din Amoreea; Sf. Eufrosin; Aflarea Cinstitei Cruci de către Sfânta împărătească Elena.

7. Sfinții Sfințiți Mucenici: **Efrem, ep. Tomisului;** Vasilevs, Evghenie, Capiton, Eterie, Agatodor și Elpidie. episcopi Hersonului; Sf. Cuv. Pavel cel Simplu.

8. Sfinții Ierarhi Mărturisitori Teofilact, ep. Nicomidiei, și Pavel, ep. Prusei.

9. †) Sfinții 40 de Mucenici din Sevastia; Sf. Cuv. Chesarie, fratele Sf. Grigorie Teologul (*Dezlegare la vin și untdelemn*).

10. Sfinții Mucenici Codrat, Ciprian, Dionisie, Pavel, Anecton și Crescent.

11. Sf. Ier. Sofronie, patriarhul Ierusalimului; Sf. Sfințit Mucenic Pionie preotul.

12. Sf. Cuv. Teofan Mărturisitorul, egumenul Sigrianei; Sf. Ier. Grigorie Dialogul, ep. Romei; Sf. Cuv. Simeon Noul Teolog.

13. Aducerea moaștelor Sf. Ier. Nichifor, patriarhul Constantinopolului; Sf. Muceniță Hristina din Persia.

14. Sf. Cuv. Benedict de Nursia; Sf. Sfințit Mucenic Alexandru preotul.

15. Sfinții Mucenici Agapie, Plisie și Timolau.

16. Sf. Mc. Sabin egipteanul; Sfinții Cuv. Hristodul din Patmos și Anin.

17. Sf. Cuv. Alexie, omul lui Dumnezeu; Sf. Mc. Marin.

18. Sf. Ier. Chiril, arhiep. Ierusalimului; Sfinții Mucenici Trofim și Evcarpion.

19. Sfinții Mucenici Hrisant, Daria, Claudiu și Ilaria.

20. Sfinții Cuvioși Părinți uciși în mănăstirea Sfântului Sava cel Sfințit; Sf. Ier. Nichita Mărturisitorul, ep. Apoloniadei.

21. Sfinții Ier. Iacob Mărturisitorul și Toma, patr. Constantinopolului; Sf. Cuv. Serapion.

22. Sf. Sfințit Mucenic Vasile, preotul din Ancira; Sf. Muceniță Drosida, fiica împăratului Traian.

23. Sf. Cuv. Mc. Nicon și cei 199 de ucenici ai lui.

24. X Înainte-prăznuirea Bunei Vestiri; Sf. Ier. Artemon, ep. Seleuciei; Sf. Cuv. Zaharia; Sf. Sfințit Mucenic Partenie, patriarhul Constantinopolului.

25. (†) **Buna Vestire a Preasfintei Stăpânei noastre, Născătoarea de Dumnezeu și pururea Fecioara Maria** (*Dezlegare la pește, dacă nu este în Săptămâna Sfintelor Pătimiri*).

26. X Soborul Sf. Arhanghel Gavriil; **Sfinții Mucenici Montanus preotul și soția sa, Maxima; Sfinții 26 de Mucenici din Goția** (*Dezlegare la vin și untdelemn*).

27. Sf. Muceniță Matrona din Tesalonic; Sfinții Mucenici Filit și Lidia, soția sa cu cei patru fii ai lor.

28. Sfinții Cuvioși Ilarion cel Nou, egumenul Pelechitului, și Ștefan, făcătorul de minuni.

29. Sfinții Sfințiți Mucenici Marcu, ep. Aretuselor, și Chiril diaconul; Sfinții Mucenici Iona și Varahisie; Sf. Ier. Diadoh, ep. Foticeei.

30. Sf. Cuv. Ioan Scărarul; Sf. Euvula, mama Sf. Pantelimon.

31. Sf. Sfințit Mucenic Ipatie, ep. Gangrei; Sf. Ier. Acachie Mărturisitorul, ep. Melitinei; Sf. Mc. Veniamin diaconul.

LUNA APRILIE
ARE 30 DE ZILE. ZIUA ARE 13 CEASURI ŞI NOAPTEA 11.

1. Sf. Cuv. Maria Egipteanca; Sf. Cuv. Macarie Mărturisitorul.
2. Sf. Cuv. Tit, făcătorul de minuni; Sfinţii Mucenici Amfian şi Edesie.
3. Sfinţii Cuvioşi Nichita Mărturisitorul, egumenul Mănăstirii Midichiei, şi Ilirie.
4. Sfinţii Cuvioşi Iosif imnograful, Gheorghe din Maleon, Zosima şi Platon.
5. Sf. Mucenici Teodul şi Agatopod; Sf. Mc. Victorin şi cei împreună cu dânsul.
6. **Sf. Sfinţit Mucenic Irineu, episcop de Sirmium;** Sf. Ier. Eutihie, patriarhul Constantinopolului; Sf. Cuv. Grigorie Sinaitul.
7. Sf. Ier. Gheorghe Mărturisitorul, ep. Mitilinei; Sf. Mc. Caliopie; Sf. Cuv. Sava cel Nou.
8. Sfinţii Apostoli Irodion, Agav, Ruf, Flegon, Asincrit şi Ermis; Sf. Ier. Celestin, ep. Romei.
9. Sf. Mc. Eupsihie din Cezareea; Sf. Cuv. Vadim; Sfinţii Mucenici Rafail, Nicolae şi Irina.
10. Sfinţii Mucenici Terentie, Pompie, African şi Maxim; Sf. Sfinţit Mucenic Grigorie al V-lea, patriarhul Constantinopolului; Sf. Mc. Dima.
11. **†) Sf. Ier. Calinic de la Cernica, ep. Râmnicului;** Sf. Sfinţit Mucenic Antipa, ep. Pergamului (*Dezlegare la vin şi untdelemn*).
12. **† Sf. M. Mc. Sava de la Buzău;** Sf. Ier. Vasile Mărturisitorul, ep. Pariei; Sf. Cuv. Antuza (*Dezlegare la vin si untdelemn*).
13. Sf. Sfinţit Mucenic Artemon; Sf. Mc. Elefterie Persul.
14. **† Sf. Ier. Pahomie de la Gledin, ep. Romanului;** Sf. Ier. Martin Mărturisitorul, ep. Romei; Sf. Muceniţă Tomaida.
15. Sfinţii Apostoli Aristarh, Pud şi Trofim; Sf. Mc. Crescent.
16. Sfintele Muceniţe Agapia, Irina si Hionia.
17. Sf. Sfinţit Mc. Simeon, episcopul Persiei; Sfinţii Ierarhi Acachie, ep. Melitinei, Agapet, ep. Romei, şi Macarie, ep. Corintului.

18. Sf. Cuv. Ioan, ucenicul Sf. Grigorie Decapolitul; Sf. Ier. Cosma Mărturisitorul, ep. Calcedonului; Sf. Mc. Ioan din Ioanina.

19. Sf. Cuv. Ioan de la Lavra Veche; Sf. Sfinţit Mucenic Pafnutie; Sf. Ier. Gheorghe Mărturisitorul, ep. Antiohiei Pisidiei.

20. **† Sf. Ier. Teotim, ep. Tomisului;** Sf. Cuv. Teodor Trihina; Sf. Ap. Zaheu; Sfinţii Cuvioşi Atanasie şi Ioasaf de la Meteora.

21. Sf. Sfinţit Mucenic Ianuarie, ep. Beneventului; Sf. Mc. Teodor din Perga; Sf. Muceniţă Alexandra împărăteasa.

22. Sf. Ier. Teodor Sicheotul, ep. Anastasiopolei; Sf. Ap. Natanael.

23. **†) Sf. M. Mc. Gheorghe, purtătorul de biruinţă;** Sf. Mc. Valerie (*Dezlegare la vin şi untdelemn*).

24. **† Sfinţii Ierarhi: Ilie Iorest, Simion Ştefan şi Sava Brancovici, mitropoliţii Transilvaniei, şi Iosif Mărturisitorul, ep. Maramureşului; Sfinţii Mucenici Pasicrat şi Valentin din Durostorum;** Sf. Mc. Sava Stratilat; Sf. Cuv. Elisabeta (*Dezlegare la vin şi untdelemn*).

25. X) Sf. Ap. şi Ev. Marcu; **† Sf. Cuv. Vasile de la Poiana Mărului** (*Dezlegare la vin şi untdelemn*).

26. **Sfinţii Mucenici Chiril, Chindeu şi Tasie din Axiopolis (Cernavodă);** Sf. Sfinţit Mucenic Vasilevs, ep. Amasiei; Sf. Glafira.

27. X Sf. Sfinţit Mucenic Simeon, ep. Ierusalimului; Sfinţii Apostoli Aristarh, Marcu şi Zinon.

28. Sfinţii Apostoli Iason şi Sosipatru; **Sfinţii Mucenici Maxim, Cvintilian şi Dadas din Ozovia.**

29. Sfinţii 9 Mucenici din Cizic; Sf. Cuv. Memnon, făcătorul de minuni.

30. X) Sf. Ap. Iacob al lui Zevedeu; Sfinţii Ierarhi Donat, ep. Evriei, şi Ignatie, ep. Stavropolei (*Dezlegare la vin şi untdelemn*).

LUNA MAI

ARE 31 DE ZILE. ZIUA ARE 14 CEASURI ŞI NOAPTEA 10.

1. Sf. Proroc Ieremia; Sfinţii Cuvioşi Mucenici Eftimie, Ignatie şi Acachie; Sf. Cuv. Isidora; Sf. Tamara.

2. X Aducerea moaștelor Sf. Ier. Atanasie cel Mare; **† Sf. Ier. Atanasie Patelarie, patriarhul Constantinopolului;** Sfinții Mucenici Esper și Zoe, soția sa (*Dezlegare la vin și untdelemn*).

3. **† Sf. Cuv. Irodion de la Lainici;** Sfinții Mucenici Timotei și Mavra, Diodor și Rodopian.

4. Sf. Cuv. Muceniță Pelaghia; Sf. Cuv. Valerian și Nichifor; Sf. Ier. Atanasie, ep. Corintului; Sf. Monica, mama Fer. Augustin.

5. Sf. M. Muceniță Irina; Sf. Ier. Eftimie, ep. Maditului; Sf. Cuv. Mc. Efrem cel Nou.

6. Sfântul și Dreptul Iov, mult răbdătorul; Sfinții Mucenici Varvar, Vah și Calimah.

7. Arătarea pe cer a semnului Cinstitei Cruci în cetatea Ierusalimului; Sfinții Mucenici Acachie și Codrat.

8. † Sf. Ap. și Ev. Ioan Teologul; Sf. Cuv. Arsenie cel Mare (*Dezlegare la vin și untdelemn*).

9. Aducerea moaștelor Sf. Ier. Nicolae; Sf. Proroc Isaia; Sf. Mc. Hristofor.

10. X) Sf. Ap. Simon Zelotul; Sfinții Mucenici și frați Alfeu, Filadelf și Ciprian (*Dezlegare la vin și la untdelemn*).

11. Sfinții Mucenici Mochie, Arghir și Dioscor; Sfinții Chiril și Metodie, luminătorii slavilor; *Înnoirea Constantinopolului.*

12. **†) Sf. Mc. Ioan Valahul;** Sfinții Ierarhi Epifanie, arhiep. Ciprului, și Gherman, patriarhul Constantinopolului (*Dezlegare la vin și untdelemn*).

13. Sf. Muceniță Glicheria; Sf. Serghie Mărturisitorul.

14. Sfinții Mucenici Isidor din Hios și Terapont, ep. Ciprului.

15. X Sf. Cuv. Pahomie cel Mare; Sf. Ier. Ahile, arhiep. Larisei (*Dezlegare la vin și untdelemn*).

16. Sf. Cuv. Teodor cel sfințit; Sfinții Mucenici Isachie Persul și Nicolae din Meţovo.

17. Sf. Ap. Andronic și Sf. Iunia, soția lui; Sfinții Cuvioși Nectarie și Teofan de la Meteora.

18. Sf. Sfințit Mucenic Teodot din Ancira; Sfinții Mucenici Petru, Dionisie și Venedim; Sf. Muceniță Hristina și cele 7 fecioare.

19. Sf. Sfințit Mucenic Patrichie, ep. Prusei; Sf. Cuv. Memnon.

20. Sf. Mc. Talaleu; Sfinții Cuv. Talasie și Marcu pustnicul; Sf. Lidia din Filipi.

21. **† Sfinții Împărați și întocmai cu Apostolii Constantin și mama sa Elena** (Praznic și dezlegare la vin și untdelemn).

22. Sfinții Mucenici Vasilisc și Marcel; Sfinții Părinți de la Sinodul al II-lea Ecumenic.

23. Sf. Ier. Mihail Mărturisitorul, ep. Sinadelor; Sf. Mironosiță Maria lui Cleopa.

24. X Sf. Cuv. Simeon din Muntele Minunat; Sf. Mc. Serapion (*Dezlegare la vin și untdelemn*).

25. † A treia aflare a cinstitului cap al Sfântului Proroc Ioan Botezătorul (*Dezlegare la vin și untdelemn*).

26. Sfinții Apostoli Carp și Alfeu; Sfinții Mucenici Averchie și Elena.

27. **Sf. Mc. Iuliu Veteranul din Durostorum;** Sfinții Sfințiți Mucenici Terapont, ep. Sardelor, și Eladie; Sf. Ioan Rusul.

28. Sf. Ier. Nichita, ep. Calcedonului; Sf. Sfințit Mucenic Eutihie; Sf. Mucenită Eliconida.

29. Sf. Cuv. Mucenită Teodosia; Sf. Sfințit Mc. Olivian; Sf. Ier. Alexandru, arhiep. Alexandriei.

30. Sfinții Cuvioși Isaachie Mărturisitorul și Varlaam; Sf. Mc. Natalie.

31. Sfinții Mc. Ermie, Eusebiu și Haralambie.

LUNA IUNIE

ARE 30 DE ZILE. ZIUA ARE 15 CEASURI ȘI NOAPTEA 9.

1. Sfinții Mucenici Iustin Martirul și Filosoful, Hariton, Firm și Valerian.

2. **†) Sf. M. Mc. Ioan cel Nou de la Suceava;** Sf. Ier. Nichifor Mărturisitorul, patriarhul Constantinopolului; (*Dezlegare la vin și untdelemn*).

3. Sfinții Mc. Luchilian, Ipatie, Pavel și Paula.

4. **† Sfinții Mucenici Zotic, Atal, Camasie și Filip de la Niculițel;** Sf. Ier. Mitrofan, patriarhul Constantinopolului; Sfintele

Mironosițe Maria și Marta, surorile Dreptului Lazăr (*Dezlegare la vin și untdelemn*).

5. Sfinții Sfințiți Mucenici Dorotei, ep. Tirului, și Bonifatie; Sf. Mc. Leonid.

6. Sfinții Cuvioși Visarion, făcătorul de minuni, și Ilarion cel Nou; Sf. Mc. Ghelasie.

7. Sf. Sfințit Mucenic Teodot din Ancira; Sf. Muceniță Zenaida; Sf. Cuv. Sebastiana.

8. **Sfinții Mucenici Nicandru și Marcian;** Aducerea moaștelor Sf. M. Mc. Teodor Stratilat; Sf. Muceniță Caliopia (*Dezlegare la vin și untdelemn*).

9. X Sf. Ier. Chiril, arhiep. Alexandriei; Sfintele Mucenițe Tecla, Mariamni, Marta, Maria și Enata.

10. Sf. Sfințit Mucenic Timotei, ep. Prusei; Sfinții Mucenici Alexandru și Antonina.

11. X Sfinții Apostoli Bartolomeu și Barnaba; Sf. Ier. Luca, arhiep. Crimeei (*Dezlegare la vin și untdelemn*).

12. X Sfinții Cuvioși Onufrie cel Mare și Petru Atonitul.

13. Sf. Muceniță Achilina; Sf. Ier. Trifilie, ep. Levcosiei din Cipru.

14. Sf. Proroc Elisei; Sf. Ier. Metodie Mărturisitorul, patriarhul Constantinopolului.

15. Sf. Proroc Amos; **Sf. Mc. Isihie din Durostorum;** Fericiții Augustin și Ieronim.

16. Sf. Ier. Tihon, ep. Amatundei din Cipru; Sf. Sfințit Mucenic Marcu, ep. Apoloniadei.

17. Sfinții Mucenici Manuil, Savel și Ismail; Inochentie, Isavru, Felix și Peregrin.

18. Sfinții Mucenici Leontie, Ipatie și Teodul; Sf. Cuv. Erasm.

19. X) Sf. Ap. Iuda, ruda Domnului; Sf. Cuv. Paisie cel Mare.

20. Sf. Sfințit Mucenic Metodie, ep. Patarelor; Sf. Ier. Calist I, patriarhul Constantinopolului; Sf. Nicolae Cabasila.

21. Sfinții Mucenici Iulian din Tars și Afrodisie.

22. **†) Sf. Ier. Grigorie Dascălul, mitropolitul Țării Românești;** Sf. Sfințit Mucenic Eusebiu, ep. Samosatelor; Sfinții Mucenici Zenon și Zinas.

23. Sf. Muceniță Agripina; Sf. Sfințit Mucenic Aristocle preotul.

24. **(†) Nașterea Cinstitului și slăvitului Proroc, Înaintemergător și Botezător Ioan; † Aducerea moaștelor Sfântului Ioan cel Nou de la Suceava; Sfântul Ier. Niceta, ep. de Remesiana** (*Dezlegare la pește*).

25. Sf. Cuv. Muceniță Fevronia; Sfinții Mucenici Orentie și Livia.

26. Sf. Cuv. David din Tesalonic; Sf. Ier. Ioan, ep. Goției.

27. Sf. Cuv. Samson, primitorul de străini; Sf. Mc. Anect; Sf. Ioana mironosița.

28. X Aducerea moaștelor Sfinților doctori fără de arginți și făcători de minuni Chir și Ioan; Sf. Mc. Papias.

29. **(†) Sfinții, slăviții și întru tot lăudații Apostoli Petru și Pavel** (*Dezlegare la pește*).

30. † Soborul Sfinților, slăviților și întru tot lăudaților 12 Apostoli; **†) Sf. Ier. Ghelasie de la Râmeț, arhiep. Transilvaniei** (*Dezlegare la pește*).

LUNA IULIE

ARE 31 DE ZILE. ZIUA ARE 14 CEASURI ȘI NOAPTEA 10.

1. **†) Sfântul Ierarh Leontie de la Rădăuți;** Sfinții doctori fără de arginți și făcători de minuni Cosma și Damian, cei din Roma (*Dezlegare la vin și untdelemn*).

2. X) Punerea în raclă a cinstitului veșmânt al Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, în Vlaherne; **†) Sfântul Voievod Ștefan cel Mare;** Sf. Ier. Iuvenalie, patriarhul Ierusalimului (*Dezlegare la vin și untdelemn*).

3. Sf. Mc. Iachint; Sf. Ier. Anatolie, patriarhul Constantinopolului.

4. Sf. Ier. Andrei, arhiep. Cretei; Sf. Cuv. Marta, mama Sfântului Simeon din Muntele Minunat.

5. † Sf. Cuv. Atanasie Atonitul, cu ucenicii săi; Sf. Cuv. Lampadie (*Dezlegare la vin și untdelemn*).

6. Sf. Cuv. Sisoe cel Mare; Sf. Mucenița Lucia; Sf. Sfințit Mucenic Astie, ep. Dirahiei.

7. Sf. Cuv. Toma din Maleon; Sf. M. Mucenița Chiriachi; Sf. Mc. Evanghel.

8. X Sf. M. Mc. Procopie și Sf. Mucenița Teodosia, mama sa; † **Sfinții Mucenici Epictet preotul și Astion monahul** (*Dezlegare la vin și untdelemn*).

9. Sfinții Sfințiți Mucenici Pangratie, ep. Tavromeniei, și Chiril, ep. Gortinei; Sfinții Mucenici Andrei și Prov.

10. Sfinții 45 de Mucenici din Nicopolea Armeniei; Sfinții Mucenici Vianor, Siluan și Aurelian.

11. X Sf. M. Mucenița Eufimia; Sf. Olga împărăteasa; Sf. Cuv. Leon din Mandra.

12. **†) Pomenirea Sfintei Icoane a Maicii Domnului *Prodromița;*** Sfinții Mucenici Proclu și Ilarie; Sf. Cuv. Mihail Maleinul; Sf. Veronica; Sf. Cuv. Paisie Aghioritul (*Dezlegare la pește*).

13. X Soborul Sf. Arhanghel Gavriil; Sf. Cuv. Ștefan Savaitul; Sf. Mucenița Maria din Persia.

(*În duminica ce se va întâmpla între 13 și 19 iulie, săvârșim pomenirea Sfinților Părinți de la al IV-lea Sinod Ecumenic de la Calcedon*).

14. Sf. Ap. Achila; Sfinții Mucenici Iust și Iraclie; Sf. Cuv. Nicodim Aghioritul.

15. X Sfinții Mucenici Chiric și Iulita; Sf. Ier. Iosif, arhiep. Tesalonicului; Sf. Vladimir, luminătorul Rusiei (*Dezlegare la vin și untdelemn*).

16. Sf. Sfințit Mucenic Atinoghen, cu cei zece ucenici ai lui; Sfinții Mucenici Avudim și Faust; Sf. Mucenița Iulia.

17. X Sf. M. Mucenița Marina; Sf. Ier. Eufrasie, ep. Ionopolei (*Dezlegare la vin și untdelemn*).

18. † **Sf. Mc. Emilian de la Durostorum;** Sfinții Mucenici Iachint din Amastrida, Pavel și Valentina; Sf. Cuv. Pamvo.

19. Sf. Cuv. Dias; Sf. Cuv. Macrina, sora Marelui Vasile; aflarea moaștelor Sf. Cuv. Serafim de Sarov.

20. †) **Sf. Proroc Ilie Tesviteanul** (*Dezlegare la vin și untdelemn*).

21. Sfinții Cuvioși Simeon cel nebun pentru Hristos și Ioan pustnicul; Sf. Proroc Iezechiel; † **Sfinții Cuvioși Rafail și Partenie de la Agapia Veche.**

22. X Sf. Mironosiță și întocmai cu Apostolii Maria Magdalena; Sf. Muceniță Marcela (*Dezlegare la vin și untdelemn*).

23. Aducerea moaștelor Sfântului Sfințit Mucenic Foca; Sf. Sfințit Mucenic Apolinarie, ep. Ravenei; Sfinții Mucenici Vitalie și Valeria.

24. X Sf. M. Muceniță Hristina; Sf. Mc. Ermoghen.

25. X) Adormirea Sfintei Ana, mama Născătoarei de Dumnezeu; Sfintele Cuvioase Olimpiada diaconița și Eupraxia; Sfinții Părinți de la al V-lea Sinod Ecumenic (*Dezlegare la vin și untdelemn*).

26. Sf. Sfințit Mucenic Ermolae; Sfinții Mucenici Ermip și Ermocrat; Sf. Cuv. Muceniță Paraschevi; † **Sf. Cuv. Ioanichie cel Nou de la Muscel.**

27. † Sf. M. Mc. și Tămăduitor Pantelimon; Sf. Cuv. Antuza; Sf. Cuv. Manuel (*Dezlegare la vin și untdelemn*).

28. Sfinții Apostoli și Diaconi Prohor, Nicanor, Timon și Parmena; Sf. Cuv. Pavel de la Xiropotamu.

29. Sfinții Mucenici Calinic, Veniamin și Mamant; Sf. Muceniță Teodota.

30. Sfinții Apostoli Sila, Silvan, Crescent, Epenet și Andronic; Sf. Sfințit Mucenic Valentin, ep. Umbriei; Sf. Muceniță Iulita.

31. X Înainte-prăznuirea scoaterii Sfintei Cruci; Sfântul și Dreptul Evdochim; Sf. Iosif din Arimateea (*În această zi, se lasă sec pentru postul Adormirii Maicii Domnului*).

LUNA AUGUST
ARE 31 DE ZILE. ZIUA ARE 13 CEASURI SI NOAPTEA 11.

1. X) Scoaterea Cinstitei și de viață făcătoarei Cruci; Sfinții șapte frați Mucenici Macabei, maica lor, Solomoni și dascălul lor, Eleazar.

2. X Aducerea moaștelor Sf. Arhidiacon Ștefan; Dreptul Gamaliel; Binecredinciosul împărat Iustinian.

3. Sfinții Cuvioși Isaachie, Dalmat și Faust; Sf. Mironosiță Salomeea; Sf. Cuv. Teodora din Tesalonic.

4. Sfinții șapte tineri din Efes; Sf. Mc. Tatuil.

5. **†) Sf. Cuv. Ioan Iacob de la Neamț;** Înainte-prăznuirea Schimbării la Față a Domnului; Sf. Mc. Evsignie; Sf. Nona, mama Sf. Grigorie Teologul; Sf. Sfințit Mucenic Fabian, ep. Romei (*Dezlegare la vin și untdelemn*).

6. **(†) Schimbarea la Față a Domnului, Dumnezeului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos** (*Dezlegare la pește*).

7. **†) Sfânta Cuvioasa Teodora de la Sihla;** Sf. Cuv. Mc. Dometie Persul; Sf. Sfințit Mucenic Narcis, ep. Ierusalimului; Sf. Împărătească Irina (*Dezlegare la vin și untdelemn*).

8. Sfinții Ierarhi Emilian Mărturisitorul, ep. Ciziculuí, și Miron, ep. Cretei; Sfinții Mucenici Leonid, Stirachie și Triandafil.

9. X) Sf. Ap. Matia; Sf. Mc. Antonin; Sfinții 10 Mucenici care au pătimit pentru icoana lui Hristos.

10. Sfinții Sfințiți Mucenici Lavrentie arhidiaconul și Xist episcopul; Sf. Mc. Ipolit.

11. **†) Sf. Ier. Nifon, patriarhul Constantinopolului;** Sf. Mc. Evplu arhidiaconul (*Dezlegare la vin și untdelemn*).

12. Sfinții Mucenici Fotie și Anichit; Sf. Cuv. Palamon.

13. X) Mutarea moaștelor Sf. Cuv. Maxim Mărturisitorul; Sfinții Cuvioși Dorotei și Dositei, ucenicul său (*Odovania praznicului Schimbării la Față — dezlegare la vin și untdelemn*).

14. X Înainte-prăznuirea Adormirii Preasfintei Născătoare de Dumnezeu; Sf. Proroc Miheia.

15. **(†) Adormirea Preasfintei, slăvitei Stăpânei noastre, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria** (*Dezlegare la pește*).

16. X) Aducerea Sfintei Mahrame din Edesa la Constantinopol; **†) Sfinții Martiri Brâncoveni Constantin Voievod cu cei patru fii ai săi: Constantin, Ștefan, Radu și Matei, și sfetnicul Ianache; †) Sf. Cuvios Iosif de la Văratec;** Sfinții Mucenici Diomid, Alcibiade și Stamatie (*Dezlegare la vin și untdelemn*).

17. Sfinții Mucenici Miron, Straton, Ciprian și Tirs.

18. Sfinții Mucenici Flor și Lavru; Sf. Mc. Dimitrie din Samarina.

19. Sfinții Mucenici Andrei Stratilat,Timotei, Agapie și Tecla.

20. Sf. Proroc Samuel; Sf. Mc. Eliodor, Sever și Teoharie.

21. Sf. Ap. Tadeu; Sf. Muceniță Vasa, cu fiii ei; **Sfinții Mucenici Donat diaconul, Romul preotul, Silvan diaconul și Venust.**

22. Sfinții Mucenici Agatonic, Antuza și Teoprepie.

23. X) **Sf. Mc. Lup;** Sf. Sfințit Mucenic Irineu, ep. de Lugdunum (*Odovania praznicului Adormirii Maicii Domnului — dezlegare la vin și untdelemn*).

24. Sf. Sfinți Mucenici Eutihie și Cosma Etolul; Sf. Mc. Tation.

25. X Mutarea moaștelor Sf. Ap. Bartolomeu; Sf. Ap. Tit.

26. Sfinții Mucenici Adrian și Natalia, soția sa; Sf. Cuv. Ivistion.

27. Sf. Cuv. Pimen cel Mare; Sfinții Mucenici Fanurie și Eutalia; Sf. Ier. Osie, ep. Cordobei.

28. Sf. Cuv. Moise etiopianul; Dreptul Iezechia.

29. **(†) Tăierea capului Sfântului și slăvitului Proroc, Înaintemergător și Botezător Ioan** (*Post în orice zi s-ar întâmpla; dezlegare la vin și untdelemn).*

30. Sfinții Ierarhi Alexandru, Ioan și Pavel cel Nou, patriarhii Constantinopolului; **†) Sfinții Ierarhi Varlaam, mitropolitul Moldovei, și Ioan de la Râșca și Secu, ep. Romanului.**

31. X) Așezarea în raclă a cinstitului brâu al Preasfintei Născătoare de Dumnezeu; Sfinții Mucenici Andrei, Iraclie, Faust și Mina (*Dezlegare la vin și untdelemn*).

Pomeniri speciale în perioada Triodului și Penticostarului

Perioada Triodului

Sâmbătă, în săptămâna lăsatului sec de brânză, facem pomenirea tuturor Sfinților Cuvioși Părinți care au strălucit întru nevoință.

Sâmbătă, în prima săptămână a Sfântului și Marelui Post, facem pomenirea minunii celei pentru colivă, săvârșite de Sfântul Mare Mucenic Teodor Tiron.

În Sâmbăta dinaintea Floriilor, facem pomenirea Învierii din morți a Sfântului și Dreptului Lazăr.

Perioada Penticostarului

În Duminica a II-a după Paști, facem pomenirea arătării Domnului înviat către Sf. Ap. Toma.

În Duminica a III-a după Paști, facem pomenirea Sfintelor femei mironosițe și a Drepților Nicodim și Iosif din Arimateea.

În Duminca a VII-a după Paști, facem pomenirea Sfinților 318 Părinți de la întâiul Sinod Ecumenic, de la Niceea.

Duminica întâi după Pogorârea Sfântului Duh, facem pomenirea tuturor Sfinților.

Duminica a II-a după Pogorârea Sfântului Duh, facem pomenirea tuturor Sfinților Români.

CUPRINSUL

Notă editorială 3

SFINTELE TAINE ŞI IERURGII

Botezul

Rânduieli legate de naşterea omului 7
Rânduiala în ziua întâi 7
Rugăciunea la ziua a opta, la însemnarea pruncului, când i se pune numele 14
Rugăciune când femeia leapădă pruncul fără voie 16
Rugăciunile la a patruzecea zi după naştere 17
Canoanele pentru Sfântul Botez 22
Rânduiala dinaintea Sfântului Botez 25
Scurtă învăţătură despre Sfântul Botez 35
Slujba Sfântului Botez 36
Rânduiala Sfântului Botezului pe scurt 54

Mărturisirea (Spovedania)

Învăţătură pentru spovedanie 56
Învăţătură către preotul ce urmează să fie făcut duhovnic 59
Slujba Mărturisirii 61
Învăţătură despre canoane, cum trebuie date pentru fiecare păcat .. 74

Nunta

Slujba logodnei 77
Scurtă învăţătură despre Cununie 83
Slujba Cununiei 84

Rugăciune în a opta zi după Cununie 101
Slujba la a doua nuntă 103
Rânduiala slujbei de mulţumire 118
Slujba la împăcarea celor divorţaţi 128

Maslul

Slujba Sfântului Maslu 130

Împărtăşirea

Rânduiala împărtăşirii grabnice a celui bolnav 173
Slujba la ieşirea cu greu a sufletului 178
Rugăciune pentru sufletul cel osândit 185
Rugăciune pentru cel ce se luptă greu cu moartea 185

IERURGII

Sfeştania

Slujba Aghiasmei mici, adică Sfinţirea cea mică a apei 187
Rânduiala pentru Aghiasma mică după Paşti până la duminica Tomii 206

Slujba înmormântării

Rânduiala înmormântării mirenilor 207
Rugăciunile de iertare 237
Rânduiala înmormântării pruncilor 245
Rânduiala înmormântării preoţilor şi a diaconilor de mir 259
Rânduiala înmormântării cum se face la Sfintele Paşti şi peste toată Săptămâna Luminată 305
Îndrumări privind înmormântarea sinucigaşilor 317
Evangheliile ce se citesc la stâlpi: Evangheliile Învierii 319
Alte Evanghelii care pot fi citite ca adaos la stâlpi 331
Rânduiala Parastasului 344
Litia mică pentru morţi 348

Rugăciunea care se citeşte de către preot la împărţirea hainelor şi a altor lucruri pentru cei adormiţi în Domnul .. 352
Rânduiala binecuvântării şi sfinţirii crucii ce se aşază la mormânt 353

DEZLEGĂRI ŞI MOLITFE

Dezlegări

Rugăciunea pe care o citeşte arhiereul sau preotul, pentru iertarea tuturor păcatelor celor de voie şi celor fără de voie şi pentru tot jurământul şi blestemul 355
Rugăciune pentru cei ce sunt în blestem şi pe sine înşuşi cu jurământ s-au legat 359
Rugăciune de dezlegare la blestem 359
Rugăciune la împăcarea celor învrăjbiţi 360

Molitfe

Molitfele Sfântului Vasile cel Mare 361
Molitfele Sfântului Ioan Gură de Aur 369

RÂNDUIELI ŞI RUGĂCIUNI LA FELURITE TREBUINŢE

Rugăciuni la felurite neputinţe şi boli

Rugăciune la toată neputinţa 375
Rugăciune pentru chemarea milei lui Dumnezeu 376
Rugăciune pentru dureri de cap (deochi) 379
Rugăciune pentru cei ce sunt bolnavi de năjit 382
Rugăciune pentru bolnavul care nu poate dormi 383
Rugăciune care se citeşte bolnavului cu sfânta copie 385

Alte rânduieli şi rugăciuni la felurite trebuinţe

Rugăciune la începerea temeliei casei 387
Rânduiala binecuvântării casei noi în care urmează a locui cineva pentru întâia oară 388

Rugăciune pentru casa ce este supărată de duhuri rele 394
Rânduiala ce se face pentru cei ce sunt tulburaţi şi supăraţi de duhuri necurate 396
Rânduiala care se face la casa sau locul ce sunt supărate de farmece sau de descântece 408
Rugăciuni pentru sfinţirea fântânii:
– La începutul săpatului fântânii 412
– După terminarea fântânii 412
– Când a căzut ceva spurcat în fântână 413
Rânduiala care se face când se îmbolnăvesc orice fel de animale 414
Rugăciune pentru grâul sau făina ce se va spurca, sau pentru altceva de acest fel 415
Rugăciune la gustarea strugurilor în ziua de 6 august 416
Rânduiala binecuvântării colivei 417
Rugăciune la binecuvântarea brânzei şi ouălor, în Sfânta şi Marea Duminică a Paştilor 418
Rugăciune la binecuvântarea cărnurilor 419
Rânduiala binecuvântării la începutul semănatului 419
Rugăciune la arie 422
Rugăciune la sădirea viei 422
Rugăciune la culesul viei 424
Rugăciune la binecuvântarea vinului nou 425
Rugăciune la aducerea darurilor de pârgă 425
Rânduiala la ţarini (holde), vii şi grădini, când sunt stricate de felurite vietăţi (a Sf. Trifon) 426
Rugăciune pentru cei ce călătoresc 431
Rugăciune pentru copiii ce nu pot lesne învăţa 431
Sinaxar peste tot anul 434
Cuprins 460

Cu vrerea lui Dumnezeu, Cel în Treime preaslăvit,
s-a săvârşit publicarea acestei noi ediţii a

AGHIASMATARULUI

în cel de-al IX-lea an de la alegerea şi întronizarea
Preafericitului Părinte

DANIEL

PATRIARHUL BISERICII ORTODOXE ROMÂNE

Din iniţiativa şi cu binecuvântarea Preafericirii Sale, editarea acestei cărţi de slujbă s-a făcut sub supravegherea Preacucernicului Preot *Mihai Hau,* Consilier Patriarhal Coordonator al Editurilor Patriarhiei, iar tipărirea a fost coordonată de Preacucernicul Preot *Costel Ursu,* Consilier Patriarhal, Director al Tipografiei Cărţilor Bisericeşti.

Textul ediţiei de faţă a fost preluat din *Molitfelnic,* ediţia 2013, fiind diortosit de Preacuviosul Arhimandrit dr. *Chiril Lovin,* coordonatorul Departamentului *Carte de cult*, cu consultarea Preacucernicului Pr. prof. univ. dr. *Nicolae D. Necula,* de la Facultatea de Teologie Ortodoxă „Justinian Patriarhul", din Bucureşti. Tehnoredactarea a fost efectuată de doamna *Violeta Negrea.*

TIPOGRAFIA CĂRŢILOR BISERICEŞTI
Intr. Miron Cristea nr. 6, sector 4, Bucureşti, 040162
Telefon: 021.335.2129; 335.2128; Fax: 021.335.2110
www.editurapatriarhiei.ro

AGHIASMATAR